

100 jaar Vughtse sportclub Prins Hendrik

Jubileumboek bij het 100-jarig bestaan
van een sportvereniging

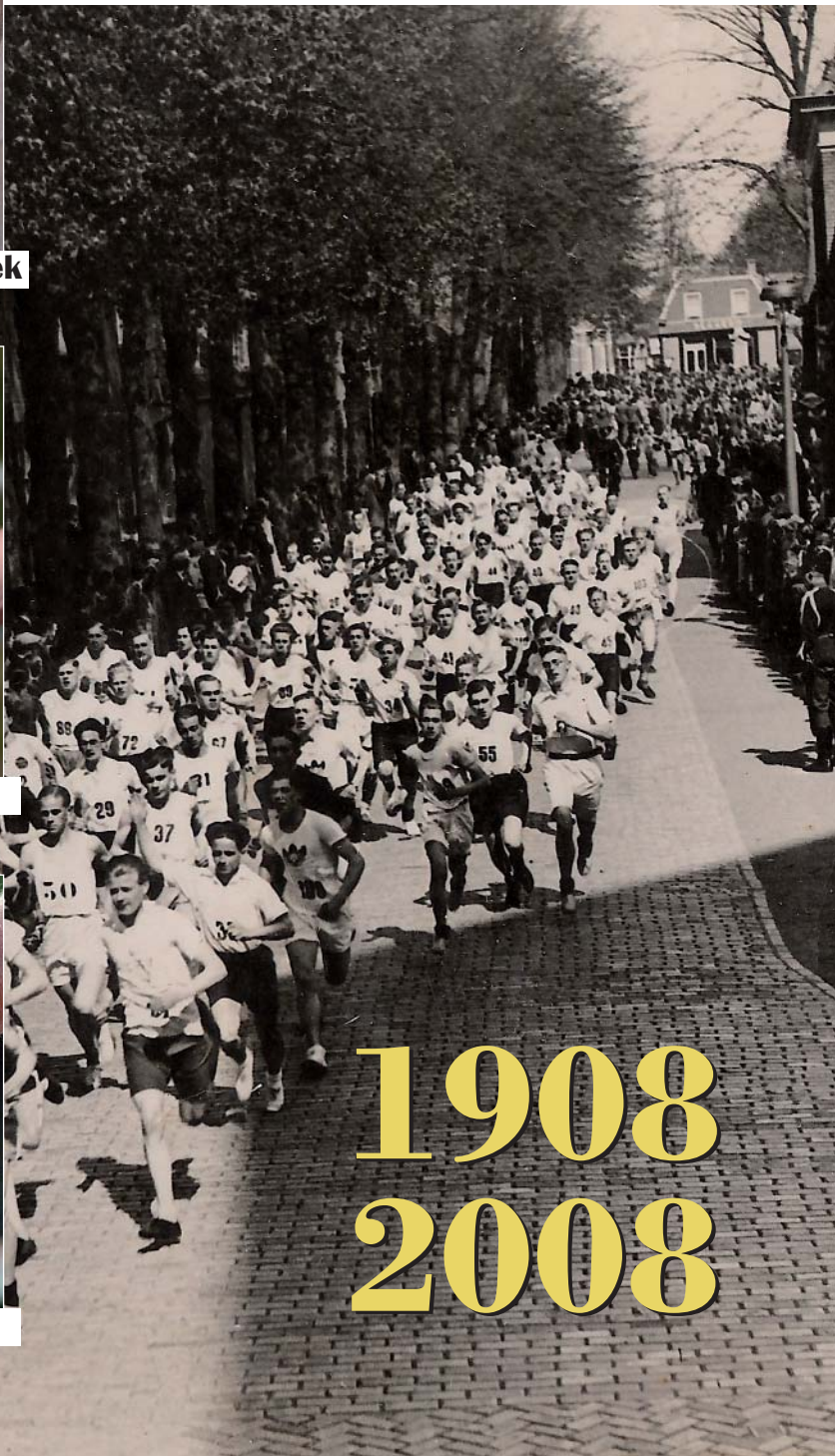
Gymnastiek

Atletiek

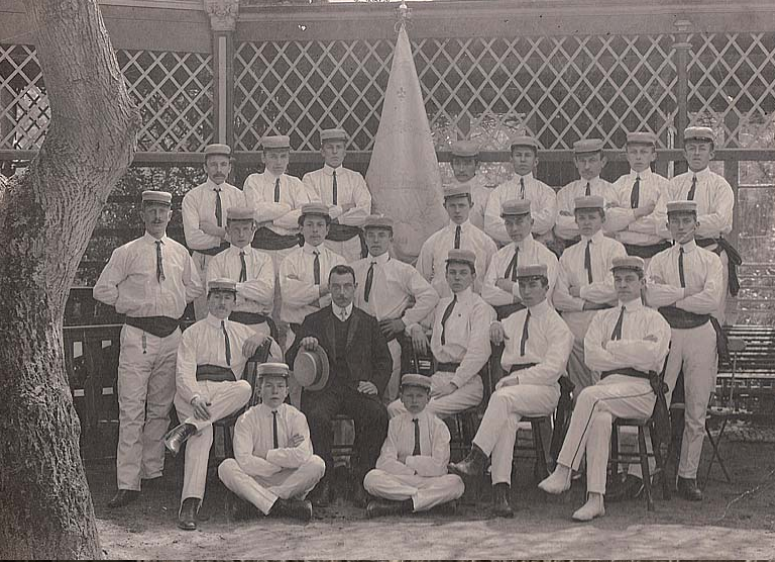
Trim

1908
2008

100 jaar
Prins Hendrik

**Uitgegeven ter gelegenheid van het
100-jarig bestaan van de Vughtse
sportclub Prins Hendrik
Vught, 2008**

van

1908

naar

2008

Beste sporters, vrijwilligers, supporters en belangstellenden,

Een sportclub die zijn 100-jarig bestaan viert -en ook nog eens ruim 1700 actieve leden telt- is veel meer dan een bloeiende vereniging. Dat is een brok plaatselijke historie, een sportieve pijler van de Vughtse samenleving waarop je kunt bouwen. En bouwen op Sportclub Prins Hendrik doet de Vughtse gemeenschap dan ook. Al honderd jaar.

In de lange bestaansgeschiedenis van de club is er veel veranderd. Alles werd groter, sneller, professioneler. Hoewel sportclub en maatschappij in dat opzicht vele raakvlakken hebben, kiest de club ook duidelijk voor een eigen koers. Of liever gezegd: parcours. Zowel vroeger als nu. Zoals het een Vughtenaar betaamt.

En dus moest het bruine, ronde leer dat aanvankelijk over de prinselijke grasmatten rolde, al snel het veld ruimen voor de gymnastiek en later ook atletiek. Dat bleek een briljante zet, en voor een deel een gelukkige samenloop van omstandigheden, want als atletiek- en gymnastiekvereniging heeft Prins Hendrik tot ver over de landsgrenzen naam gemaakt en een grote reputatie verworven.

De bloei, sfeer en het succes van vrijwel elke sportvereniging, staat of valt met de inzet, bereidwilligheid en professionaliteit van haar vrijwilligers. Zij vormen het hart, de longen en de gesmeerde kuiten van het lichaam dat Prins Hendrik heet en houden de club in topconditie. Van bestuurslid tot verkeersregelaar; zonder hun aanstekelijke clubliefde kan geen club bestaan, zelfs niet Prins Hendrik.

Juist bij een jubileum als dit, als het werk achter de schermen tot deze festiviteiten leidt, tot het prachtige overzichtsboek van de club dat voor u ligt, kan dat niet voldoende benadrukt worden.

En tja, waar mijn voorgangers tot in het begin van de jaren tachtig zich nog 'beschermheer' van de vereniging mochten noemen, is deze eer -met een duidelijk financieel tintje- voor mij niet meer weggelegd. 'Niet meer van deze tijd', meent de club. Maar de middelen blijven gelukkig welkom. Uiteraard.

Prins Hendrik, ik wens u een florerende toekomst toe, als de spiegel van een rijk verleden. Als burgemeester van Vught ben ik er trots op te kunnen zeggen: in Vught hebben we Prins Hendrik, een club met prinselijke allure.

A handwritten signature in blue ink, which appears to be 'R.J. van de Mortel'. The signature is written in a cursive style with a horizontal line underneath.

R.J. van de Mortel, burgemeester

Voorwoord

Beste lezers,

Een historie van maar liefst 100 jaar verdient het om in beeld gebracht te worden. U heeft het prachtige resultaat daarvan in handen, een document waarin het wel en wee van een vereniging wordt beschreven. Het gaat niet over zomaar een vereniging. De Vughtse Sportclub Prins Hendrik is één van de grootste sportverenigingen van Zuid-Nederland en heeft in de loop van de jaren een uitstekende reputatie opgebouwd binnen de Vughtse gemeenschap en ver daarbuiten. Veel inwoners van Vught en omgeving zijn lid of lid geweest van Prins Hendrik. In de gymnastiek- en atletiekwereld staat de vereniging bekend om haar goede organisatie, de kwaliteit van de trainingen en (dus ook) om de sportieve resultaten van de leden.

De grote variatie aan activiteiten binnen Prins Hendrik is kenmerkend. Atleten, gymnasten, turners en trimmers, wandelaars en nordic walkers kunnen bij onze vereniging terecht. Jong én oud benutten de kans om te sporten op recreatie- of wedstrijdniveau, om op een gezonde manier energie kwijt te raken of juist op te bouwen. Het leveren van sportieve topprestaties en het sporten puur voor de gezelligheid gaan bij Prins Hendrik hand in hand. De goede sfeer van de vereniging maakt dat mensen lang en met plezier lid zijn.

De vereniging is de laatste jaren sterk gegroeid. Meer bewegen en sportief bezig zijn zal ook de komende jaren volop in de belangstelling staan. Om een vereniging van meer dan 1700 leden draaiend te kunnen houden zijn veel mensen nodig. Gelukkig maken ook tegenwoordig nog veel leden tijd vrij om met groot enthousiasme vrijwilligerswerk voor de vereniging te verrichten. Prins Hendrik bindt niet alleen door het sporten.

Aan het feestprogramma van ons jubileumjaar is veel aandacht besteed. Natuurlijk gaan we met onze leden en oud-leden feesten. We gaan ook zeer aantrekkelijke wedstrijden organiseren. Maar we verliezen de omgeving niet uit het oog. We willen bij het jubileum nadrukkelijk de Vughtse gemeenschap en de regio betrekken. Daarom gaan we bijvoorbeeld activiteiten organiseren in de wijken van Vught, om te laten zien hoe leuk sport en beweging is. Ook tonen we onze maatschappelijke betrokkenheid door aan een aantal activiteiten een goed doel te koppelen. Kortom, we laten ons dit jaar extra van onze goede kant zien.

Aan het maken van dit boek is een lange tijd van voorbereiding vooraf gegaan. Ik ben het team dat dit fraaie jubileumboek heeft samengesteld zeer dankbaar. Ongetwijfeld zult u als lezer onder de indruk raken van de 100-jarige historie van Prins Hendrik.

Ik wens alle leden een mooi jubileumjaar.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Rob Janssen'. The signature is stylized and written over a light blue grid background.

Rob Janssen,
voorzitter Algemeen Bestuur van de Vughtse Sportclub Prins Hendrik

Inhoud

1908-1933
Over bloemen-
corso's, vaandels en
gymnastiek-
demonstraties

1933-1958
Naar Bondsdagen en
atletiekwedstrijden

1958-1983
Prins Hendrik
wordt groot en gaat
(inter)nationaal

1983-2008
Een omnivereniging
met vrijwilligers
presteert

5 – 8 **Voorwoord en inleiding**
9 **Tijdtafel**

10 – 35 **Historie en thema's periode 1908 – 1945**
36 – 81 **Historie en thema's periode 1945 – 1983**

Algemeen en atletiek periode 1983 – 1990

84 – 85 In vogelvlucht
86 – 87 Prins Hendrik bestaat 75 jaar
88 – 89 NK Atletiek 1983
90 – 91 Organisatie van atletiek in de jaren 80
92 – 93 Sportmedische begeleiding
94 – 95 Materiaalbeheer onmisbaar

Gymnastiek periode 1983 – 1990

98 - 99 In vogelvlucht
100 – 101 Kleutergymnastiek

Algemeen en atletiek periode 1990 – 2000

102 – 103 In vogelvlucht
104 – 105 Prins Hendrik negentig jaren jong
106 – 109 Jeugdathletiek
110 De Ekiden
111 Van veteranen tot masters

Trim periode 1990 – 2000

112 – 113 In vogelvlucht
114 De Oudertrim
115 Pers en Publiciteit
116 – 117 Hulde aan de Vrijwilliger

Gymnastiek periode 1990 – 2000

118 – 119 In vogelvlucht

Algemeen en atletiek periode 2000 – 2008

122 – 123 In vogelvlucht
124 Competitiesuccessen met aantrekkingskracht
125 – 127 Prins Hendrik internationaal
129 2001 en 2002 topjaren voor de atletiek

Gymnastiek periode 2000 – 2008

140 – 141 In vogelvlucht
142 – 143 Het meisjes-damesturnen
144 – 145 Het jongens-herenturnen
146 – 147 Gymnastiek en atletiek: samen of toch apart?

Trim periode 2000 – 2008

148 – 149 In vogelvlucht
150 – 151 De Bosploeg, een hechte groep
152 – 153 De Kangoeroeloop
154 De Avondvierdaagse

156 – 157 **Prins Hendrik naar één locatie**
158 – 159 Nederlandse records door PH-atleten
160 – 168 Ranglijsten Allertijden atletiek

Van de schrijvers

Colofon

Oorspronkelijke druk:

Maart 2008

Samenstelling en redactie:

Kees Heesbeen, Geert van den Brand, Maarten de Haas, Joke Serraris, Jeroen de Wilt

Vormgeving:

Désirée Kramer

Fotografie:

**PH-Historisch Archief,
Iris Waanders of anders vermeld**

Druk:

Drukkerij kleur-nu

Oplage:

1250 stuks

Met dank aan:

John van Broekhoven, Ton de Kort, Stan Rijken, Ottie Thiers, en leden PH-Historisch Archief

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een automatisch gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopiëren, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Uitgave:

Vughtse Sportclub Prins Hendrik,
Vught, www.ph.nl

In dit jubileumboek nemen wij u mee op reis door de 100-jarige geschiedenis van de Vughtse Sportclub Prins Hendrik. Die reis begint in 1908 en eindigt in 2008. En onderweg ontdekt u via een gevarieerd reisprogramma hoe rijk de historie is van deze gymnastiek-, atletiek- en trimvereniging.

In het eerste deel van de reis voeren wij u mee langs onderwerpen en plaatsen van bestemming uit de eerste 75 jaar van de vereniging. U krijgt de gelegenheid om met ons chronologisch door de tijd te wandelen, waarbij wij het reispad veelal verdeeld hebben in jaarblokken van 10 jaar. U wandelt in uw eigen tempo door die jaarblokken. Van de oprichtingsgeschiedenis via de oorlogsjaren naar het 75-jarig verenigingsjubileum. En of u in plaats van wandelen wilt gaan trimmen (als u even sneller wilt opschieten) mag u zelf bepalen. Zelfs sprinten is toegestaan. Maar als goede gidsen adviseren wij u wel om af en toe rust te nemen en even stil te staan bij de speciale reisbestemmingen die bij een bepaald jaarblok horen. Die bestemmingen treft u aan in de vorm van korte themateksten en zorgen voor de nodige verdieping van uw reis. De routebeschrijving langs de eerste 75 jaar van Prins Hendrik hebben wij gebaseerd op de inhoud van het in 1983 verschenen jubileumboek “75 jaar Prins Hendrik”. Deze oude voettocht is door ons in een nieuw jasje gestoken.

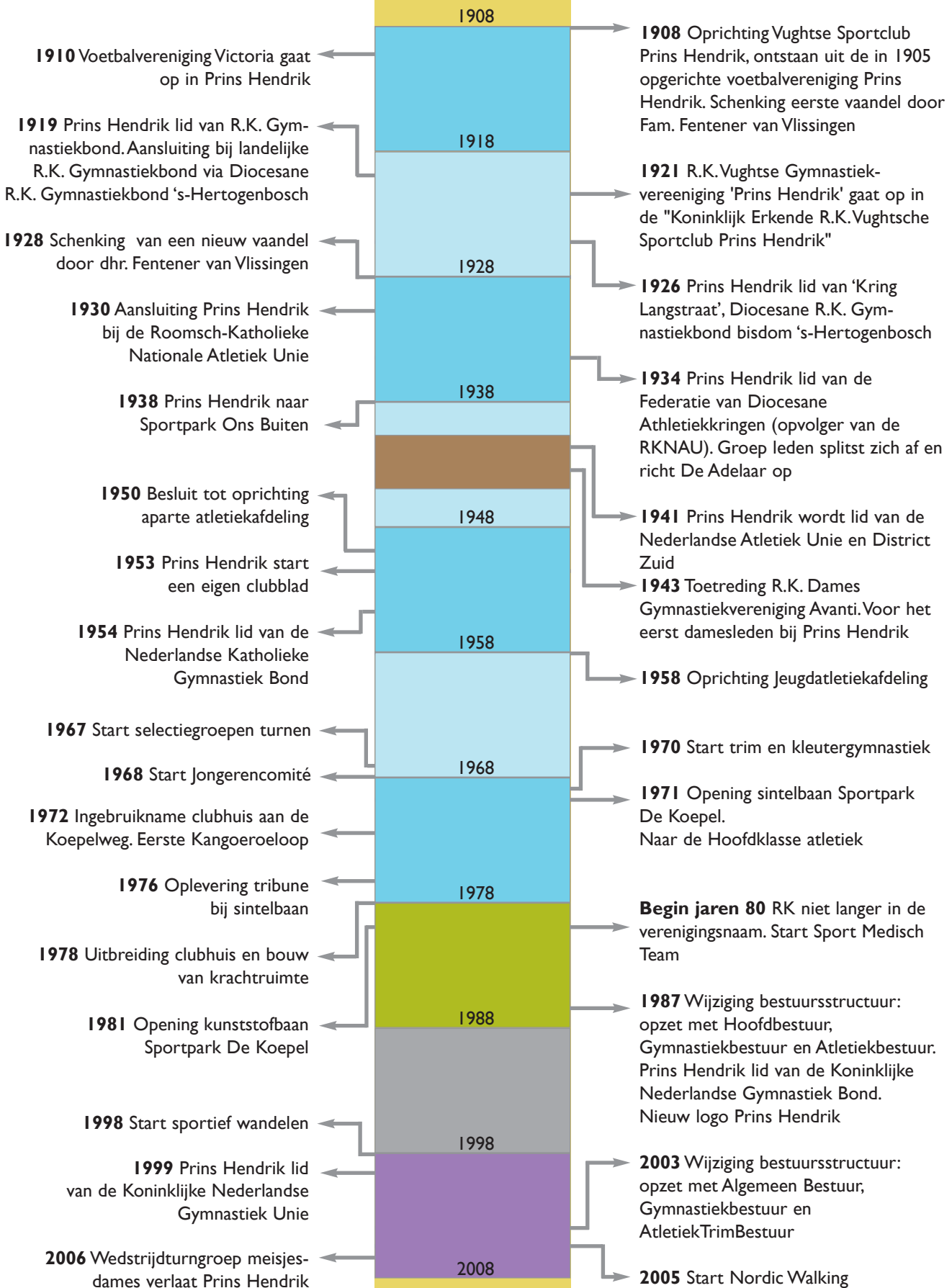
Na een korte reispauze, waarin u vrijblijvend wat overzichtjes met statistische gegevens over Prins Hendrik tot u kunt nemen, vervolgen wij met u de reis door de laatste 25 jaar. Omdat u dan ongetwijfeld nog bezig bent om de indrukwekkende reisbelevissen uit het eerste reisdeel te verwerken, hebben wij het vervolg een fragmentarischer (en dus sneller) karakter gegeven. De jaarblokken per decennium zijn dan samengevat in zogenaamde vogelvluchtteksten over gymnastiek, atletiek en trim. En bij elk jaarblok maakt u één of meerdere uitstapjes naar bijbehorende thema's. Het tweede reisadvies luidt: vergeet tijdens uw leesreis niet om regelmatig naar links en naar rechts te kijken om te genieten van het uitzicht op de foto's. Foto's afkomstig uit het historisch archief waarover onze vereniging beschikt en ook uit privébezit van onze leden.

Nu u dit boek hebt opengeslagen, vertrouwen wij er op dat u uw leesreis tot een goed einde brengt. Snuif de historie van Prins Hendrik op, u heeft er verder geen tom-tom voor nodig. Mocht u iets in het reisprogramma missen, laat dat dan uw leesplezier niet bederven. Wij deden ons best voor u en zijn er van overtuigd dat u na afloop een mooie ervaring rijker bent. En de Sportclub Prins Hendrik beter hebt leren kennen.

Wij wensen u een inspirerende leesreis.

Tijdtafel

Prins Hendrik

Thema

Vught, een eeuw terug in de tijd

Eén van de laatste paardentrams in de Taalstraat in Vught met daarnaast de nieuwe autobus

Ten tijde van de oprichting van onze Vughtse Sportclub Prins Hendrik ademde Vught een sfeer van gemoedelijke rust en werd gekenmerkt door een lommerrijk straatbeeld. Het dagelijkse leven ging vredig zijn gangetje. Haast had men niet en van drukke verkeerswegen dwars door de gemeente was nog lang geen sprake.

Rond 1910 telde Vught ongeveer 7000 inwoners van allerlei pluimage. Men vond er schilderachtige boerderijen en naast arbeiderswoningen en grote villa's met namen zoals "Leeuwenburg" en "Huize Bergen". Deze laatste villa werd, zoals u verderop in dit boek kunt lezen, bewoond door de familie Fentener van Vlissingen Roosenburg die erg geliefd was onder de bevolking.

In het begin van de twintigste eeuw was van modernisering nog maar op beperkte schaal sprake. Markant in die dagen was de Vughtse paardentram die tot 1929 de mensen vervoerde naar 's-Hertogenbosch en tot 1917 ook naar St. Michielsgestel; daar kon men overstappen op de stroomtram naar Schijndel en verder. De paardentram vertrok vanaf café St. Joris en bestond uit twee open wagons met twee paarden ervoor. In de win-

ter waren de wagons dicht. De tram werd verlicht door een petroleumlamp met groen glas aan de voorzijde en een rode lamp aan de achterkant.

Het rinkelen van de trambel was een veel gehoord geluid in Vught. Een ritje naar 's-Hertogenbosch kostte 11 cent en de route liep langs café 't Bijltje, de machinefabriek van Grasso (waar nu de Mariakerk staat) en Huisje Ten Halve. Dit huis was een herberg en tolhuis van eigenaar Sijf Pijnenburg. Het was de eerste woning die je passeerde als je uit 's-Hertogenbosch kwam en was tot 1926 een bekend rustpunt met speeltuin, gelegen tegenover de ingang van de tegenwoordige Loonsebaan.

Bekende straten waren (en zijn) de Taalstraat, Dorpsstraat en Kerkstraat. Na de verharding van de Taalstraat in 1742, toen het goederenvervoer per paard en wagen wat sneller ging, begonnen de vele herbergen en stallingen langs deze straat een kwijnend bestaan te leiden en werden tot gewone woonhuizen verbouwd. In de Dorpsstraat en Kerkstraat was vooral de middenstand te vinden met kleine winkeltjes. Bekend waren het snoepwinkeltje van Jantje Verhagen, de koekwinkel van Harrie Linsen en de viswinkel van Mina Verleun. Mooie

Weetje

In december 1908 werd het eerste vaandel aan Prins Hendrik aangeboden door de heer en mevrouw Fentener van Vlissingen-Roosenburg. Twintig jaar later bood hun zoon opnieuw een vaandel aan. Bij de uitreiking daarvan sprak de burgemeester van Vught: "Thans rust op mij de aangename taak U uit te reiken een nieuw vaandel voor Uw vereniging, ter vervanging van het vaandel dat U in de afgelopen 20 jaar met veel overwinningselementen heeft verworven, maar waaraan de tand des tijds de frissche kleuren en tinten heeft weggevaagd."

Poseren in de Torenstraat

stoffen en elastiek haalde je bij Sjangetje van Buul. In de Schoolstraat kon men bij Joostje Verhoeven naast steenkolen ook regenwater kopen voor 5 cent per kan. Veel vrouwen kochten zo'n kan voor de bereiding van erwtensoep!

Bijzondere gebeurtenissen

Tot de grote gebeurtenissen in Vught behoorde de kermis. Die werd gehouden op de eerste zondag van augustus en begon om half vier. Op die dag mocht je je nieuwe kleding aan. Na de kerkdiensten stortte de bevolking zich op het feestgebeuren. De Markt, Dorpsstraat en het Maurickplein stonden vol attracties.

Een andere gebeurtenis was het feest van Petrus en Paulus op 29 juni. Op die dag hield men de zogenaamde Kindheidsoptocht. Daarbij werd door de Vughtse jeugd de missie uitgebeeld en na afloop volgde een ontvangst in het park van Huize Bergen waar men werd onthaald op chocolade en gevulde koeken. De onderwijzers kregen wijn en sigaren.

Het lager onderwijs speelde zich in die dagen af voor de jongens op de openbare scholen aan de Schoolstraat en Esscheweg en de katholieke St. Petruschool in de St.

Elisabethstraat. De meisjes gingen naar de Maria- en Annaschool. Tot 1919 kende Vught ook een molen. Het was de korenmolen van molenaar Van Heeswijk aan het Moleneind. Veel Vughtse straten herinneren nog aan dit markante bouwwerk. In de jaren dat Mina en Jan Bekkers in Vught de melk rondbrachten met een door een hond getrokken wagentje, bleken de Vughtenaren actief op allerlei gebied. Zo kende men naast verschillende sportverenigingen ook een vrijwillige brandweer, de zang- en toneelvereniging "Werkmanskring" die haar repetitielokaal in café De Valk had, de harmonie "Kunst en Vriendschap" die in 1926 het 50-jarig bestaan vierde en twee schuttersgilden: Sint Barbara en Sint Catharina.

Het Vught uit de beginjaren van onze vereniging Prins Hendrik was het Vught waar de mensen de straat opgingen als er een foto werd gemaakt. Het was ook het Vught van bekende dorpsfiguren zoals Piet Sabel de veldwachter-gemeentebode en Hanneke de Smous die in de wintermaanden haar klanten bediende met een ezelskar vol vaste brandstof en aanmaakturf. Het lijkt allemaal eeuwen geleden. Toch begon in deze tijd de geschiedenis van onze sportclub. De tijden veranderden en Prins Hendrik veranderde mee.

Wie was Prins Hendrik?

Onze sportvereniging is in 1908 vernoemd naar de persoon Prins Hendrik, een Duitse hertog die op 19 april 1876 geboren werd en later nauw verbonden was met ons koningshuis. Prins Hendrik was de echtgenoot van koningin Wilhelmina, die ons land regeerde van 1898 tot en met 1948.

Prinses Wilhelmina had als achttienjarig meisje de troon bestegen na het regentschap van haar moeder Emma. Op 16 oktober 1900 maakte de nieuwe koningin haar verloving bekend met Heinrich Wladimir Albert Ernst, hertog van Mecklenburg in Duitsland. Hendrik was een zoon van Frederik Frans II, groothertog van Mecklenburg Schwerin. Hij groeide op in een echt Pruisisch gezin. De groothertog was een militair in hart en nieren en vond het militarisme zo belangrijk dat hij hertog Hendrik als kind van 6 jaar al leerde exerceren en in de houding staan als vader of moeder binnenkwam. Hendrik ging als jongeman naar het Vitzhumburggymnasium in Dresden, het gerenommeerde opleidingsinstituut voor een groot aantal Duitse prinses. In 1894 liet hij zich inlijven in het leger, maakte vervolgens een reis van 9 maanden naar Brits-Indië en Ceylon en deed in januari 1896 zijn officiersexamen in Metz.

Prins der Nederlanden

Het huwelijk met koningin Wilhelmina werd op 7 februari 1901 met de daarbij horende pracht en praal ingezegend. Op de trouwdag verhief koningin Wilhelmina hertog Hendrik tot Prins der Nederlanden. In het winterse Den Haag waren langs de bruidsweg erebogen opgericht, er werd gevlagd en op straat zong men feestliederen. Prins Hendrik had zich in Nederland te houden aan de vaak strenge regels van het hof. Hij was daar niet gelukkig mee en probeerde steeds zijn eigen gang te gaan. In Nederland sprak men niet altijd met even veel lof over de prins. Hoewel hij ruim 33 jaar in ons land woonde en werkte, waren er maar weinig mensen die hem echt goed kenden. Prins Hendrik was het type van een gemoedelijke landedelman. Hij rookte graag een goede sigaar en liep gemakkelijk het

“Bierhaus” binnen voor een glas en een praatje. Hendrik was een goed ruiter en bergbeklimmer en nog meer een hartstochtelijk jager op wild.

Voor staatszaken interesseerde hij zich niet erg en daarvoor kreeg hij van Wilhelmina ook niet de kans. De koningin gaf zich met hart en ziel aan haar staatkundige taak en op den duur vormden alleen de vakanties de gelegenheid voor langdurige contacten tussen beide echtgenoten. Prins Hendrik bleef op de achtergrond, hield niet van officiële verplichtingen en zocht huiselijke gezelligheid door vaak op te trekken met zijn dochtertje prinses Juliana. Hij probeerde zich daarnaast verdienstelijk te maken voor het reddingswezen en hij was voorzitter van het Nederlandse Rode Kruis. Ook was hij beschermheer van de padvinderij.

Ondanks zijn avontuurlijke en humorvolle geest is Prins Hendrik niet oud geworden. Op 3 juli 1934 stierf de prins in paleis Noordeinde in Den Haag op 58-jarige leeftijd aan een hartaanval. Markant is het feit dat hij tevoren bepaald had dat hij een witte begrafenis wilde hebben. Het sterven zag hij als een gang naar het Eeuwige Licht en daarom overheersten op zijn begrafenis lichte kleuren. Op 16 juli 1934 sprak koningin Wilhelmina voor de radio: “Wij zijn dankbaar en ontroerd dat hij zich door zijn goed hart, zijn vriendelijkheid en eenvoudige inborst zoveel vrienden gemaakt heeft.”

De jaren 1908 - 1920

De oprichting van een sportclub

Op 8 mei 1908 werd in Vught door zesentwintig energieke mensen het initiatief genomen om een sportclub op te richten. Een week na de eerste bijeenkomst in het clublokaal van M. Pijnenburg werd de nieuwe vereniging gedoopt met de naam "Vughtsche Sportclub Prins Hendrik".

In de naam van de Vughtse Sportclub Prins Hendrik werd destijds geen specifieke tak van sport opgenomen. In de 19e en begin 20e eeuw werd er nog niet zo'n scherp onderscheid gemaakt tussen verschillende sporten, die dan ook vaak door dezelfde personen of binnen dezelfde vereniging beoefend werden. Uit de eerste bestuursnotulen en ook uit het eerste verenigingsstatuut blijkt evenwel, dat het sportieve accent binnen de Vughtse Sportclub Prins Hendrik lag op de beoefening van gymnastiek.

De Vughtse Sportclub Prins Hendrik kwam in 1908 voort uit de Vughtse voetbalvereniging Prins Hendrik. Die voetbalvereniging was, zo blijkt uit een bericht in de Provinciale Noordbrabantsche en 's-Hertogenbossche Courant, opgericht in januari 1905. Enkele leden van die voetbalclub (de oprichters van "ons" Prins Hendrik) scheidten zich in 1908 af onder leiding van Ernest Grips. We nemen aan dat de voetbalvereniging Prins Hendrik daarna op hield te bestaan, maar gedetailleerde bronnen daarover ontbreken. Wel schreef voorzitter Van Eijk in een feestgids in 1948 ter gelegenheid van het 40-jarig jubileum: "8 Mei 1908 werd de voetbalvereniging Prins Hendrik in een gymnastiekvereniging omgezet."

Maar terug naar het begin: Ernest Grips werd na de eerste bijeenkomst bij Pijnenburg al snel benoemd tot erevoorzitter van de Vughtse Sportclub Prins Hendrik. We zouden hem eigenlijk de vader van Prins Hendrik kunnen noemen. Bij de afscheiding van de voetbalclub hadden onze oprichters de doelpalen en doelnetten meegenomen. Die werden korte tijd later overgedaan aan de andere in Vught aanwezige voetbalvereniging Victoria. Dit gebeurde onder de voorwaarde dat de leden van de Vughtse Sportclub Prins Hendrik gratis toegang zouden hebben bij de wedstrijden van de voetbalvereniging. De meeste leden van Victoria waren toen immers ook lid van Prins Hendrik geworden. De voetbalvereniging Victoria fuseerde overigens in 1910 met Prins Hendrik. In 1912 werden de toen overbodig geworden doelpalen en -netten verkocht voor f 12,50 aan de vereniging Vught Vooruit.

De Vughtse Sportclub Prins Hendrik probeerde vanaf het prille begin als een hechte club naar buiten te treden. Daarvoor was nodig dat er statuten opgemaakt werden waarin o.a. de organisatie van de club en de rechten en plichten van de leden vastgelegd werden. De heer A. van de Dungen (de eerste die naast de erevoorzitter Grips de functie van verenigingsvoorzitter zou vervullen), maakte die statuten en op 18 oktober 1908 werden ze door de leden aangenomen. Maar daar bleef het niet bij. Men liet de statuten ook goedkeuren door Hare Majesteit Koningin Wilhelmina. Die goedkeuring gebeurde op 12 december 1908 bij Koninklijk Besluit. Om zich als een eenheid te kunnen presenteren aan

Ernest Grips

Weetje

Volgens vermelding in het oudste notulenboek van Prins Hendrik werd onze vereniging opgericht in "het clublokaal bij M. Pijnenburg". Hier werden van 1908 tot circa 1925 ook de bestuursvergaderingen gehouden. Nergens stond echter vermeld waar dat clublokaal zich destijds bevond. Uit onderzoek in het Brabants Historisch Informatie Centrum 's Hertogenbosch is gebleken dat eigenaar van het genoemde clublokaal Marinus Pijnenburg was, geboren in 1856 en van beroep meester-timmerman en herbergier. Hij richtte in 1901 een vennootschap op "ten doel hebbende het drijven van de herbergnering in den meest uitgebreide zin". De vennootschap werd ingeschreven onder de naam Firma Marinus Pijnenburg en Compagnie". Uit de latere drankvergunningen van de firma blijkt dat het café indertijd gelegen was aan de Helvoirtseweg 47 in Vught. Het betrof het voormalig Café-Restaurant Valkenhof dat een voor- en achterzaal had. In die lokaliteit van Marinus Pijnenburg is Prins Hendrik opgericht. Later kreeg het adres het huisnummer 51. Zoon Adriaan Pijnenburg was opvolgend eigenaar van Valkenhof en tot 1934 lid van Prins Hendrik. Anno 2008 is op het betreffende adres een restaurant gevestigd.

29 juni 1908, Prins Hendrik deelnemer aan bloemencorso Vught

Foto Brabants Historisch Informatie Centrum

de Vughtse bevolking was het ook gewenst dat men een sporttenue voorschreef. De start hiervoor werd gemaakt in maart 1909 toen ieder lid f 1,50 in de clubkas moest storten voor de gezamenlijke aanschaf van lichtblauwe uniformpetten (zoals die bij het toenmalige Nederlands Gymnastiekverbond gebruikt werden) en later voor hoge witte gymschoenen. Al gauw kwamen daar witte lange broeken bij met een blauw ceintuur. Het tenue werd gecompleteerd met witte sporttricot die op afbetaling aangeschaft werden door elke zondag twintig cent te betalen.

Binnen de Vughtse Sportclub Prins Hendrik hield men zich, zoals gezegd, de eerste jaren bezig met gymnastiek. Eens in de week werden oefenavonden gehouden om de turnvaardigheid te vergroten. Vlak na de oprichting waren er al een rekstok en een brug aanwezig en in 1910 werd een turnmat aangeschaft voor het astronomische bedrag van f 12,50.

Buitentrainingen vonden plaats aan het Nachtegaalslaantje in Vught. In 1909 werd op zaterdagavond geoefend. Leden die niet of te laat op de les waren moesten een boete van vijf cent betalen. Enkele jaren later werd er ook op donderdagavond geoefend.

In die jaren werden door de leden regelmatig demonstraties gegeven en turnmarsen gelopen (meestal in mei) onder leiding van instructeur Van Eyck. In 1909 liep de ongeveer dertig leden tellende vereniging een mars van Vught naar Helvoirt en van Helvoirt via Haaren, Esch en Boxtel weer terug naar Vught.

Kenmerkend voor de jeugdijaren van onze vereniging was echter niet het turnen, maar de deelname aan bloemencorso's in Vught en omliggende dorpen. Zo'n corso was een groots evenement, vaak in combinatie met sportwedstrijden waar men zich kon uitleven in hard-

lopen, touwtrekken en ringsteken. Er werden grote praalwagens gebouwd waarmee elke deelnemende vereniging prijzen kon winnen. In juni 1908 nam Prins Hendrik voor het eerst deel aan een bloemencorso. Er werd een bestuurbaar luchtschip nagebouwd en Prins Hendrik won de eerste prijs: een medaille en f 10,-. Tevens werden bij de sportwedstrijden twaalf prijzen behaald.

Succesvol voor Prins Hendrik waren ook de bloemencorso's in Den Dungen en Gemert in 1909 en in Ammerzoden in 1910.

Daarnaast waren de eerste Prins Hendrik leden ook actief bij de samenwerking met fanfare- en zangverenigingen. Men trad bij speciale gelegenheden gezamenlijk op in een combinatie van sport, muziek en zang, zoals bijvoorbeeld bij het huldebetoon op 30 april 1909 bij de geboorte van prinses Juliana. Vanwege deze bijzondere gebeurtenis werd een speciale lichtstoet gehouden waaraan zo'n twintig Vughtse verenigingen deelnamen.

Penningmeester

Prins Hendrik kreeg rond 1910 meer en meer gestalte. Het ledenaantal bleef echter steeds rond de vijftwintig schommelen. Dat waren toen der tijd alleen herenleden. Wel werd vroegtijdig geprobeerd om een jeugd-afdeling op te zetten met zogenaamde aspirantleden, maar die eerste pogingen mislukten. Toch probeerde men zich met weinig middelen op een enthousiaste wijze te manifesteren. Daarbij moest de financiële situatie goed in de gaten gehouden worden. Hier lag de taak van de penningmeester. De eerste die deze functie bekleedde was Jan Pijnenburg. In die tijd werd er overigens over heel andere bedragen gesproken dan tegenwoordig; zo bedroegen de uitgaven binnen de vereniging

Weetje

1918, de vereniging tijdens de viering van het tweede lustrum

De ontwikkeling van lichaam en geest stond steeds hoog in het vaandel. In 1911 wist het bestuur de theorie en de praktijk goed te combineren. In een verslag uit dat jaar lezen we: “Daar er niet genoeg leden aanwezig waren vóór de vergadering en tot beteren gang, wordt besloten eerst te oefenen in gymnastiek en daarna pas te vergaderen.”

Voorwaar een goede hint voor het huidige bestuur !

in februari 1909 in totaal 45 centen en was er totaal in kas op 1 maart: f 17,77. De inkomsten bestonden uit de verhuur van het turntoestel aan de wielclub uit Schijndel en de te ontvangen contributie. De contributie werd op de maandelijkse algemene vergadering geïnd. Overigens waren er elke maand wel leden met een betalingsachterstand en sommige leden werden zelfs geroyeerd in verband met wanbetaling.

Had men plannen om grotere uitgaven te doen (bijvoorbeeld de aankoop van materiaal) dan deed men een beroep op buitenstaanders. Hierbij valt te denken aan onder andere de familie Fentener van Vlissingen Roosenburg. De heer en mevrouw Fentener van Vlissingen Roosenburg boden Prins Hendrik in het eerste verenigingsjaar een prachtig vaandel aan. Later steunden ze de club bij de aanschaf van een brug en spekten de clubkas met f 25,-. Natuurlijk probeerde Prins Hendrik deze en andere geldschieters te vriend te houden. Zo werd eens na een gelopen mars stilgehouden in de tuin van villa Bergen van de familie Fentener van Vlissingen waarbij men een serenade bracht aan de heer en mevrouw des huizes en hen twee verenigingsfoto's aanbood. De contacten met de gegoede burgerij in Vught kwamen ook tot uiting bij het aanstellen van een beschermheer. Ook hij werd gevraagd de vereniging financieel te willen steunen. Prins Hendrik kreeg op 8 juli 1910 haar eerste beschermheer in de persoon van de heer D.A. Eekhout, Kapitein der Koninklijke Marechaussee.

Hoewel zo rond 1912 de situatie van de clubkas vrij gunstig was, kampte men tijdens elke maandelijkse vergadering nog steeds met een betalingsachterstand in de contributie. Om dit probleem tijdelijk op te lossen, nam men in 1912 een opmerkelijk voorstel aan. Elk lid kreeg

uit de clubkas vijf gulden uitgekeerd met aftrek van de persoonlijke betalingsachterstand, zodat alle schulden vereffend waren! Wegens gunstige toestand van de kas kon op oudejaarsavond 1912 een feest gegeven worden. Het voorstel hiertoe werd met algemene stemmen aangenomen, inclusief de stem van de nieuwe voorzitter Jan Pijnenburg die in oktober 1910 voorzitter Van de Dungen opgevolgd was. Het oudejaarsfeest werd gegeven in de vorm van een culinaire “hazenpartij” en was een groot succes.

Het zou voorlopig het laatste feest zijn; sterker nog: men wist toen nog niet dat het jaren zou duren voor er weer gefeest kon worden. Dat lag niet zozeer aan Prins Hendrik zelf. Maar de kink in de kabel zou veroorzaakt worden door de Eerste Wereldoorlog (1914-1918). De verontrustende ontwikkelingen in Europa leidden ertoe dat voor burgers de armoede toenam. Bovendien werden vele jonge mannen opgeroepen voor de militaire dienst. Deze omstandigheden hadden onder andere een leegloop bij (sport) verenigingen tot gevolg. Bij Prins Hendrik liep vooral de belangstelling voor gymnastiek terug, de oefenavonden werden steeds minder bezocht en naar de algemene vergaderingen kwam men nauwelijks meer. In de jaren tussen 1913 en 1920 kwam men nog maar tien keer bij elkaar. In 1913 waren er slechts twaalf leden op de vergadering en er werd besloten alle leden aan te schrijven en ze te vragen of ze nog lid van de Vughtse Sportclub Prins Hendrik wilden blijven. Het antwoord was duidelijk: alle leden bedankten op negen personen na. Dat betekende uiteraard dat er een nieuw bestuur gekozen moest worden en dat gebeurde ook. Ondanks deze moeilijke jaren bleef Prins Hendrik voortbestaan en werd de contributie normaal geïnd.

de jaren 1920-1930

De wederopbouw

Elk dieptepunt kent gelukkig een ommekeer en ook voor Prins Hendrik klaarde de oorlogslucht op na 1918. Van een echte vereniging was na de Eerste Wereldoorlog nauwelijks meer sprake, hoewel de kern nog wel degelijk aanwezig was. De overgebleven leden hadden niets aan enthousiasme en doorzettingskracht verloren.

De bestuursleden wilden de vereniging haar roem van weleer weer teruggeven. En daarvoor werd een geschikte aanzet gevonden. In die tijd kende Vught namelijk naast onze Vughtse Sportclub Prins Hendrik ook nog een aparte gymnastiekvereniging. Dat was de "Vughtsche R.K. Gymnastiekvereniging Prins Hendrik". Direct na de oorlogsjaren ging het met die R.K. gymnastiekvereniging bergopwaarts (aldus onze verenigingsnotulen). Het bestuur kreeg dat al gauw in de gaten en kwam met het idee om van twee clubs in opbouw er één te maken. In mei 1920 kwam dan ook het voorstel om die R.K. gymnastiekvereniging in de onze te laten overgaan. Jonge nieuwe krachten kon men immers goed gebruiken. In september van dat jaar gingen de besturen van de beide Prins Hendrik-verenigingen dan ook rond de tafel zitten en na goedkeuring door de leden ging de "Vughtsche R.K. Gymnastiekvereniging Prins Hendrik" officieel per 1 januari 1921 over in de "Vughtse Sportclub Prins Hendrik". Daarbij kreeg onze vernieuwde club de officiële naam van "Koninklijk Erkende R.K. Vughtsche Sportclub Prins Hendrik".

Een hernieuwd bestuur onder leiding van erevoorzitter Ernest Grips en secretaris-penningmeester Eduard de Goey (deze laatste was afkomstig van de R.K. Vughtsche gymnastiekvereniging) ging naarstig op zoek naar een nieuwe technisch leider. Deze sleutelfunctie, die door één persoon werd vervuld, was voor de vereniging van groot belang omdat de leider (men sprak ook wel van instructeur) de oefenbijeenkomsten leidde. Op 1 juli 1921 aanvaardde de Bossche gymnastiekleraar Arie Tervoort zijn instructeursfunctie. Prins Hendrik kwam de teruggang meer en meer te boven en de energieke leiding van de heer Tervoort droeg daar zeker toe bij. In de herfst van 1921 telde de vereniging zo'n veertig leden en deze waren gesplitst in twee afdelingen: de leden (16 jaar en ouder) en de aspirantleden (10-15 jaar). Het oefenen in het patronaat begon langzaam vrucht af te werpen. De sportieve prestaties werden

Weetje

De voorzitters

Mei	1908	E. Grips(erevoorzitter)
Januari	1909	A. van de Dungen
Oktober	1910	J. Pijnenburg
Mei	1914	A. Pijnenburg
Januari	1924	Th. van Lamoen
Oktober	1924	E. Grips
Oktober	1945	Th. van Eijk
November	1959	W. Faes
September	1983	J. van Geene
Juni	1990	R. van Haperen
Maart	1997	B. Debrauwer
April	2002	R. van Haperen
Mei	2004	H. Hubben
September	2005	R. Janssen

beter en in september slaagden zelfs vier leden voor het vierjaarlijks bondsexamen van de Gymnastiekbond, dat afgenomen werd in Tilburg. Dat gymnastiek en atletiek niet sterk gescheiden waren bleek wel uit het feit dat het examen bestond uit: brug, ringen, rek, vrije oefening, gewichtheffen, hoogspringen (links en rechts afzetten), polsstokhoogspringen, verspringen (links en rechts afzetten), de Duitse driesprong (voorloper van het hinkstapspringen), staafwerpen, 100 meter snelloop en touwklimmen. Terecht werden na afloop dan ook de diploma's voor "lichamelijke geoefendheid" uitgereikt. Voor instructeur Tervoort bleef het echter niet bij examenvoorbereidingen alleen. In juli 1922 ontving Prins Hendrik een uitnodiging voor deelname aan het eerste bondsfeest van de R.K. Gymnastiekbond. Aan dat feest waren wedstrijden in gymnastiek en atletiek verbonden. Er werd geestdriftig voor getraind. De bondsdagen van de gymnastiekbond zouden een traditie worden waar Prins Hendrik zich een vaste klant en roemrijk prijswinnaar zou tonen. Het succesvolle optreden tijdens de uitvoeringen en wedstrijden in de regio werd eind 1922 overschaduwed door het bericht dat instructeur Tervoort de vereniging ging verlaten. Na zijn vertrek brak er weer een tijd aan van "leiderloosheid" en vanaf juni 1923 traden diverse instructeurs kortstondig aan. Intern, maar ook naar buiten toe bleef Prins Hendrik succesvol doordraaien. Zo werd met man en macht geoefend voor de wedstrijden die gehouden werden ter gelegenheid van het vijfentwintig jarig regeringsjubileum van koningin Wilhelmina in september 1923. Er werden vijftien prijzen behaald plus vijftien gulden, zijnde de eerste prijs voor een praalwagen. En of het nu ging om een marswedstrijd, hoogspringen of touwtrekken, de prij-

1908, eerste prijs bloemencorso Vught

zenkast werd steeds bijgevuld. Het succes had ook gevolg voor de publieke belangstelling. Zo kon Prins Hendrik eind 1923 bogen op een grote publieke opkomst bij twee uitvoeringen in Vught. Hoewel er tegen het einde van het jaar zo'n f 250,- donateursgeld binnengebracht werd, begon penningmeester De Goey zich toch zorgen te maken. De contributie werd wel steeds geïnd, maar de rijkssubsidie die de vereniging jaarlijks gekregen had, werd met ingang van 1 november 1923 ingetrokken (gemeentesubsidie bestond tot die tijd nog niet). Dit had onder andere tot gevolg dat de instructeur voortaan uit eigen middelen betaald moest worden en dat de weekcontributie van 10 cent en 5 cent gebracht werd op resp. 20 cent en 10 cent; uiteraard na overleg met de leden.

Een kas vol zorgen

Ook de daarop volgende maanden werden gekenmerkt door de steeds terugkerende vraag waar de geldelijke middelen vandaan moesten komen om de vereniging op peil te houden. De donateursgelden alleen waren op den duur niet meer toereikend en begin 1924 vroeg men bij de gemeente subsidie aan. Tevens werd de contributie opnieuw verdubbeld hetgeen veel klachten van de leden opleverde.

De algemeen economische situatie in ons land verslechterde en alom werd de roep om bezuinigingen luider. Waar men bij Prins Hendrik niet op wilde bezuinigen was het aantal uitvoeringen en wedstrijden. Die zorgden er immers voor dat de leden gemotiveerd naar de trainingen bleven komen. Wel probeerde men de uitvoeringen tot een financieel succes te maken. Maar als Prins Hendrik zich buiten Vught presenteerde, liepen de

kosten van zaalhuur, vervoer van leden, belasting, huur van muziek en transport van de toestellen zo hoog op dat uiteindelijk de inkomsten niet genoeg bleken voor het spekken van de kas.

Als gevolg van de slechte economie lieten de leden het steeds meer afweten bij de trainingen. Het bestuur wilde toch een zekere discipline blijven handhaven en bepaalde daarom dat de aspiranten na drie maal wegblijven ontslagen zouden worden als lid.

Op voorstel van secretaris-penningmeester De Goey werd in maart 1924 een extra vergadering belegd over de financiën. De hoge contributie bleek onhoudbaar omdat veel leden werkloos geworden waren en het geld niet meer konden opbrengen. Besloten werd de contributie te verlagen, maar daar moest natuurlijk een andere bezuiniging tegenover staan. Die vond men in de betaling van de technisch leider J. Kroese. Op een algemene ledenvergadering werd de leider tijdelijk ontslag aangezegd totdat de financiële situatie zich weer zou herstellen. Dat ontslag duurde gelukkig maar kort, want in april 1924 kreeg Prins Hendrik het gunstige bericht dat men over dat jaar van de gemeente een subsidie van f 200,- zou krijgen. Een hele opluchting voor de penningmeester.

Ondanks het feit dat men bleef zoeken naar nieuwe inkomsten (o.a. advertenties op de uitvoeringsaankondigingen) zou de situatie zorgelijk blijven.

De vereniging telde eind 1924 ongeveer 65 leden die verdeeld waren over drie categorieën: de nieuwe aspiranten, de gevorderde aspiranten en de leden boven 16 jaar.

Hoewel die gehoopte financiële ommezwaai uitbleef, ging het bestuur toch niet bij de pakken neerzitten. De

1924, een officiële kiek

zorgen van de penningmeester mochten rond 1925 dan groot zijn, maar er was nog genoeg werk aan de winkel. Instructeur Kroese concentreerde zich met zijn pupillen volledig op de oefenprogramma's. In zijn jaarverslag merkte secretaris Trommels op dat de club gekenmerkt werd door een prettig verenigingsleven. Dat had zijn weerslag op de Vughtse jeugd en verheugd kon men begin 1925 een aantal nieuwe aspirantleden begroeten. Tevens kocht de vereniging twee nieuwe turntoestellen. Bij de firma Kooymans uit Wijchen werd een veerplank besteld voor f 44,50 en de firma Turntik uit Amsterdam leverde een nieuwe bok voor f 70,-.

En wat de activiteiten van de heren atleten betreft: daarvoor werd bepaald dat het oefenen zonder toezicht van "den Leider" met speer of discus verboden was en dat ongelukken voor persoonlijke rekening kwamen.

De aanschaf van nieuw materiaal kon echter niet voorkomen dat de oefenavonden onregelmatig bezocht werden, dit tot ergernis van bestuur, leider en geestelijk adviseur. In 1926 kregen alle leden een brief van het bestuur in de bus met daarin een aanmaning om de lessen op donderdag- en zaterdagavond goed te blijven volgen. Desondanks werden onder de energieke leiding van instructeur Kroese toch sportieve vorderingen gemaakt, die vooral tot uiting kwamen op de grote uitvoeringen die door het Vughtse publiek zeer gewaardeerd werden.

Op voorstel van bestuurslid Offermans werd gewerkt aan een nieuwe trainingsopzet. De instructeur werd verzocht een gymnastiek oefenprogramma voor een heel jaar in elkaar te zetten, zodat een doorlopende cursus kon ontstaan die met een examen (plus diploma) afgesloten kon worden. Het jaar zou verdeeld worden in oefenweken waarbij na elke vierde week een herhalingsweek volgde. Dit idee vond veel bijval.

“Het Huisgezin”

Op 2 mei 1926 werd door Prins Hendrik in de grote zaal van het patronaat een gymnastiekuitvoering gegeven die sportief succesvol bleek. Om een sfeerbeeld te krijgen van zo'n gymnastiekuitvoering citeren we hiernaast uit een artikel in de plaatselijke krant "Het Huisgezin".

Naast uitvoeringen en wedstrijden richtte Prins Hendrik zich ook meer op gemeentelijke activiteiten in samenwerking met andere verenigingen. Zo maakte in de zomer van 1926 het bestuurslid W. Van de Laarschot (die ook bestuurslid was van de vereniging Vught Vooruit) zich sterk voor het opnieuw kleur geven aan de verjaardagsviering van de koningin, in samenwerking met Vught Vooruit. Dit

1924, "hulde der Sportclub PH"

werd gedaan in de vorm van volksfeesten en openluchtuitvoeringen.

Voorzitter Grips legde contacten met de Vughtse Fanfare die in 1926 haar vijftig jarig bestaan vierde. Er werd een samenwerkingsschema opgesteld door Prins Hendrik en de fanfare, waarbij werd vastgesteld dat Prins Hendrik in uniform de fanfare zou begeleiden tijdens een rondgang door de gemeente en vervolgens tussen de muzikale nummers door enige vrije oefeningen en een demonstratie veerplank-bokspringen zou geven.

In het najaar van 1926 trad Prins Hendrik toe tot een ander samenwerkingsverband. Een samenwerking met een regionaal karakter. Op initiatief van de R.K. Kaatsheuvelse Gymnastiekvereniging, de R.K. Waalwijkse Gymnastiekvereniging, de Gymvereniging Kunst en Kracht uit Waalwijk en de Sportclub St. Herman-Josef uit Drunen werd de zogenaamde "Kring Langstraat" opgericht. Een van de doelstellingen bij het oprichten van deze kring was het steun verlenen aan verenigingen in de omtrek, die een noodlijdend bestaan hadden. Dit kon gebeuren door het geven van een goede uitvoering met medewerking van andere kringleden om zo de betreffende vereniging weer tot bloei te krijgen. Ieder lid van de kring dat een uitvoering gaf, was verplicht de overige leden uit te nodigen om mee te werken. Verder werd ieder aangesloten lid verplicht gesteld om deel te nemen aan de Kringdemonstratie die in de zomer gehouden werd.

Een andere reden voor de oprichting van de "Kring Langstraat" was de onvrede die men had over het functioneren van de overkoepelende Diocesane R.K. Gymnastiekbond in het bisdom 's-Hertogenbosch. Eén van de eerste actieve daden van de kring was het aanbieden van een brief aan bisschop A. Diepen van 's-Hertogenbosch met het verzoek maatregelen te nemen om te komen tot een algehele reorganisatie van het hoofdbestuur van die diocesane gymnastiekbond. Dit hoofdbestuur werd verweten haar zaken organisatorisch niet op orde te hebben en bovendien te passief te zijn in het behartigen van de algemene belangen van de aangesloten Rooms Katholieke verenigingen.

Tegen het eind van de jaren twintig bleven, wat Prins Hendrik betreft, de daadwerkelijke activiteiten in samenwerking met de kringverenigingen hoofdzakelijk beperkt tot praten in de vergaderzaal. Gedurende het seizoen 1926-1927 gaf onze vereniging slechts één uit-

Uit

'het Huisgezin'

"Het aanwezige publiek heeft ongetwijfeld genoten van hetgeen werd geboden. De pauzen tusschen de verschillende nummers werden aangevuld door de schitterende pianomuziek van den heer Louis van de Griendt. Onder de aanwezigen merkten we o.a. op den beschermheer der sportclub Jhr. Mr. W.J. van der Poll met familie, den Geestelijken Adviseur kapelaan Cox en eenige gemeenteraadsleden. 't Was een mooi gezicht bij den opmarsch die flinke jongens kris-kras en toch ordelijk en regelmatig onder de tonen van uitmuntende muziek door elkaar te zien marcheren. De vrije oefeningen en de stokoefeningen van de tweede en derde afdeling werden keurig en correct, hoewel in steeds veranderende opstelling uitgevoerd. Bij het nummer bokspringen was het een lust te zien hoe de turners, in verschillende lichaamshoudingen, zoo gezwind achter elkaar over den bok sprongen. Het is opmerkelijk dat de sportclub steeds ten toneele komt met een extra nummer dat we hier in Vught nog nimmer zagen. Zoo ook weer met de marmergroepen, waarbij verschillende kunststukken van beeldhouwwerk door turners werden nagebootst. Zoo zagen we achtereenvolgens een fluitspeler, een worstelgroep, een groep loopers, een aambeeldgroep, touwtrekkers en een atletiekgroep, waarbij de in het wit gekleede turners daar stonden als uit marmer gehouwen, soms in zeer vermoeiende pose.

Jammer, dubbel jammer vonden we het, van een der bestuursleden te moeten vernemen dat zoovelen hebben gemeend als donateur van deze nuttige vereeniging te moeten bedanken. Mogen daarom anderen zich zeer spoedig als begunstiger opgeven, want we zouden het ten zeerste betreuren dat onze sportclub, die zooveel bijdraagt aan de lichamelijke ontwikkeling onzer jeugd door beoefening der mooiste en gezondste sport, de gymnastiek, bij gebrek aan financieelen steun zou gaan kwijnen."

1928, Prins Hendrik bij 20-jarig jubileum op binnenplaats Patronaat St. Petrus

voering en het duurde tot eind 1927 voordat een vast bestuur voor de "Kring Langstraat" gevormd was. Voor veel mensen bleek het toch moeilijk om het kringbelang boven dat van de eigen vereniging te stellen.

Het vierde lustrum wordt gevierd

Het jaar 1928 was voor Nederland in sportief opzicht een belangrijk jaar. Toen immers werden in Amsterdam de Olympische Spelen gehouden.

Ook voor Prins Hendrik stond in dat jaar een belangrijk gebeuren op het programma: het twintig jarig bestaan. Ondanks het feit dat men het ledenaantal sterk zag teruglopen (met totaal zo'n vijftig leden) wilde men dit jubileum toch niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Op de ledenvergadering van de R.K. Gymnastiekbond kwam Prins Hendrik dan ook met het voorstel om de jaarlijkse Bondsdag in Vught te organiseren op 21 en 22 juli. Het voorstel werd aangenomen en er werden speciale commissies ingesteld om verschillende taken uit te werken. Er werd een begroting gemaakt en subsidie aangevraagd. Ook werd overleg gepleegd met bestuursleden van de Bossche sportvereniging O.S.S. die ervaring hadden met het organiseren van de Bondsdag. Omdat veel mensen in de organisatie betrokken moesten zijn, werd een beroep gedaan op oud-leden om zitting te nemen in de verschillende commissies zoals een ontvangstcomité en een terreincommissie. Velen waren hiertoe bereid zodat met een gerust hart

gewerkt kon worden aan dit groots sportief gebeuren. Een geslaagd festijn is die Bondsdag zeker geweest. Het patronaat stelde verschillende lokalen in Vught ter beschikking en ook op het feestterrein tussen Reeburg en Leeuwenstein kon men naar hartelust de verschillende gym- en atletiekonderdelen beoefenen. Het feestterrein was aangekleed met vlaggen en bloemkorven en na diverse toespraken van verschillende "hoge heren" werden zaterdag de Bondsfeesten geopend door bondsvoorzitter J. van Rijzewijk.

Omkleed met fanfaremuziek en eet- en drinkgelegenheden voor de toeschouwers werd in de patronaatszaal gymnastiek bedreven (vrije oefening, rek-, brug- en ringoefeningen) en rond Huize Reeburg kon men het kogelstoten, discuswerpen, verspringen en de Schotse hoogsprong bekijken.

De zondag begon met een zogenaamde turnmis in de H. Hartkerk. Met vlaggen en bazuinen trokken de dertien deelnemende verenigingen in een lange stoet naar de kerk waar kapelaan Cox o.a. het nieuwe PH-vaandel, geschonken door familie Fentener van Vlissingen, wijdde. Na de mis ging het hele gezelschap naar het gemeentehuis waar men ontvangen en toegesproken werd door de beschermheer van Prins Hendrik, burgemeester Van de Poll, die o.a. voor financiële steun had gezorgd. Het nieuwe vaandel werd aan de vereniging overhandigd waarna het bondsbestuur, de leiders en de

1928, presentatie aan de Vughtse bevolking

jury zich terugtrokken in café 't Bijltje voor een gezamenlijke lunch. De hele stoet trok om half twee 's middags weer verder door het dorp naar het Kerkplein waar kapelaan Cox een vurige toespraak hield.

Nadat elke vereniging een bloemenhulde gebracht had, trok men naar de wedstrijdterreinen alwaar de sportieve strijd voortgezet werd. Om half zeven was die ten einde en werden de prijzen uitgereikt. De firma Boers & Hartogs had een goede dag want die leverde de prijzen. Hoewel Prins Hendrik de meeste prijzen aan de andere verenigingen moest laten, bewees het bestuur over sterke organisatorische kwaliteiten te beschikken. Men kon terug zien op een schitterend geslaagde Bondsdag en Prins Hendrik werd alle lof toegezwaaid. Doordat we ook financieel gunstig scoorden kon in het najaar van 1928 een onderlinge wedstrijd gehouden worden en werd een verenigingsfeest gegeven. Een gedeelte van de opbrengst werd daarnaast besteed aan de aanschaf van een nieuwe ijzeren brug en twee bazuinen.

De eerste twintig verenigingsjaren waren voorbij en weinigen konden zich de Vughtse gemeente nog voorstellen zonder Prins Hendrik. Toch zou het voortbestaan aan een zijden draad komen te hangen.....

Terugloop van leden

De publiciteit en belangstelling die onze vereniging kreeg rond de viering van het twintig jarig bestaan, kon

toch niet voorkomen dat veel donateurs en leden, vooral van de eerste afdeling (de ouderen), de portemonnee en de sportschoenen aan de wilgen hingen. Enkele energieke leden wilden daarbij niet passief toezien; er werd een actie op touw gezet om het aantal donateurs en leden op te schroeven.

Er werden speciale circulaires gedrukt met daaraan ook aanmeldingsformulieren. Veel leden waren bereid de straat op te gaan en te proberen persoonlijk nieuwe leden te werven. De gemeente werd daartoe in wijken verdeeld en ieder belastte zich met één of meerdere wijken. De actie bleek voor de langere termijn helaas geen succes.

Tegen het einde van 1928 begon zich zelfs een algehele malaise af te tekenen. Na de jaarwisseling moest de voorzitter met pijn in het hart constateren dat Prins Hendrik geen leden meer had van 16 jaar of ouder en dat ook de aspiranten de lessen steeds meer verzuimden. Dit had natuurlijk grote nadelige financiële consequenties. Het werd zelfs voor de vereniging moeilijk om nog een gymnastiekuitvoering te bekostigen. De uitvoering die in februari 1929 werd gehouden kwam dan ook via samenwerking met de sportvereniging O.S.S. uit 's-Hertogenbosch tot stand. Het chronisch gebrek aan leden deed het idee ontstaan om een veteranenafdeling op te richten. Vooral oud leden werden hiervoor benaderd maar tot een praktische uitvoering van deze suggestie kwam het niet.

R. K. Vughtsche Sportclub „PRINS HENDRIK”

Lid van den Diocesanen R. K. Gymnastiekbond Bisdom 's-Hertogenbosch
 Beschermheer Mr. H. J. M. LOEFF. KONINKLIJK GOEDGEKEURD 8 Mei 1908

Groote Openluchtuitvoering

TE GEVEN OP HET PLEESTERREIN NABIJ „DE KLEINE HUT” OP ZONDAG
 28 MEI 1933, door de R. K. VUGHTSCHE SPORTCLUB „PRINS HENDRIK”
 AANVANG 3 1/2 UUR.

1. Opmar
2. Brugo

R. K. Vughtsche Sportclub „PRINS HENDRIK”
 Beschermheer: Jhr. Mr. W. J. M. VAN DE POLL.
 Directeur HUB. VAN SCHIJNDEL
 KONINKLIJK GOEDGEKEURD den 8 MEI 1908
Groote Gymnastiekuitvoering
 te geven in de groote zaal van het Patronaat op Donderdag
 7 Mei 1933, door de R. K. Vughtsche Sportclub „Prins Hendrik-
 O.S.S.” te 's-Hertogenbosch.
 uur precies
 PRIJS 5 CT.

PRIJS 5 CENT

DE SPORTCLUB
PRINS HENDRIK”
 GYMNASTIEKBOND IN
 's-HERTOGENBOSCH
 GOEDGEKEURD 8 MEI 1908
 Directeur: JAC. VAN DE LAAR

AMMA
 GECOMBINEERDE
 GYMNASTIEK
 UITVOERING
 21 APRIL 1940
 GROTE ZAAL VAN
 HET PATRONAAT „ST. PETRUS”
 DE UITVOERING
 7 UUR PRECIES
 VERVOLGDE DOOR HET
 MUZIEK-ENSEMBLE BAKS UIT 's-BOSCH
 VOOR PERSONEN BOVEN 17 JAAR
 VRIJE TOEGANG OP VERTOON DIPLOMA 1940.

R. K. VUGHTSE SPORTCLUB
„PRINS HENDRIK”
 Lid van de Diocesane R. K. Gymnastiekbond
 in het Bisdom 's-Hertogenbosch
 Koninklijk goedgekeurd 8 Mei 1908
 Beschermheer: Mr. H. J. M. Loeff - Directeur: Jac. v. d. Laar

PROGRAMMA
 GECOMBINEERDE
 GYMNASTIEK-UITVOERING
 OP ZONDAG 15 JANUARI 1939
 IN DE GROTE ZAAL
 VAN HET PATRONAAT „ST. PETRUS”
 EN
 OP ZONDAG 22 JANUARI 1939
 IN DE GROTE ZAAL
 VAN HET PAROCHIEHUIS „H. HART”
 AANVANG DER BEIDE UITVOERINGEN OM
 7 UUR PRECIES
 OPGELUISTERD DOOR HET
 MUZIEK-ENSEMBLE BAKS UIT 's-BOSCH
 ALLEEN TOEGANKELIJK VOOR PERSONEN BOVEN 17 JAAR
 DONATEURS VRIJE TOEGANG OP VERTOON DIPLOMA 1938

R. K. DAMES-GYMNASTIEKVERENIGING
„VUGHT”
 Lid van de Diocesane R. K. Gymnastiekbond
 in het Bisdom 's-Hertogenbosch

AMMA
 Adspiranten
 O.S.S. en P.H.
 Adspiranten
 O.S.S. en P.H.
 Adspiranten
 O.S.S. en P.H.
 op vertoon van hun diploma 1928
 20 cent plus belasting.
 2 tot 1 1/2 uur à 15 cent per plaats.
 - VUGHT

GYMNASTIEKVERENIGING
„AVANTI”
 LID VAN DE DIOCESANE R.K. GYMNASTIEKBOND IN
 HET BISDOM 's-HERTOGENBOSCH
 DIRECTRICE: MEJ. L. VAN POPPEL

Naar de training begin jaren twintig

In de periode van de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) werd door de leden van Prins Hendrik op onregelmatige tijden geoefend in de patroonaal van de Petrusparochie in Vught. In die zaal stonden enkele gymnastiektoestellen opgesteld die eigendom waren van de pastoor en die onze leden aanvankelijk gratis mochten gebruiken. Aanwezig waren een brug, een rekstok, ringen en ook een halter voor krachttraining. Tijdens de laatste oorlogsjaren moest Prins Hendrik echter plaats maken in de zaal voor een groep Belgische vluchtelingen die daar gehuisvest werd. Toen die vluchtelingen weer vertrokken, werd de zaal door een groep militairen gevorderd. Die militairen waren echter sport-minded en onder leiding van één van hen mochten de leden van Prins Hendrik gaan trainen in de zaal van de Petruschool. Zo draaide onze vereniging door, ondanks het feit dat er vaak niet meer dan 10 actieve herenleden waren. Aspiranten kregen we wel, maar als die ouder werden moesten ze in militaire dienst en verlieten ze de vereniging.

Discipline

Begin jaren twintig konden we weer zelfstandig over de Petruszaal beschikken. In het midden van die zaal was een grote kachel geplaatst die in de winter door de conciërge opgeladen werd. Een lange warming-up had men dan niet nodig! Na het omkleden stelden de leden zich op in de zaal. Voor aanvang van de les (en soms na afloop) werd de weekcontributie opgehaald. Het geld werd eerst via aantekeningen in een schriftje geïnd en later via coupons. Dit werd meestal door een aantal bestuursleden gedaan, waaronder Anton Spoor die van 1926 tot 1941 penningmeester was en ons daarover als oudste lid in 1982 nog enthousiast vertelde bij de voorbereiding van het 75-jarig verenigingsjubileum. Rond de toenmalige trainingen (men sprak van oefenavonden) heerste een zekere discipline. Bij onaangekondigd verzuim werd een brief naar de ouders gestuurd. Als de leider een oefening uitlegde of voordeed keken de overige aanwezigen in de houding toe. Nadat de groep was ingedeeld werd er tegelijkertijd geoefend aan verschillende toestellen. Bij het wisselen werd van het ene naar het andere toestel gemarcheerd op commando van de leider.

Uiteraard kon in de zaal weinig getraind worden op atletiekonderdelen. Hiervoor werd de binnenplaats van de Petruszaal gebruikt waar men in het zand kon kogelstoten, discuswerpen, hoogspringen en polsstokhoogspringen. Dat laatste gebeurde ook wel op straat.

De Kleine Hut

In de zomer werd ook gebruik gemaakt van het Wilhelmina-terrein en de Vughtse Hei. Daarnaast kon men terecht bij café De Kleine Hut waar een weide lag. Die weide was het eerste vaste buitensportterrein van Prins Hendrik. Daar bereidden de leden zich voor op de regiowedstrijden die vaak per vrachtwagen bezocht werden en op de jaarlijkse grote uitvoering die gehouden werd voor het Vughtse publiek en voor de donateurs die met een gulden of een rijksdaalder de club financieel steunden. De entree bij de uitvoering bedroeg 24 cent. Een kwartje kon men niet vragen want dan moest er belasting over betaald worden !

thema

Op Rooms-Katholieke grondslag

In de lange geschiedenis van onze gymnastiek- en atletiekvereniging heeft de kerk een sterk vormende en toezichhoudende rol gespeeld. Is die rol vanaf de jaren zeventig verdwenen, in de periode daarvoor waren begrippen als “geestelijk adviseur” en “patronaat” onverbrekkelijk verbonden met het wel en wee van de vereniging. Uit onze historie blijkt meermalen dat Prins Hendrik veel te danken heeft gehad aan de rol die de kerk in Vught vervulde. Denk alleen maar aan het feit dat kapelaan Cox in 1930 de vereniging nieuw leven inblies na het officieuze ontbindingsbesluit. Zonder medewerking van de geestelijk adviseur zou de historie van Prins Hendrik zeker minder omvangrijk zijn geweest.

Vanaf de jaren twintig werd in de grote zaal van het patronaat van de Petrusparochie in Vught door de actieve leden van onze club geoefend. Ook de vele uitvoeringen werden hier gegeven en het was dus in deze zaal dat de Vughtse bevolking onze sportvereniging beter leerde kennen. Een goede verstandhouding tussen Prins Hendrik en de parochieleiding was van vitaal belang, in materiële zin (de vereniging maakte gebruik van de zaal en gymnastiektoestellen van de parochie) maar ook in geestelijke zin.

Vanaf 1920 deed de geestelijk adviseur zijn intrede. Hij werd door het bestuur van Prins Hendrik uitgenodigd om elke bestuursvergadering bij te wonen en op te treden als raadsman. Vanaf die tijd werd elke bestuurs-

ledenvergadering geopend en besloten door de voorzitter met “den Christelijke Groet” en werd er voor aanvang en na afloop van de les gebeden. Kwamen de beslissingen van het bestuur in botsing met de zedelijke en kerkelijke principes, dan greep de geestelijk adviseur in. Als vooroorlogs voorbeeld mag gelden dat streng toegezien werd op het feit dat personen onder de achttien jaar geen toegang kregen tot de feestavonden die Prins Hendrik af en toe gaf. Daarnaast sprak de geestelijk adviseur ook een belangrijk woordje mee bij het aannemen van nieuwe leden. Ook daarbij stonden de Rooms-Katholieke beginselen hoog in het vaandel geschreven. Uiteraard deed de kerk zich niet alleen gelden binnen onze vereniging, maar eigenlijk binnen de hele gemeente Vught. Grootse “geestelijke” evenementen waren in de jaren twintig de “Heilig Harthulde” en op de feestdag van Petrus en Paulus de zogenaamde Kindheidsoptocht waarbij kinderen het hoe en waarom van de Missie uitbeeldden.

In de periode van de verzuiling en het Rijke Roomse Leven, zo vanaf de jaren twintig, probeerde de kerk steeds meer invloed te krijgen op alle facetten van het leven. Via de lessen op school, maar ook via allerlei culturele verenigingen, waarvan sommige hun oorsprong al in de negentiende eeuw vonden. Het kerkelijk liefdadigheidswerk was in het begin van de twintigste eeuw in Vught niet van de lucht. Men kende de zogenaamde “spijskokerij”, opgericht door de Conferentie van St.

Vincentius en bedoeld om de arme Vughtse kinderen in de wintermaanden te voorzien van een gratis warme maaltijd.

Maar laten we teruggaan naar Prins Hendrik. Tegenover de sportbeoefening stond de geestelijkheid aanvankelijk sceptisch, maar vooral na de Eerste Wereldoorlog was men algemeen van mening dat de sport zeker positieve invloed had op de jeugd. Steeds werd daarbij gehamerd op het katholieke beginsel. Karakteristiek in dit verband waren de woorden van bondsvoorzitter Van Rijzewijk van de diocesane gymnastiekbond bij het twintigjarig bestaan van Prins Hendrik:

“De vereniging Prins Hendrik vóór twintig jaren opgericht was nog wel niet voorzien van het predikaat “R.K.” maar toch was het standpunt:wij vereenigen ons op katholieken grondslag d.w.z. wij beoogen naast de turner-belangen ook de zedige en godsdienstige belangen onzer vereniging. ’t Is waarlijk jammer dat er, ook in ons bisdom, zoovele gymnasten zijn die niet op katholieken maar op neutralen grondslag gevestigd zijn. Neutraal..... ’t viert helaas nog al te veel hoogtij in ons bisdom, in onze specifiek Roomsche Katholieken streken”. En wat te denken van het verslag van 23 november 1931 in de plaatselijke krant “Het Huisgezin”, waarin de woorden van geestelijk adviseur, kapelaan Derkinderen, die hij sprak in de pauze van een gymnastiekuitvoering, indirect aangehaald worden:

“Spreker was er van overtuigd dat de gymnastiek niet alleen op het lichaam een gunstigen invloed uitoefent doch dat deze ook doordringt tot de zielen. Ook voor het geestelijk leven is de gymnastiek van groot nut; niet alleen worden de jongens daarmee van de straat gehouden met zijn vele moreele gevaren, maar ze worden hier ook opgeleid tot degelijke sport. Vooral achte spreker de sportclub van groot belang voor de jongens in rijpenden leeftijd. Voor hen zijn de overgangsjaren zoo moeilijk en is de strijd vaak zwaar. De lichamelijke oefeningen zullen hun gedachten afhouden van het kwade, hun geest zuiver en rein bewaren”. Niet veel ouderen onder de leden zullen zich speeches als hierboven nog herinneren. Met de veranderende invloed van de kerk op onze maatschappij heeft ook het Rooms-Katholicisme binnen onze vereniging een andere vorm gekregen en zal voor menigeen niet of nauwelijks nog herkenbaar zijn.

foto's gemaakt door Ernest Grips

Kapelaan Cox poseert met de drie RK-verenigingen uit de parochie: gymnastiek, voetbal en verkennerij

Weetje

Geestelijk adviseurs van Prins Hendrik

Kapelaan J. van de Weerden	1920 – 1927
Kapelaan G. Cox	1927 – 1931
Kapelaan Th. Derkinderen	1931 – 1934
Kapelaan C.A.M. Verbeek	1934 – 1937
Kapelaan A. Willems	1937 – 1945
Kapelaan P. Manders	1945 – 1951
Kapelaan J. Heerkens	1951 – 1963
Kapelaan J. Barenbrug	1963 – 1967

de jaren 1930 - 1940

Een crisis overwonnen

De wereldwijde economische crisis, gepaard gaande met een enorme werkloosheid en daling van welvaart, had begin jaren dertig een grote weerslag op de sportverenigingen. De enige activiteiten van Prins Hendrik in 1929 waren de deelname aan de Bondsdag in Eindhoven, een demonstratie tijdens Koninginnedag en deelname aan een jeugddag in Eindhoven.

De situatie van Prins Hendrik was in 1930 verre van rooskleurig en het bestuur boog zich over de vraag wat nu te doen. Men was nog in afwachting van een gemeentesubsidie, maar voorzitter Grips verzuchtte dat, al werd die subsidie van f 200,- toegekend, de vereniging voor hoogstens vijf maanden te redden was. Advies werd nog gevraagd aan de beschermheer, maar men zag weinig heil in het voortbestaan van Prins Hendrik omdat er nog maar weinig aspiranten over waren.

Bestuurslid Offermans opperde het idee om van Prins Hendrik een voetbalvereniging te maken, maar dit voorstel vond weinig bijval. Evenals het voorstel van leider Van Gulick die een vergadering met de ouders wilde beleggen. Na een lange discussie binnen het bestuur werd op 7 juni 1930, met drie stemmen voor en één stem tegen, besloten Prins Hendrik te ontbinden. Men

zou echter wachten met de uitvoering van dit besluit tot de gelegenheid er was om de beschermheer in te lichten. Wel werd alvast nagegaan welke zaken nog afgehandeld moesten worden om zonder schulden tot opheffing over te kunnen gaan. Toch zou het niet zover komen. De reden daarvan zat 'm in de bestuursvergadering die op 30 juni 1930 gehouden werd in café De Valk in Vught. Hierbij waren de enig overgebleven leden aanwezig: voorzitter Grips, penningmeester Spoor, secretaris Trommels, de bestuursleden Offermans, Broers, Van Laarschot en de geestelijk adviseur kapelaan Cox. Tijdens die bijeenkomst werd gesproken over de statuten van Prins Hendrik. Daarin was namelijk de ontbinding van de vereniging geregeld. Nu kwam men echter tot de ontdekking dat eerst alle inkomsten volledig binnengehaald moesten worden voordat tot ontbinding kon worden overgegaan. Dat betekende dat men nog achterstallig donateursgeld en de gemeentesubsidie moest innen.

Voortbestaan

Afgesproken werd dat de leden gedurende de maand juni de contributie zou blijven betalen. Het voorstel om het besluit in te trekken werd echter pas gelanceerd na tussenkomst van de geestelijk adviseur. Enkele maanden later maakte kapelaan Cox namelijk bekend dat hij in het patronaat zelf begonnen was met een groep gymnasten onder leiding van de Hans Hammer. De kapelaan stelde voor om Prins Hendrik in die vorm te laten voortbestaan en wel om drie redenen.

Allereerst zou dan de rechtspersoonlijkheid van de vereniging blijven bestaan, ten tweede zou dit de subsidieverlening door de gemeente vergemakkelijken en tot slot zou Prins Hendrik weer in het bezit komen van de gymnastiektoestellen. Na veel heen en weer gepraat kwam men tot de conclusie dat er drie mogelijkheden waren: Het ontbindingsbesluit uitvoeren en daarna een nieuwe vereniging stichten; Het besluit nietig verklaren terwijl het bestuur aanbleef; Prins Hendrik voor onbepaalde tijd met vakantie sturen.

Het bestuurslid Van Laarschot kwam nog met een ander voorstel: het ontbindingsbesluit nietig verklaren en proberen een damesclub tot stand te brengen. Over dit laatste voorstel werd men het niet eens (in ieder geval niet met de geestelijk adviseur erbij!) en uiteindelijk koos men, met vijf stemmen voor en één stem blanco, voor nietig verklaring van de ontbinding en voortbestaan zoals kapelaan Cox het voorstelde. De Hans Hammer werd de nieuwe instructeur. Toen de kapelaan

Weetje

Tijdens een Heilige Mis in de Petruskerk werd vandedrager Willy van de Elzen de kerk uitgestuurd omdat hij een witte blouse met korte in plaats van lange mouw droeg. Kapelaan Manders had gezegd dat hij zijn blote oksels kon zien!

Athletiek

Puntenberekening Vierkamp Leden.

Kogelstooten.

6.20	6.70	7.20	7.70	8.10	8.50	8.90	9.20	9.50	9.80	Meter
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punten

Voor iedere 25 cM. verder 1 punt meer.

Schotschesprong.

0.95	1.05	1.15	1.25	1.35	1.40	1.45	1.50	1.55	1.60	Meter
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punten

Voor iedere 5 cM. hoger 1 punt meer.

Discuswerpen.

12	16	20	23	26	29	31	33	35	36	Meter
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punten

Voor iederen M. verder 1 punt meer.

Verspringen. (met aanloop)

3.20	3.50	3.80	4.10	4.30	4.50	4.70	4.90	5.00	5.10	Meter
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punten

Voor iedere 10 cM. verder 1 punt meer.

De gehanteerde puntentelling bij de jubileumwedstrijd in 1928

bereid was om Prins Hendrik financieel te ondersteunen was de vereniging voorlopig gered en trad spoedig weer enig herstel in. Onder de algemene leiding van kapelaan Cox klom Prins Hendrik in een tijdsbestek van een half jaar uit het dal. Er werd hard gewerkt in het patronaat en toen in januari 1931 de nieuwe beschermheer, burgemeester H.J.M. Loeff, als zodanig geïnstalleerd werd kon men met trots constateren dat de vereniging maar liefst 150 leden telde. Een aantal dat in het 23 jarig bestaan nog nooit gehaald was.

Voorlopig gered

De crisis in de vereniging was overwonnen. De interesse in de sport leefde weer, hoewel het economisch herstel in ons land nog een paar jaar op zich zou laten wachten. In die tijd deed bij Prins Hendrik de ongevalverzekering zijn intrede. Aanvankelijk werd de leden aangeraden om zich vrijwillig tegen ongevallen te verzekeren, maar al gauw werd die verzekering verplicht gesteld. Deze regeling was de laatste die de toenmalige secretaris Trommels aan het papier toevertrouwde. Op 35 jarige leeftijd overleed hij op 9 februari 1931 na een korte ziekte. Het overlijden van deze onderwijzer aan de R.K. jongensschool St. Petrus in Vught betekende een groot verlies voor Prins Hendrik. De vereniging kreeg in

die periode een nieuwe geestelijk adviseur. Als opvolger van de energieke kapelaan Cox aan wie de vereniging erg veel te danken heeft gehad, werd kapelaan Derkinderen benoemd.

Sfeer

De geestelijk adviseur en ook het bestuur wilden er vóór alles voor zorgen dat de onderlinge sfeer binnen de vereniging goed bleef, ook met zoveel nieuwe leden. Nadat er klachten waren ontvangen over incorrect gedrag van enkele leden, besloot men onder andere meer ledenvergaderingen te houden opdat onderlinge onenigheden sneller opgelost konden worden. Veel bestuursvergaderingen gingen vanaf die tijd over in algemene ledenvergaderingen.

Dat het goed ging met Prins Hendrik bleek ook uit het feit dat regelmatig grote gymnastiekuitvoeringen werden gegeven. Opnieuw werd deelgenomen aan de Bondsdag en traden er weer donateurs toe tot de vereniging. Toen de Vughtse voetbalvereniging Unitas vervolgens in mei 1932 geheel belangeloos voor Prins Hendrik een oefenterrein ter beschikking stelde, kon men de toekomst met een gerust hart tegemoet zien en gingen de gedachten al uit naar de viering van het vijftienvijftig jarig bestaan van onze vereniging.

Prins Hendrik viert het 25-jarig bestaan

het eerste kleed- en materialenhok (foto boven)
1933, officiële uitvoering (foto midden en onder)
1933, Prins Hendrik met rechts leider Hans Hammer (pag 29)

In 1933 ging het 25-jarig bestaan van Prins Hendrik niet onopgemerkt voorbij. De leden grepen een dergelijke gelegenheid gretig aan om te feesten. De viering van het zilveren jubileum vond plaats op 28 mei 1933 en begon met een Heilige Mis die door geestelijk adviseur kapelaan Derkinderen werd opgedragen. Bij de consecratie schalden de bazuinen, roffelden de trommels en brachten de vaandels van Prins Hendrik een groet. Na afloop van de mis marcheerden de leden in kranige paradepas en in vol uniform naar het patronaat van de St. Petrusparochie. Onder het koffietafelen (een gebeurtenis die bij geen enkele jubileumviering ontbrak) werd geluisterd naar toespraken van de beschermheer, van de voorzitter van Prins Hendrik en van de geestelijk adviseur.

In de zaal was ook Albert van Gemert aanwezig, de welbekende Vughtse melkhandelaar, die prima reclame maakte voor zijn vak door melk in te schenken uit grote bussen. Daarbij had hij een grote hoed op en was hij voorzien van een lamp en een groot bord met daarop de tekst "Drink meer Melk".

's Middags werd het feest voortgezet met een receptie voor afgevaardigden van verenigingen, voor de Vughtse middenstand en de notabelen. Verder was er een grote openluchtuitvoering op het feestterrein dicht bij De Kleine Hut, compleet met sportonderdelen zoals hardlopen voor oudere heren, bokspringen en touwtrekken in ploegen van vier personen. De dag werd afgesloten met een feestavond in het Patronaat voor leden en genodigden. Op initiatief van melkhandelaar Van Gemert hadden de R.K. verenigingen van Vught de koppen bij elkaar gestoken om een huldigingscomité te vormen om het jubilerende Prins Hendrik een passend geschenk aan te bieden. Maar liefst 13 verenigingen droegen bij aan het jubileumcadeau: een materialen- en kleedhok op ons oefenterrein aan de Loyolalaan. In de volksmond sprak men van "het groene houten keetje". Het geschenk werd onder couvert aan de voorzitter overhandigd, want op het moment van de jubileumviering moest het gebouwtje nog worden geplaatst en moest nog wat extra's worden bijgedragen voor de aan-

schaf van de dakpannen. Enkele maanden later kon kapelaan Derkinderen het clubgebouwtje liturgisch inzegenen, uiteraard in aanwezigheid van alle prominenten en vertegenwoordigers van de Rooms-Katholieke verenigingen.

Gymnastiek in de jaren dertig

Kenmerkend voor Prins Hendrik in de eerste helft van de jaren dertig was de beoefening van de gymnastiek. Na het dieptepunt van juni 1930 werd met man en macht gewerkt aan de wederopbouw. Kapelaan Cox had hiervoor een goede stimulans gegeven. Via de bemoeienis van de kerk kon de vereniging weer uit een dal omhoog klimmen, hoewel het diezelfde kerk was die bepaalde dat op zondag vóór 12.00 uur niet gesport mocht worden. Een officieel verbod in dit opzicht bestond niet, maar pastoor en kapelaan adviseerden wel aan de school en de ouders, waardoor deze kerkelijke wens alom gerespecteerd werd.

In de jaren 1930 – 1934 stelde de atletiek niet veel voor. Van een zelfstandige afdeling was nog lang geen sprake. De atletiek kwam eigenlijk alleen in de lessen en trainingen aan bod. Sommige turners deden vooral in de zomermaanden atletiekonderdelen als training voor de Bossche Atletiekkampioenschappen.

In die tijd was de aandacht meer gericht op de gymnastiekuitvoeringen en demonstraties. In de ledenvergaderingen kwamen deze evenementen uitgebreid aan de orde. Vanaf het moment dat de datum vast lag, werden de leden door het bestuur aangemoedigd en geactiveerd om de oefenavonden trouw te blijven bezoeken, om zo – voor het oog van het publiek – perfect voor de dag te kunnen komen. Zo'n uitvoering haalde dikwijls de kranten en evenals bij de jubilea waren ook bij die uitvoeringen de notabelen met hun speeches aanwezig. In 1931 stond in de provinciale Noordbrabantsche en 's-Hertogenbossche Courant een volledige weergave van een betoog van geestelijk adviseur kapelaan Cox. Een moraliserend vergelijk tussen sport in het algemeen en gymnastiek in het bijzonder. De kapelaan sprak:

“Sport is een vorm van lichaamsbeweging waarbij alles aan het individu wordt overgelaten, terwijl gymnastiek gereglementeerd is. Sport vraagt bijna altijd een uiterste of althans zeer groote krachtsinspanning, zonder dat vooraf de lichamelijke nadelen onderzocht zijn. Gymnastiek daarentegen heeft bijna zoo goed als altijd onder bevoegde leiding plaats en eischt slechts wat door deskundigen is vastgesteld. Aan de meest beoefende takken van sport zijn zenuwoprikkende wedstrijden inherent, terwijl bij de gymnastiek een wedstrijd tot de uitzondering behoort.

Sport wordt meestal beoefend in het publiek, onder het oog van een opgewonden en opwindende menigte; gymnastiek in het verborgen, onder het oog van een enkelen leider. Het hoofddoel van gymnastiek is lichamelijke opvoeding.

Indien u mij in deze korte uiteenzetting gevolgd heeft, zal het U opgevallen zijn dat alles wat men terecht of ten onrechte op het zondenboekje der sport schrijft, bij de gymnastiek niet wordt gevonden. Biedt zij voordelen de gymnastiek? Volmondig durf ik ja te zeggen. Ik durf beweren dat medici, zonder uitzondering, bij alle normale menschen, de gereglementeerde gymnastiek als een zegen voor het lichaam beschouwen. Biedt zij ook geestelijke voordelen? Ook hier kan het antwoord bevestigend zijn. Ze houdt de jongens van de straat, uit de café's en verwijderd van slechte gezelschappen.”

Een gymnast uit het begin van de jaren dertig had zich op de eerste plaats te onderwerpen aan discipline. Onder de “bevoegd”lijke aanpak” van algemeen leider Hans Hammer was Prins Hendrik daarvan een toonbeeld. Onder zijn leiding was de gymnastiek een uiting van lichamelijke beheersing waarvan alle gevoelens moesten worden uitgesloten. Een grapje of praatje tussendoor was uit den boze. De trainingsavonden waren een “leren” van oefeningen, maar de manier waarop dit gebeurde was er een van “commanderen”. Tot 1936 had Prins Hendrik de beschikking over de patronaatszaal van de Petrusparochie en over een sportterreintje dat het “Klein Heike” genoemd werd. Dat terrein lag op de plaats waar later de poort van de Vughtse Frederik Hendrikkazerne kwam te staan.

1936, herengroep onder leiding van instructeur Van der Aa

Na het omkleden in het patronaat en het betalen van de contributie, ging het al rennend naar het Heike, waarbij leider Hammer de gymnasten per fiets begeleidde. Op het veld stelde men zich in rijen op om vervolgens in de juiste houding gezet te worden door de instructeur. Het oefenprogramma duurde meestal een uur en na afloop ging het in vlot tempo weer terug naar de zaal.

De strakke discipline die leider Hammer hanteerde was tegenstrijdig met de mildere opvattingen van het bestuur. Achter de schermen ontstond na verloop van tijd steeds meer verschil van mening over de trainingsinhoud en de discipline. Een eigenmachtig optreden van de instructeur en het zich afzetten tegen in zijn ogen "lakse en onwillige personen" mondde in november 1934 uit in een conflict. Het bestuur besloot daarop, met instemming van de geestelijk adviseur, leider Hammer te ontslaan. Enkele dagen later werden de leden, die van het conflict nauwelijks notie hadden gehad, geïnformeerd. Daarop bleek dat velen zich niet in het besluit van het bestuur konden vinden, de vereniging verlieten en zich aansloten bij leider Hammer. Dat hij veel van de beste turners meenam was een flinke aderlating voor Prins Hendrik. Het gaf de aanzet tot de oprichting in Vught van de neutrale gymnastiekvereniging "De Adelaar". Deze afsplitsing heeft in de Vughtse gemeenschap indertijd veel stof doen opwaaien en rivaliteit tussen beide verenigingen zou jaren blijven bestaan.

Was de atletiek in de eerste jaren na 1930 nog ondergeschikt aan de gymnastiek, vanaf 1934 begon dat te veranderen. Na een afwisseling van instructeurs nam de heer Jacq. van der Laar de leiding over.

Behalve onze jaarlijkse of halfjaarlijkse uitvoeringen voor de Vughtse gemeenschap en de bondsdagen, hadden we onze onderlinge gymnastiek- en atletiekwedstrijden. De onderlinge wedstrijden voor gymnastiek waren verdeeld in eerste, tweede en derde graad (rek, brug, ringen en vrije oefening), terwijl bijvoorbeeld de aspirant-atleten in 1936 moesten afwerken: 80 meter

hardlopen, hoogspringen, hindernisloop en in de derde afdeling (beneden 11 jaar) nog zaklopen en turfrapen (ook wel blokrapen genoemd). Alle deelnemertjes kregen als beloning een chocoladereep ("Kwatta").

Tussen 1934 en 1936 nam de atletiek een steeds duidelijker vorm aan door de inbreng van enkele talentvolle turners en atleten. De ambitie voor de gymnastiek liep terug. Was voorheen alleen de zondagtraining gereserveerd voor atletiek, op aandringen van atleten als bijvoorbeeld Cor L'abée, Harry Vugs en Theo Donhuizen werd ook de donderdag voor atletiek ingeruimd, zodat nog de maandagtraining voor de gymnastiek gehouden werd.

Vanaf 1937 werden jaarlijks onderlinge meerkampwedstrijden gehouden, een gebeurtenis die tot op heden traditie is gebleven. Hoogtepunt in die tijd vormde de Bossche atletiekkampioenschappen. Deze wedstrijd werd voor het eerst in 1930 gehouden en georganiseerd door het Bossche Atletiekcomité onder leiding van Jan van de Mortel. Verschillende verenigingen uit 's-Hertogenbosch en verre omstreken namen aan deze kampioenschappen deel. Plaatsen van handeling waren o.a. het Bossche Plantsoen aan de Hekellaan en het B.V.V.-terrein in Vught (omgeving Kampdijklaan). De besturen van de verenigingen hechtten aanvankelijk meer waarde aan dit evenement dan de atleten zelf, want prestige stond niet op de laatste plaats. De Bossche atletiekkampioenschappen stegen jaar na jaar in aanzien. Bij de deelname door Prins Hendrik in 1934 behaalde Prins Hendrik de beker van de stad 's-Hertogenbosch en in 1937 kwam de zilveren wisselbeker definitief in Vughts bezit.

In de jaren 1938 en 1939 werd op de Vughtse scholen reclame gemaakt voor de atletiek. Al gauw kregen we louter loopgroepen. Echte "renners" uit die tijd waren Piet en Jacq Kleijne, Joep Kroes, Thijs Stensen, Marinus Dekkers, Ruud Schippers en Marinus de Laat. Loopwedstrijden over langere afstanden kwamen meer in trek en dit resulteerde in de organisatie van diverse straten- en boslopen in Vught.

De Adelaar

In het begin van de jaren 30 van de vorige eeuw kon een aantal leden van Prins Hendrik zich niet meer vinden in de bevoogding vanuit kerkelijke kringen. In 1930 waren er al enkele incidenten geweest, waaronder trainen op zondag en een schorsing van leden die een keer onder de Hoogmis op zondag hadden gesport tegen de neutrale vereniging Kunst en Kracht uit 's Hertogenbosch. In oktober 1934 werd binnen de vereniging geprobeerd een damesafdeling op te richten. De leider van de herengymnastiek, Hans Hammer, wilde ook deze dames les gaan geven. Het bestuur stond dit echter, op aandringen van de Geestelijke adviseur, niet toe. Toen Hammer daarna ook nog een springplank zonder medeweten van het bestuur had aangeschaft en hij de voorzitter in het bijzijn van leden had geschoffeerd, werd hij op 9 november 1934 door het bestuur ontslagen. Diverse leden van Prins Hendrik gingen vervolgens achter Hammer staan en gingen over tot het oprichten van een andere vereniging. Dat gebeurde eind november 1934: de "Sportclub De Adelaar" was geboren en Hammer werd leider van de nieuwe vereniging. Zijn Oostenrijkse achtergrond hielp bij de keuze van de naam van deze gymnastiek- en atletiekvereniging die van neutrale signatuur was en zich aansloot bij de KNGV én de KNAU (waar Prins Hendrik tot de oorlog geen lid van was). Kort na de afsplitsing deed het gerucht de ronde dat Prins Hendrik had opgehouden te bestaan. Naar aanleiding hiervan volgde een discussie tussen het bestuur van Prins Hendrik en Hans Hammer via ingezonden stukken in de Provinciaal 's-Hertogenbosse courant Het Huisgezin. Door de katholieke autoriteiten werd het initiatief van de oprichters van De Adelaar niet in dank afgenomen. Via de kerk en in schoolbulletins werd dan ook afgeraden om lid te worden van deze nieuwe vereniging. Met de oprichting van een neutrale vereniging in een tijd van het rijke roomse leven, waren de initiatiefnemers van De Adelaar hun tijd ver vooruit. Bij deze pioniers stond de ontsnapping aan de bevoogding van de kerkelijke autoriteiten voorop. Daar was in die tijd toch wel moed voor nodig.

Tot ongeveer de jaren 60 heerste er een onaangename rivaliteit tussen beide verenigingen. Toen na 1962 de hoofdrolspelers van het eerste uur min of meer uit beeld waren en de invloed van de kerk geleidelijk aan verdween, gingen de scherpe kanten er van af en ontstond een gezondere rivaliteit. Van weerszijden ontstond steeds meer waardering voor ieders inbreng in de Vughtse gemeenschap. Opmerkelijk was dat De Adelaar ondertussen Rooms Katholiek was geworden en zich in 1956 had aangesloten bij de NKGB. Dit was noodzakelijk om gebruik te kunnen maken van de zaal van de (katholieke) Aloysiuschool.

Er klonken in de jaren 60 geluiden voor verdere samenwerking en zelfs voor een fusie tussen de twee verenigingen. In maart 1964 vond op initiatief van Piet van de Heyden, voorzitter van KNAU-district Zuid, een informeel gesprek plaats tussen beide verenigingen over een eventuele fusie. Dit bleek nog een brug te ver.

In 1973 had De Adelaar meer dan 900 leden. Nadat de atletiekbaan door Prins Hendrik in gebruik werd genomen zag De Adelaar haar ledenbestand echter slinken. In 1979 werd de atletiekafdeling opgeheven en legde De Adelaar zich meer toe op het turnen, met name de ritmische sport gymnastiek, waar grote successen geboekt werden. De naam werd hierdoor "Gymnastiek- en Turnvereniging De Adelaar", maar sporten als wandelen, zaalvoetbal, trimmen en volleybal werden ook beoefend. Eind 2007 telde de vereniging rond de 250 leden en werden de eerste plannen gesmeed voor de viering van het 75-jarig jubileum in 2009.

thema

De Bossche atletiekkampioenschappen

Het initiatief voor het houden van de Bossche Atletiekkampioenschappen werd genomen door het Bossche Atletiekkomité onder leiding van Jan van de Mortel. Dit comité was opgericht "ter behartiging en verbreiding der Athletiek in 's-Hertogenbosch en omstreken". Op 3 augustus 1930 werden deze kampioenschappen voor het eerst gehouden en wel op het Wilhelminaterrein in 's-Hertogenbosch, gelegen naast de toenmalige wielersbaan bij de Parallelweg. Deze kampioenschappen werden in de jaren daarna ook gehouden in het plantsoen aan de Hekellaan. Aan de Bossche Atletiekkampioenschappen konden destijds, naast atletiekverenigingen, ook andere sportverenigingen uit de regio meedoen, zoals voetbal- en wielersclubs. In 1958 vonden deze kampioenschappen voor het laatst plaats. Prins Hendrik heeft vanaf 1932 deelgenomen. De atleten van Prins Hendrik wisten in de jaren 1934, 1936 en 1937 de wisselbeker te winnen. In 1937 kwamen zij in het definitieve bezit van deze trofee.

De Bossche Atletiekkampioenschappen werden steeds breed uitgemeten in de plaatselijke kranten. Om u een beeld te geven van het prestatieniveau op regionaal gebied van zo'n zeventig jaar terug, slaan we voor u de krant van 20 augustus 1934 open. Onder de kop "De Atletiekkampioenschappen een volledig succes; Prins Hendrik verovert het clubkampioenschap", lezen we:

"We weten niet precies uit ons hoofd de hoeveelste maal het was, dat gisteren de Bossche Atletiekkampioenschappen werden gehouden, maar wel is 't zeker dat deze dag steeds een bijzondere plaats zal blijven innemen.

De omstandigheden zijn er wel naar om de herinnering aan de wedstrijden van gisteren levendig te houden: prachtig weer, goede prestaties, zes nieuwe records, grote belangstelling en een voortreffelijke organisatie. Dit laatste is intusschen niet zoo'n bijzonderheid voor deze kampioenschappen, want het comité dat met de leiding is belast heeft verstand van organisatie. Men zou hier wellicht tegen in kunnen brengen dat de wedstrijden niet op het vastgestelde uur ten einde waren, maar het antwoord hierop zou luiden, dat zulks nu eenmaal niet te doen gebruikelijk is bij atletiekwedstrijden.

De deelname aan de wedstrijden was ditmaal groot, al viel het op dat de voetballers van B. V.V. en Wilhelmina, op een enkele uitzondering na, ontbraken.

Prins Hendrik uit Vught won dit jaar het clubkampioenschap en aldus onderbraken deze Vughtenaren de hegemonie van het Bossche O.S.S. die vier jaar heeft geduurd. Deze prachtprestatie is het resultaat van rusteloze, systematische oefening, waarop zoowel leiders als

athleten veel voldoening mogen hebben. Drie recordverbeteringen kwamen op naam van Prins Hendrik en speciaal de topprestatie van Cor L'Abée, die de 100 meter liep in 11,2 sec. verdient bijzondere vermelding. Ook de 6,20 meter sprong van Harry Vugs en de 4 x 100 meter estafette in 47,2 sec. dwingen bewondering af. Hetzelfde kan trouwens getuigd worden van de prestatie van De Geer (Kunst en Kracht) die met den polsstok 3,10 meter haalde, van Albers die de 1500 meter liep in 4 min. 33 sec. en van Vincent die den kogel 11,63 meter weg stootte. 's Avonds vond in het "Casino" van 's-Hertogenbosch de prijsuitreiking plaats door den heer Jan van de Mortel, de voorzitter van het comité (die, tusschen twee haakjes gezegd, weer de groote bezieler van de wedstrijden is geweest). Aan de prijsuitreiking was een gezellige avond verbonden, waarbij de Bossche "Revellers", de clown Bob Bleijenberg en een uitstekende band voor de recordverbetering der goede stemming zorgden. Het laatste nummer van deze schitterende geslaagden dag en avond was natuurlijk een heel gezellig bal".

foto links en onder: aan de start op locatie Hekellaan 's-Hertogenbosch

Weetje

Wat jammer dat men in 1935 niet beschikte over opvouw-
bare polsstokken!

In dat jaar schreef onze polsstokhoogspringer Willem Boeren zich in voor deelname aan de Bossche Atletiekkampioenschappen. Maar hoe kwam de polsstok in 's-Hertogenbosch? Na wikken en wegen nam onze Willem het besluit om simpelweg op de fiets te gaan, met de polsstok rustend op de schouder. Dat tafereeltje trok onderweg veel bekijks. Alleen een wakere politieman kon de vindingrijkheid van de polsstokhoogspringer niet waarderen en slingerde hem resoluut op de bon. Die middag arriveerde hij met polsstok, vermoeide schouder en een procesverbaal op het sportterrein.

Prins Hendrik in de Tweede Wereldoorlog

De oorlogsdreiging wierp in de periode 1938-1939 zijn schaduwen vooruit en dat was ook te merken bij onze vereniging. Veel van onze leden werden in die jaren gemobiliseerd. Hierdoor werd het voor Prins Hendrik onmogelijk om de beker van de Bossche Atletiekkampioenschappen te veroveren. Ook de grote jaarlijkse uitvoering waarnaar altijd vol verwachting werd uitgezien, moest in verband met de mobilisatie worden uitgesteld. Het tekende de zuinigheid dat de raambiljetten die waren gedrukt voor de uitvoering van 1939, pas in 1942 gebruikt en opgehangen werden.

De omstandigheden voor onze vereniging (en ook andere verenigingen) waren erg slecht. Om te beginnen moest Prins Hendrik het stellen zonder de eigen accommodatie, want al vanaf april 1940 werd het patronaatsgebouw St. Petrus bezet door militairen. Gelukkig konden we uitwijken naar de zaal van pastoor Eras aan de Deken van Oss-sstraat, maar de leden moesten zich daar wel behelpen. Op aanraden van de pastoor werd om een extra rantsoen licht gevraagd en voor het overige moest men het stellen met een onverwarmde zaal, met veel kapotte ruiten, met verduistering, terwijl de gymnasten bij de grond-oefeningen letterlijk in het stof haptten. Enkele leden, toen zonder werk, boden bereidwillig aan de zaal "stofvrij" te houden.

Ook onze atleten kampten met moeilijkheden: het oefenveld werd verhuurd aan de Marechaussee, terwijl de gemeente het gras liet staan om opbrengsten uit de hooioogst te kunnen innen! Daarbij werden de trainingen slecht bezocht want men had te maken met de uitgaansklok en de tewerkstellingen buiten Vught. Een opmerkelijke teruggang vertoonde het aspirantenleden dat terugliep van 62 naar 37 leden in 1941. Dit is te verklaren uit de maatregel die de bezetter afkondigde: gymnastiek- en zwemles werden op scholen verplicht, waardoor veel ouders het niet meer nodig vonden hun kinderen nog naar de gymnastiek van Prins Hendrik te sturen.

Ook met de materialen was het somber gesteld. Weliswaar was veel van hetgeen Prins Hendrik op dit gebied bezat veilig "ondergedoken", maar daarmee ontbrak het in de zaal aan de nodige hulpmiddelen. Gym- en atletiek materiaal was niet of nauwelijks te krijgen. In 1942 wilde men een nieuwe aluminium polsstok aanschaffen maar die was nergens meer te koop. Om toch actief te blijven werd besloten om voortaan

op zondagmorgen zogenaamde "wandelmarschen" te houden van 10 en 15 kilometer lengte.

Tijdens de oorlogsjaren schreef de bezetter meer en meer de wet voor. Na de Duitse inval in mei 1940 ging de overheid zich voor het eerst rechtstreeks met de sport bemoeien. Zo werd het voor joden verboden om lid te zijn van een sportvereniging. En er werd ingegrepen in het bestaan van de tot dan toe aanwezige grote en kleine sportbonden. De overheid wees voor bijna elke tak van sport één bond aan die leidend diende te zijn voor die sport. Voor de wedstrijdathletiek werd dat de al langer bestaande KNAU (Koninklijke Nederlandsche Athletiek Unie). Omdat de bezetter de K van Koninklijke verbood, moest de unie verder als NAU. Alle andere atletiekbonden moesten worden opgeheven. Veel Rooms-Katholieke atletiekverenigingen, waaronder Prins Hendrik, waren tot dan toe aangesloten bij de Federatie van Diocesane Athletiekringingen. Die federatie koos voor aansluiting bij de NAU. Ook het bestuur van Prins Hendrik maakte die keus, om te voorkomen dat PH-leden van alle wedstrijddeelname uitgesloten werden. Immers, op straffe van een geldboete voor de vereniging en een schorsing van de atleet, werd het atleten verboden deel te nemen aan wedstrijden van verenigingen die niet aangesloten waren bij de NAU.

Een andere maatregel van de bezetter was het verplicht stellen van een medische keuring voor alle leden door een Medisch Sportbureau. Dit bureau werd opgericht in 1943 en de berichtgeving van het NAU-bestuur aan de sportverenigingen luidde dat er zeer streng controle zou worden uitgeoefend op de naleving van de keuring. Atleten die niet gekeurd waren zouden van wedstrijden worden uitgesloten. In de ledenvergadering van Prins Hendrik van januari 1943 werd ingestemd met het voorstel om aan te sluiten bij het Medisch Sportbureau.

Ondanks alle strenge maatregelen en de povere levensomstandigheden zag Prins Hendrik kans om het 35-jarig bestaan van de vereniging te vieren, weliswaar met weinig uiterlijk vertoon. Het feest werd begin mei 1943 gevierd in het Stationskoffiehuis in Vught. De receptie werd aangegrepen om Ernest Grips, al 35 jaar aan de bestuurstafel, in de bloemetjes te zetten. Ook werden drie oorkondes uitgereikt; aan de voorzitter, aan het hele bestuur en aan instructeur Jacq van der Laar. Daarbij hield Jan van de Mortel namens het

Weetje

Ook in de ledenvergaderingen, die in het begin van de oorlog nauwelijks nog plaatsvonden, kwam de “armoede” naar voren. Gemeld werd bijvoorbeeld hoe een bestuurslid dat donateurskaarten voor een uitvoering wilde gaan ophalen, moest vragen om extra assistentie omdat zijn fietsbanden teveel sleten.

Bossche Atletiekcomité een toespraak waarin hij opmerkte dat hij zelden een vereniging had gezien waarin een zo'n goede onderlinge sfeer heerste. De activiteiten van de instructeur Van der Laar werden geroemd door kapelaan Willems. Hij sprak over de man die zich met geweldige ambitie en volharding inzet, zowel voor het lichamenlijk opvoedkundig gedeelte als voor zijn verdiensten op godsdienstig en zedelijk gebied. Tijdens de feestavond in het Stationskoffiehuis ging een wens van veel leden in vervulling. Men vroeg namelijk al lange tijd om een eigen verenigingsinsigne voor alle leden. Voorzitter Grips deelde tot grote vreugde van iedereen de insignes uit, die met gepaste trots op de revers gedragen werden.

Damesafdeling

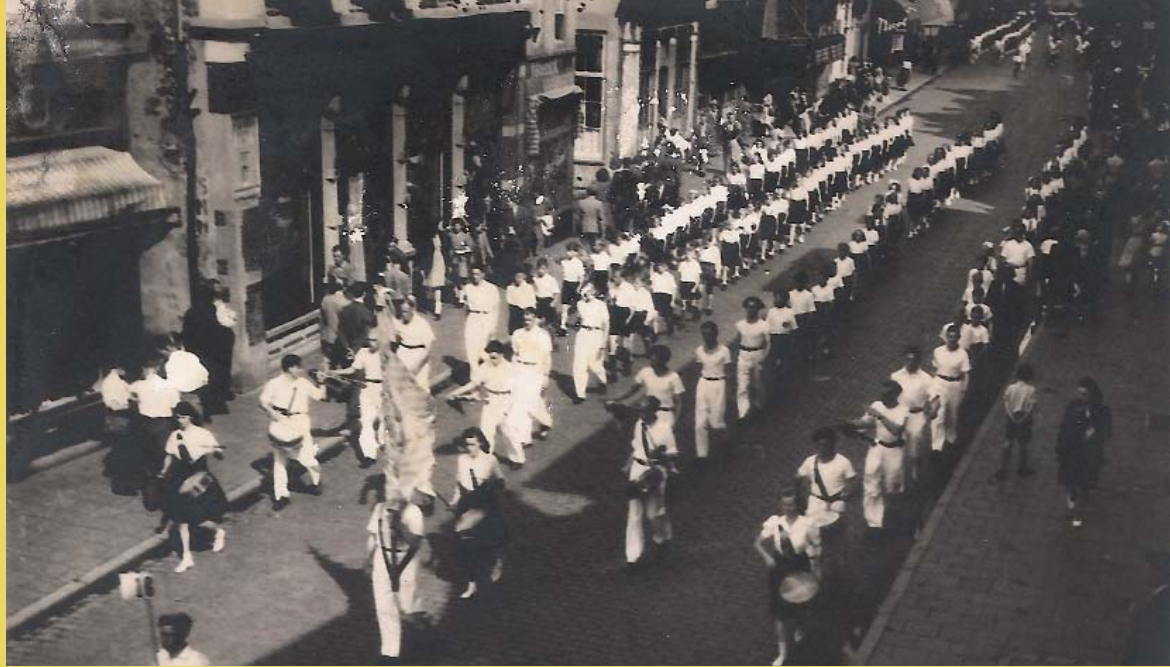
De oorlogsjaren leverden Prins Hendrik ook een nieuwe samenstelling van het ledenbestand. Het was namelijk in 1943 dat voor het eerst dames actief op ons sportieve toneel verschenen. De gedachte om binnen onze vereniging een damesafdeling op te richten leefde al ver voor de oorlog. In 1934 was het instructeur Hans Hammer die het initiatief nam om een damesgymnastiekvereniging op te richten, buiten Prins Hendrik om. Dit wekte wrevel bij ons bestuur en veel leden. Prins Hendrik probeerde een eigen damesclub te realiseren. Er werd een advertentie in de plaatselijke krant gezet waarin enkele dames uitgenodigd werden een eigen bestuur te vormen. Veel resultaat had die oproep

niet. Dat de Vughtse dames wel van wanten wisten bleek uit de groei van de R.K. Damesgymnastiekvereniging Vught, opgericht in januari 1935, een club die apart stond van Prins Hendrik. In de jaren 1935 en 1936 bleef de samenwerking tussen Prins Hendrik en de Vughtse gymnastes beperkt tot enkele gemengde uitvoeringen. Het was vooral de geestelijk adviseur die een remmende invloed uitoefende op de ontwikkeling van een damesafdeling binnen onze vereniging.

In een gecombineerde gymnastiekuitvoering in januari 1939 presenteerde de R.K. damesgymnastiekclub Vught zich met 130 leden, terwijl Prins Hendrik “slechts” 120 heren telde. Tijdens diezelfde uitvoering in het patronaat kreeg de damesclub de nieuwe naam Avanti opgespeld. Avanti werd op sportief vlak (gymnastiek, maar al gauw ook atletiek) geleid door mejuffrouw Van Poppel en de voorzitter was mejuffrouw Koesen.

Onder invloed van de oorlogsomstandigheden ging Avanti snel in ledental achteruit en bestond uiteindelijk alleen nog op papier. In november 1943 werd in meerdere vergaderingen het voorstel van bestuurslid Wim Faes besproken om Avanti in Prins Hendrik te laten opgaan. De leden stonden positief tegenover de fusieplannen. Besloten werd dat alleen het bestuur, in samenspraak met kapelaan Willems en ex-Avanti-bestuurslid mejuffrouw Tum van den Aker, leden zou aannemen. Voorop stond daarbij wel dat Prins Hendrik een nette vereniging diende te blijven.....! De minimum leeftijd voor de dames om toegelaten te worden als lid werd gesteld op 17 jaar. De eerste leidster was mejuffrouw Verberk.

In die tijd kondigde Jacq van der Laar vanwege verandering van werkkring zijn vertrek als instructeur aan. Albert Sars werd, na tussentijds leiderschap van Jo Mulders, leider met steun en assistentie van de diverse afdelingen van Harrie van Vessem, Corrie de Laat en mejuffrouw Van de Berg. Zo goed en zo kwaad als het ging probeerde men in deze oorlogsomstandigheden aan sport te doen. Hoe gebrekkig het er aan toe ging bleek uit het feit dat de tienkamp in vier dagen verspreid over twee weken werd afgewerkt. Dit om redenen van “lichamelijke gesteldheid” en in verband met de voedselbepalingen. De onderdelen werden uitgesmeerd over twee zondagen en twee woensdagen: de eerste dag 100 meter, verspringen en hoogspringen, dan 800 meter en discuswerpen, vervolgens op de derde dag 200 meter, kogelstoten en speerwerpen en op de slotavond 1500 meter en polsstokhoogspringen.

de jaren 1945 - 1955

Een nieuwe start

Direct na het einde van de Tweede Wereldoorlog in ons land pakte iedereen bij Prins Hendrik de draad weer op. In een rumoerige eerste “gemengde” jaarvergadering (dames en heren) werd een nieuw bestuur gekozen. Ernest Grips gaf de voorzittershamer over aan Dorus van Eijk. De sympathieke schoolmeester, ook wel “bultje van Eijk” genoemd, hield zijn eerdere functie van penningmeester aan. De geldsanering en allerlei blokkademoeilijkheden in de naoorlogse jaren vereisten de nodige ervaring.

Naast Dorus van Eijk zagen we ook Wim Faes, Frans van Run, Gerard van de Heuvel, Harrie van Vessem, Jack van de Hoeven en de dames Tum van den Aker en Corrie de Laat tot het bestuur toetreden. Het waren vooral deze jonge bestuursleden die al hun energie in de wederopbouw van de vereniging stopten. Bij de gymnastiek leidde instructeur Albert Sars de heren- en de damesafdeling. Harrie van Vessem trainde de jongens, terwijl Corrie de Laat de meisjes, aspiranten en juniorencategorieën aanvoerde.

Omdat de bevrijders de patronaatszaal St. Petrus in beslag genomen hadden, werd gymnastiek gegeven in de Deken van Oss-sstraat. Vrij snel kon er weer in de patronaatszaal gesport worden; zij het onder erbarmelijke omstandigheden. Alle ruiten waren kapot, er zaten gaten in de vloer en toestellen waren er niet meer. De in de oorlog elders ondergebrachte materialen, zoals de springtafel, werden naar de zaal teruggebracht en met de nodige improvisatie kon er weer aan gymnastiek gedaan worden. In de winter met de mutsen op en de wanten

aan, want een kachel stond er niet in de tochtige zaal. De opkomst bij de jongens, meisjes en de dames was erg goed. (Dat lag waarschijnlijk ook aan het feit dat er in die jaren in Vught nauwelijks iets anders te doen was.) Bij de heren daarentegen liep het niet zo vlot. De militaire dienst, de gang naar Indië, de avondschool en later de emigratie naar Australië stonden een opmars van de herenploeg in de weg. Bij de gymnastiekdemonstraties op Koninginnedag in 1946 trad Prins Hendrik voor het laatst met een grote herenploeg op.

Deelname aan Bondsdag

Bij de gymnastiek kreeg iedereen één uur in de week les. In die lessen bereidde men zich voor op de deelname aan bondsdagen, demonstraties, uitvoeringen en onderlinge clubkampioenschappen. Leider Harrie van Vessem bijvoorbeeld, liet zijn jongens op zo'n les na de warming-up marcheren en vervolgens aan toestellen turnen. De les werd besloten met een balspel of een worstelwedstrijdje.

Prins Hendrik nam, zoals eerder gezegd, deel aan de bondsdag van de Rooms-Katholieke Gymnastiekbond. Dit was het belangrijkste evenement van het jaar en de gehele vereniging moest dan mee. Het is in die jaren voorgekomen dat niet aan de Nederlandse Kampioenschappen atletiek mocht worden deelgenomen, omdat de deelname aan de bondsdag voorrang kreeg. Met de fiets ging iedereen 's ochtends vroeg naar de plaats waar het evenement gehouden werd, afwisselend in Tilburg, Drunen, 's-Hertogenbosch en Vught. De dag werd geopend met een Heilige Mis. Een plechtige

1947, naar de Bondsdag in 's-Hertogenbosch

gebeurtenis met vaandel dragers op het altaar en trommelgeroffel bij de consecratie.

Overigens, om aan de bondsdag deel te kunnen nemen moest de vereniging beschikken over tamboers en bazuinblazers. Onder leiding van Tiny Cremers van de harmonie werd door enkele jongens en meisjes elke week geoefend in het bespelen van de instrumenten. Na de Heilige Mis stonden gymnastiekwedstrijden op het programma. In elke categorie senioren, junioren en aspiranten streden de zes beste leden om de eer. Na een

middagpauze volgden marswedstrijden en het evenement werd besloten met een indrukwekkende massale oefening van alle verenigingen tegelijkertijd.

Bevrijdingsoptochten

Behalve de bondsdag vond jaarlijks een uitvoering van de vereniging plaats. Aanvankelijk in de patronaatszaal St. Petrus, later in zaal Rozenoord. Helaas liep de publieke belangstelling hiervoor terug. Omdat de kosten te hoog werden besloot het bestuur om met deze oude traditie te stoppen.

Om zich aan de Vughtse gemeenschap te presenteren deed Prins Hendrik mee aan de bevrijdingsoptochten, compleet met praalwagens en op Koninginnedag (toen nog in augustus) aan de gymnastiekdemonstraties 's avonds laat op het Marktveld. De vereniging marcheerde dan voorafgegaan door vaandel dragers, tamboers en blazers naar het verlichte Marktveld om daar allerlei turndemonstraties te geven: brug- en rekoefeningen, paardsproming en groepspiramides bouwen. Omdat de publieke belangstelling erg groot was – er stonden duizenden mensen langs de kant – deed Prins Hendrik er alles aan om zo goed mogelijk voor de dag te komen.

1948, het bestuur tijdens het 40-jarig jubileum

Het religieuze element mogen we niet vergeten. De mei-maand was er om voor de Mariaverering naar de St. Jans Kathedraal in 's-Hertogenbosch te gaan. Al voor dag en dauw toog de hele vereniging te voet naar de St. Jan om daar de vroegmis bij te wonen. Natuurlijk moesten de trommelaars en blazers zich op de heenweg op dat vroege uur stil houden, maar op de terugweg lieten ze duidelijk horen dat Prins Hendrik op pad was. Ondanks het verbod van de geestelijk adviseur om in de buurt van de Petruskerk in Vught te spelen, roffelden en bliezen de leden er lustig op los. Witheet kwam kapelaan Manders tijdens de mis naar buiten om zijn gezag te doen gelden! Ieder zomerseizoen werd afgesloten met de onderlinge clubkampioenschappen en de feestavond in café Modern. Op zo'n avond waren steevast ook de geestelijk adviseur en de beschermheer van de partij. Na de talloze toespraken volgde de prijsuitreiking van de onderlinge kampioenschappen en vervolgens werd met de begeleiding van een orkest tot in de late uurtjes gedanst en gefeest.

Het 40-jarig jubileum uitbundig gevierd

Het grootste en belangrijkste feest in die jaren was ongetwijfeld het 40-jarig bestaan in 1948. In de eerste week van mei werd een hele feestweek georganiseerd met activiteiten voor de verschillende afdelingen van de vereniging. Hoogtepunt vormde de koffietafel in de patronaatszaal St. Petrus.

Op zondag 2 mei marcheerde de hele vereniging na afloop van de Heilige Mis, van de Petruskerk naar het patronaat.

Daar boden de opgestelde tafels in de grote zaal en in de zaal achter de trap plaats aan wel vierhonderd personen. De koffietafel was buitengewoon goed verzorgd door de dames van Prins Hendrik. Zeker als men bedenkt dat alles in die dagen op de bon was. De leden leverden zelf bonnen in en er is wat afgesjouwd om 2300 broodjes gesmeerd en belegd op het feest te krijgen. De jeugd kreeg een feest met chocolade, ijs en andere snoeperijen terwijl de ouderen van een grandioze cabaretavond met tombola genoten. Een deel van de opbrengst van die tombola werd besteed aan leden die in Indië verbleven.

Behalve een uitvoerig verslag van de feestelijkheden, gemaakt door de secretaris Tum van den Aker, ontvingen de leden in het verre Indië een blikje met drie doosjes sigaren, pepermint en kauwgom. Veel roem vergaarde Prins Hendrik op woensdag met een demonstratie voor de Vughtse bevolking en op zondag 9 mei was er een mars naar het woonhuis van ere-voorzitter Ernest Grips om hem te feliciteren met zijn 40-jarig lidmaatschap. De burgemeester prees het harde werken en het doorzetten van Ernest Grips, waardoor de vereniging haar "downs" steeds te boven was gekomen.

Ernest Grips moest niets van al die lofprijzingen hebben en antwoordde dat die niet voor hem maar voor anderen bedoeld moesten zijn. De feestweek werd op zondag afgesloten met de Maurickloop. Hiervoor werd door de KNAU speciaal toestemming gegeven omdat de loop buiten het veldloopseizoen viel.

(vlnr)

1948, praalwagen tijdens Koninginnedag

1948, uitvoering Koninginnedag op Marktveld

1948, officiële ontvangst op gemeentehuis

Na 1948 veranderde een aantal zaken binnen de vereniging. Er kwam meer belangstelling voor de individuele prestaties en langzaam maar zeker verdwenen de massale gymnastiekuitvoeringen. De atletiek die vanaf 1934 gestalte begon te krijgen, kreeg steeds meer aandacht.

Na de oorlog beoefende men de atletiek slechts in de zomermaanden. 's Winters deed iedereen aan gymnastiek. In het voorjaar werd op het veld met atletiek gestart. Trainer Albert Sars gaf dan zowel aan de dames als de heren les. Omdat hij van huis uit een gymnast was, waren zijn atletieklessen vaak veredelde gymnastieklessen. Op het veld in een rondje om hem heen draven, gymoefeningen doen en vervolgens atletieknummers beoefenen.

In de eerste naoorlogse jaren deed Prins Hendrik weer mee aan de Bossche Atletiekkampioenschappen. In 1947, 1948 en 1949 wisten onze atletes en atleten de verenigingsbeker te winnen. Harrie van Vessem en Anneke van Run waren de eerste atleten die de titel "persoonlijk kampioen van Den Bosch en omgeving" in de wacht sleepten. Er werden ook regelmatig wedstrijden in Oisterwijk en Oirschot bezocht. De onderlinge clubkampioenschappen vormden het einde van het zomerseizoen. In november werd de Maurickloop gehouden; verder hielden de atleten "winterslaap" tot aan het voorjaar.

Begin jaren vijftig begon onder leiding van trainers als Pierre Valentijn, Ceesje Vossen en Marinus van Dinther de atletiekafdeling steeds meer te groeien. En onder het trainerschap van Harrie van Vessem splitste de atletiekafde-

ling zich af van de gymnastiekafdeling. De wintertraining werd ingevoerd, er werden eigen baanwedstrijden georganiseerd en er werd propaganda gemaakt om nieuwe atleten en atletes aan te trekken. Wedstrijdsecretaris Wim van Esch zorgde er wel voor dat er elke week een stukje over de atletieksuccessen van Prins Hendrik in de krant verscheen. Tijdens wedstrijden van de Katholieke ArbeidersJeugd (KAJ) werden de beste sporters overgehaald om bij onze vereniging aan atletiek te komen doen. Op die manier kwamen goede atleten als Henk van de Veerdonk, Frans van Belkum en Jan van Grinsven bij Prins Hendrik.

Vanaf die jaren werden ook schoolatletiekwedstrijden georganiseerd. Men deelde daar formulieren uit waarin de jeugd uitgenodigd werd om een les atletiek bij te wonen in de patronaatszaal. Zowel de jongens- als de meisjesafdeling verheugden zich in een groot aantal nieuwe leden. Hoe zagen in die tijd de lessen van bijvoorbeeld Harrie van Vessem er uit? In de winter was er op zondag bostraining. Dames, heren, jongens en meisjes liepen van het atletiekveld naar de Vughtse Hei. Daar werd op het bospad bij de fusilladeplaats een warming-up gedaan en vervolgens deed iedereen mee aan de intervaltraining rond de Kleine Lunet. Anno 2008 wordt er nog steeds op diezelfde plaats in het bos getraind. Op woensdag kon men aan een zaaltraining in de patronaatszaal deelnemen. Niet gemengd, want dat kon volgens de normen van begin jaren vijftig niet. In de zaal liet Harrie van Vessem allerlei kracht-, lenigheids- en conditioefeningen doen; zoals in het midden van de zaal over banken heen springen of alleen

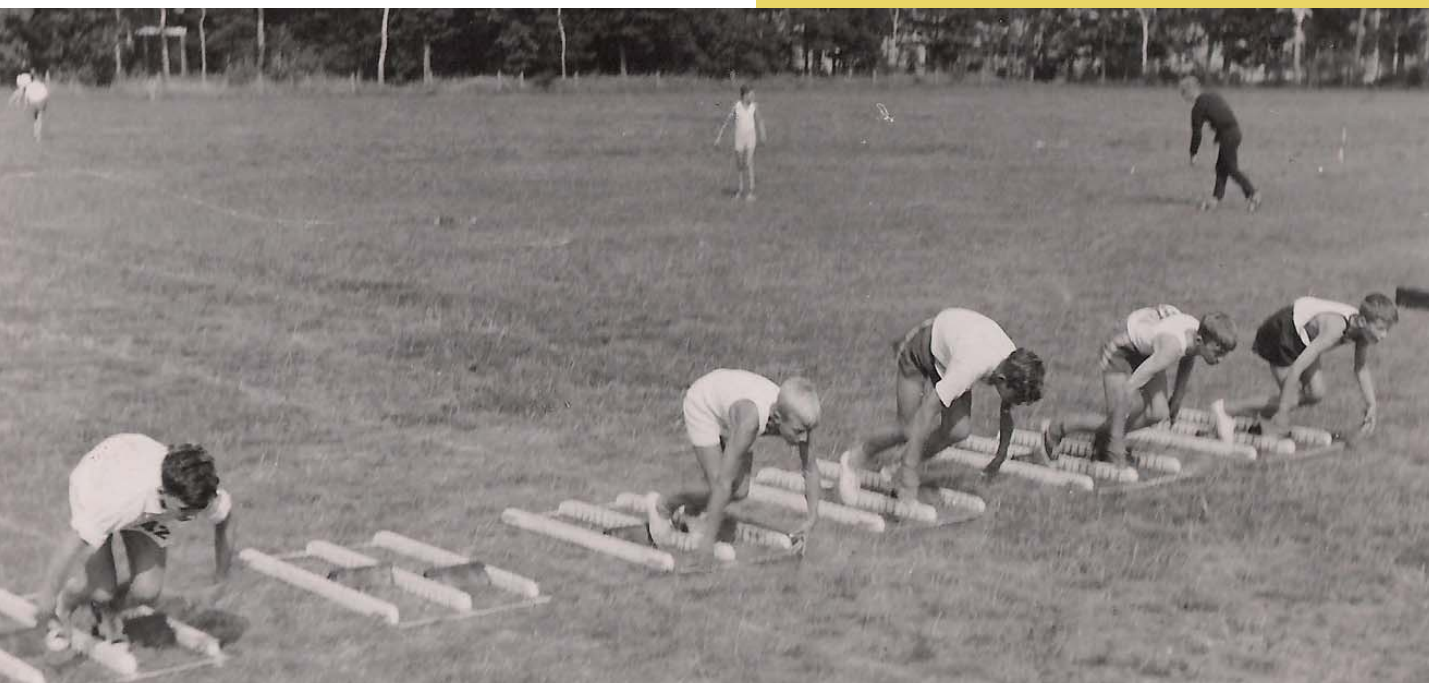
1957, NK Veldloop in Vught

Nederlandse veldlooptkampi-
oenschappen in 1957

1952, damesploeg onder leiding van Harrie van Vessem

1959, toen de startblokken nog van hout waren

1952, gemengde training op de Vughtse Heide

Lunette-training in 1952

**Concentratie bij Ton van Beers,
Henk Grothuizen en Jan Nefkens**

met behulp van de armen de touwen inklimmen. In de winter gingen de lopers op wedstrijd, onder meer veldlopen zoals de Maurickloop en De IJzerenman Bosloop en niet te vergeten Le Cross du Soir in Brussel. Tot 1970 namen leden van Prins Hendrik deel aan deze "volksloop" van tienduizenden deelnemers.

In het voorjaar en in de zomermaanden liet trainer Van Vesseem de atleten op het veld trainen. Na een gedegen warming-up werden eerst startoefeningen uitgevoerd en daarna werden diverse atletieknnummers specifiek getraind.

De resultaten van al deze trainingsarbeid bleven niet uit. Henk van de Veerdonk werd als eerste atleet Nederlands kampioen op de 5000 meter.

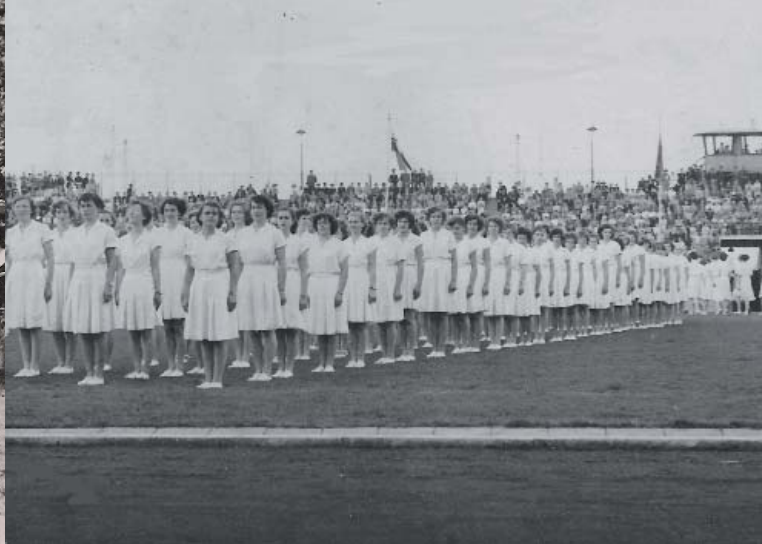
Gymnastiek prestatiegericht

De afsplitsing van de atletiek vormde voor de gymnastiek een flinke strop. Immers, tot dan toe deden alle atleten in de winter aan gymnastiek. Bij de splitsing raakte men veel goede turners en turnsters kwijt aan de atletiek.

Het deelnemen aan massale uitvoeringen zoals tot 1957 de bondsdag en de uitvoeringen op de markt, werden van steeds minder belang. Had men begin jaren vijftig nog op het programma: een fakkeluitvoering op een drijvend vlot op de IJzeren Man; in 1951 werd bij de opening van Stadion De Vliert in 's-Hertogenbosch door de dames medewerking verleend aan het spel "Fantasia" onder leiding van de bekende Carel Briels. Ook bij de jubilea van geestelijk adviseur kapelaan Heerkens en pastoor Sanders werden uitvoeringen gegeven.

Belangrijke gymnastiekbestuurders in die tijd waren Jack Maas, Dorus van Eijk en Gerard van Vesseem sr. Deze laatste zou jarenlang de grote animator van de gymnastiekafdeling zijn.

Op de kleding van de dames was de invloed van de geestelijk adviseur erg groot. Rond 1950 werd geturnd in een lange blauwe rok met daaronder een zwarte korte damesonderbroek met elastiek in de band en de pijpen. Je kunt je voorstellen dat dergelijke kleding bij het ringzwaaien de nodige problemen gaf. Daarom kregen de dames toestemming om bij het turnen een lange broek te dragen. Kapelaan Manders was

boven: demonstratie in Vught
rechts boven: 1951, opening stadion de Vliert 's-Hertogenbosch

het er niet helemaal mee eens en verbood de dames om op straat een lange broek te dragen. Dat verbod omzeilden de dames als volgt: thuis deden ze over de lange broek een rok aan, ze stroopten de pijpen van de broek op en gingen naar de les. Menige dame deed het in haar "lange" broek van angst als ze in de buurt van de Petruskerk kwam, want dan kon het gebeuren dat men kapelaan Manders tegen kwam die de zaak gedegen controleerde, waarbij men dan op een gevoelige reprimande kon rekenen.

In de loop van de jaren werd de lange broek vervangen door een korte blauwe ballonbroek en de ballonbroek weer door het turnpakje.

Bossche gymnastiekkampioenschappen

Bij de gymnastiek kwam de nadruk steeds meer op individuele prestaties te liggen.

Dit uitte zich in het behalen van gymnastiekgraden en het instellen van de Bossche gymnastiekkampioenschappen. De vaardigheidseisen van de gymnastiekbond bestonden uit het uitvoeren van een aantal turnoefeningen. Men kon in opklimmende volgorde derde-, tweede- en eerstegraads en keurturn(st)er worden. Onder leiding van de leiders Sars en Mulder werd ijverig geoefend om zich goed op het examen voor te bereiden. Voor een bepaalde graad slagen betekende een diploma en een lintje op je turnpak. Blauw voor derdegraads, geel voor tweedegraads en wit voor eerstegraads. De gymnastiekgroepen werden min of meer verdeeld in recreatiegroepen en selectiegroepen. Beide groepen traiden tegelijkertijd één uur in de week, maar de selectiegroepen deden mee aan turnwedstrijden.

Aan turnwedstrijden was een chronisch tekort. Daarom besloten in 1953 de voorzitters van de verenigingen OSS-Volo, De Adelaar, OWS, KGV, SHJ en Prins Hendrik om het Bossche Gymnastiekcomité op te richten. Dit comité had als doel om eens per jaar gymnastiekkampioenschappen te houden tussen deze verenigingen in de klassen aspiranten, junioren en senioren, zowel dames als heren. Het comité had zo haar eigen regels. De balk en de brug met ongelijke leggers bijvoorbeeld waren lager dan bij turnwedstrijden, bedoeld om het ieder lid gemakkelijker te maken.

P.H. uniform

Blauwe en witte stof van 148 cm. breed
f 5.25 per Meter

Patronen en stof te verkrijgen bij
Mevr. H. v. Vessem, Eessestr. 88, Vught.

Voor uniform witte stof
voor broekje blauwe stof

Patronen kosten :

Broekje	patroon	10 cent
blouse en rok	patroon en lichtdruk	30 "
Jurk	patroon en lichtdruk	25 "

Alles bij elkaar, patronen en lichtdruk 50 cent

de jaren 1955 - 1965

Prins Hendrik ook buiten de regio

De komst van de ervaren Jac Schotte (voormalig speerwerper afkomstig uit Amsterdam) was er mede de oorzaak van dat Prins Hendrik zich ook buiten de eigen regio actiever ging tonen. Via de contacten die Schotte in de atletiekwereld had werden in Vught dualmeets (wedstrijden tussen twee verenigingen) tegen het Amsterdamse AV-23 en in 1955 tegen het Duitse VfL Sindelfingen gehouden. Daarnaast werden in Breda wedstrijden tegen Sprint en tegen de KMA gehouden. Toen Schotte in de districtstechnische commissie van de atletiekbond zitting had, haalde hij de Brabantse clubkampioenschappen naar Vught.

Het was overigens een gigantisch karwei om voor zo'n wedstrijd op het grasveld van "Ons Buiten" zes banen uit te zetten compleet met estafette-vakken. Maar gelukkig waren Harrie van Vessem en Frans van Run meesters in het uitzetten van zo'n atletiekpiste. Al snel kreeg de atletiekbaan met haar verharde aanlopen voor de springnummers en met haar betonnen afwerpplaatsen voor discus en kogel, grote faam in de provincie. De atleten kwamen graag naar Vught vanwege de goede sfeer en omdat de wedstrijden zo goed georganiseerd werden. Bij het naderen van het gouden jubileum in 1958 was de atletiek een volwassen, gezonde en levendige afdeling binnen de vereniging geworden.

Drie atleten, Jan van Grinsven, Martien van der Linden en Gerard Schellekens, behaalden in 1956 in Groningen het Nederlands veldloop clubkampioenschap voor junioren. Bij het genoemde kampioenschap werd Gerard Schellekens vijfde, Martien van der Linden derde en Jan

van Grinsven werd glansrijk kampioen. Jan, van beroep glasbewerker, was van zeer bijzondere klasse. Jarenlang was hij Nederlands jeugdrecordhouder op 1500 meter (4.02.0) en 3000 meter (8.49.2) en bleef in eigen land de tegenstand ver voor. In de befaamde Le Cross du Soir in Brussel was een valpartij er oorzaak van dat de Belgische loper Alonsius hem juist kon voorblijven. Op medisch advies moest Jan van Grinsven zijn sportactiviteiten voor enige tijd onderbreken. Daarna zagen we hem terug in de eerste competitieploeg van Prins Hendrik.

Het gouden jubileum in 1958

Bij het naderen van 1958 werd gestart met de voorbereiding van het gouden jubileumfeest. Een speciaal voor deze gelegenheid gevormd feestcomité stelde een programma op en besteedde ook aandacht aan de financiën. Van de contributie van elk lid werd 5 cent in het jubileumfonds gestopt. Samen met gemeentesubsidie, met de opbrengst van oud-papier-acties, met het sparen van "Persil-emmertjes" en niet te vergeten met de winst van de georganiseerde atletiekwedstrijden legde men op die manier een aardige basis om met een gerust hart feest te kunnen vieren. Het uitgebreide programma omvatte een receptie, een Heilige Mis, atletiekwedstrijden,

Weetje

Frans van Belkum heeft zich eens ingeschreven voor de Nederlandse veldloopkampioenschappen in de C-klasse. Kort voordat de wedstrijd dag aanbrak werd Frans ziek en lag hij ziek in bed. Wedstrijdsecretaris Wim van Esch regelde toen dat een ander de plaats van Frans innam. Die vervanger wist zowaar de veldloop te winnen, maar was hij de wedstrijdorganisatie alleen bekend onder de naam "Frans van Belkum". Zo hoorde Frans in bed via de radio dat hij Nederlands veldloopkampioen geworden was. Liggend in bed werd hij telefonisch door zijn broer gefeliciteerd !

1957, Frans van Belkum nr.76, in De Vliert

een vertoning van een film over de Olympische Spelen van Helsinki, een balavond, een kinderfeest, een opereteparodie en ook een zeer verregende maar uitstekend geslaagde gymnastiekdemonstratie met medewerking van de Nederlandse keurturnploeg, de Nederlandse kampioensploeg ritmische gymnastiek "ONA" uit Eindhoven en de militaire Genie-kapel uit Vught. Een alleraardigst onderdeel van het feest vormde een reünie met daaraan gekoppeld een veteranenwedstrijd op het veld. "De Atletiek-wereld" van 24 mei schreef: "Die oudjes, wat deden ze het nog knap daar in Vught bij de wedstrijd voor oud-atleten, die Prins Hendrik ter gelegenheid van haar 50-jarig bestaan op poten had gezet. Nog niet zo lang geleden waren de namen Van Brocken, Schotte en Van Vessem overal in het zuiden bekend, maar zij lieten ook dit keer, nu de meesten van hun de vier kruisjes reeds hadden bereikt, nog vaak knappe dingen zien. Het mocht er allemaal gezien worden daar in Vught. De gezellige reünie – met bal na afloop – bleken de heren ook niet te versmaden."

Het bestuur, bestaande uit voorzitter Dorus van Eijk, secretaris Tum van den Aker, penningmeester Ad van Geene en de leden Wim Faes, Frans van Run, Wim van Esch, Piet Kleyne, Leo van de Akker en Cor Spoor, kon terugzien op een zeer geslaagde gouden jubileumviering. In 1959 vond een bestuurswisseling plaats. Dorus van Eijk gaf de voorzittershamer door aan Wim Faes en werd tot erevoorzitter benoemd.

Tegen het eind van de jaren vijftig had het bestuur geen uitgesproken beleidsvoornemens. Het beleid zat in de hoofden van de bestuursleden, niet in de pen. Als

gemeenschappelijk standpunt kwam naar voren dat iedereen bij Prins Hendrik lid moest kunnen worden voor een zo laag mogelijke contributie. Zowel atleet als gymnast betaalde dezelfde verenigingscontributie in ruil waarvoor men aan atletiek of gymnastiek kon doen, maar evengoed beide sporten kon beoefenen. Andere doelstellingen die vanuit het bestuur nagestreefd werden waren: "de jeugd van de straat houden door ze de atletieksport en/of gymnastieksport te laten beoefenen" en "de nationale top bereiken in de atletieksport". Om aan deze doelstellingen te kunnen voldoen concentreerde het bestuur zich op een gezonde financiële basis, voldoende accommodatie uitgerust met goed materiaal en op het aantrekken van leiders en leidsters voor de trainingen.

Vooral de financiën waren een punt van zorg. De gemeentesubsidie was aardig in die tijd: f 2000,- per jaar, maar het verschaftte samen met de lage contributies de vereniging te weinig armslag om rond te komen. In 1960 werd besloten om aan de landelijke Toto mee te gaan doen. Door Wim Faes, Frans van Run en Piet Kleyne werd de Toto-commissie opgericht. Zij trokken de "poolers" aan en in augustus werd gestart met 260 deelnemers.

Het werd direct een succes. Met de extra inkomsten werden nieuwe materialen gekocht zoals bruggen,

onderlinge turnwedstrijd
op Ons Buiten

foto rechts:
aspirant-gymnastes
onder leiding van
Gré Peltenburg

matten, speren en kogels.

Leiders en leidsters speelden ook in het na-oorlogse Prins Hendrik een belangrijke rol. Het bestuur gaf de trainers veel ruimte om naar eigen inzicht lessen en trainingen op te zetten. Meestal kwamen de leiders uit de eigen vereniging zoals Harrie van Vessem, Corrie de Laat en Jo Mulder. Daarnaast nam men ook trainers met een CIOS-opleiding en/of militaire sportinstructeurs aan, zoals Klaas Jansen.

Het bestuur was daarbij druk in de weer voor goede accommodaties. In 1958 startte de gymnastiek in de zaal aan de Van de Poll-iaan; tot dat tijdstip het domein van gymnastiekvereniging De Adelaar. En voortdurend werd druk onderhandeld met de gemeente om tot de aanleg van een sintelbaan te komen. Het succes van deze onderhandelingen bleef maar uit, tot wanhoop van enkele bestuursleden die in 1963 dreigden op te stappen.

Bij de gymnastiek werkte men met recreatiegroepen, selectiegroepen en wedstrijdgroepen in verschillende leeftijdscategorieën, jongens en meisjes apart. Al deze groepen kregen één keer per week les in de Petruszaal of in de zaal aan de Van de Poll-iaan. Lenigheidsgroepen waren nieuw. In 1953 stelde Tum van den Aker voor om met lenigheidsgymnastiek voor dames te beginnen. Leider Albert Sars was zeer populair bij de dames. Binnen enkele jaren waren er drie groepen die zich met damesgymnastiek bezig hielden. Grond oefeningen en oefeningen aan het wandrek stonden stevast op het programma.

In 1962 nam de vereniging afscheid van Albert Sars. Hij startte in 's-Hertogenbosch met privé-gymlessen. Een gevolg was dat een aantal dames Prins Hendrik verliet en met hem mee ging naar 's-Hertogenbosch om bij Albert Sars nog jarenlang lenigheidsgymnastiek te doen. Op 7 november 1958 werd de herenlenigheidclub opgericht. Deze groep groeide uit tot een hechte vriendenclub. Toen in 1962 trainer Klaas Jansen de "lenige"

heren onder zijn hoede nam, ging het er op zaterdag vaak wild aan toe in de zaal aan de Van de Poll-iaan. Bij het korfballen, aan het einde van de les, lagen de korfbalpalen regelmatig op de grond. In 1967 vroeg het bestuur aan Klaas Jansen om met deze groep in de zaal te stoppen en in de hei verder training te geven. Dit was het einde van de herenlenigheidsgroep, maar het was een aanzet voor de latere trimgroepen bij Prins Hendrik.

De jeugdgroepen van de gymnastiek hielden zich bezig met recreatiegymnastiek. Zo was er de les voor zes- en zevenjarigen, de les voor acht- en negenjarigen en voor de aspiranten van tien tot en met vijftien jaar. In die lessen werden oefeningen aangeleerd zoals de koprol, handstand en kastspringen. Deze basisoefeningen vormden een onderdeel van de al genoemde vaardigheidseisen van de gymnastiekbond. Regelmatig werden er gymnastiekgraden gehaald.

De senioren vanaf zestien jaar (dames en heren apart) beoefenden, behalve de recreatiesport, in dezelfde lessen ook de selectiesport. De vaste evenementen voor de groep (het behalen van vaardigheidseisen en de onderlinge clubkampioenschappen) werden uitgebreid met selectiewedstrijden tegen andere verenigingen (waaronder de zogenaamde dualmeets). Daarnaast nam men deel aan de Bossche gymnastiekkampioenschappen en gaf men nog gymnastiekdemonstraties. Eén van deze demonstraties leidde tot de zogenaamde "turnpakjesaffaire van 1959". De dames – onder leiding van Jo Mulder – zouden een demonstratie geven aan de soldaten van de Lunettenkazerne. Het bestuur had daartegen geen bezwaar, maar had er grote moeite mee dat de dames zouden aantreden in het nieuwe – blotere – turnpakje dat de witte blouse en ballonbroek verving. Het blauwe turnpakje was inmiddels door de R.K. Gymnastiekbond verboden. Het bestuur sloot zich bij dit verbod aan en

deelde dit per brief nadrukkelijk mee aan de dames. Maar die trokken zich hier niets van aan en verschenen in het nieuwe turnpakje. Schande was het, zo werd gezegd. De dames hebben achteraf hun excuses aangeboden, maar drongen er bij het bestuur wel op aan om het in hun ogen achterhaalde verbod op te heffen. Het bestuur bleef bij haar standpunt, met als gevolg dat een talentvolle dame overstapte naar De Adelaar. Jaren later konden de dames zonder problemen wel in het turnpakje verschijnen.....

Voor het bestuur vormden de dames in die jaren een bron van zorgen. De leider van de damesgroep nam het niet zo nauw met de strenge regels. Dit leidde in 1960 tot een conflict waarbij de leider werd ontslagen omdat hij de richtlijnen van het bestuur voor de onderlinge wedstrijden zou hebben genegeerd. De dames, die niet op de hoogte waren van de moeilijkheden, accepteerden het ontslagbesluit niet en dreigden, met de leider, te zullen overstappen naar De Adelaar. Dat gebeurde tenslotte. Een gesprek tussen bestuur en damesgroep mocht niet baten. Na een aantal maanden keerde alsnog een aantal dames terug op het honk.

Henk Megens werd de nieuwe leider en spoedig boekten de dames uitstekende wedstrijdresultaten. De dames wonnen bij de Bossche Kampioenschappen in 1962 en 1963 de verenigingsbeker. Daarbij eiste Mien Weyts regelmatig de titel van Bossche Gymnastiek-kampioene voor zich op.

De heren verging het minder goed. Zij moesten volstaan met een enkel talent, zoals Frans van der Steen. Om aan de Bossche gymnastiekkampioenschappen te kunnen deelnemen, moest men vaak een beroep doen op oudere turners. Zo ondernamen de heren Bouwmans, Kees Couwenberg, Maarten de Haas, Wally van Mierlo sr. en Frans van der Steen in 1965 de moedige poging om eindelijk eens van de laatste plaats af te geraken. Ze slaagden in hun opzet en eindigden maar liefst op de tweede plaats. Om dit te vieren nodigde Kees Couwenberg

de hele ploeg uit voor een – zeer geslaagd – etentje. Ondanks het aanstellen van een “gasttrainer” die af en toe een specialisatie-gymnastiekles kwam geven, nam midden jaren zestig de belangstelling voor het turnen bij Prins Hendrik af. Dit verschijnsel tekende zich overigens in heel Nederland af; de eens zo succesvolle dames en heren stopten met de wedstrijdssport. In 1967 besloot de gymnastiekcommissie van Prins Hendrik orde op zaken te stellen. Er werd een weg gekozen die verder op in dit boek wordt beschreven.

Bij de atletiekafdeling gaf de jeugd de toon aan. De jongens- en meisjesploegen draaiden mee in de top van district Zuid van de atletiekbond. Bij de clubkampioenschappen van District Zuid in 1959 behaalden de jongensploeg met onder andere Rob Heemskerk, Ton Hulshof, Simon Dingemans, Ton Spoor, Wiet van Gent en Theo Beks de eerste prijs.

De meisjesploeg deed niet voor de jongens onder en behaalde eveneens de verenigingsbeker van District Zuid met onder andere Mia van Berkel, Anny Koekoek, Anneke de Bever, Leny van Belkum en Ine Schippers.

Ook individueel werden er fraaie successen geboekt. Wiet van Gent werd Nederlands jeugdkampioen op de 1500 meter en Toon Rijken behaalde in 1960 – met groot machtsvertoon – het Nederlands veldloopkampioenschap bij de junioren.

Trainer Harrie van Vessem had het talent dus aangeboord. Het was voor Prins Hendrik jammer dat hij met de atletiektraining stopte ten gunste van zijn gezin. De ontwikkeling van de talentvolle atletiekafdeling liep mede hierdoor enkele jaren stagnatie op.

Verschillende trainers probeerden het enthousiasme in de atletiek aan te wakkeren. Een gouden greep deed het bestuur met het aantrekken van de eerder genoemde Klaas Jansen. Deze lange-afstandloper werd de nieuwe trainer. Hij had het de eerste jaren niet gemakkelijk; van huis uit een looper, wist hij weinig van de technische nummers springen en werpen. Maar zijn enthousiasme

boven: clubkampioenschappen op Ons Buiten
 onder: Frans van Run

Weetje

Materialenlijst (1959)

hoogspringstandaards	2 st
discus 1,5 kg	1 st
discus 1 kg	1 st
kogels 4 kg	2 st
kogel 1 kg	1 st
kogel 5 kg	1 st
speer 700 gr	1 st
polsstokken	2 st
horden	6 st

Totaal f 200,-

en zijn fanatieke instelling zorgden voor gezag. Klaas was zeer ambitieus en wilde niet louter recreatie-atletiek geven. Hij verdiepte zich in de atletiek, volgde cursussen en bouwde aan een succesformule. Hij wilde proberen met enkel talenten en goede prestaties de kranten te halen, zodat er nieuwe leden naar de atletiekafdeling zouden komen. Rondom die leden en met de talentvolle jeugd wilde hij een ploeg met perspectief opbouwen.

Aan het langeafstandfront ontstonden de eerste successen. Klaas Jansen en zijn groepje langeafstandlopers met Jan Hermsen, Jan Sloot en Jan van Grinsven, liepen veel crosses af. Bij één van de veldlopen, de Lunettecross in Vught, won in de categorie niet-KNAU een zekere Joop van de Berg. Klaas Jansen had hem al vaker zien lopen en wist Joop over te halen om lid te worden van Prins Hendrik. In het langeafstandsgroepje bereidde hij zich voor op zijn eerste marathon. In Assen werd hij tweede bij de Nederlandse marathonkampioenschappen in 1963. In 1964 sloeg Joop van de Berg onder helse weersomstandigheden zijn slag en werd in Vlissingen Nederlands kampioen marathon. Ook in de sprintgroep meldden zich enkele veelbelovende talenten aan. Rob Heemskerk keerde na een korte voetbalperiode bij Prins Hendrik terug samen met vriend Leo Gouda. Deze laatste liep in 1964 de 400 meter in 49 seconden en werd daarmee op deze afstand Nederlands B-kampioen. Rob Heemskerk deed er een schepje bovenop en veroverde in 1964 het Nederlands kampioenschap 200 meter.

Zo telde Prins Hendrik in één jaar twee Nederlands kampioenen op totaal verschillende onderdelen. Het jaar daarna prolongeerde Rob Heemskerk zijn nationale titel op de 200 meter.

de jaren 1965 - 1975

Prins Hendrik timmert aan de weg

In het kader van het 40-jarig jubileum van de KRO vroeg deze omroep in 1965 aan Prins Hendrik om een massale veldloop te organiseren. Dit was voor de organisatoren een enorme uitdaging die met veel enthousiasme aangepakt werd. Op 20 november 1965 ging de KRO-Cross onder ijzige omstandigheden van start met meer dan 1000 deelnemers. De Frederik-Hendrikkazerne werd als kleedgelegenheden gebruikt en het loopparcours lag op de Vughtse hei. Deze grote cross, waarover op de radio reportages te horen waren, werd een succes waarbij onze vereniging weer eens liet zien een groot evenement goed te kunnen organiseren.

Start atletiekcompetitie

In 1963 werd de Nederlandse clubcompetitie atletiek opgezet. Prins Hendrik schreef bij District Zuid zowel een dames- als een herenploeg in voor de derde klasse en behaalde met de herenploeg in Oisterwijk het kampioenschap. In die tijd was sprinter Rob Heemskerk één van de toppers in de herenploeg. Al spoedig zat de ploeg (getraind door Klaas Jansen) in de eerste klasse. In 1965 werd voor het eerst meegedaan aan de landelijke finale in Maastricht. De ploeg miste toen nog voldoende inhoud om de hoofdklasse te behalen. De meisjes en de dames werden getraind door Ruud van Esch. Net zoals bij de heren werd er aan de ploeg "gebouwd". In 1968 wist de ploeg naar de tweede klasse te promoveren. De publiciteit rond de

prestaties van de individuele atleten en atletes trok nieuwe leden naar de atletiekafdeling en ook bij de junioren dienden zich enkele toekomstige toppers aan. Vanuit de gymnastiek van 10 tot en met 14-jarigen had een aantal talentvolle jongens al bij Klaas Jansen gesport. Omdat ze de interesse in de gymnastiek verloren, spoorde Klaas ze aan om aan atletiek te gaan doen. Dat zagen ze wel zitten, tot grote ergernis van gymnastiekman Gerard van Vessem sr. die ze liever voor de gymnastiek had behouden. Henk Jansen, Frans van der Steen en Jan van Dinther maakten zo de overstap. De jongensploeg was zo groot dat de atletiekbond haar uitnodigde mee te doen aan de Nederlandse clubkampioenschappen voor jongens. De jongens vormden een sterke ploeg en werden in Amsterdam verrassend vierde. Onder hen speerwerper Huub Smeding, één van de grootste talenten die we bij Prins Hendrik hebben gehad. Het polsstokhoogspringen werd een nieuw succesnummer. Vooral door de prestaties van Frans van der Steen en Jan van Dinther. Voor polsstokhoogspringen werd trainer Kees de Kort uit Oisterwijk aangetrokken om Frans van der Steen, Jan van Dinther, Piet van Heeswijk en enkele anderen aanwijzingen te geven. De polsstokhooginstallatie veranderde van een zandbak in een veilige schuimrubberen landingsplaats en de stok veranderde van staal in het toen hypermoderne glasfiber. De talentvolle junioren vormden een welkome versterking van de herenploeg. Maar de junioren waren

1967, herenploeg Zuid-Nederlands clubkampioen onder leiding van Toon Ruys en Klaas Jansen

niet de enigen die de competitieploeg versterkten. Klaas Jansen had bij de militaire dienst iemand ontdekt die de 100 meter op gymschoenen onder de 11 seconden liep: Ad van Boekel. Hij werd één van de nieuwe pijlers is de competitieploeg en zou later tweemaal Nederlands kampioen op de 200 meter worden.

Het diamanten feest

In 1968 vierde Prins Hendrik haar 60-jarig jubileum. Er werd hiervoor een speciaal feestcomité samengesteld dat zich ten doel stelde “te bevorderen dat de vereniging het diamanten jubileum zo prettig mogelijk zal beleven”. Welnu, het werd een onvergetelijke feestmaand in mei 1968. De ontvangst op het gemeentehuis op zaterdag 11 mei 1968 had een uniek karakter. Niet alleen waren alle bestuursleden in jacquet, maar ook gaven de twee erevoorzitters acte de présence: de 72 jaar oude Dorus van Eijk en zijn 96-jarige vitale voorganger Ernest Grips. Op dezelfde dag presenteerden de leden een bonte avond in zaal Rozenoord. Het toneel van Rozenoord werd continu bezet door jeugd en oudere leden, die verschillende sportieve prestaties ten beste gaven. De kostelijke manier waarop men de sportbeoefening uit vroegere jaren stelde tegenover de moderne sportbeoefening, met name op gymnastiekgebied, oogstte veel lof. Leden en oud-leden van Prins Hendrik hielden een ledenactie “60 jaar Prins Hendrik” om het bestuur een jubileumgeschenk te kunnen aanbieden. Voorzitter Wim Faes werd er speciaal voor in een witte jas gehesen en moest zich met enkele schoten uit zijn startpistool een weg naar het grote cadeau banen. Dat

bleek de moeite waard, want het ging om een volautomatische elektrische stencilmachine voor het onderhouden van de correspondentie en het clubblad. Wim Faes, totaal beduusd van het waardevolle geschenk, waarvan hij die “alles” wist nu eens totaal onkundig was gelaten, sprak stamelend een dankwoord.

Er waren nog andere hoogtepunten. Wat te denken van de loterij met luxe prijzen als een bromfiets, een draagbare radio, een platenspeler, een mixer, een hoogtezoon, een boormachine, een scheerapparaat, een strijkijzer en een elektrische koffiemolen. Daarnaast was er onder meer een grote feestavond op woensdag 22 mei in café Heidelust met onder andere een optreden van het Cocktail Trio. Maar ook de kinderen kwamen aan bod met een sportmiddag op zondag en traktatie met als bijzondere geste dat die middag ook leerlingen van de Mytylscholen werden uitgenodigd.

Van gras naar sintels

De eerste plannen van de gemeente om een sintelbaan voor atletiekbeoefening in Vught aan te leggen stamden uit 1943 (!). Prins Hendrik sportte allang samen met de hockeyvereniging MOP en de voetbalvereniging Zwaluw

1968, officiële ontvangst op gemeentehuis van voorzitters Grips, Van Eijk en Faes

11-11-1969

Zie ginds komt de burgervader
met zijn dragline al aan.

Hij hapt de eerste spade, voor
onze sintelbaan.

Hoe huppelt onze praeses, van
vreugde op en neer.

Hoe zwaait nog steeds de grijper,
al heen en al weer....

Meester van Hövel staat te lachen,
en roept ons steeds toe.

“Wilt u wel geloven, dat ik
dit met graagte doe!”

Ach jongens, ik zie hem,
over een jaartje wel klaar.

Ik dank u heel hartelijk,
oh, Vughts burgervaer!

op het sportpark Ons Buiten, toen in 1955 voorzitter Wim Faes bij de gemeente aanklopte om te informeren naar de plannen. Resultaat was dat er in 1956 een tekening op tafel kwam. Maar daar bleef het voorlopig bij. Er volgde een lange periode van stilte, van aandacht vragen voor, van politiek onderhandelen, van hoop en van frustratie bij bestuursleden. Medio jaren zestig leek de tijd eindelijk rijp. De KNAU en de NSF (Nederlandse Sport Federatie) adviseerden positief over de aanleg van een allweather sintelbaan in Vught. Aanvankelijk waren er plannen om de sintelbaan op sportpark Ons Buiten aan te leggen. Tussentijds werden daar sintelaanlopen voor de technische nummers aangelegd om alvast ervaring op te doen. Enige tijd later ontstond een optie om de sintelbaan in een nieuw sportpark aan de Loonsebaan te situeren. Het bestuur koos voor die optie omdat die locatie (sportpark De Koepel) dichterbij het bos lag dan Ons Buiten. In 1969 stak de burgemeester de eerste spade in de grond en in 1970 kwam de sintelbaan met subsidie van de gemeente Vught en de NSF gereed.

In de Hoofdklasse!

Het jaar van de doorbraak voor Prins Hendrik in de competitie was 1971.

De snelle 400 meter loper Fred van Herpen versterkte de ploeg en wist de 4 x 400 meter estafetteploeg tot ongekende prestaties op te zwepen.

In september van dat jaar waren meer dan duizend toeschouwers op de sintelbaan in Vught er getuige van dat de herenploeg van Prins Hendrik Nederlands kampioen

werd in de eerste klasse. Twee weken later moesten de heren bij een promotie-/degradatiewedstrijd op Papendal knokken voor een plaats bij de eerste drie om kans te maken op een promotie naar de hoofdklasse. Twee bussen vol atleten en supporters uit Vught reden naar de Arnhemse kunststofbaan. De supporters namen plaats op en rond het talud om hun vedetten te kunnen aanmoedigen. Even dreigde men de ploeg van Prins Hendrik uit de wedstrijd te zetten, omdat de supporters na herhaald verzoek van de speaker maar niet van het talud wilde afgaan. Maar wie van Prins Hendrik wist wat een talud was? Het werd een spannende wedstrijd die binnen onze vereniging bekend zou blijven als de promotiewedstrijd met de wisseltruc van Fred van Herpen. De estafettes 4 x 100 meter en 4 x 400 meter waren de laatste nummers en de ploeg zat al op rozen. Maar het noodlot sloeg toe. Appie Pieters kon als startloper van de 4 x 100 meter de tweede loper Jan Vugts pas buiten het wisselvak bereiken, maar er werd wel doorgelopen. Fred van Herpen die als vierde en laatste loper in het estafettevak stond, realiseerde zich dat de 4 x 100 meter ploeg gediskwalificeerd zou worden. Hij liep snel naar de zijkant van de baan, duwde hinkstap-springer Bert Huizinga in de baan en deed zelf of zijn neus bloedde. Bert pakte de stok van de derde loper Ad van Boekel over en liep in zijn trainingspak en op loop-schoenen naar de finish. De verwarring was groot en de PH-supporters dachten dat alles verloren zou zijn. Maar toen drong de wisseltruc van Fred van Herpen bij hen door. Fred had tevoren al twee nummers gelopen en mocht volgens het wedstrijdreglement nog maar aan

boven: 1969, start aanleg sintelbaan
rechts: eigen leden bouwen overdekte tribune

één estafette deelnemen. Toen Fred zag dat de 4 x 100 meter fout liep had hij zich snel daaruit teruggetrokken om nog voor de afsluitende 4 x 400 meter in aanmerking te kunnen komen. (Dit alles kon toen nog omdat de namen van de estafettelopers nooit vermeld hoefden te worden.) De 4 x 400 meter ploeg (met Fred dus) maakte even later het echec van de 4 x 100 meter goed. Dankzij het heldere moment van Fred van Herpen, "het enige dat ik ooit heb gehad" zou hij later zeggen, promoveerde de herenploeg naar de Hoofdklasse. Prins Hendrik had zich bij de beste twaalf atletiekclubs van Nederland geschaard.

In 1971 waren het niet alleen de heren die promoveerden, ook de damesploeg maakte een stap voorwaarts door in Enschede van de tweede naar de eerste klasse te promoveren. Het acteren in de eerste klasse was helaas van korte duur; in 1973 gingen de dames weer terug naar de tweede klasse.

Gymnastiek slaat nieuwe weg in

In de periode vlak voor het diamanten jubileumfeest van Prins Hendrik zagen we de belangstelling voor de gymnastieksport sterk afnemen. Dat oudere dames en heren met de wedstrijd sport stopten was begrijpelijk. Maar dat er geen jongere turnsters en turners in de plaats kwamen was een mysterie. "Het lijkt wel of het verlaten van de lagere school voor de jeugd een reden is om ook de gymnastieksport vaarwel te zeggen", schreef gymnastiekbestuurslid Gerard van Vessem sr. De jongeren toonden geen interesse in wedstrijd gymnastiek. Zij kozen voor andere sporten die men in Vught kon beoefenen, zoals volleybal, zwemmen, voetbal, tennis en basketbal. Bij Prins Hendrik besloot men de gym-

afdeling anders te gaan aanpakken en in 1967 vond een ingrijpende reorganisatie plaats van de gymnastiekcommissie. Op de eerste plaats probeerde men het contact met de recreatiegroepen te verstevigen. Voor elke zaal in Vught waar gymnastiek werd gegeven werd een commissielid aangewezen om het contact met de groepen en hun leiding te onderhouden. En voor deze recreatiegroepen werd de buitendag georganiseerd: een spelletjesmiddag op het atletiekveld waaraan zowel gymnastiek- als atletiekkinderen konden meedoen. Daarnaast werd eenmaal per twee jaar deelgenomen aan de vaardigheidseisen van de bond. In de zomer liep men de IJzeren Man Wandeltocht die door de politie in Vught georganiseerd werd. Uit de recreatiegroepen haalden de trainers getalenteerde leden die vervolgens in selectiegroepen geplaatst werden. Gestart werd met een selectiegroep bij de meisjes. Zij kregen twee uur per week les van Frans van der Steen en Maarten de Haas. Deze groep werkte met een strak trainingsschema en deed mee aan de competitiewedstrijden van het district Tilburg van de NKGB. De besten van deze meisjes deden mee aan de persoonlijke kampioenschappen van het district. Daarna volgden de jongens met een selectiegroep. Langzaam maar zeker werd de basis breder. Men deed ook mee aan de Bossche gymnastiekkampioenschappen waarvan voorzitter Wim Faes een stuwende kracht in het organisatiecomité was. Bij die wedstrijden was Prins Hendrik met een dames- en een herenploeg vertegenwoordigd.

In 1970 werd gestart met de kleutergymnastiek. Jongens en meisjes vanaf vier jaar konden bij de leidsters Cor Kroes en Cor van Esch (en enkele jaren later bij Diny van den Akker) de eerste eenvoudige gymnastiekoeffe-

wissel van Albert 'Appie' Pieters en Fred van Herpen

ningen doen. Behalve de kleutergymnastiek groeiden ook de dameslenigheidsgroepen in aantal. Leider Henk Vermeulen was hier de grote stimulator.

Begin jaren zeventig had de gymnastiekcommissie problemen met de belangstelling voor de wedstrijdgroepen. De oud-Nederlands kampioen Pierre Maton werd aangetrokken om het prestatiepeil van de meisjes- en damesgroepen op te voeren. Bij de Bossche gymnastiekkampioenschappen in 1974 werden de eerste resultaten van zijn werk geboekt toen Anita Kramer de titel won. Toch bleken de resultaten niet voldoende voor een succesvol vervolg.

Van “bosploeg” naar trimclub

Net als in de jaren tachtig beschikte Prins Hendrik veertig jaar eerder al over een “bosploeg”. Een groep atleten die de actieve wedstrijd sport vaarwel had gezegd maar toch wilde blijven sporten. Frans van Run, Albert Pieters en Ruud Schippers vormden de eerste bosploeg. Ze liepen – vaak tot ergernis van de trainers – met de atleten naar de hei; deden mee aan de warming-up en draafden daarna geheel vrijblijvend een rondje door het bos. De georganiseerde recreatiesport kwam tot stand in de jaren vijftig met de oprichting van de dames- en herenlenigheidclubs. In eerste instantie vond het gebeuren plaats in de zaal. Ruud van Esch stelde later voor om met alle groepen (“bosploeg” en lenigheidclubs) naar buiten te gaan. Het waren de heren die als eersten in 1967 met trainer Klaas Jansen op zaterdagochtend de buitenlucht diep insnoven. Rond 1970 kwam de echte trimrage uit Amerika overwaaien. Uiteraard bleef Prins Hendrik niet achter bij dat feit en startte met een trimafdeling. Frans van Run vond dit een uitda-

ging en pakte die met beide handen aan. Er werd gestart met een trimgroep op zondag. “Je moet ze gewoon atletiektraining geven met veel oefeningen”, was het advies van Klaas Jansen aan Frans van Run. Al snel groeide de groep in omvang. Een trimcommissie werd opgericht. Er kwam een kindercrèche op zondagochtend en jaarlijks werden evenementen zoals de Coopertest, de Uurloop, de Sterloop, de Herfstloop, de Surpriseloop, de Kangoeroeloop, de Alcoholloop, de Paaseierenloop en de trimmeerkamp georganiseerd. Men “trainde” met elkaar naar die evenementen toe. Daarmee was ook het discussiepunt bij de trim geschetst: de prestatiegerichtheid. Hoorde die nu wel of niet thuis in de recreatiesport?

De commissieleden volgden bij de KNAU en de NKS cursussen om te kijken hoe het zou moeten volgens de regels. De trimcommissie besloot om vast te houden aan het prestatie-element, zij het dan minimaal. Er zouden meer behendigheidsspelletjes komen. De trimmeerkamp werd veranderd en gebaseerd op oude volks- en kinderspelen zoals paalklimmen, hoepelen en steltlopen. Toch bleef het trimmen gebaseerd op het lopen. Spoedig zagen we op dinsdag- en donderdagavond de DiDo-trimmers verschijnen. Op zaterdagochtend liep Henk Spoor met een mannengroep naar het bos en op woensdagmorgen ging een damesgroep het bos in. Deze laatste groep groeide uit tot één van de grootste groepen. De dames, onder leiding van Tiny Louwhoff en later van Klaas Jansen en André de Jong, organiseerden elk jaar een fietstocht met een etentje na afloop. De trimrage werd eind jaren zeventig steeds meer omgebogen naar een marathonrage. Een marathon lopen vereist een goede voorbereiding en heeft

niets van doen met het oorspronkelijke trimmen. De marathonliefhebbers werden dan ook door de trimcommissie verwezen naar de looptrainers van de atletiek. De trimcommissie bleef meer op het recreatieve pad.

Een eigen thuis

De periode na het 60-jarig jubileum werd voor de vereniging erg belangrijk. Een groeiend aantal leden leidde tot meer activiteiten. In het bestuur was sprake van reorganisatie. Penningmeester Harry Verkoeijen had een niet geringe opgave: Prins Hendrik financieel gezond houden en werken met steeds groter wordende geldbedragen. Naast de atletiek-, gymnastiek-, toto- en clubbladcommissie eisten nieuwe werkgroepen zoals het Jongerencomité, de trimcommissie en de kantinecommissie hun plaats in het bestuur op. Prins Hendrik werd een grote vereniging met als belangrijkste takken de atletiek-, gymnastiek- en trimafdeling.

Met het groeien van de vereniging dreigden bestuur en leden steeds verder van elkaar af te komen staan. Daarom was de komst van een clubhuis dat als trefcentrum zou fungeren een goede zaak. Het bestuur kocht in 1970 een oud houten vakantiehuisje, plaatste dat tussen de tennisbanen en de sintelbaan en maakte er een kantine van. Een paar jaar later werd een groter en grotendeels houten clubhuis gebouwd aan de Koepelweg onder toezicht van Jan Blom. Veel leden waren bij de totstandkoming van dit onderkomen behulpzaam. Het

Dirk, trouwe supporter en vrijwilliger

verenigingsgebouw werd gefinancierd door de Nederlandse Sport Federatie, door de gemeente (die een derde subsidieerde en voor een derde garant stond) en tenslotte door de vereniging zelf. Het clubhuis werd "De Kangoeroe" genoemd en later (in 1978) onder leiding van Wim Bouwens vergroot in steen en uitgebreid met een krachtruimte en wedstrijdsecretariaatsruimte. Voortaan had de vereniging een eigen thuis. Bestuur en commissies vergaderden in de bestuurskamer terwijl na de training de trimmers en atleten in het kantinegedeelte wat dronken. Een nadeel is altijd gebleven dat het voor de gymnastiekafdeling moeilijk was om regelmatig het clubhuis te bezoeken omdat de gymnastieklessen en de turntrainingen in verschillende sportzalen in Vught gegeven werden.

1970, eerste clubhuis bij De Koepel

De Toto-Lottocommissie

Op een zaterdag in 1960 ging de jeugdafdeling met bestuursleden naar de Drunense Duinen. Voorzitter Wim Faes en bestuurslid Frans van Run hadden de krant meegenomen. Beiden hadden 's ochtends al in het Brabants Dagblad gelezen dat de "Toto" ook voor niet-voetbalverenigingen toegankelijk zou worden.

Daar in de Drunense Duinen besloten Wim en Frans, met hun broek vol zand, dat Prins Hendrik met de toto zou gaan meedoen opdat het een aardige cent voor de vereniging in het laatste zou opleveren.

Wim Faes drukte reclamefolders; Frans van Run en Piet Kleijne verspreidden huis aan huis in Vught de folders en zij zochten 260 deelnemers (ook wel poolers genoemd) bij elkaar. In september 1960 startte de eerste toto-ronde.

In de loop van de jaren groeide het aantal poolers en in 1965 werden er al 700 genoteerd. Ophalers werden ingezet die de toto-formulieren gingen ophalen.

De trekkers van de lotto-kar

Rond 1972 werd de toto bij Prins Hendrik uitgebreid met de lotto en werd het kloppend hart van de commissie verplaatst naar de bestuurskamer van het clubhuis. Nel Bouwens, Carien Faes, Gerard van Vessem, Jo Boers en Ton van Geene waren de latere trekkers van de Toto-Lottocommissie. Gerard van Vessem was er overigens al vanaf 1960 bij betrokken. In de hoogtijdagen bracht de Toto-Lotto netto zo'n 15.000 gulden op, ongeveer een kwart van de begroting destijds. Prins Hendrik drukte ook toen jaarlijks reclamekaarten en verspreidde die in Vught om spelers te werven. Er bestond toen een weeklotto en een maandlotto. Het geld werd aan huis opgehaald door circa 15 ophalers, jeugdigen die zo een centje bijverdienden.

Tot 1987 werden de formulieren wekelijks ingeleverd bij de KNVB in 's-Hertogenbosch, daarna in Vught. Dit inleveren gebeurde tot 1981 door Wim Faes en daarna door met name Nel Bouwens.

Begin jaren 80 kwam er een kentering. Het geld ophalen aan huis raakte uit de tijd, het aantal weekspelers nam af en besloten werd alleen nog een maandlotto te houden. Dit hield stand tot 1996. De Sporttotalisator ging over op automatisering; de abonneelotto. De sportverenigingen kwamen buiten spel te staan en daarmee was de actieve periode van onze Toto-Lottocommissie ten einde. De Lottospe-

lers deden voortaan rechtstreeks mee. Toch levert een klein aantal abonnee-houders die destijds door Prins Hendrik werden ingebracht, nog steeds inkomsten voor de vereniging op: zo'n € 1000 per jaar. De lotto-organisatie keert namelijk aan Prins Hendrik een percentage van de inleg uit van die spelers die indertijd door Prins Hendrik zijn geworven en als abonnee zijn ingebracht. Dit slinkend "toto-lotto-pensioen" wordt door Ton van Geene beheerd.

PIEKER er niet te lang over
als U ook wilt meespelen met de **LOTTO en/of VOETBALOTO**

U hoeft slechts de achterzijde van deze kaart in te vullen, minimum leeftijd 18 jaar, en deze te posten.

Medio augustus begint de prijsenslag weer!!!

Als U reeds bij „Prins Hendrik“ meespeelt hoeft U deze kaart **NIET** in te zenden.

WEET U? Dat „Prins Hendrik“ uw formulieren **IEDERE WEEK OPHAALT** en de nieuwe **THUISBEZORGT!!**

SPEEL MEE
bij de Vughtse Sportclub **»PRINS HENDRIK«**

LOOP DIRECT even naar de post
als U dit jaar wilt meespelen met de **OFFICIËLE VOETBALOTO**

U hoeft slechts de achterzijde van deze kaart in te vullen, minimum leeftijd 18 jaar, en deze ongefrankeerd aan ons op te zenden.

HOOFDPRIJS MAXIMAAL 500.000 GULDEN

Als u reeds bij „Prins Hendrik“ meespeelt hoeft u deze kaart **NIET** in te zenden.

WEET U? Dat „Prins Hendrik“ uw voetbalpool **IEDERE WEEK OPHAALT** en de nieuwe pool **THUISBEZORGT!!**

POOL MEE
bij de Kon. Erk. R.K. Vughtse Sportclub **»PRINS HENDRIK«**

thema

Het Jongerencomité

Het ontstaan van het Jongerencomité was een direct gevolg van het zestigjarig jubileum van de vereniging in 1968. Er werd voor deze gelegenheid een commissie bijeen geroepen die iets voor de jeugd zou gaan organiseren: een jeugddag voor de jongere jeugd en een beatavond voor de oudere jeugd. Jan Markus, Frans van der Steen en anderen hadden echter zo de smaak van het feesten organiseren te pakken gekregen dat zij besloten blijvend het Jongerencomité te activeren. In eerste instantie haalden ze o.a. Henk Jansen, Jan van Dinther en Freek Jansen erbij en organiseerden zij in “De Gouden Zonne” in Vught beat-avonden. Berucht uit die tijd waren de Mr. Snorverkiezingen en de worsteldemonstraties van Henk Jansen en Gery Schapendonk, die zelfs zijn haren afschoor om er als een echte Japanse worstelaar uit te zien. Omdat het Jongerencomité erg goedkoop werkte – men draaide eigen muziek en maakte zelf slaatjes – leverde zo’n avond aardig wat geld op. Van die opbrengst werd een polsstokkenfonds ingesteld. Het bestuur vond aanvankelijk de ideeën van het Jongerencomité maar matig, maar na verloop van tijd sleet het opstandige karakter van het Jongerencomité. Het comité organiseerde allerlei activiteiten voor de atletiek- en gymnastiekjeugd, zoals weekendkampen in Biezemortel, fietstochten en nam deel aan de Vughtse Carnavalsoptocht. Onderwerpen als de medische sportbegeleiding, de

tribune (“Vught heeft wel een sintelbaan maar nog niets om op te staan”) en de reclame op de sportvelen werden daarbij belicht. Begin jaren zeventig werd een autorally “De Ploeterrit” georganiseerd. De energiecrisis met haar autoloze zondagen noopten destijds van de autorally een fietstocht te maken. Spooktochten getiteld “Bij Nacht en Ontij”, Superstarwedstrijden in sportcomplex Ouwerkerk, het thematische oudjaarsfeest en de Carnavalsochtenden waren evenementen die het Jongerencomité onder leiding van Bert Huizinga en later Kees Heesbeen organiseerde en die grote populariteit genoten onder de leden. In de jaren negentig tot heden bleven de feesten en jeugdkampen centraal staan in het programma van het Jongerencomité. De kar werd getrokken door o.a. Marcel van Mierlo, Eric Beart, Jeroen en Joost Leenders en later door Vincent, Thomas en Valentine Kortbeek, Amy van Krey en anderen.

In elke periode van het Jongerencomité zijn de jeugdkampen blijven bestaan. Welk jeugdig Prins Hendrik-lid heeft er niet aan meegedaan? Het kampgebouw De Hoge Distel in Helvoirt was de plaats waar jarenlang van vrijdagavond tot en met zondagmiddag sport en spel, spaghetti- en fritesmaaltijden, nachttochten, bonte avonden en slapeloze nachten samengingen. Die traditie wordt voor pupillen en junioren nog steeds in ere gehouden door het Jongerencomité.

Ad Mulders

de jaren 1975 - 1983

Een nieuwe trainingsopzet

Voor veel leden van onze atletiekafdeling veranderde er veel bij de eerder beschreven overgang van de grasbaan op sportpark Ons Buiten naar de sintelbaan aan de Koepelweg. In het eerste jaar op sintels werd geëxperimenteerd met specialistentrainers die zich op één bepaald atletiekonderdeel toeleiden. Het werd geen succes. Na een jaar trainden de heren, dames, meisjes en jongens weer onder hun eigen groepstrainer. De trainingen waren zeer algemeen van opzet. Dat wil zeggen dat een trainer in alle atletiekonderdelen les moest kunnen geven. Zeker geen eenvoudige opgave, want het betekende vaak van het ene naar het andere onderdeel rennen om iedereen aanwijzingen te kunnen geven. Een ander nadeel was dat de atleten en atletes op een bepaald prestatieniveau bleven hangen. Wilde men dat niveau verbeteren dan kon dat alleen als de sporters meer individuele aandacht van de trainers kregen. Uiteindelijk kon in 1978 voor een nieuwe opzet worden gekozen. De atletiekafdeling werd bij de senioren gesplitst in een sprint-, werp-, spring- en loopgroep. De trainers kregen de opdracht het specialisme van elke groep te laten uitkomen in de trainingen. Na wat aanloopproblemen ging deze opzet steeds beter draaien. Elke groep kreeg een eigen identiteit. Dit alles werd als geheel gecoördineerd door een trainingscoördinator die ook in de atletiekcommissie zat. Hoe verging het de diverse atletiekcompetitieploegen in die tijd? De herenploeg handhaafde zich in de hoofdklasse en wist onder de bezielende leiding van ploeg-

1977, herencompetitieploeg Hoofdklasse atletiek

Mia van Beijnen-Weijs en Harrie Schulting in de St. Petruszaal

leider Wim Bouwens regelmatig een finaleplaats te behalen. De herenploeg werd diverse keren Zuid-Nederlands clubkampioen en ook een tweede herenteam ging meedoen aan de competitie. Met aanvulling vanuit de meisjesafdeling wist de damesploeg in 1975 opnieuw een plaats in de eerste klasse te veroveren. Maar dit verblijf was helaas van korte duur. Een jaar later degradeerde het team weer. De kloof tussen dames en meisjes was te groot. De meisjes konden bij de dames hun draai niet vinden. Velen verlieten de vereniging met het gevolg dat geen goede doorstroming naar de damesafdeling optrad. Enkele jaren later was er wel sprake van een goede doorstroming van de jongere meisjes naar de dames. Mieke Stark, Carolien Wellen, Petra Das, Myriam Glandorff, Henny van Vessem, Jacqueline Schreuders en Dorien van Roosmalen versterkten samen met nieuwkomer Petra van Limpt de damesploeg die in 1982 weer naar de eerste klasse promoveerde.

Wedstrijdturngroepen klimmen uit dal omhoog

Medio jaren zeventig liep de belangstelling voor het wedstrijdturnen terug. In 1977 verscheen in het clubblad een uiteenzetting geschreven door de gymnastiekcommissie voor ouders en belangstellenden: *“Enkele jaren geleden waren de resultaten van onze vereniging in vergelijking met de omringende gymverenigingen van redelijk niveau. Maar zowel bij Prins Hendrik als bij andere verenigingen loopt de belangstelling voor het turnen terug omdat bij de gymnasten een zodanige mentaliteitsverandering naar voren is gekomen, dat zij niet meer die inzet en doorzetting aan de dag kunnen leggen die voor prestaties gewenst zijn. Natuurlijk uitzonderingen buiten beschouwing gelaten. Een andere reden voor de achteruitgang vormen de diverse trainerswisselingen die elke keer een omschakeling*

voor de kinderen betekent, want iedere trainer heeft weer zijn eigen aanpak. De commissie is op zoek geweest naar een hoofdtrainer die de groepen sterker en groter zou kunnen maken. En bovendien er een betere wedstrijdmentaliteit zou kunnen inbrengen. Deze poging is mislukt; de trainer kon niet bereiken hetgeen wij wensten. Opnieuw is de commissie op zoek naar een trainer, maar ondanks de diverse contacten zijn wij hierin nog niet geslaagd”.

De gymnastiekcommissie heeft ten einde raad toen overwogen alleen met recreatiesport verder te gaan, maar de technische afdeling bleef van oordeel dat met een deskundige trainer en met goedwillende gymnasten een leuk wedstrijdteam kon worden opgebouwd. Men bleef een trainer zoeken.

In 1978 trok de gymnastiekcommissie trainer Mari Wijnen aan om een jongensploeg op te bouwen. Het begin was moeilijk: de bestaande selectiegroep bij de jongens bezat niet de mentaliteit om regelmatig en serieus te trainen. Mari koos daarom voor een harde lijn. Hij bepaalde wat er gedaan moest worden en eiste van de jongens dat ze regelmatig de trainingen bezochten. Een aantal turners kon aan deze werkwijze niet wennen en verliet de selectiegroep. De gymnastiekcommissie gaf desondanks Mari Wijnen de kans om door te gaan. In mei van dat jaar nodigde Mari jonge talenten van de recreatiegroepen uit om aan een selectietest mee te doen. Verschillende fysieke eigenschappen die voor het turnen nodig zijn werden hierbij beoordeeld. In september 1978 ging de selectiegroep met twaalf jongens van start. Voor de lessen werden alle toestellen opgezet. Na wat warm lopen werd begonnen met lenigheidsoefeningen, hoofdzakelijk grondgymnastiek. Vervolgens de krachtoefeningen waaronder knipscharen, opdrukken en wandrekoefeningen. Veel aandacht besteedde Mari

zicht op de St. Petruszaal

aan spanningsoefeningen: het spannen en ontspannen van de spieren. Na al deze voorbereidingen verplaatste Mari het oefenen naar de toestellen (rekstok, paard, brug en ringen). Elementen zoals zwaaien aan de rekstok leerde Mari afzonderlijk aan. Als de elementen goed beheerst werden koos hij met ieder persoonlijk bepaalde elementen uit om die samen te voegen tot een complete oefening. Beheerste de turner de oefening, dan brak de periode van schaven aan; het perfectioneren door eindeloos herhalen. Deze opbouw kostte tijd. Een jaar later werd de aspirantenploeg ingeschreven in de B-poule van het district Tilburg die een halve competitie turnde. Het resultaat na de lange voorbereiding mocht er zijn. De ploeg met onder andere Marcel van Mierlo, René en Richard Crombach en Robbert van den Akker werd ongeslagen kampioen en promoveerde naar de A-poule. Daarin werd een dubbele competitie gedraaid. Ook in deze klasse wist het team de eerste plaats te behalen. Het kampioenschap betekende een kroon op het werk van de jongens en de trainer. Helaas stopte een paar maanden later de ster van de ploeg, René Crombach, van de een op de andere dag met de turnsport. Zijn vertrek was voor enkele andere jongens reden om er ook mee op te houden. Gelukkig kon de ploeg nog net het degradatiespook ontlopen en kwamen er nieuwe jongens in de selectie.

In het niveau van de meisjesploegen ontstond een opgaande lijn. Onder leiding van Conny Steenis promoveerde de aspirantenploeg in 1979 van de C- naar de B-poule. Balkoefeningen waren de losse koprol, opsprong, overspreiden en brugval, terwijl het paard met de hurk-, spreid-, buk- en nekkipsprong kon worden genomen. Onder muzikale begeleiding deden de gymnasten oefeningen zoals de Arabiersalto, flikflak en radslag en op de

brug met ongelijke leggers uit-zwaaiKaatsen, opkip en gestrekte salto's. Het jaar na de promotie turnden de aspiranten in de B-poule. Omdat een aantal aspiranten naar de juniorencategorie was overgegaan, kon de ploeg de degradatie niet ontlopen. In het seizoen 1981-1982 probeerde de gymnastiekcommissie dit euvel te ondervangen met een nog jongere selectiegroep: Jong Talent. Deze meisjes werden opgeleid om met de wedstrijd-groep aspiranten te kunnen turnen. Vanaf 1982 trainde oud PH-kampioene Mia van Bijnen-Weijs de groep Jong Talent en de aspirantengroep.

Vanaf begin jaren tachtig werkte de gymnastiekcommissie, net als de atletiekcommissie, met een trainingscoördinator. Mari Wijnen kreeg de taak de zaken rondom de wedstrijd- en recreatiegroepen te bewaken en deelname van eigen turnleden aan jury- en leiderscursussen te bevorderen. De recreatiegroepen werden niet vergeten. Hiervoor werden de onderlinge kampioenschappen in een nieuw jasje gestoken. In de nieuwe opzet werden de kampioenschappen per leeftijdscategorie gehouden en kon de winnaar zich echt clubkampioen noemen.

Nieuw voor de vereniging was de gymnastiekinstuif in 1982. Er werd een open dag georganiseerd waarvoor alle gymnastiekgroepen in sporthal Ouwkerk in Vught een demonstratie verzorgden. Het was een bijzonder geslaagd evenement. De nieuwste aanwinst van Prins Hendrik, de jazz-gymnastiekgroep onder leiding van Petra Pollet, stal de show met een sprankelende uitvoering.

Weetje

In de Petruszaal begon Henk Megens in 1960 als hoofdtrainer van het meisjesdamesturnen. Spoedig daarna nam hij ook het jongens-herenturnen erbij. Onder zijn leiding brachten Mia Weijs, Anita Kramer, Frans van der Steen en Maarten de Haas het tot regionale en nationale selecties van de toenmalige KNGB. Liefst 27 jaar lang bleef Henk bij de vereniging. Bij gelegenheid van zijn 25-jarig jubileum roemde voorzitter, Jan van Geene, zijn (plichtsge)trouw. Weer of geen weer, wel of geen auto, in 25 jaar nog geen 25 trainingen gemist. Henk was er altijd. In 1989 nam hij node afscheid: zijn laatste les dameslenigheid van oud-turnsters moest wegens te weinig deelname worden opgeheven. Henk is in 2004 overleden.

thema

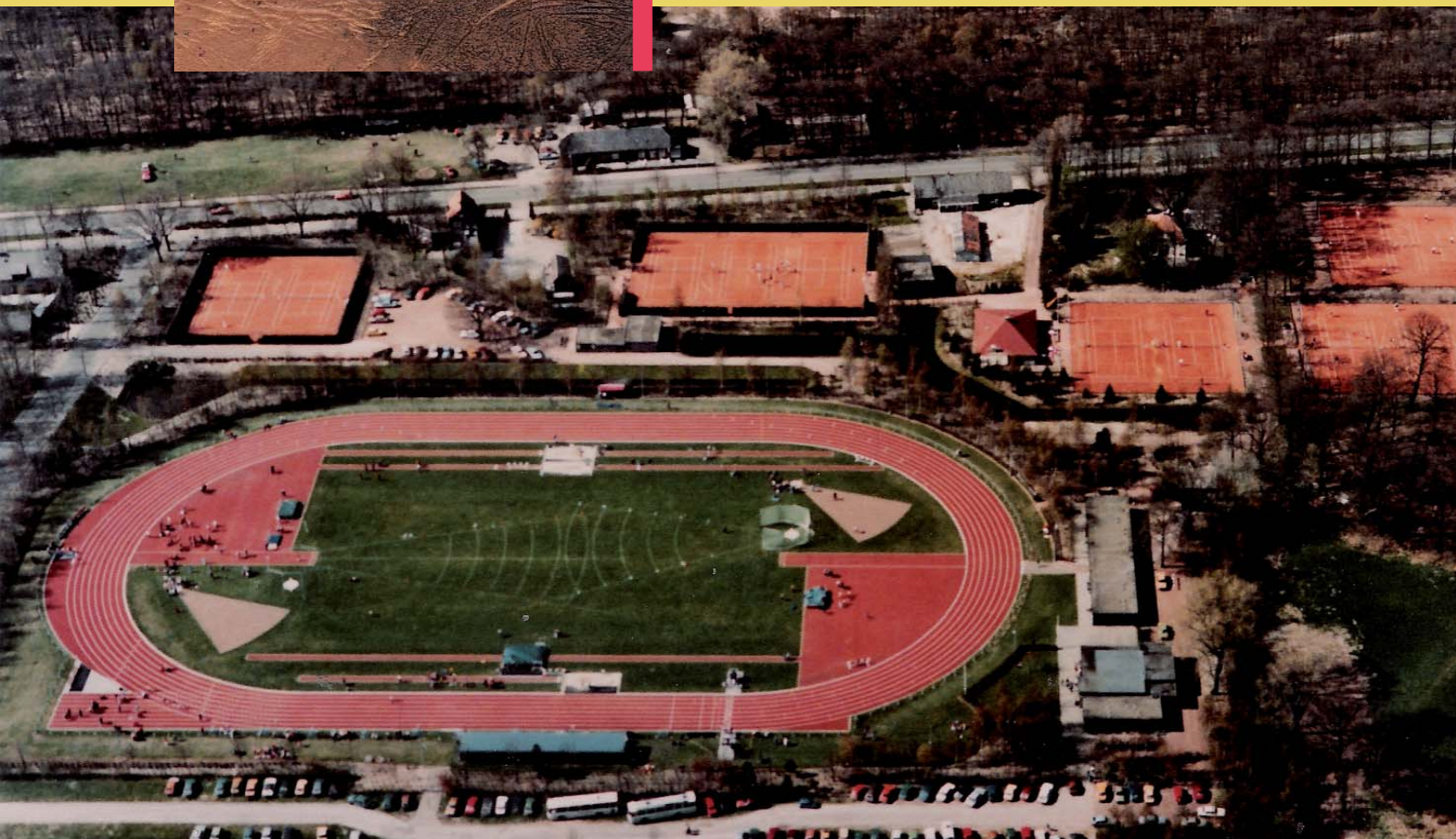
Van sintels naar kunststof

Weetje

Bij de aanleg van de kunststofbaan in mei 1981 werd een 13 millimeter dikke volkunststof toplaag aangebracht. Elke millimeter dikte kostte ongeveer 80.000 gulden. De moeite waard om te controleren of je ook waar voor je geld kreeg. Dus werd er opdracht gegeven om tijdens de aanleg nauwgezet de dikte na te meten. Met het oog op kostenbesparing werd hiervoor een geniale prikactie bedacht: de na-meting werd verricht met een bitterbalprikkertje! Een prikkertje van een paar centen speelde zodoende een belangrijke rol bij een project van ruim anderhalf miljoen gulden.

In 1974 kondigde de regering aan dat zij financiële steun wilde verlenen aan de aanleg van vijf kunststofatletiekbanen in Nederland.

Daarvoor komen wij niet in aanmerking, meende een aantal bescheiden bestuursleden. Maar anderen vroegen zich af: waarom niet? Zij trokken de stoute schoenen aan en vroegen een onderhoud aan met de gemeente Vught. Die voelde weinig voor een kunststofbaan. Dus toog het bestuur naar de burgemeester, tevens beschermheer van onze vereniging, om bij hem te pleiten voor de aanleg van een kunststofatletiekbaan in Vught. Het resultaat was dat de gemeente het plan zou gaan steunen mits het geen geld zou kosten. Opgetogen meldde het bestuur dit standpunt aan de KNAU die als coördinator de gemeente Vught op de lijst van gegadigden plaatste. Groot was echter de teleurstelling toen na verloop van enige

tijd de bestuursleden uit de krant moesten vernemen dat Vught buiten de selectie was gehouden. Gemengde gevoelens welden bij Prins Hendrik op toen bleek dat de vijf kunststofbanen juist in gemeenten zouden worden neergelegd waar bestuursleden van de KNAU woonden: Groningen, Zwolle, Haarlem, Nijmegen en Sittard. Vught zou niet in aanmerking hebben kunnen komen omdat de gemeente er geen geld aan wilde geven, zo luidde het KNAU-argument. Provincie en gemeente Vught vonden het niettemin een vreemde zaak dat op deze wijze Brabant buiten de boot viel.

De provincie stelde voor in Vught een 8-baans kunststofbaan aan te leggen waarvoor zij, de gemeente Vught en de DUV (Dienst Uitvoerende Werken) elk éénderde van de kosten zou moeten opbrengen. Er werd maar onderhandeld

en onderhandeld, net zo lang tot de regering weer een bezuinigingsronde afkondigde en daarmee de DUV-regeling liet vervallen. Met name voorzitter Wim Faes, de gedeputeerde de heer Van de Werf en sportambtenaar voor Brabant de heer De Vries hebben er toen alles aan gedaan om het plan van de provincie alsnog te redden. De gemeente Vught en de provincie zouden vervolgens dan elk maar de helft van de kosten voor hun rekening moeten nemen. Dit laatste bleef echter voor de gemeente Vught lang het grote bezwaar. Maar aangezien ook de renovatie van de sintelbaan in de overwegingen betrokken moest worden, stemde de gemeente – weliswaar met een kleine meerderheid – uiteindelijk voor het plan. De komst van een kunststofatletiekbaan was daarmee een feit. De realisatie van de kunststofbaan zou in 1981 afgerond worden.

1981, aanleg en opening van kunststofbaan

Henk van de Veerdonk

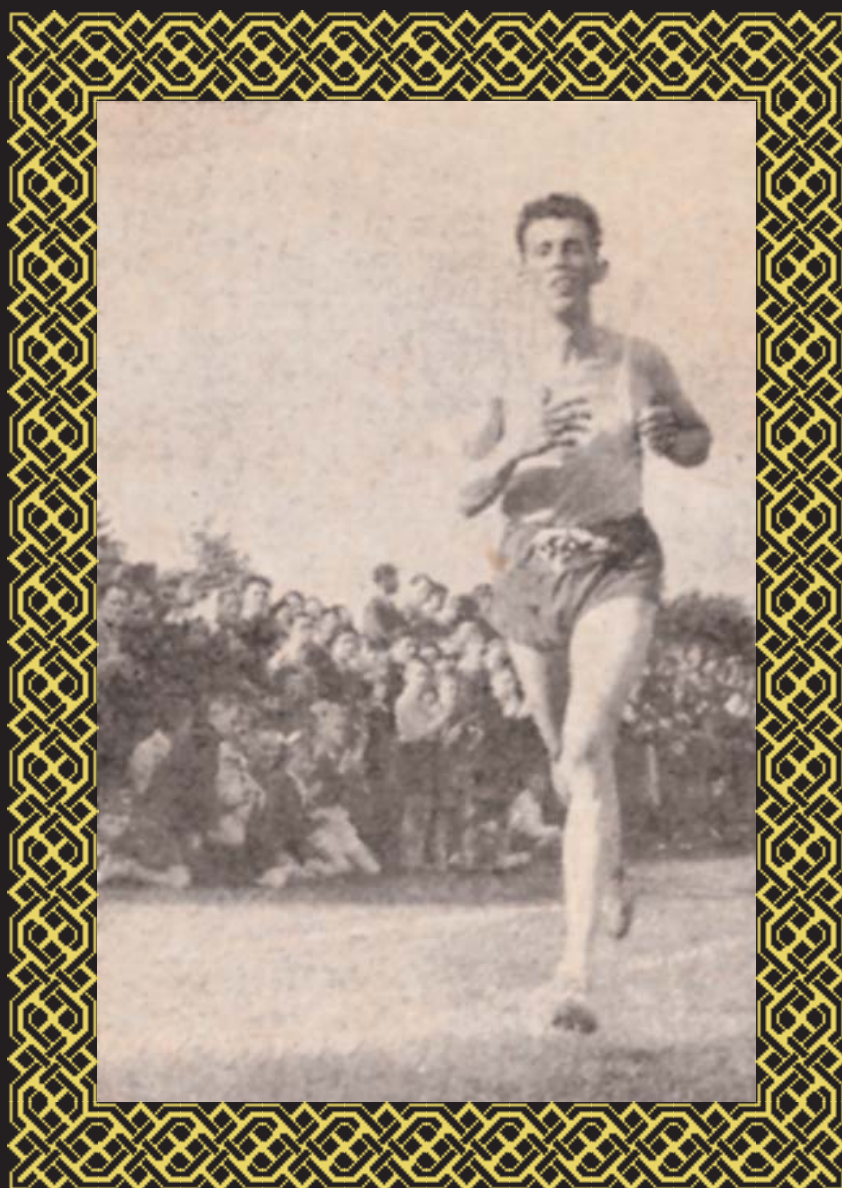
*Bleek en
mager maar
oh zo snel!*

In 1949 bracht Toon van der Heyden uit Berlicum zijn dorpsgenoot Henk van de Veerdonk (1928) mee naar Prins Hendrik. Henk, bleek en mager, werd volgens de tradities van die tijd meteen “getest”. Hoewel hij de proef goed doorstond zagen we hem de eerste maanden niet meer terug. Bij de IJzeren Manbosloop van De Adelaar dook Henk echter weer op. Hij won met een grote voorsprong in zijn klasse en met een tijd die net zo snel was als die van de winnaar in de naast hogere klasse. Het crossen lag hem goed; zo won hij in Maastricht 3 jaar later de grote internationale E.N.C.I. Bergloop die hem nog een mooie fotoreportage in een landelijk weekblad opleverde.

In 1951 mocht Henk Nederland vertegenwoordigen in de Cross des Nations in Caerlon (Wales), waar het een grote modderpoel was. Het bestuur van Prins Hendrik notuleerde: “Vd Veerdonk kon als magere man dan ook zijn benen niet uit de modder optrekken!”

In het zomerseizoen won hij de Nederlandse titel in de B-klasse op de 1500 meter. Zijn tweede (!) baanwedstrijd was bij het Nederlands Kampioenschap, datzelfde jaar. In de directe radioreportage stelde de verslaggever met verbazing vast dat een onbekende atleet Wim Slijkhuis, veelvuldig kampioen én winnaar van Olympisch brons, bleef volgen. Tien ronden lang wist Henk in het voetspoor van de latere Europees kampioen te blijven en viel toen uitgeput langs de baan.

Zijn grootste prestatie was zijn Nederlandse titel in de A-klasse, het jaar erop, op de 5000 meter. In Rotterdam kwam hij 29 juni weer uit tegen Slijkhuis, maar deze laatste moest opgeven met een hielblessure. Daarmee was Van de Veerdonk de eerste atleet van Prins Hendrik die een kampioenschap op zijn naam schreef. Begin 1953 verhuisde Henk van de Veerdonk en werd hij lid van Kimbria, Maastricht. In 1954 heroverde hij de Nederlandse titel op de 5000 meter.

Joop van den Berg

Joop van den Berg (1930), een politiemann uit Berghem, werd helaas laat ontdekt als langeafstandsloper. Hoewel zijn verdienstelijk lopen al in militaire dienst en bij wedstrijden van de Rijkspolitie opviel, kwam hij er niet toe zich aan te melden bij een atletiekvereniging. In oktober 1962 was hij van plan om de spikes aan de wilgen te hangen en in de Lunettencross afscheid te nemen. Hij won echter bij de klasse niet-KNAU en daarmee verdiende Joop een startbewijs voor de grote Cross Le Soir in Brussel en werd hij op 32-jarige leeftijd lid van een atletiekvereniging: Prins Hendrik. Tot dat moment had Joop van den Berg alleen maar getraind door iedere dag zo hard mogelijk een traject van drie kilometer af te leggen. De variatie in afstanden en tempo op de trainingen van Prins Hendrik bracht hem in korte tijd naar de top van de Nederlandse lange afstand. Hoogtepunt voor hem was het Nederlands kampioenschap op de marathon in Vlissingen in een tijd van 2.38.30. De manier waarop hij die titel behaalde is een verhaal apart: Zijn trainer Klaas Jansen had een volledig plan uitgestippeld dat Joop zou moeten brengen naar een Nederlandse recordtijd, die 18e juli 1964. Maar een hittegolf gaf aanleiding voor de jury om de marathonstart 2 uur uit te stellen. Na 25 kilometer zat Joop nog prima op schema, met een riante voorsprong. Een geweldig noodweer dat ineens losbarstte boven Walcheren bracht concurrent Jack Smits tot op enkele honderden meters van Joop, zonder dat Jack dat zelf in de gaten had. Op zijn vraag over de achterstand van dat moment, gaf Klaas Jansen (die in de buurt was) niet de juiste informatie door. Achteraf gezien niet erg sportief, zou Klaas later opmerken, maar in het heetst van de strijd wel begrijpelijk. Het kampioenschap voor Joop van den Berg was een glorieus moment dat natuurlijk gevierd moest worden. Samen met de andere Nederlands kampioen dat jaar, Rob Heemskerk, werd hij bij Prins Hendrik gehuldigd.

*Laatbloeier wordt
marathonkampioen*

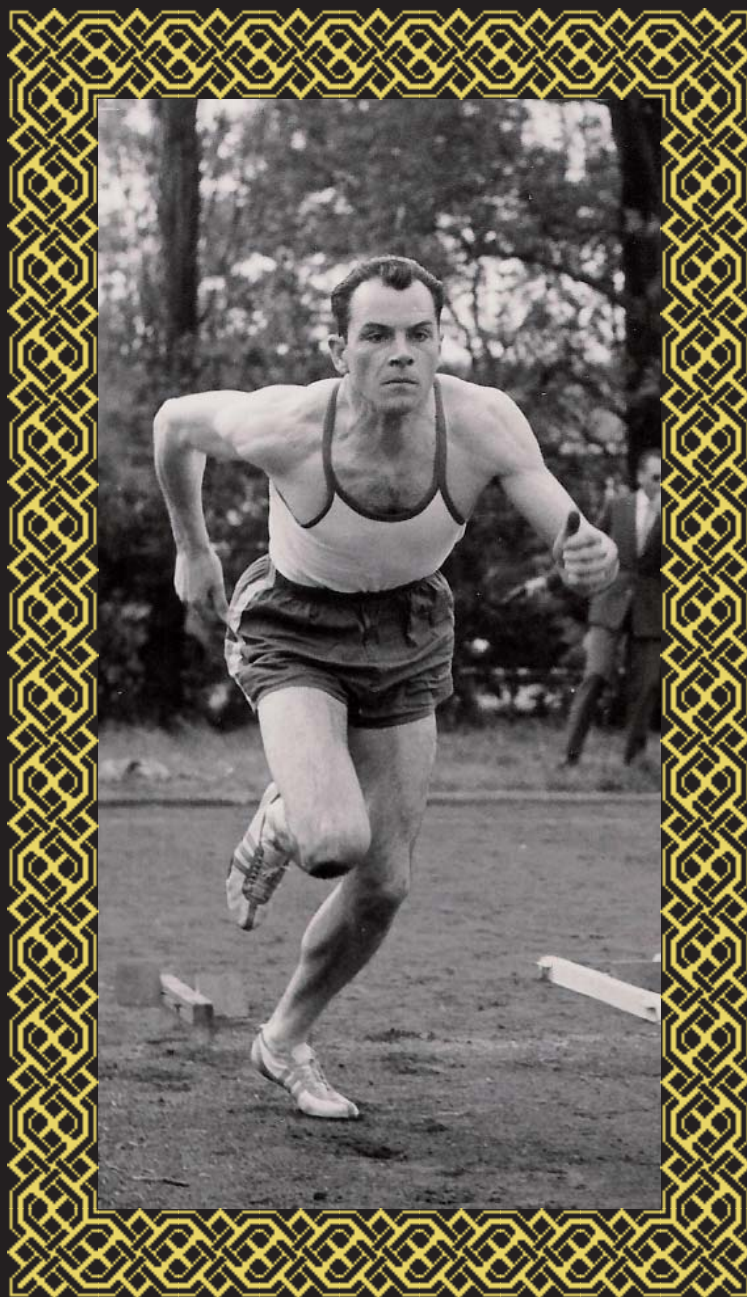
Rob Heemskerk

Rob Heemskerk (1940) was een markante sprinter met een opvallende stijl: een rijzige gestalte met een superlange pas. De voeten iets naar buiten en als hij finishte ging het hoofd achterover in de nek. “Door mijn niet fraaie loopstijl werd ik in een landelijk dagblad ooit bestempeld als “de waggelende beer”, zo vertelde hij anno 2008 lachend. Zijn start ondervond wat hinder van zijn lange benen, maar als hij eenmaal zijn topsnelheid had kon hij die erg lang volhouden. De 200 meter was dus op zijn lijf geschreven.

Rob, die uit Waalwijk kwam en rond zijn 16e jaar met atletiek begon, werd in 1959 lid van Prins Hendrik. Hij brak door in 1963 toen hij met 10.8 en met 10.6 seconden ineens tweemaal onder de 11 seconden-grensdook. De inbreng van trainer Klaas Jansen speelde hierbij een grote rol. Clubgenoot Leo Gouda, eveneens uit Waalwijk en bekend op de 400 en 800 meter, wist Rob er toe over te halen ook 's winters te trainen. Het gevolg was dat Rob zich verbeterde: op 16 juni 1964 kwam hij tijdens de jubileumwedstrijden van de Coupe de l'Amité in het Olympisch Stadion in Berlijn tot 10.4 seconden. Dat jaar werd hij in Beverwijk Nederlands kampioen op de 200 meter wat hij in 1965 herhaalde. In die jaren kwam hij verscheidende malen uit in interlands en Europacupwedstrijden in onder andere België, Duitsland en Joegoslavië.

In 1965 zag Rob in dat hij met trainingen op een grasbaan niet verder kon groeien. Een overstap naar een vereniging met betere faciliteiten en meer ondersteuning lag voor de hand. Hij vond dat bij PSV in Eindhoven waar hij zich verder ontwikkelde. Zo behaalde hij in 1965 twee Nederlandse records: een evenaring van het 100 meter record van oud-Europees kampioen Chris Berger (10.3) en een verbetering op de 200 meter naar 20.8, dat sinds 1930 ook op Berger's naam stond. In 1965 maakte hij deel uit van het 4 x 100 meter estafetteteam dat driemaal het nationaal record verbeterde, tot uiteindelijk 40.0 seconden tijdens de Europese kampioenschappen in Boedapest. Dat record bleef nog 14 jaar staan.

Dat Rob Heemskerk niet alleen kon sprinten bewezen zijn overwinningen bij de clubkampioenschappen van Prins Hendrik in 1962, 1963 en 1964. Terugblikkend op die evenementen vertelde hij dat het voor hem destijds geen tienkamp was, maar een negenkamp, omdat hij met polsstokhoogspringen altijd de aanvangshoogte miste. En over Prins Hendrik merkte hij begin 2008 nog op: “Ik trof bij andere verenigingen soms betere trainingsfaciliteiten aan, maar een sfeer zoals bij Prins Hendrik vond ik nergens. Ik heb Prins Hendrik altijd een echte Brabantse, warme club gevonden.”

Weergaloos snel

Ad van Boekel

*Driemaal
NK goud*

Ad van Boekel (1946, loper links op foto) kwam als voetballer naar Prins Hendrik en was iemand die veel voor de sport over had: dankzij een harde training onder leiding van Klaas Jansen kwam hij tot voortreffelijke sprinttijden van 10.4 op de 100 meter en 21.2 seconden op de 200 meter. Zijn 10.3 (met rugwind) is nog steeds het clubrecord.

In 1969 werd hij bij de Nederlandse kampioenschappen in Groningen eerste op de 200 meter en in 1970 en 1971 behaalde hij deze titel weer. Het leverde hem meerdere malen plaatsen op in het Nederlandse team: interlands in Spanje en Zwitserland en de Europacup in Barcelona (1970). De laatste keer was met clubgenoot Fred van Herpen bij een interland in Athene in 1972. Daarnaast won Ad in 1969 driemaal goud bij de kampioenschappen van de FICEP, de organisatie van katholieke sportbonden, op de 100 en 200 meter en de 4x100 meter estafette.

In 1974 was hij nog op "herhalingsoefening", zoals De Atletiekwereld schreef. Toen werd hij kampioen op de 100 en 200 meter bij de Militaire Kampioenschappen.

Toen Veghel de beschikking kreeg over een grote sporthal werd Ad van Boekel er beheerder. Daarbij was hij nog jarenlang actief als speler van de voetbalclub Blauw-Geel in Veghel. Ad zette zich nog jaren in voor de promotie van de atletiek, in het bijzonder bij de organisatie van de Veghelse stratenloop waaraan Prins Hendrik vanaf de start in 1975 nog enige jaren met hem heeft mogen samenwerken. In 2006 ontving hij voor zijn vele activiteiten een koninklijke onderscheiding.

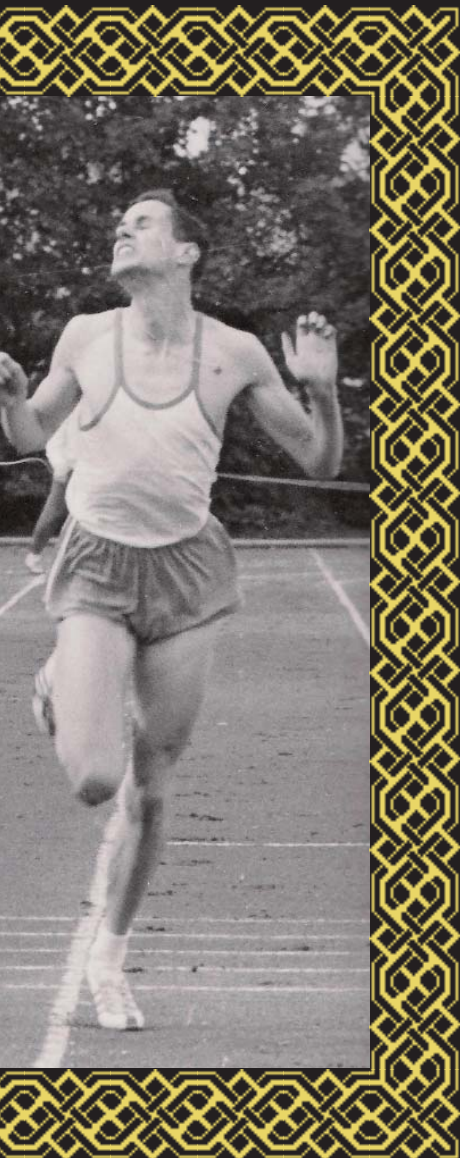
1964, rechts Fred van Herpen, links Rob Heemskerk tijdens interland Nederland-Denemarken

Fred van Herpen

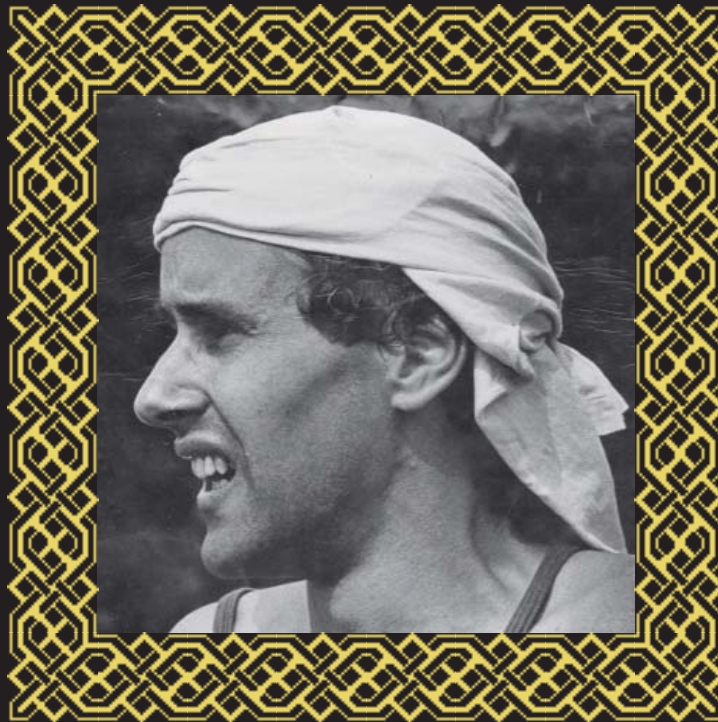
Toen Fred van Herpen (1943) in 1970 als leraar Duits naar Vught kwam, had hij al een schitterende sportcarrière achter de rug. Op de internetencyclopedie Wikipedia werd hij in december 2007 als volgt beschreven:

Eén van de succesvolste Nederlandse baanatleten uit de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw. In totaal behaalde hij 26 nationale titels op de 100, 200, 300 en 400 meter. Vermaard was Fred van Herpen om zijn loopstijl die alom geprezen werd.

Fred koos voor Prins Hendrik omdat het toen de beste vereniging in de buurt was en hij kende Ad van Boekel al van de nationale estafetteploeg waar ze beiden in hadden gezeten. Naar eigen zeggen heeft hij in Vught zijn mooiste

“de man van de wisseltruc”

sporttijd beleefd omdat de druk van het presteren er af was. Vóór zijn tijd bij Prins Hendrik was hij meerdere malen Nederlands kampioen en recordhouder 300 meter junioren en 400 meter. Na zijn start bij ATSV in het Limburgse Vaals kwam Fred in zijn studententijd uit voor GVAV-Groningen en later voor “De Spartaan” (Lisse). In 1966 nam hij deel aan het EK in Boedapest. Een jaar ervoor had hij daar bij de Universiade zilver gewonnen. Behalve om zijn sportieve prestaties was Fred van Herpen ook bekend vanwege zijn rol in de Affaire Westphal, in 1968-1969, waarbij hij een groep atleten aanvoerde die het niet eens was met het ontslag van bondstrainer Will Westphal door de KNAU.

Bij Prins Hendrik had hij het genoeg kampioen te wor-

den met de 4 x 200 meter in een evenaring van het Nederlandse record in 1971 van 1.27.8 en met de 4 x 400 meter in 1973 en 1976.

Promotiewedstrijd

De mooiste herinnering houdt hij aan de elders in dit boek beschreven promotiewedstrijd naar de hoofdklasse in 1971 op Papendal waardoor hij bij Prins Hendrik de geschiedenis is ingegaan als “de man van de wisseltruc”.

Na zijn actieve wedstrijd sport was Fred van Herpen nog jarenlang te vinden bij de trainingen van de Bosploeg, waarvan hij van 1975 – 2007 voorzitter was. Daarnaast werd hij vanwege zijn grote ervaring door zowel atleten als bestuurders geraadpleegd.

PH onderscheidingen

uitgereikt door de bonden

NOC*NSF

1979 Harry Schulting:
Tom Schreurs-aanmoedigingsprijs

NKS

1969 Prins Hendrik
1983 Wim Faes: erelid

KNGU

1968 Gerard van Vessem: gouden speld
1970 Ria Blom: lid van verdienste
1970 Gerard van Vessem: lid van verdienste
1970 Wim Faes: lid van verdienste
1983 Wim Faes: erelid

KNAU

1960 Dorus van Eijk: Unie Ere-kruis in goud
1972 Prins Hendrik: KNAU-vlag
1975 Fred van Herpen: Internationaal Paspoort*
1975 Harry Schulting: Junior van het Jaar
Albert Spree beker
1979 Harry Schulting: Senior van het Jaar
Herman van Leeuwen beker
1983 Prins Hendrik: KNAU-wimpel
1983 Wim Faes: Unie Ere-kruis in goud
1983 Jan Thijssen: Michiel van der Wegen
onderscheiding**
1984 Wim van Esch sr.: Unie Ere-kruis in goud
1985 Harry Schulting: Adriaan Paulen beker
in memoriam Jo Moerman bokaal
1987 Harry Schulting: Unie Ere-kruis in goud
1994 22 leden van Prins Hendrik:
de Unie Jury-waarderingspeld
2003 Erik Cadée: Junior van het Jaar
Albert Spree beker
2004 Rien van Haperen: erelid
2004 Jeroen Bronwasser: Mannen Veteranenbeker
2005 Prins Hendrik: Organisatie NK Veteranen
NK Masters
2005 André de Jong: Unie Ere-kruis
2006 Melissa Boekelman: Junior van het Jaar
Fanny Blankers-Koen plaquette
2007 Melissa Boekelman: Junior van het jaar
Fanny Blankers-Koen plaquette

* meer dan 25x deelnemer in nationale ploeg
** ten behoeve van de recreatiesport

KNAU-District Zuid

1958 Dorus van Eijk: lid van verdienste
1959 E. Eekels: lid van verdienste
1959 Teun van Dort: lid van verdienste
1959 Prins Hendrik Jongens AB baanploeg:

kampioensbeker
1966 Prins Hendrik: Heren crossploeg: "België-Zuil"
1967 Prins Hendrik: Heren baanploeg:
kampioensbeker
1968 Prins Hendrik: Heren crossploeg: "België-Zuil"
1969 Jan van Dinther: S-beker
1969 Prins Hendrik: Jongens AB baanploeg:
kampioensbeker
1970 Prins Hendrik: lid van verdienste
1972 Toon Spoor: lid van verdienste
1972 Prins Hendrik: prestatieprijs: W.Knijff-beker
1973 Prins Hendrik: Heren baanploeg:
kampioensbeker
1974 Wim van Esch sr.: lid van verdienste
1974 Wim Faes: lid van verdienste
1974 Prins Hendrik: Jongens pupillen baanploeg:
J. Breumelhofbeker
1975 Harry Schulting: beste junior prestatiebeker
1976 Prins Hendrik: Heren baanploeg:
kampioensbeker
1977 Harry Schulting: prestatiebeker
1978 Frans van Run: J.A.C. Schotte-Jurybeker
1978 Harry Schulting: prestatiebeker
1978 Prins Hendrik: Heren baanploeg:
kampioensbeker
1979 Jan Schulting: waarderingsmedaille
1979 Prins Hendrik: J.A.C. Schotte-Jurybeker
t.a.v. Wim Faes
1979 Harry Schulting: prestatiebeker
1979 Prins Hendrik: Heren baanploeg:
kampioensbeker
1979 Prins Hendrik: Heren crossploeg: "België-Zuil"
1980 Harry Schulting: prestatiebeker
1980 Prins Hendrik: Heren crossploeg: "België-Zuil"
1981 Harrie van Vessem: waarderingsmedaille
1981 Prins Hendrik: Heren baanploeg:
kampioensbeker
1982 Wim Faes: Willen-Knijffbeker
1982 Frans van Run: waarderingsmedaille
1982 Toon Spoor: J.A.C. Schotte-Jurybeker
1982: Jeroen Bronwasser: prestatiebeker
1983 Wim Faes: waarderingsmedaille
1983 Prins Hendrik: Heren baanploeg:
kampioensbeker
1984 Harry Schulting: lid van verdienste
1984 Prins Hendrik: Dames baanploeg:
kampioensbeker
1985 Wim van Esch sr.: Willem-Knijffbeker
1985 Marc Rijken: J.A.C. Schotte-trofee
1985 Harry Schulting: Ad Paulen trofee - 400 m
1986 Xander Duijnisveld: Ad Paulen trofee - 400 m
1986 Prins Hendrik: Heren baanploeg:
kampioensbeker

1987 Prins Hendrik: Meisjes-C baanploeg:
P. Janse-beker

1987 Prins Hendrik: Dames baanploeg:
kampioensbeker

1987 Prins Hendrik: Heren baanploeg:
kampioensbeker

1988 Prins Hendrik: Meisjes-C baanploeg:
P. Janse-beker

1988 Prins Hendrik: Dames baanploeg:
kampioensbeker

1989 Prins Hendrik: Jongens-C baanploeg:
H.A.C.-beker

1989 Prins Hendrik: Dames baanploeg:
kampioensbeker

1990 Prins Hendrik: Jongens-B baanploeg:
Matti Vrenckenbeker

1990 Prins Hendrik: Dames baanploeg:
kampioensbeker

1991 Prins Hendrik: Meisjes-B baanploeg:
Matti Vrenckenbeker

1992 Monique van der Meyden:
Ad Paulen-trofee - 400 m

1992 Prins Hendrik: Meisjes Pupillen baanploeg:
P. Lamboobeker

1992 Prins Hendrik: Meisjes-B baanploeg:
Matti Vrenckenbeker

1992 Prins Hendrik: Meisjes-A baanploeg:
Volt-beker

1993 Prins Hendrik: Jongens-C baanploeg:
H.A.C.-beker

1993 Prins Hendrik: Dames baanploeg:
kampioensbeker

1994 Wim van Esch sr.: erelid

1994 Monique Kuenen: prestatieprij

1994 Prins Hendrik: Meisjes-A baanploeg:
Volt-beker

1994 Prins Hendrik: Dames baanploeg:
kampioensbeker

1995 Monique Kuenen: prestatieprij

1995 Prins Hendrik: Meisjes-C baanploeg:
P. Janse-beker

1995 Prins Hendrik: Jongens-B baanploeg:
Matti Vrenckenbeker

1995 Prins Hendrik: Dames baanploeg:
kampioensbeker

1996 Monique de Wilt: prestatieprij

1996 Joost Leenders: Ad Paulen-zuil - 400 m

1996 Prins Hendrik: Jongens-C baanploeg:
kampioensbeker

1996 Prins Hendrik: Dames baanploeg:
kampioensbeker

uitgereikt door de gemeente Vught

Sporter van de Eeuw

2000 Harry Schulting

Sportman, sportvrouw, sportteam van het Jaar

1991 Audry van Berkel

1991 Karel Steendijk

1993 Monique Kuenen

1994 Monique Kuenen

1994 Michel van der Luijngaarden

1995 Monique Kuenen

1995 Jasper Lunenburg

1996 Diny van de Ven-Klomp

1997 Peter Voorneveld

1997 Monique de Wilt

1997 Prins Hendrik

1998 Monique de Wilt

1998 Mattie de Koning

1999 Janine Kortbeek-Van de Mortel

1999 Mattie de Koning

2000 Monique de Wilt

2000 Luc Kortwaar

2000 Prins Hendrik Mannen veldloopploeg

2001 Iris Waanders

2001 Thomas Kortbeek

2001 Prins Hendrik Mannen Ekiden- en veldloopploeg

2003 Janine Kortbeek-Van de Mortel

2003 Erik Cadée

2004 Janine Kortbeek-Van de Mortel

2004 Richard van Diessen

2005 Janine Kortbeek-Van de Mortel

2005 Prins Hendrik Mannen veldloopploeg

2006 Melissa Boekelman

2007 Prins Hendrik Meisjes Juniorenploeg

Sportpenning

1983 Wim Faes

1994 Wim van Esch sr.

1996 Rien van Haperen

Overige

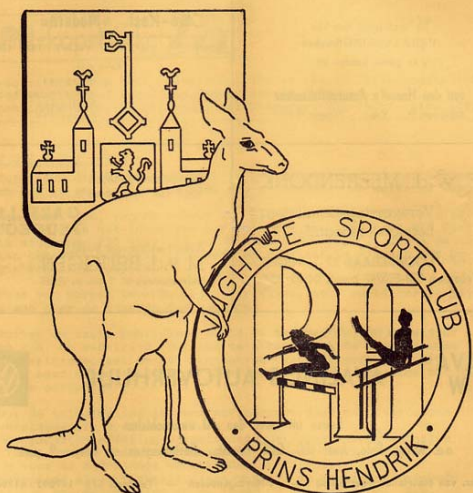
1987 Jan van Geene:
Willem Krijnenpenning van de Gemeente Vught

1996 Prins Hendrik:
Fair play-prij van Omroep Brabant

Nederlandse Kampioenschappen in Vught 1957 - 2008

(organisatie: Prins Hendrik)

1960	→	1957	7 april	Nederlandse kampioenschappen veldloop
1965	→	1964	8 maart	Nederlandse kampioenschappen veldloop
1970	→	1968	18 mei 19 mei	Nederlandse Gymnastiekkampioenschappen: Meisjes Nederlandse Gymnastiekkampioenschappen: Dames-Junioren
1975	→	1974	22 en 23 juni	Nederlandse kampioenschappen Atletiek Junioren
	→	1975	9 en 10 augustus	Nederlandse kampioenschappen Turnen Dames Nederlandse kampioenschappen Estafette
1980	→	1977	18 en 19 juni	Nederlandse kampioenschappen Atletiek Junioren
1985	→	1981	12 september	Nederlandse kampioenschappen Estafette Nederlandse kampioenschappen Turnen Dames
	→	1982	25-27 juni	Nederlandse kampioenschappen Atletiek Junioren
	→	1983	10 april 23 en 24 juli	Nederlandse kampioenschappen KNGB Heren en Jongens Nederlandse kampioenschappen Atletiek Senioren
	→	1984	7 en 8 juli	Nederlandse kampioenschappen Atletiek: meerkamp
	→	1985	21-22 september	Nederlandse kampioenschappen Estafette
	→	1986	6 april	Nederlandse kampioenschappen Turnen: Heren en Jongens
1990	→	1987	27 en 28 juni	Nederlandse kampioenschappen Atletiek Junioren A en meerkamp Junioren B
	→	1994	20 maart	Océ Nederlandse kampioenschappen Ekiden
1995	→	1995		Nederlandse kampioenschappen Atletiek: Veteranen
2000	→	1998	12 en 14 juni	Nederlandse kampioenschappen Atletiek: Junioren AB
	→	1999	21 maart	Nederlandse kampioenschappen Ekiden
2005	→	2001	17 juni 25 en 26 augustus	Competitiefinale Eredivisie Nederlandse kampioenschappen Atletiek meerkamp Senioren en Junioren A
	→	2002	1 en 2 juni	Nederlandse kampioenschappen Turnen Dames Sporthal de Maaspoort, 's-Hertogenbosch i.s.m. Flik-Flak
	→	2003	31 mei en 1 juni 29 november	Nederlandse kampioenschappen Atletiek: Veteranen Nederlands kampioenschap Turnen: clubteams Heren
2010	→	2004	14 maart	Nederlandse kampioenschappen Ekiden
	→	2004	12 en 13 juni	Nederlandse kampioenschappen Atletiek: Veteranen
	→	2005	11 en 12 juni	Nederlandse kampioenschappen Atletiek: Masters
	→	2006	5 en 6 november	Nederlandse kampioenschappen Turnen: clubteams Heren
2008	→	2006	25 mei	Nederlandse kampioenschappen 10000 meter
	→	2008	8 juni 17 november	Nederlands kampioenschappen Atletiek: clubteams Nederlandse kampioenschappen Turnen: clubteams Heren

Kangoeroe

Laatste nieuws Jubileumjaar

Bloemen voor kampioenen
en jubilarissen

Clubblad van de Vughtse sportclub

Prins Hendrik

1 jaargang 55
januari 2008

thema

Het clubblad van toen en nu

In 1953 kwam bestuurslid Wim Faes met het voorstel een verenigingsblad te gaan uitgeven. Het bestuur vond dat een uitstekend idee en binnen de kortste keren verschenen er zogenaamde “mededelingenbladen”. Zo’n mededelingenblad (nummer 1 verscheen in april 1953) had acht getypte bladzijden. Het had nog geen advertenties en zelfs geen naam. Binnen enkele maanden vormde zich een redactieteam bestaande uit acht leden waaronder Wim Faes en Frans van Run.

Toen er in 1954 voldoende adverteerders bereid gevonden waren bij te dragen in de publicaties en Wim Faes het redactieteam aanspoorde te gaan schrijven en regelmatig bijeen te komen, kwam het clubblad goed van de grond. In de periode daarna werd zelfs regelmatig verzocht dat er veel te veel kopij was om alles te kunnen plaatsen.

Spoedig werd aan het redactieteam een vaste typiste toegevoegd: Tum van den Aker, de secretaris van het bestuur, leverde met veel inzet gedurende zo’n 20 jaar haar bijdrage aan de uitwerking van het clubblad. Aan het eind van de jaren vijftig (toen enkele leden het redactieteam verlieten) raakte het clubblad in het slop. Het niet of onregelmatig verschijnen van het clubblad stond in die dagen veelvuldig op de agenda van bestuurs- en ledenvergaderingen. Deze moeilijke periode duurde tot circa 1964, toen het clubblad weer duidelijk vorm aannam en verscheen onder de naam “De Trompet”. De omslag werd aanvankelijk gebruikt

om er advertenties op te plaatsen en “De Trompet” telde maandelijks tien bladzijden die nogal sober de wetenswaardigheden vermeldden.

Meer variatie en levendigheid in de kopij bracht Leo Faes. Zijn vele tekeningen (onder de naam “Elfje”) bepaalden het gezicht van het clubblad en zorgden voor een prettig leesbaar geheel. Rond 1970 kwamen er langzamerhand meer artikeltjes in “De Trompet” die door leden zelf geschreven werden. Een teken dat het clubblad binnen onze vereniging steeds meer gewaardeerd werd.

In 1973 werd de aanpak opnieuw bekeken en vormde zich een nieuw redactieteam. Dit team koos een nieuwe naam voor het clubblad dat vanaf dat moment “Kangoeroebode” heette, verwijzend naar de naam van het clubhuis. In de daarop volgende jaren groeide het clubblad in uiterlijk en omvang. Er werd duidelijk getypt en het aantal bladzijden nam toe tot ongeveer twintig. Er kwamen vaste rubrieken die van opvallende koppen werden voorzien, de redactie ging een voorwoord schrijven en er werd meer zorg aan de omslag besteed. Van 1978 tot 1983 maakte Kees Heesbeen talloze pentekeningen voor het clubblad.

In 1982 werd de clubbladredactie versterkt met Cecile Witteveen die de rol van typiste op zich nam. Het typen van het clubblad zou zij maar liefst 22,5 jaar doen (!)

Bij haar start gebruikte Cecile een elektrische typema-

chine die door de club ter beschikking werd gesteld. In die jaren kostte het typen van een clubblad zo'n 8 uur. Er werd destijds aanvankelijk getypt op een stencilmoedervel en Jan Schulting draaide die moedervellen dan af op een stencilmachine. Het was nog een echte handmatige periode: Cecile typte handgeschreven tekstbijdragen van leden over, Freek Jansen calligrafeerde de koppen van het clubblad, Toon van de Meijden drukte het clubblad bij hem thuis en Franny Verdonk schreef alle adresbanden met de hand. Het handmatig vergaren van de gedrukte pagina's en het verzendklaar maken van de clubbladen was jarenlang een vast ritueel op donderdagavond in het clubhuis. Atleten die op die avond (na hun training) het clubhuis inliepen werden steevast door redactieleden gevraagd om mee te helpen met het vergaarwerk. Ze werden gelokt met een gratis consumptie. Op den duur leek het erop dat het op donderdagavond minder druk werd op de trainingen. Of dat toe te schrijven was aan een "vergaar-complex" onder atleten hebben we achteraf niet meer vast kunnen stellen....

Met soms wat moeite lukte het de redactie wel om alle geledingen van Prins Hendrik voldoende aan bod te laten komen in de Kangoeroebode. Er werd regelmatig een beroep gedaan op vaste contactpersonen bij commissies en besturen. Slechts eenmaal is het clubblad niet verschenen vanwege gebrek aan kopij, maar in de regel waren er voldoende bijdragen om het 20 pagina's tellende clubblad te vullen. Vanaf 1985 werd ons clubblad met behulp van een computer gemaakt en werd de aanpak wat professioneler. De toenmalige Clubbladcommissie kwam zelfs met een eigen beleidsplan 1986-1990 waarin naast doelstellingen ook de inhoudelijke rubrieken en

het hele productieproces vastgelegd werden. Vanaf 1987 werd ons clubblad gedrukt bij drukkerij Enku in Vught (tegenwoordig bekend onder de naam kleur-nu). De rubrieken en onderwerpen in ons clubblad zijn door de jaren heen niet echt veranderd. Wel het uiterlijk en de manier waarop het clubblad tot stand komt. Het verwerken van tekstbijdragen ging sneller doordat bijna alles op email aangeleverd werd en er kwam fotomateriaal in het clubblad, naast de markante getekende illustraties van Geert Linders en Iza Elderson. Het persoonlijk huis aan huis bezorgen van het clubblad door leden/bezorgers (om portokosten te besparen) werd vervangen door toezending per post.

Maar de grootste verandering kwam in 2005. Toen startte de redactie met de elektronische opmaak en vormgeving van de Kangoeroebode. Het knip- en plakwerk behoorde tot het verleden en vanaf dat moment ging en gaat het clubblad digitaal naar de drukkerij. Door de mogelijkheden van de digitale vormgeving van tekst- en beeldmateriaal is het tegenwoordig veel gemakkelijker geworden om een goed leesbaar clubblad te maken. Het vergaren van losse gedrukte bladzijden in het clubhuis hoeft niet meer. Wel is er nog een kleine vaste ploeg die de gedrukte clubbladen voorziet van een adressticker voor de postverzending.

In de 55 jaar dat Prins Hendrik beschikt over een eigen clubblad is het nut ervan nooit onderwerp van discussie geweest. Het blad is altijd met veel toewijding gemaakt en het is het bindmiddel bij uitstek gebleven om leden en geledingen met elkaar in contact te brengen en standpunten en ervaringen met elkaar te delen.

KANGOEROEBODE

clubblad van de koninklijk erkende Vughtse sportclub

PRINS HENDRIK

opgericht 8 mei 1908

verschijnt 10x per jaar

nr. 4 – mei 1991

Redactie: Iza Elderson, Haenen, Pieter van der Heijden van Limpt, Han Weijer, Witteveen, Liesbeth Witteveen

Redactieadres: Ploegveld 1, 073-56802

Verspreidingsadres: Pascal van Heijden, F. Veen, Patri

Drukwerk: 165-167, Vi

Fotografie:

Illustraties: Linders

Advertentie: tel.: 073-56

Dagelijks E
Voorzitter:
Lekkerbeetje
Vught, tel.
Postema, V
Vught, tel.
Harry Verk
90, 5262 ES

Bank: RABOBANK
Postbank:
ningmeester

Adreswijziging:
schriftelijk

clubblad van de koninklijk erkende Vughtse sportclub

PRINS HENDRIK

opgericht 8 mei 1908

verschijnt 8x per jaar

oplage 1050

Jaargang 49 nr 6, oktober 2002

Redactie: Iza Elderson, Bernadette Herman, Vincent Kortbeek, Kerstin Sandburg, Cecile Witteveen

Redactieadres: Cecile Witteveen, Ploegveld 35, 5261 GD Vught, tel. 073 656 80 24
e-mail: c.wittev@hetnet.nl

Website Prins Hendrik: www.ph.nl
redactie website: ph@ph.nl

Drukwerk: Snep Printing, Helvoirtseweg 167, 5263 EC Vught, tel. 073 6560406

Illustraties: Iza Elderson, Geert Linders
Advertenties: B. Debrauwer, 073 521 64 09

Dagelijks bestuur PH:

Voorzitter: Rien van Haperen, Lekkerbeetjelaan 112, 5263 LB Vught, tel. 073 656 49 90;

Secr.: Edgar v Gellijn, De Roerdomp 31, 5271 LL St. Michielsgestel, tel. 073 55 300 33;

Penningm.: Yvo de Coster, Vlashoek 17, 5261 SN Vught, tel. 06 1330 1825, na 17.00u

Secr. ATB: Frans Kortbeek, Mastdammonhoeve 1, 5262 NA Vught
tel. 073 684 01 67

Secr. Gymn.: Jan Miltenburg, Scheldestraat 67, 5215 HB Den Bosch, 073 689 02 37

PR-zaken atletiek: Jeroen de Wilt, Hintham 38A, 5246 AH Rosmalen, tel. 073 642 04 41

Bank: Rabobank nr. 15.54.201.00
Postbank: 1082165, beide t.n.v. Penningmeester Prins Hendrik Vught

Clubhuis: Prins Hendrik Sportpark, De

BINNENSTEBUIDEL

ZOMAAR EEN DONDERDAGAVOND BIJ PH

A: Nu ik ie toch zie. waar vindt de redactievernaderinn

innenstebuidel

Stappenplan

Weet iemand wat een *baanatleet* is? Simpele vraag, zal men misschien denken, maar de werkelijkheid is anders.

Duidelijke taal, maar hoe zit het dan met de atleten die wel trainen op de baan, maar geen wedstrijden lopen? Betalen zij geen extra contributie?

Het blijkt dus moeilijk om de "baan" contributie te verdelen ten voor een procent.

BINNENSTEBUIDEL

NORMEN EN WAARDEN

Wil je als vereniging vandaag de dag nog een beetje serieus genomen worden, dan zul je toch iets met het begrip *normen en waarden* moeten doen.

Het doet het bijvoorbeeld goed als agendapunt op een bestuursvergadering. Of je maakt er een aandachtspunt van in de nieuwe beleidsplannen.

Maar een fatsoenlijke vereniging richt natuurlijk een "Werkgroep Normen en Waarden" (WNW) op, die tot taak heeft het signaleren van verloedering binnen de club en het opstellen van gedragsregels om die verloedering tegen te gaan. PH loopt graag voorop en heeft reeds een WNW aangesteld.

Het kostte enige moeite om voldoende vrijwilligers zover te krijgen dat ze in de werkgroep plaatsnamen, maar met hulp van wat gesperde leden en cadeaubonnen is het toch gelukt!

De eerste vergadering van de WNW schijnt wat chaotisch te zijn verlopen. Zo was er een klein handgemeen over wie de voorzittershamer mocht hanteren. Na een korte onderbreking, waarin wat pleisters en koude kompressen werden uitgedeeld, werd de bijeenkomst voortgezet. Een deelnemer kwam een uur te laat (wielkleem wegens fout parkeren), een andere was het glad vergeten. Verder was er wat geharrewar over het aantal gratis consumpties per persoon per vergadering en wie de drankjes en de hapjes moest halen. Daarbij is helaas een bril gesneuveld.

Nadat de scherven waren opgeveegd werd er nog wat gebakkelid over onkostenvergoedingen. Al snel was men het eens dat er flink op kosten kon worden bespaard wanneer elk lid van de werkgroep op het werk wat "materiaal" zou "ritselen". Pennen, papier, postzegels, enveloppen, dossiermappen, laptop, mobieltje, kopieerapparaat; bij de eerstvolgende bijeenkomst zou iedereen wat meebrengen.

Even dreigde er nog een confrontatie tussen een deelnemer die continu met haar vriend zat te bellen en een lid dat zijn diskman veel te hard aan had staan, maar de voorzitter (een veelbelovend kogelstoter) wist de zaak afdoende te suspen.

Uiteindelijk werd het toch nog een vruchtbare avond. De benen gingen op tafel, de wijn vloede rijkelijk en de bitterballen lieten zich goed smaken. Na een gezellig spelletje strippoker keerde de Werkgroep Normen en Waarden luid zingend huiswaarts.

te verdelen ten voor een procent.

ief plan ont-

ran het afgedometer ont-penteller, dat

utie afhankele sportieve hendrik wordt geldt ook n bovendien even meege-

zijn verplicht apast prijsje. rkt worden, men! besparen op egd: zijn das-

Harry Schulting bleef Prins Hendrik altijd trouw

Het erelidmaatschap van Prins Hendrik zegt hem méér dan het feit dat hij tot Vughtse sporter van de twintigste eeuw werd uitgeroepen. Hoewel hij door zijn topsportcarrière heel wat van de wereld heeft gezien blijft hij een speciaal plekje in zijn hart houden voor Prins Hendrik. En dat terwijl hij eigenlijk helemaal niet uit Vught komt. Toch is hij de grootste sporter die Vught tot dusverre heeft voortgebracht: Harry Schulting.

Hij mag dan de Vughtse Sporter van de Eeuw zijn: Harry Schulting werd in 1956 toch écht in Haarlem geboren. In 1966 streek het gezin Schulting in Vught neer, om daar niet meer weg te gaan. Harry zat toen in de vijfde klas van de basisschool en had nooit echt aan sport gedaan. Dat veranderde toen hij voor zijn school aan de Vughtse Koninginnedagwedstrijden meedeed. Een jaar later won hij daar alle onderdelen waaraan hij deel nam. Dat was voor Wim van Esch hét moment om de jonge Schulting te vragen lid te worden van Prins Hendrik. Dat gebeurde in 1968, nadat tijdens de Olympische Spelen van Mexico verspringer Bob Beamon en 400 meter hordeloper Dave Hemery grote indruk op de atleet in wording hadden gemaakt.

Harry begon bij Prins Hendrik als D-junior. Zijn eerste trainers waren Henk Jansen en Gerrie Schapendonk. Zoals alle junioren in die tijd hield ook Harry zich aanvankelijk vooral met de meerkamp bezig. Temidden van zijn leeftijdsgenoten viel hij op door zijn lange, magere gestalte. Die paarde hij echter aan snelheid en sprongkracht. Daarmee schopte Harry het tot de KNAU-meerkampselectie. Het hordelopen leerde hij eigenlijk pas kennen toen Fred van Herpen, een gevestigd 400 meterloper, als leraar op het Maurick College begon. "Ik ging met hem trainen en hij leerde me de geheimen van interval, horden en dergelijke kennen." In de praktijk bracht hij die kennis als B-junior, tijdens de Zuid-Nederlandse kampioenschappen. "Ik had me daar op advies van mijn vader ingeschreven voor de 400 meter horden. Hij dacht dat ik wel een medaille kon winnen." Harry werd prompt kampioen en noteerde een week later al een tijd van 55 seconden. Zo mocht hij als B-junior al de 400 meter horden lopen in de mannen-competitieploeg. Toen Fred van Herpen hem vervolgens in contact bracht met hordetrainer Wil Westphal besloot Harry de tienkamp te laten voor wat die was en zich vól op de 400 meter horden te gaan richten. Hij deed later nog één

*Een wereldtopper
met een verenigingshart*

Harry Schulting

Nederlandse titels:

400 meter horden: 1977, 1979, 1981, 1983 en 1984

400 meter: 1977 en 1979

200 meter horden: 1978

Met Prins Hendrik:

4 x Nederlands Kampioen 4 x 400 meter estafette

Internationale staat van dienst:

Europese Kampioenschappen voor Junioren, Athene (1975): 400 meter horden (6e) NJR

Europese Kampioenschappen, Praag (1978):
400 meter horden (5e)

Wereldbeker, Montréal (1979):
4 x 400 meter (2e)

Universiade, Mexico-Stad (1979):
400 meter horden (1e) NR en
4 x 400 meter (2e) NR

Olympische Spelen, Moskou (1980):

Wereldbeker, Rome (1981):
400 meter horden (3e)

Persoonlijke records:

100 meter: 10.5 (1979)

200 meter: 20.8 (1979)

400 meter: 45.1 (1979)

800 meter: 1.54.9

110 meter horden: 14.58

200 meter horden: 23.85

400 meter horden: 48.44 (1979)

verspringen: 6,86m

hoogspringen: 1,94m

tienkamp: 6546 punten

serieuze tienkamp. "Toen ik een jaar of 25 was ben ik clubkampioen tienkamp geworden. Ik moest op die beker staan, waar al die bekende namen op stonden."

Topsportcarrière

Als A-junior bracht Harry zijn tijd op de 400 meter horden al snel tot in de 53 seconden. Zo plaatste hij zich voor de Europese Jeugdkampioenschappen, die in 1975 in Athene werden gehouden. Daar eindigde hij als zesde, in een fraai juniorenrecord van 51.90. Dat betekende de opstap naar het grote werk. Na de Havo ging hij met zijn beta-aanleg naar het atheneum. Vervolgens koos hij voor de studie elektrotechniek, aan de Eindhovense TH. "Ik dacht toen nog dat ik studie en sport kon combineren. Toen bleef ik echter steken op een hoge 50-er. Ik was te moe van mijn studie. Samen met Wil Westphal heb ik toen voor een topsportcarrière gekozen. Toen ik beter ging lopen kreeg ik meer respect en zodoende ook voor elkaar wat ik wilde." Harry ging halve dagen studeren, sliep uit ("Ik had tien uur slaap nodig") en nam de tijd voor zijn horden. Hij bleef zijn voornaamste trainingen afwerken in Vught. "Bij Prins Hendrik deed niemand aan topsport. Er was bijvoorbeeld maar één halter om krachttraining mee te doen."

De Europese kampioenschappen in Praag leverden Harry in 1978 een vijfde plaats op. Als de nummer twee op de seizoensranglijst (ná Harald Schmidt) viel dat misschien wat tegen. Zijn naam mocht dan inmiddels wijd en zijd bekend zijn: Harry peinsde er niet over om bij Prins Hendrik weg te gaan. "Ik werd wel gepolst door andere verenigingen maar ik was veel te trots op Prins Hendrik. Dat deed goed mee in de competitie, terwijl topsport binnen de vereniging eigenlijk niet bestond. Er was geen geld om me te ondersteunen. Ik betaalde net als ieder ander contributie. Wél was er maatschappelijke begeleiding van de NSF en bood de KNAU financiële steun. Van de toelagen van Adidas kon ik een autootje aanschaffen." Harry probeerde in zijn internationale programma zoveel mogelijk rekening te houden met het competitieprogramma van de mannenploeg. "Mijn vader was één van de ploegleiders. Ik probeerde zo vaak mogelijk te lopen maar er in elk geval tijdens de finale bij te zijn." 1978 was ook het jaar dat Harry voor het eerst onder de 50 seconden dook. Hij trainde op dat moment onder de Belgische toptrainer Wilfried Geeroms. "Ik liep in Sittard 49.9. Dat was geweldig! Je had in Europa maar een handvol atleten die onder de 50 seconden liep. En dan waren er natuurlijk de Amerikanen." Harry besloot zich te focussen op de Olympische Spelen van Moskou, in 1980. Het zou echter 1979 worden dat als zijn meest succesvolle jaar de boeken inging. In korte tijd liet hij zowel in Den Haag, het Duitse Recklinghausen als het Canadese Montreal supersnelle tijden noteren op de 100, 200 en 400 meter. Zijn in Duitsland gelopen 45.1 op de 400 meter is nog altijd sneller dan het elektronische Nederlands record op die afstand.

In zowel Zürich als Berlijn liep Harry vervolgens een 400 horden onder de 49 seconden: respectievelijk 48.7 en 48,9 (die laatste tijd was een stadionrecord). De Wereldbeker in

Montreal was het volgende podium waarop hij zijn grote vorm etaleerde. Van daaruit vloog hij direct door naar de Universiade in Mexico City, om de Nederlandse 4 x 400 meter ploeg te versterken. Omdat hij er toch was pakte hij ook de 400 meter horden mee op dat studententoernooi. Voor die Universiade liet hij enkele lucratieve wedstrijden in ondermeer Engeland schieten. Het resultaat is bekend. Harry won de 400 meter horden in de wereldtijd van 48.44, terwijl hij aan het einde van zijn Latijn was, last had van een kaakontsteking en stress. "Ik kon op het eind alles in 14-pas blijven lopen. Daardoor ging het zo hard. Ik weet nog dat het verschrikkelijk warm was en dat het stadion een echte heksenketel was." Behalve de wereldtitel op de 400 meter horden pakte Harry met de estafetteploeg ook het zilver op de 4 x 400 meter.

Dieptepunt

De Olympische Spelen van 1980 in Moskou werden vervolgens geen nieuw hoogtepunt maar meer een dieptepunt. De boycot van de USA en een aantal westerse landen wierp op voorhand al een schaduw over het evenement. De Nederlandse atleten kregen een spreekverbod, iets waar de rebelse student Schulting moeite mee had. Als nummer drie van de wereldranglijst en met het ontbreken van zowel Edwin Moses als Harald Schmidt was hij prompt de favoriet voor het goud in de Russische hoofdstad. Zijn voorbereiding was echter al verre van optimaal, door een knieblesuur. Desalniettemin leverde zijn eerste wedstrijd van 1980, in El Paso, meteen een tijd van 49,9 op. "Ik was de koning te rijk, had het gevoel dat ik een 48-er in de benen had." Die kwam er niet. Harry sneuvelde in Moskou in de halve finales in een tijd van 50.61. Terug in Nederland bleek een nierbekkenontsteking roet in het eten te hebben gegooid. Eenmaal hersteld ging hij vrolijk verder maar bleek Moskou het begin van het einde. Overvloedig sprongwerk bij zijn nieuwe trainer kostte hem zijn achillespezen.

Ondanks zijn lichamelijke ongemakken bleef Harry tot 1984 op niveau lopen. "Dat was pappen en nathouden. In 1983 bestond Prins Hendrik 75 jaar en was de NK in Vught. Daar wilde ik de titel op de 400 horden pakken." En dat lukte. Graag had hij er na die titel nog één jaartje aangeplakt, om de Spelen van Los Angeles nog te halen. Door dat

plan zette de lastige pees echter een dikke streep. Op zijn 30ste stopte Harry Schulting, in 1986, als actief atleet. Zijn allerlaatste wedstrijd was een competitiewedstrijd in Roosendaal. "En die won ik nog." Eenmaal gestopt als topsporter had Harry tijd om zich meer te laten zien binnen zijn dierbare vereniging. Hij was ondermeer trainer en bestuurslid, stond als trainerscoördinator mede aan de basis van het topsportstimuleringsplan en maakte eerder al deel uit van de jubileumboekredactie bij het 75-jarig bestaan. Harry ging bij Prins Hendrik uiteindelijk 400 hordetraining geven. Via omzwervingen bij PSV, de KNAU, Attila en wederom Prins Hendrik legde hij uiteindelijk mede de basis voor de nationale hordeschool. Het bondscoacheschap was niet langer dan een jaartje aan hem besteed. "Ik ben veel te afwijkend voor zo'n bond. Ik wilde niet nog een keer monddood gemaakt worden." Zijn tweede leven als atletiektrainer bracht hem de band met Thomas Kortbeek, dorpsgenoot, clubgenoot en gedoodverfd opvolger. "Als je onze sportieve carrières naast elkaar legt kom je zoveel toevalligheden tegen dat je het bijna niet meer toevallig kunt noemen." Ook Thomas dook immers onder de 49 seconden en won de 400 meter horden tijdens de Universiade. "Ik herken veel terug van zijn toernooi-ervaringen. Maar Thomas is verder dan ik en gaat ook veel langer mee", zo verwacht hij. "Als ik de situatie van Thomas nu had gehad dan had ik 47.5 gelopen." Samen met Thomas vormt hij de prestigieuze 'Club van 48'. "Ik verwacht wel dat daar de komende jaren nog atleten bij gaan komen."

Harry Schulting werd in Vught verkozen tot Sporter van de Eeuw. "Ik ben kennelijk een herkenbaar stukje Vught geworden. Daar sta je pas na je sportieve carrière bij stil, dat je toch iets voor mensen hebt betekend." Hij is bijna 40 jaar lid van Prins Hendrik. "Dat is mijn cluppie, een club met geschiedenis. Van zo'n club blijf je ook lid. Prins Hendrik is met weinig clubs te vergelijken. Er heerst een fijne mentaliteit. Vught houdt je bovendien wel met beide benen op de grond. Je kunt hier wel topsport doen maar dan moet je het zelf regelen. Prins Hendrik is gewoon een prettige club. Ik hoop dat ik daar tot mijn honderdste mag blijven." Actief hordelopen doet hij al jaren niet meer maar: "Ik kom nooit meer van de horden af. Dat wil ik ook niet. Ik vind het veel te leuk."

Overzicht ereleden en leden van verdienste

per 1 februari 2008

Erevoorzitter

Ernest Grips †	1908
Dorus van Eijk †	1959
Wim Faes †	1983

Lid van verdienste

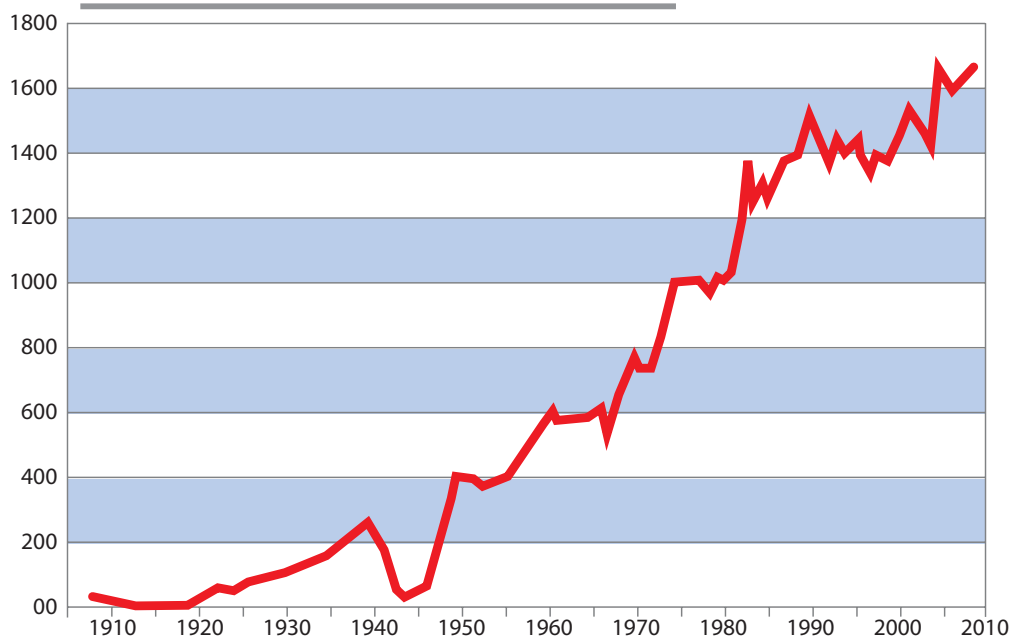
G. Jansen †	1978
Antoon Vorstenbosch †	1978
Gerard de Kort †	1979
Leo van de Broek	1980
Frans van der Steen	1983
Theo Beks	1984
Wim Bouwens †	1984
Henk Megens †	1985
Door Bekkers-Bouwens	1986
Freek Jansen	1986
Nel Bouwens	1988
Frans van Dun	1988
Toon Ruys	1988
Leni Ronde	1992
Wim Duijnsveld	1993
Hans Jansen	1993
Piet van Erp	1994
Liesbeth Witteveen	1996
Kees Heesbeen	1998
Monique de Wilt	1998
Nel Wassenberg-Hendriks	1999
Agnes van Geijn-Kemper	2000
Carolien Wellen	2000
Jeroen Bronwasser	2001
Marijke de Wilt-van de Vorst	2001
Janine Kortbeek-van de Mortel	2002
Piet van de Werdt	2002
Joost Rabou	2002
Susan Vorstenbosch	2003
Thea Goossens-De Jong	2003
Thomas Kortbeek	2003
Jolanda Janssen	2003
Hennie van Broekhoven-Van Vessem	2004
Myriam Heesbeen-Glandorff	2004
Agnes de Jager-Cronenberg	2004
Hans van Tulder	2005
Hetty Joos	2005
Fien Meyvaert-van Vessem	2008

Erelid

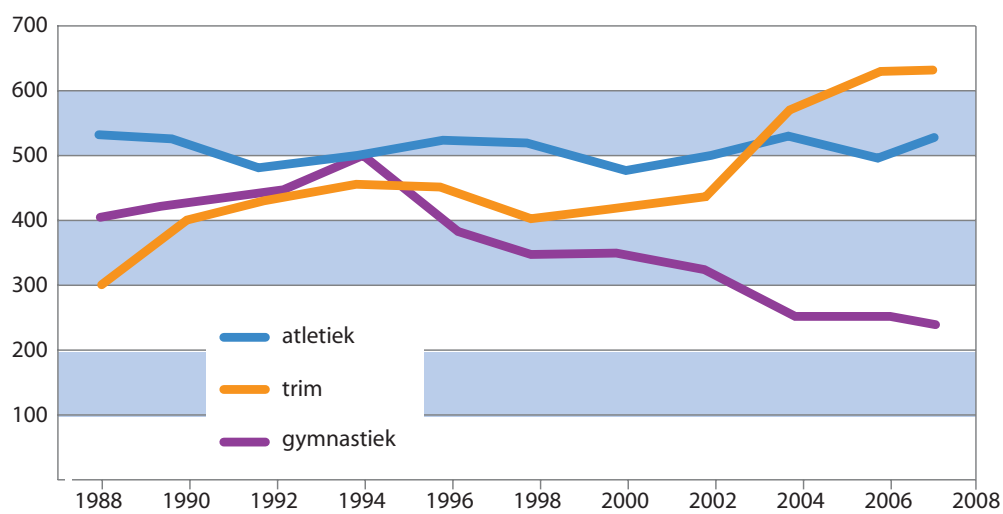
W. Nijsten †	1921
C. Spierings †	1923
Arie Tervoort †	1923
F. van Amelsfoort †	1924
Willem van Lamoen †	1924
J.C. Kroese †	1927
J.W. Offermans †	1933
W. van Laarschot †	1936
Toon Spoor †	1945
Willem Boeren †	1952
Tum van den Aker †	1961
Ruud Schippers †	1961
Harrie van Vessem †	1962
Jac Schotte †	1964
Martien Boers	1965
Piet Kleyne †	1968
Tony Veldhuis-Van Beers	1968
Wim Govers	1978
Cor Kroes-De laat	1978
Tiny Louwhoff-Bergman	1979
Gerard van Vessem	1980
Cis Vermeulen	1982
Henk Vermeulen †	1982
Cor van Esch-Bouwens †	1983
Klaas Jansen †	1983
Jan Schulting †	1983
Gerard van Vessem	1983
Wim van Esch	1984
Frans van Run †	1984
Jan van Geene †	1986
Maarten de Haas	1987
Harry Schulting	1988
Ton van Geene	1989
Harry Verkoeijen	1991
Bert Huizinga	1994
Joke Serraris-Verboord	1994
Rien van Haperen	1997
Ad Mulders	1999
Berry Debrauwer	2002
Jos van Limpt	2002
André de Jong	2003
Cecile Bremer-Witteveen	2003
Theo Grob	2004
Ans van Brunschot-Kastelijn	2005

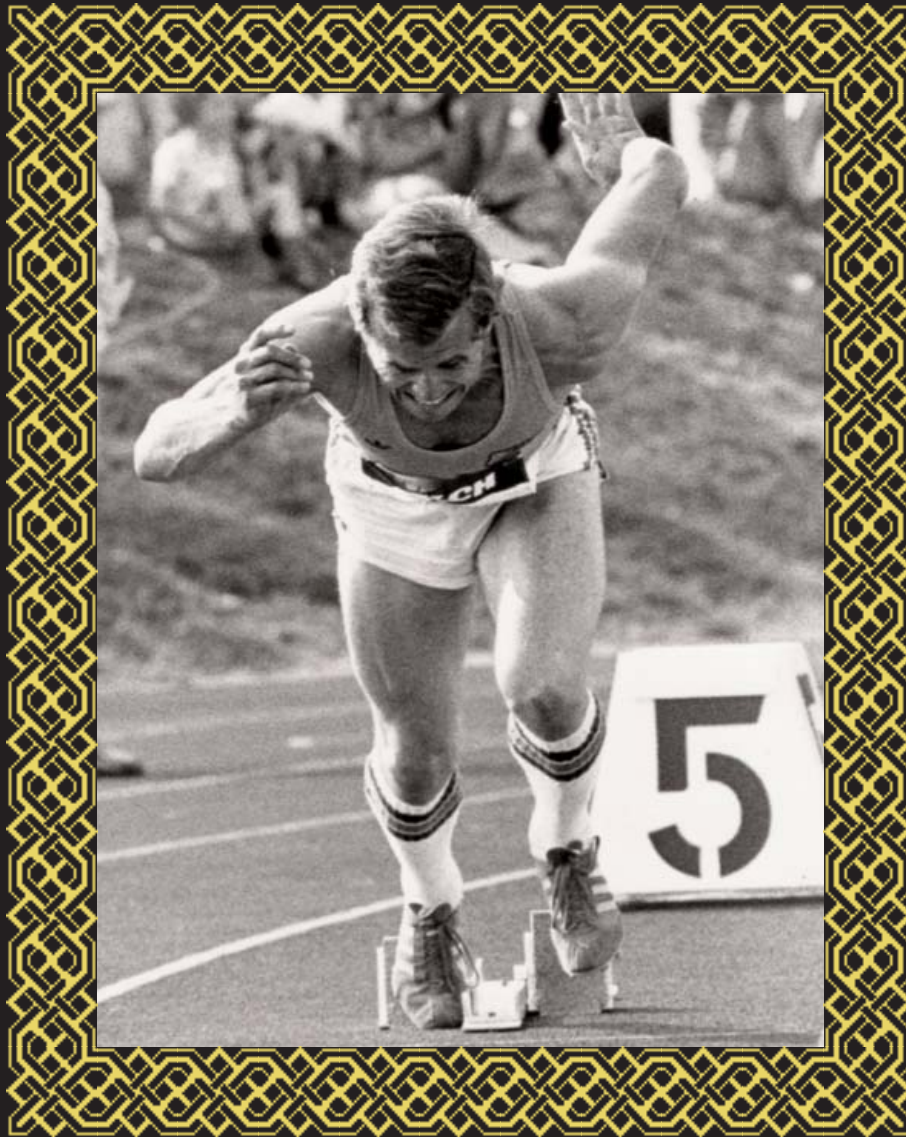
Het ledenbestand door de jaren heen

Ledenaantal Prins Hendrik vanaf 1908

Leden Prins Hendrik per afdeling vanaf 1988

Aart Veldhoen

Na een succesvolle tijd bij de atletiekverenigingen Unitas en PSV vond Aart Veldhoen (1949) in Prins Hendrik een sterke atletiekvereniging om zich verder te kunnen ontwikkelen toen bij begin jaren 70 in Tilburg aan de Sportacademie ging studeren. Hij werd in 1972 lid, het jaar waarin hij Nederlands indoorkampioen op de 400 meter werd. Die titel won hij in 1976 weer, in Zwolle. In de tweede helft van de jaren 70 kwam hij, meestal samen met clubgenoot Harry Schulting, uit in Nederlandse ploegen bij de Europacup-wedstrijden en bij interlands. Met Harry won hij in 1977 de titel bij de FICEP-kampioenschappen 4x400 meter in het Zwitserse Naters. Dat was een leuke bijkomstigheid maar dat jaar was toch de Nederlandse titel op de 200 meter zijn echte hoogtepunt: in een tijd van 21,46 seconden op de baan van zijn oude vereniging Unitas, in Sittard. Gezien de blessures en weinige trainingen dat seizoen vond hij dat zijn beste prestatie. De Kangoeroebode sprak over een 'prachtrace' en de Atletiekwereld roemde ook zijn prestatie: 'op superieure wijze' en een 'voortreffelijke prestatie' op de halve afstand voor deze 400 meter-loper. Als vaste kracht in de 4 x 400 meter estafetteploegen van Prins Hendrik leverde hij zijn bijdrage aan de overwinningen bij de Nederlandse kampioenschappen in 1973, 1976, 1978 en 1981. Hierna specialiseerde hij zich als looptrainer in het hockey, waar hij met anderen het Nederlandse damesteam naar de Europese titel (1986), de Wereldtitel (1987), en de derde plaats bij de Olympische Spelen van Seoul (1988) bracht. Daarna was hij looptrainer van FC Utrecht en RKC Waalwijk. Later werd hij golfleerling op de Sportacademie in Tilburg, waar hij zelf gestudeerd had.

*Een
gedreven
verspringer*

Jeroen Bronwasser

Jeroen Bronwasser (1959) is één van de oudgedienden die je nog vaak kunt tegenkomen in Vught. Dan is hij als trainer van de springgroep in de weer. Jeroen, die eind jaren zestig bij De Keien in Uden als pupil op atletiek kwam, stapte 30 december 1979 over naar Prins Hendrik. De regerend indoorkampioen meerkamp ging toen studeren aan de sportacademie (KALO) in Tilburg en kon in Vught beschikken over een goede atletiekaccommodatie én kon meedoen in de hoofdklasseploeg. Toen had hij al zijn springtalent te gelde gemaakt: hij sprong als B-junior 2,06 meter hoog en wist als meerkamper de Nederlandse ploeg te halen. In 1981 en 1982 bereikte hij zijn grootste successen: Nederlands kampioen verspringen. Zijn afstanden - zijn winnende sprong van het NK in 1982 van 7,79 meter is nog steeds het clubrecord - brachten hem tot 1 centimeter van deelname aan het Europees Kampioenschap. Wel nam hij deel aan de belangrijkste internationale wedstrijden van die tijd: Koblenz, Keulen en de Ivo van Damme Memorial in Brussel. Bij die laatste wedstrijd kwam hij uit tegen de latere Olympisch Kampioen Carl Lewis. Daarnaast won hij het verspringen tijdens de Europacup voor landenteams, in 1983. Dat jaar begonnen bij Jeroen echter blessures, met name aan zijn achillespees. 'De klachten begonnen en 't was gewoon afgelopen', zei hij in 1986 in De Atletiekwereld. Jeroen, die altijd zelf meetraint met zijn atleten, stopte echter niet met wedstrijden. Hij bleef actief in de veteranenatletiek. Het leverde veel Nederlands kampioenschappen (ook in de veteranencompetitie) en Nederlandse records op. Eén van de meest recente aansprekende prestaties is zijn Nederlands record van 6,69 meter in de M45-klasse, tijdens het Europees Kampioenschap in het Deense Århus, 2004. De KNAU reikte hem daarvoor de Veteranenbeker van dat jaar uit.

Weetje

Tijdens de Lunettencross (toen nog zonder tussen-n) van oktober 1962 liet Prins Hendrik atleet Jan van Grinsven zich van zijn sociale kant zien. Op het parcours van ruim 6 kilometer was hij in een felle strijd om de eerste plaats gewikkeld met zijn concurrent Fonds Veldhuizen. In deze strijd bouwde Veldhuizen een voorsprong van 15 seconden op, maar beging een fatale vergissing door plots een verkeerd parcours te gaan volgen. Nadat hij weer op het juiste pad was gekomen, kon Veldhuizen zich nog van de zevende naar de tweede plaats opwerken, maar de overwinning was voor Jan van Grinsven. Jan stond echter na afloop spontaan zijn eerste plaats af aan Veldhuizen. Een bijzonder sympathiek en sportief gebaar, zo meldde de lokale pers.

Frank Assmann, nr 938, tijdens de Lunettencross

1941, Ronde van Vught, start Marktveld

thema

Crossen in Vught

Veldloop, crossloop, bosloop of parkloop: het lopen op onverhard terrein in het Vughtse vindt al heel lang plaats. Prins Hendrik heeft daar een grote bijdrage aan geleverd. Behalve door de prestaties van de leden (o.a. in de jaren negentig vele malen Nederlands kampioen voor verenigingsploegen en deelnames aan EK's en WK's), ook door de organisatie van evenementen. Zo heeft de Lunettencross dit jaar haar 65e editie beleefd, een ongekend lange historie voor een wedstrijd in Nederland, hoewel puristen op het aantal edities zouden kunnen afdingen. De Lunettencross ontstond namelijk als Maurick Bosloop in 1946. De eerste editie werd echter geteld als de vierde, omdat het, net na de Tweede Wereldoorlog, een doorstart was van de stratenloop Ronde van Vught. Deze organiseerde Prins Hendrik in 1941 – 1943. Na 1943 kon jammer genoeg de Ronde van Vught niet meer worden gehouden omdat het in de oorlog verboden werd om bepaalde wegen af te zetten. Opmerkelijk is dat er toen al vier edities van deze stratenloop waren geweest: Vught Vooruit – een vereniging die als doel had Vught te promoten - had ze in 1937 – 1940 al in het centrum van Vught georganiseerd. Om een of andere reden vond het bestuur van Prins Hendrik het niet nodig in 1941 door te tellen.

In 1945 werd besloten om de stratenloop om te zetten in een bosloop, die zou uitgroeien tot de bekende Maurickloop. Deze Maurickloop was van meet af aan een groot succes: een grote crossloop in het bos rondom Kasteel Maurick. Het werd toen bewoond door Mevrouw Van Lanschot-Lagasse de Locht, de schoonmoeder van de toenmalige burgemeester van Vught, Jonkheer Mr. Van

foto's Jos Hoogerhoud

2008, Stan Rijken wint voor 8^e
keer Lunettencross (foto rechts)
foto Stefan Beumer

Rijckevorsel. En deze laatste was - volgens traditie - ook beschermheer van Prins Hendrik. In 1952 waren er 5000 toeschouwers, een aantal dat tegenwoordig maar weinig behaald wordt in Nederland. A. Jonkers won in de eerste edities verschillende malen. Enkele jaren later kwam er discussie over al dat volk in het bos bij Maurick: het wild zou te veel opgejaagd worden. Vooral de jachttopzichter was een fervent tegenstander. Toen in 1959 de burgemeester onverwachts kwam te overlijden, was dit ook meteen het einde van de Maurick Bosloop, na 13 edities..... Datzelfde jaar werd de loop verplaatst naar een locatie aan de Loonsebaan. De Lunettencross, later ook wel Lunettencross en Lunettenloop genoemd, begon meteen met zijn 17e editie. De cross, genoemd naar een maanvormig verdedigingswerk uit de 17e eeuw, loopt door het natuurgebied – en militair oefenterrein - de Vughtse Heide. De start was tegenover het toenmalige restaurant De Hut, later Eldorado, waar zich nu restaurant De Vughtse Heide bevindt. Het aantrekkelijke parcours liep over de bospaden en vele heuvelruggetjes langs één of meerdere lunetten, met weinig mul zand en weinig plassen en modder. In 1995 was er geen cross: toen werd het tijdstip van november naar februari gebracht: zo vond in 1996 de 53e editie plaats, die toen voor de vierde maal op rij werd gewonnen door Prins Hendrik-atleet Stan Rijken (dit herhaalde hij in 1997, 2004, 2005 en 2008). Vanaf 2001 werd voor vier edities gestart achter Café De Heuvel (voorheen D'n Bult) omdat het Ministerie van Defensie op het oorspronkelijke parcours tankbanen had ingericht. Op het oostelijke gedeelte van de

Vughtse Heide werd echter geen lunet meer gepasseerd: er werd alleen de zogenaamde "Schiethuvel" aangedaan door de lopers. Van 1999 – 2007, was de Lunettencross de finalewedstrijd van het crosscircuit van Regio Brabant Noordoost. Naast de Lunettencross organiseerde Prins Hendrik tweemaal de Nederlandse kampioenschappen veldloop: in 1957 en 1964. Ook werden er twee hele grote crossen georganiseerd:

- Zoals eerder in dit boek vermeld, vierde de KRO in 1965 haar 40-jarig jubileum en vroeg Prins Hendrik ter gelegenheid hiervan een jubileumcross te organiseren: er kwamen meer dan 1000 deelnemers naar de Vughtse Heide.

- Op 10 maart 1984 was De IJzeren Man de locatie van de Europese kampioenschappen voor spoorwegpersoneel (IX USIC Cross Country) die Prins Hendrik organiseerde met de Nederlandse Bond van Spoorweg Sport- en Ontspanningsverenigingen.

Behalve de jaarlijkse crossloop van Prins Hendrik, was de nationale IJzeren Manbosloop van sportvereniging De Adelaar een begrip in Vught. Deze werd in het voorjaar georganiseerd van 1937 tot 1979 en kende veel winnaars van Prins Hendrik, waaronder Henk van de Veerdonk in 1949/50 en Petra van Limpt, die in 1979 de 42e editie won. Net als bij de Maurick Bosloop, won Prins Hendrik vele malen het verenigingsklassement. Vanaf 1980 werd deze IJzeren Manbosloop nog als trimloop georganiseerd en werd verplaatst naar de zomer om als Midzomercross de campinggasten van Cromvoirt in beweging te krijgen. In 1988 vond de laatste editie hiervan plaats.

De levenskracht van een sportclub

In de jaren tachtig van de vorige eeuw, gerekend vanaf 1983 toen ons 75-jarig bestaan op grootse wijze gevierd werd, liet Prins Hendrik zien over enorm veel levenskracht te beschikken. Na de jubileumviering trad een aantal "oudgedienden" terug uit het bestuur en de commissies. De meest markante wisseling van de wacht vond plaats in september 1983 toen Wim Faes de voorzittershamer na 24 jaar voorzitterschap overdroeg aan Jan van Geene. Wim Faes werd daarbij benoemd tot ere-voorzitter van onze vereniging. Onder het voorzitterschap van Jan van Geene ontwikkelde Prins Hendrik zich tot een vereniging die zowel in sportief als sociaal opzicht erg goed draaide en waarbij tal van nieuwe activiteiten georganiseerd werden. Het sport- en verenigingbeleid werd intern duidelijker op de kaart gezet, hetgeen in de jaren tachtig en daarna in diverse beleids- en organisatieplannen (ook op trainingstechnisch terrein) tot uitdrukking kwam. Bij de atletiekafdeling lag het accent in de jaren tachtig op zowel stimulering van recreatie-atletiek als van de topsport-atletiek.

De uitstraling van Prins Hendrik nam toe op zowel regionaal als landelijk niveau. Het organisatietalent dat binnen de vereniging aanwezig was werd volop benut en ook in de jaren tachtig werd het kloppend hart van Prins Hendrik gevormd door talloze vrijwilligers die op allerlei terreinen en niveau's de handen uit de mouwen staken. De uitstraling en aantrekkingskracht van Prins Hendrik als atletiekvereniging nam ook toe vanwege de sportieve prestaties. Dat

begon begin jaren tachtig al met de nationale en internationale aandacht die ons boegbeeld Harry Schulting met het hordelopen voor zich opeiste. Maar ook in de breedte werd goed en constant gepresteerd, hetgeen tot uitdrukking kwam in het gegeven dat Prins Hendrik in de landelijke atletiekcompetitie vaak zowel bij de dames als heren op het hoogste niveau (hoofdklasse) meedraaide. En dat trok de nodige regionale en landelijke aandacht in de pers. In 1987 kreeg Prins Hendrik een nieuwe bestuursvorm. Daarbij bleef de Algemene Ledenvergadering het hoogste besluitvormend orgaan met daaronder een Hoofdbestuur en daaronder een Atletiekbestuur en een Gymnastiekbestuur. Prins Hendrik stond in die jaren bekend als een sportvereniging die zijn zaakjes beleidsmatig en organisatorisch goed voor elkaar had en waarbinnen het fijn vertoeven was. Het is dan ook niet verwonderlijk dat onze vereniging in die jaren een grote groei van het ledental te zien gaf. In december 1983 telde Prins Hendrik circa 1100 leden en dat groeide uit naar 1500 leden in december 1989. Die groei in het aantal leden was zowel bij de atletiek als de gymnastiek en de trim duidelijk zichtbaar in gymzalen, op looproutes in het bos en op de weg en natuurlijk ook op de atletiekbaan. Het kostte de bestuursleden en trainers de nodige hoofdbreken om ervoor te zorgen dat al die trainingsgroepen goed in de organisatie ingebed werden. In het algemeen lukte dat wel. Met de toename van het aantal leden kwam er echter eind jaren

tachtig wel steeds meer druk te staan op het vrijwilligerskader. Onvoldoende toestroom van nieuwe vrijwilligers (mede vanwege de verdergaande individualisering van onze maatschappij) zou vanaf begin jaren negentig zelfs één van de grootste zorgpunten worden bij onze en ook andere verenigingen.

In materieel opzicht werd in de jaren tachtig aan de weg getimmerd. In 1985 werd door de gemeente Vught een vergunning verleend aan Prins Hendrik om uitbereiding van haar accommodatie te kunnen realiseren. Het ging hierbij om de bouw van een nieuw krachtcentrum annex secretariaatsruimte tussen het clubhuis en de kleedkamers. Onder het secretariaat werd een kelder gepland voor opslag van administratie en wedstrijd materiaal. In 1986 werden de bouwplannen, inclusief een verruiming van het bestaande clubhuis, gerealiseerd en uit eigen middelen gefinancierd. Een plan om in 1987 een gymnastiekzaal te bouwen op sportpark De Koepel werd door de gemeente helaas afgekeurd.

Dankzij een goede begrotingsdiscipline was onze vereniging in de jaren tachtig financieel gezond. Vanwege de grote inzet van het vrijwilligerskader, het stijgende ledental, de verhoogde subsidies en toegenomen inkomsten uit kantineomzet, wedstrijden en evenementen, hoefde gedurende acht jaren geen contributieverhoging doorgevoerd te worden.

Prins Hendrik bestaat 75 jaar

Het jaar 1983 stond uitdrukkelijk in het teken van het 75-jarig jubileum van onze vereniging die op dat moment 1100 leden telde. In de traditie van de eerdere grote jubileumvieringen in 1948, 1958 en 1968, ging ook de viering van het 75-jarig jubileum gepaard met tal van sportieve en feestelijke hoogtepunten.

Begin april startte het jubileumprogramma met de verschijning van een jubileumnummer van het clubblad. Nog diezelfde maand vond op een zaterdagavond in het clubhuis de presentatie plaats van het jubileumboek "75 jaar Prins Hendrik", een 102 pagina's tellend boek dat met tekst en vele foto's de rijke historie van Prins Hendrik belicht. Tijdens de drukbezochte presentatie overhandigde Harry Schulting het eerste exemplaar aan voorzitter Wim Faes, die op zijn beurt beschermheer burgemeester Reitsma van een jubileumboek voorzag. Harry deed daarbij een oproep richting het bestuur om het aanwezige cultuur-historische materiaal op overzichtelijke wijze te bewaren voor het nageslacht. Enkele jaren later zou die wens gehonoreerd worden met de opzet van het Historisch Archief waaraan blijvend gewerkt wordt.

Naast de aandacht voor de historie was er in dit jubileumjaar uiteraard veel aandacht voor sportieve activiteiten. De meest in het oog springende wedstrijden waren er drie die door Prins Hendrik zelf georganiseerd werden en een doorslaand succes bleken: in april de finale van het Nederlands Kampioenschap Turnen voor heren en jongens van de NKGB in Sporthal Ouwerkerk, eind mei de Zuid-Nederlandse kampioenschappen atletiek voor senioren op ons eigen sportpark De Koepel en in juli het hoogtepunt met de Nederlandse Kampioenschappen Atletiek voor senioren die uiteraard veel regionale en landelijke publiciteit oogstten.

Degenen die de viering van 75 jaar Prins Hendrik hebben meegemaakt, zullen echter de meeste herinneringen hebben aan de feestelijkheden die in de jubileummaand mei op het programma stonden. Te beginnen met een 24-uurs estafeteloop op de atletiekbaan met daaromheen tal van activiteiten. Deze manifestatie begon op zaterdagmiddag 15.00 uur en ging continu door tot zondagmiddag 15.00 uur, waarbij het doel was om een nieuw wereldrecord 24-uurs-estafette te vestigen. Bij aanvang landden enkele parachutisten op het midden-terrein van ons sportpark. Eén van hen bracht de esta-

fettestok mee. Ruim 5000 toeschouwers op en langs de baan waren getuige van de start. Er werden duiven gelost, carnavalsmuziek gespeeld en de bierpompen draaiden 24 uur lang op volle toeren. Terwijl in die periode in totaal zo'n 300 lopertjes en lopers hun steentje bijdroegen aan de estafette, vergaapte het publiek zich aan tal van demonstraties. Men kon kijken naar het vendelzwaaien door de Vughtse gilden Sint Barbara en Sint Catharina en luisteren naar een concert van Harmonie Kunst en Vriendschap. Verder waren er op zaterdag demonstraties turnen, rolskiën, trampoline- en kastspringen, frisbee werpen, kleutergymnastiek en een moderne vijfkamp. Voor de kleintjes was er een poppenkastvoorstelling en in de avond werd een fakkelloop gehouden en kon men deelnemen aan een dam-simultaan in het clubhuis tegen de Zuid-Nederlandse damkampioen J. Hobbelen. Zondags vond een massale ritmische oefening plaats door alle turn-, gym- en recreatiegroepen van Prins Hendrik, gevolgd door een rolstoelwedstrijd. De demonstraties werden besloten door een aantal atleten die in een half uur een bliksemtienkamp lieten zien.

De leden en het talrijke publiek hebben zich in het estafette-weekend kostelijk vermaakt. En de kroon op het geheel was de vestiging van het wereldrecord: in 24 uur werd een afstand van 503 kilometer, 36 meter en 45 centimeter afgelegd hetgeen een vermelding in het Guinness Book of Records waard was.

"Officiële" feestweek

De 24-uurs estafette vormde de start van de "officiële" feestweek in mei. Op donderdag werd een kleutermiddag in Oisterwijk georganiseerd met bezoek aan een poppentheater en 's avonds een door het Jongerencomité georganiseerde kegelwedstrijd voor 12 tot 16 jarigen in sporthal Ouwerkerk met aansluitend een disco-avond in het clubhuis. Op vrijdag een jongerenavond voor leden vanaf 16 jaar met live-optreden van een band en op zaterdag een spelmiddag voor jeugdleden op en rond de atletiekbaan, compleet met een Vliegende Hollander, hobbelfietsen en met een huifkar naar de IJzeren Man om er te waterfietsen. Op zaterdagavond volgden een speciale kerkviering in parochiekerk Heilig Hart onder leiding van pastor Speekenbrink en daarna een grote feestavond met live-muziek in het clubhuis. Tijdens deze feestavond werden twee leden tot erelid benoemd: Cor van Esch-Bouwens vanwege haar vele secretariaatswerk, trainingen en begeleiding

binnen de club en Klaas Jansen, de oud-marathonloper, vanwege zijn vele activiteiten als trainer en ploegleider. Zondag 8 mei was de echte jubileumdag, waarbij in de ochtend en in de avond een reünie voor oud-leden en oudere leden gehouden werd. Diverse oud-leden begroetten elkaar met verwondering ("wat zie jij er uit met die grijze haren en een bril op"). Om vervolgens op de kunststofbaan, waar men deel kon nemen aan enkele atletiek- en gymnastiekonderdelen, te ontdekken dat het lopen toch nog niet verleerd was. Tussendoor werd de officiële receptie gehouden. Deze receptie voltrok zich in een bomvol clubhuis (meer dan 500 gasten waaronder vertegenwoordigingen van 25 Vughtse verenigingen) en werd een indrukwekkend gebeuren. Tijdens de receptie werden diverse onderscheidingen uitgereikt en opgespeld. De meeste indruk maakte de koninklijke erepenning voor Prins Hendrik als totale vereniging. Voorzitter Wim de Beer van de KNAU spelde voorzitter Wim Faes het unie-erekruijs op van de KNAU, mede vanwege diens verdiensten als lid van de Unieraad en als A-starter. De KNAU had voor onze vereniging, die al in het bezit was van de KNAU-vlag, een speciaal wimpel in petto. En of het nog niet genoeg was, spelde de voorzitter van District Zuid van de KNAU Wim Faes de waarderingsmedaille op voor de wijze waarop hij de taken binnen de vereniging verdeeld had en de betrokkenen steeds weer stimuleerde.

Het feestprogramma werd in de maand juni afgesloten met twee evenementen: een vanuit de trimafdeling georganiseerde nostalgische recreatie-trimdag voor alle leden, waarbij een ouderwets spelcircuit anno 1900 doorlopen moest worden en de organisatoren in kleding uit grootmoeders tijd uitgedost waren. Tegen het einde van het jubileumjaar 1983 kon geconcludeerd worden dat Prins Hendrik haar jubileum op uitbundige wijze gevierd had en zich als een springlevende vereniging presenteerde aan Vught en daarbuiten.

foto boven: het voltallig bestuur

foto's daaronder: jubileumactiviteiten

thema

NK Atletiek 1983 in Vught

In 1983 werd het 75-jarig jubileum van Prins Hendrik ook gevierd met het organiseren van de Nederlandse kampioenschappen atletiek op de baan, voor senioren. Dat gebeurde in het weekend van 23 en 24 juli en zoals gebruikelijk was een organisatiecomité al vroeg gestart met de nodige voorbereidingen.

Dit comité, dat onder leiding stond van Bert Huizinga, had de nodige zaken geregeld voor dit speciale evenement dat voor het eerst in Vught werd georganiseerd: extra tribunes voor toeschouwers, een perstribune, een massagetent, de nodige faciliteiten voor NOS Studio Sport en een atletenfeest ("Grandioos Zomeravond Muziekfeest met disco Funky Music")

Voor de toppers onder de atleten was 'Vught' de laatste mogelijkheid om zich te kwalificeren voor de wereldkampioenschappen die later die zomer voor het eerst zouden worden gehouden, in Helsinki. Namen als Rob Druppers - op dat moment de absolute vedette van de Nederlandse atletiek - , Erik de Bruin en Elly van Hulst werden aangekondigd. Harry Schulting was de grote blikvanger namens de organiserende vereniging: hij werd speciaal geïnterviewd door De Atletiekwereld en het Brabants Dagblad in aanloop naar het NK.

Al met al een groot evenement voor Prins Hendrik en er was veel aan gedaan om het te doen slagen. Helaas kon het weer niet geregeld worden en dat was ook wat een beetje roet in het eten gooide, waardoor het moeilijk was voor de atleten om limieten voor 'Helsinki' te halen. Wel was er een Nederlands record, op de 20 kilometer snelwandelen van Jan Cortenbach en waren er twee kampioenschapsrecords. Met name de 800 meter van Druppers was zeer indrukwekkend en zijn tijd van 1.45.33 is nog steeds de snelste ooit gelopen op een Nederlands kampioenschap. Knap was het omdat hij liep zonder noemenswaardige tegenstand; de kranten spraken er dan ook vol lof over. Het was een opmaat naar dat WK, bleek later: Druppers won daar zilver.

Bij het verspringen was Jeroen Bronwasser één van de grote favorieten, maar hij moest zijn meerdere erkennen in de junior Frans Maas. Die bleef Jeroen 2 centimeter voor en sprong een kampioenschapsrecord en een Nederlands juniorenrecord met 7,63 meter.

Meerdere titels waren er voor Elly van Hulst (800, 1500 en 3000 meter), Stijn Jaspers (1500 en 5000 meter) en Marjan Olyslager (100 meter horden en verspringen). De discuswerpers Ria Stalman, die het jaar erop Olympisch kampioen werd en de nog jonge Erik de

doorkomst Rob Druppers op de 800 meter

Bruin, die 8 jaar later zilver won op het WK in Tokio, wonnen naast dit onderdeel ook het kogelstoten. Harry Schulting maakte zijn favorietenrol op de 400 meter horden waar en haalde zijn vierde Nederlandse titel op dit onderdeel.

In totaal waren er 574 deelnemers, waarvan 16 van Prins Hendrik. Behalve Jeroen Bronwasser en Harry Schulting waren er geen medaillewinnaars van onze vereniging. Wel eindigde Petra van Limpt tweemaal als vijfde: op de 1500 en 3000 meter.

Het jaarverslag van de Atletiekafdeling van Prins Hendrik meldde:

“Het resultaat mocht er zijn. Een uitstekend verlopen evenement, waarop zelfs Pluvius en een wat tegenvallend bezoekersaantal geen inbreuk konden plegen.

Het evenement mocht, ook weer dankzij de inzet van circa 200 medewerkers voornamelijk uit de eigen vereniging, zowel organisatorisch, sportief als ook financieel bijzonder geslaagd genoemd worden. Daarbij zijn ook goede ervaringen voor de toekomst opgebouwd.”

Hans Jansen

Organisatie van de atletiek in de jaren 80

Begin jaren tachtig was Prins Hendrik intern dusdanig georganiseerd dat onder het Hoofdbestuur drie afdelingscommissies actief waren: de Atletiekcommissie, de Gymnastiekcommissie en de Trimcommissie. De Atletiekcommissie, bestaande uit tenminste zeven personen, formuleerde jaarlijks de beleidsvoornemens voor de afdeling atletiek en legde die voornemens ter goedkeuring voor aan de leden tijdens de atletiekjaarvergadering in december. In het interne organisatie-model waren onder de Atletiekcommissie zes subgroepen geplaatst die ieder een vertegenwoordiging hadden in de Atletiekcommissie. Het ging daarbij om de Jeugdathletiekcommissie, de Trainers Overleg Groep, de Wedstrijd Organisatie Groep, het Sport Medisch Team, de Commissaris Materialen en de Coördinator Ploegen. In de periode vóór 1984 werd er natuurlijk al een atletiekbeleid gevoerd, maar de beleidsafspraken waren tot dan toe nooit uitvoerig schriftelijk vastgelegd. Een groot aantal beleidsafspraken berustte op overlevering en dat gaf het risico dat er steeds een verschillende uitleg aan gegeven werd. Daarom kwam de Atletiekcommissie in november 1984 met een Beleids- en Organisatieplan voor de jaren 1985 tot 1989. In dit plan werden onder andere de doelstellingen van de atletiekafdeling geformuleerd. Kernpunt daaruit was dat men een tweesporenbeleid nastreefde: aan de ene kant werd hoge prioriteit toegekend aan de wedstrijdgerichte atletiekbeoefening (deelname door senioren en junioren AB aan de hoogst mogelijke door de KNAU vastgestelde wedstrijdklassen en bevordering van individuele deelname

aan kampioenschapswedstrijden) en aan de andere kant het voornemen om de recreatieve atletiekbeoefening te bevorderen. Veel leden van Prins Hendrik bedreven immers de atletiek vanuit de instelling dat aspecten zoals gezelligheid, ontspanning, gezondheid en sociale ervaring opdoen voor hen veel belangrijker waren dan het leveren van aansprekende atletiekprestaties. De Atletiekcommissie aanvaardde de recreatieve atletiekbeoefening als een volwaardig onderdeel van het atletiekaanbod. Om de geformuleerde doelstellingen te verwezenlijken werd vanuit de Atletiekcommissie actief contact onderhouden met District Zuid van de KNAU, met de Nederlandse Katholieke Sportfederatie (NKS), met het Samenwerkingsverband van Atletiekverenigingen in Midden-Brabant (MIBRA) en met de Sportraad van de gemeente Vught.

De trainingsopzet bij de atletiek rond 1983-1985 was zodanig dat bij de pupillen (kinderen van 6 tot 11 jaar), bij de junioren CD (11 tot 16 jarigen) en bij de junioren AB (van 16 t/m 19 jaar) de trainingen in groepsverband en veelal in meerkampvorm aangeboden werden. Bij de categorieën tot en met de C-junioren lag het accent op atletiekvormen in speels-prestatieve sfeer. Bij de junioren AB konden meer accenten gelegd worden bij atletiekonderdelen waarvoor de betreffende junior een voorkeur had. Het belang van het groepsverband werd echter belangrijker gevonden dan een trainingsaanpak op een specifiek onderdeel (specialisatie). Was je eenmaal tweedejaars junior A of senior, dan kon je na het behalen van bepaalde prestatienormen deelnemen aan trainingen in één van de vijf specialisatiegroepen (springen, sprint/horden, werpen, middenlange afstand en lange afstand). Op een gegeven moment was er sprake van twee knelpunten in de trainingsopzet. Allereerst bleken de niveaoverschillen tussen veel junioren AB en de atleten in de specialisatiegroepen (te) groot te zijn waardoor de aansluiting gemist werd. Daarbij moesten bovendien alle jeugdathleten die overgingen naar de senioren verplicht een keuze maken uit één van de vijf specialisaties, terwijl veel jeugdathleten daar nog geen voorkeur in bleken te hebben. Het tweede knelpunt zat in de opvang van nieuwe leden van 19 jaar en ouder die nog niet eerder atletiek beoefend hadden; ook zij moesten meteen een specialisatie kiezen, hetgeen de specialisatie in die groepen onder druk zette.

Op grond van deze bevindingen besloot de Atletiekcommissie om met ingang van 1985 een wijziging in de trainingsopzet door te voeren: er werd een Algemene Groep ingesteld tussen de junioren AB en de vijf specialisatiegroepen. In de Algemene Groep werd

voorzitter Jan van Geene, boegbeeld in de jaren 80

onder leiding van een ervaren train(st)er de op wedstrijddeelname gerichte atletiek op een wat lager niveau beoefend dan in de specialisatiegroepen. Overigens was het mogelijk om vanuit de Algemene Groep door te stromen naar een specialisatiegroep als de betreffende persoon voldoende gemotiveerd was en voldeed aan een minimum-prestatienorm die opgesteld werd door de betreffende specialisatietrainer.

Met betrekking tot de trainingsopzet vond men geen aanleiding om voor veteranen een aparte trainingsgroep te vormen. Geconcludeerd werd dat voor alle leeftijden immers voldoende mogelijkheden aanwezig waren in het reguliere trainingsaanbod.

In zijn Beleids- en Organisatieplan 1985-1989 nam de Atletiekcommissie ook andere beleidspunten op. Zo werd vastgelegd in welke situaties wedstrijd- en recreatie-atleten een beroep konden doen op het Medisch Team van Prins Hendrik (bestaande uit een clubarts, één of twee fysiotherapeuten en enkele sportmasseurs) en hoe de EHBO georganiseerd was tijdens wedstrijden. Ook werden uitgangspunten vastgelegd met betrekking tot het jaarlijkse wedstrijdpakket. Het streven was om jaarlijks één nationaal en/of districtskampioenschap te organiseren, om jaarlijks één of meer wedstrijden voor alle leeftijdsklassen te organiseren en om alle baanonderdelen voor elk van de onderscheiden wedstrijdgroepen minstens eenmaal per jaar in het programma op te nemen. Bovendien moest de organisatie van elke wedstrijd in principe kostendekkend zijn. Verder werd in de jaren tachtig vanuit de Atletiekcommissie het nodige aangeboden aan cursussen en opleidingen. Het ging hierbij zowel om jurycursussen als om trainersopleidingen (Jeugdathletieklerier, Atletieklerier, cursus trainer coach-B en specifieke specialisatiecursussen).

Ook met betrekking tot het beheer van accommodatie en materialen, het organiseren van sociale evenementen, sponsoring en reclame, perscontacten en het vergoedingsstelsel werden door de Atletiekcommissie beleidsafspraken vastgelegd.

Veel oog voor organisatie

1986, competitieploeg

thema

Sportmedische begeleiding

Vóór de Tweede Wereldoorlog was bij Prins Hendrik nog geen sprake van een eigen georganiseerde medische begeleiding. Hoewel de roep om massages al klonk in de jaren dertig, kon men niet meer verwachten dan incidentele hulpverlening bij bos- en stratenlopen zoals de Ronde van Vught en de Maurickloop waar EHBO de grootste lichamelijke ongemakken probeerde te verlichten.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was wel sprake van een medische sportkeuring. De bezetter eiste dat elke deelnemer aan een wedstrijd door het medisch sportbureau gekeurd moest zijn. Na de oorlog kwamen de voorgeschreven keuringen weer te vervallen en het was in 1949 toen Prins Hendrik kon beschikken over een eigen clubarts. De Vughtse arts E. Blomjous bood gratis een keuring aan, een dienst waarvan dankbaar gebruik werd gemaakt.

Vanaf de jaren zestig waren het vooral de trainers Klaas Jansen en Frans van Belkum die, na het behalen van het diploma sportmassage, Prins Hendrik in dit opzicht goede diensten bewezen. Met de ontwikkeling van de sportgeneeskunde en van de medische wetenschap groeide ook in onze vereniging het besef dat (para-)medische begeleiding onmisbaar zou zijn bij intensieve sportbeoefening.

Vanaf begin jaren tachtig kende Prins Hendrik een eigen Sport Medisch Team, later de Medische Commissie geheten. Als team en commissie viel deze groep rechtstreeks onder het hoofdbestuur van onze vereniging.

In de loop der jaren hadden diverse clubartsen zitting in het Sport Medisch Team. In de beginperiode waren dat orthopeed Paul Bom en chirurg Peter van de Brink, later huisarts Han Ferrée. Hij werd in 1991 opgevolgd door oud-PH-atleet Ad van Esch die nog altijd (zij het op afstand) onze clubarts is. Verder bestond het Sport Medisch Team uit fysiotherapeuten en sportmasseurs.

De grote stimulator vanaf het eerste uur was en is fysiotherapeute Janine Kortbeek. Zij kwam in 1975 bij Prins Hendrik en werd als fysiotherapeute tijdens haar eigen atletiektraining vaak benaderd door mede-sporters met blessures. Rond 1980 startte Janine daarom een eigen sportspreekuur in de EHBO-ruimte bij de atletiekbaan. Al gauw werd die voorziening uitgebreid met sportmassages die gegeven werden door Klaas Jansen en Cor van Wanrooij. Voor sportmassages na trainingen of tijdens competitiewedstrijden konden atleten, trimmers en gymnasten in de loop der jaren terecht bij meerdere sportmasseurs. Rond 1986 startte een spreekuur voor turners en werden hen

vanuit het medisch team sportkeuringen aangeboden. In 1994 werd de Medische Commissie intern opgesplitst in een kerngroep en een werkgroep. De kerngroep bestond in dat jaar en de jaren daarna uit clubarts Ad van Esch en de fysiotherapeuten Janine Kortbeek en Maria Dooyenburg. Zij hielden zich in de commissie bezig met coördinerende taken zoals het regelen van het sportspreekuur (wekelijks op dinsdagavond vanaf 21.00 uur in de EHBO-ruimte bij de atletiekbaan), het regelen van EHBSO (Eerste Hulp Bij Sport Ongevallen) bij wedstrijden en contacten met bestuur en externen, waaronder de sportpolikliniek van het Carolus Ziekenhuis in 's-Hertogenbosch en diverse huisartsen en orthopeden. De werkgroep van de Medische Commissie bestaat uit enkele sportmasseurs en is meer uitvoerend bezig. Het gaat daarbij om het voorbereiden/organiseren van cursussen, lezingen, workshops en het uitvoeren van een aantal tests. Verdere activiteiten van de commissie bestonden en bestaan o.a. uit het geven van sportmedische adviezen (bijv. na orthopedisch onderzoek bij de jonge wedstrijdturn(st)ers), het initiëren van een reanimatiecursus gegeven door de Hartstichting, het organiseren van de KNAU loop-sportfittest op onze atletiekbaan, het uitvoeren van een jaarlijkse medische screening van de wedstrijdturngroep (uitgevoerd door Janine Kortbeek en jeugdarts Kirsten Franken, in samenspraak met Prins Hendrik-atlete en arts Iris Waanders), het verzorgen van lezingen/workshops over o.a. blessurepreventie en stretching en sportmedische voorlichting bij loopclinics. De inzet van EHBSO bij atletiekwedstrijden beperkt zich tegenwoordig hoofdzakelijk tot thuis-competitiewedstrijden, omdat bij uit-wedstrijden de wedstrijdorganisator verplicht is zelf EHBSO te regelen.

Naar de mening van fysiotherapeute Janine Kortbeek heeft de sportmedische begeleiding bij Prins Hendrik de afgelopen decennia altijd voorzien in een uitgesproken behoefte. Aanvankelijk verliep de gang van een doorverwezen geblesseeerde sporter naar de huisarts moeizaam omdat veel huisartsen weinig met sportmedische aspecten bekend waren. Dat is in de loop der tijd verbeterd en adviezen vanuit de Medische Commissie van Prins Hendrik worden door de huisartsen in de regio serieus genomen. De Medische Commissie probeert ook een adviseerende rol te vervullen richting eigen trainers. Janine heeft veel met hen gesproken over de vereiste alertheid op blessurepreventie. Dat blijft nodig, onder andere bij nieuwe loopfenomenen zoals het Nordic Walking dat ook bij Prins Hendrik een vlucht genomen heeft.

thema

Materiaalbeheer onmisbaar

Eén van de vele onmisbare functies binnen Prins Hendrik is die van atletiek-materiaalbeheerder. In het verleden vervulde clubcoryfeeën zoals Frans van Run, Harrie van Vessem en Wim Bouwens deze functie. Vanaf 1987 is het materiaalbeheer in vertrouwde handen van Theo Grob (ingenieur Theo Grob, jawel) die tien jaar daarvoor lid van onze vereniging geworden was en aanvankelijk actief was bij de Oudertrim. Tegenwoordig loopt Theo nog twee ochtenden per week mee met de trimgroep van André de Jong. Nadat Wim Bouwens in 1987 plots overleden was, vroeg Rien van Haperen aan Theo of hij het atletiek-materiaalbeheer wilde overnemen. Dat deed hij en geleidelijk aan kwam daar ook het onderhoud van het clubhuis bij. Het ging dan om klussen zoals het schilderen van kozijnen, het repareren van deuren en het verhelpen van lekkages. De laatste jaren voert Theo het kluswerk aan het clubhuis niet allemaal zelf meer uit. Het merendeel wordt uitbesteed aan gespecialiseerde bedrijven.

Het beheer van het trainings- en wedstrijdmaterial voor atletiek omvat niet alleen het onderhoud, maar ook de aanschaf. Elk jaar heeft Theo voor die aanschaf een vast budget ter beschikking dat hij naar eigen inzicht kan besteden. De diverse trainingsgroepen kunnen jaarlijks via hun trainer, trainingscoördinator of voorzitter een wensenlijstje voor materiaal-aanschaf bij hem indienen. Bij de aanschaf gaat het dan om aanvul-

lend trainingsmateriaal of nieuw wedstrijdmaterial. Het wedstrijdmaterial wordt bewaard in de kelder onder het wedstrijdsecretariaat en in een speciaal daarvoor ingerichte loods achter de tribune. Hierin wordt ook een deel van het trainingsmateriaal voor de specialisatietrainingen opgeslagen. Het overige trainingsmateriaal is te vinden in het materialenhok tussen de kleedkamers.

In tegenstelling tot het "losse" trainings- en wedstrijdmaterial, werd en wordt het basismateriaal dat tot de baan behoort door de gemeente gefinancierd. Daaronder vallen bijvoorbeeld de startblokken, de horden, steeple-balken en de kooien voor het discuswerpen. De gemeente betaalt de kosten van de aanschaf en het onderhoud van deze baanattributen, maar de uitvoering van dat onderhoud ligt bij Prins Hendrik. Tegenwoordig kan Prins Hendrik voor onderhoudswerkzaamheden (van het schilderen van steeple-balken tot het schoonhouden van de fietsenstalling) een beroep doen op de welwillende mensen van het Werkvoorzieningsschap de Dommel (WSD). Hiervoor hebben Prins Hendrik en de WSD een onderling contract afgesloten.

Dagelijks werk

Onder het publiek is Theo Grob het meest bekend geworden als die man die tijdens atletiekwedstrijden regelmatig in een mini-tractor met aanhanger over de

Theo vertelt..

atletiekbaan rijdt om materiaal te brengen en op te halen. Maar niet alleen tijdens de wedstrijd is de materialenman actief. Ook het tevoren klaar maken van het wedstrijdterrein valt onder zijn verantwoordelijkheid. Hiermee wordt 's ochtends vroeg al begonnen, waarbij (met hulp van de WSD) de veldbelijning voor de werpnummers wordt aangebracht en de zandbakken voor het verspringen in orde gemaakt worden. Theo Grob heeft dit werk jarenlang uitgevoerd samen met zijn "materiaalcollega's" Piet van de Werdt en Toon Ruijs. In het wedstrijdseizoen vergen de activiteiten van Theo als materiaalbeheerder en baaninrichter gemiddeld zo'n 2 dagen per week. Toeschouwers bij een atletiekwedstrijd realiseren zich vaak niet hoeveel voorbereidingstijd ermee gemoeid is. Theo zegt wel eens moe te worden van die wedstrijddagen waarbij er na afloop niemand bereid blijkt om te helpen opruimen. Dan schijnt het opmaken van consumptiebonnen aan de bar belangrijker te zijn. Vaak is Theo op een wedstrijddag als eerste aanwezig en als laatste pas weg.

Als materialenman maakt hij zich ook regelmatig zorgen om de veiligheid en het goed omgaan met het atletiek-materiaal. Er wordt nog wel eens gevraagd om discus en speer tegenover elkaar op het veld uit te zetten, maar daar steekt Theo dan omwille van de veiligheid een stokje voor. Ook ziet hij soms kinderen in de werpkooi staan als er iemand in de ring staat te werpen en wordt er soms op speren geleund met de punt op het kunst-

Er was eens een pupilletje dat 40 meter moest sprinten, maar na de finish bijna 400 meter de baan in het rond liep omdat het kind niet wist waar het moest stoppen.

Of dat atleetje dat op de sprint 3 meter vóór de finish stil ging staan omdat er meerdere strepen over de baan lopen. Dan gniffelt Theo om de paniekerige reacties van de ouders langs de baan.

Maar ook om de soms aanwezige onnozelheid van juryleden moet Theo lachen.

Dan heeft hij tevoren in de bestuurskamer voor diverse onderdelen verschillende meetlinten klaar gelegd van 10 tot 100 meter lengte en dan blijkt even later dat een jurylid bij het verspringen staat te meten met een lint van 100 meter.....

stof. Allemaal zaken waar trainers alert op moeten zijn, aldus Theo. Theo zou eigenlijk zijn functie als materiaalbeheerder na al die jaren neer willen leggen, maar vervanging is op dit moment nog niet geregeld.

Harrie van Vesseem (foto links)

officiële weging werpmateriaal (foto links midden)

Theo Grob in zijn element (foto onder)

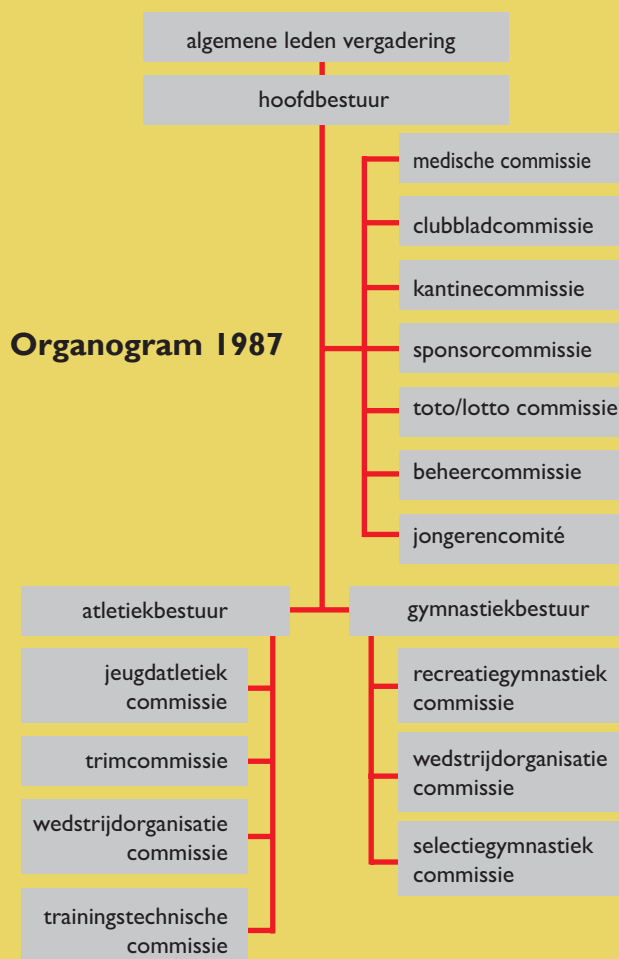

De bestuursstructuur aangepast

In de algemene ledenvergadering van juni 1987 werd een voorstel voor een nieuwe bestuursvorm van Prins Hendrik aangenomen. In de decennia daarvóór werd de organisatievorm binnen de vereniging herhaaldelijk aangepast. De bestuursstructuur was zodanig dat alle (hoofd-)commissies vertegenwoordigd waren in het algemeen bestuur, zonder dat de relatie bij de bestuursverkiezing naar een bepaalde functie werd gereguleerd. Voor een enkele commissie bleek het niet mogelijk een bestuurslid voor het algemeen bestuur te werven. Anderen vonden het een vrijwel onnodige belasting om naast de eigen commissievergaderingen ook nog de bestuursvergaderingen bij te moeten wonen, omdat slechts een relatief klein deel van de vergadering aan hun commissie werd besteed. Het bestuur was daarom van mening dat een herstructurering gewenst was. Hiervoor werd door een aparte commissie (onder regie van Rien van Haperen) een plan uitgewerkt. Op dit plan werd vervolgens door het bestuur en alle commissies positief gereageerd, zij het met enkele kanttekeningen vanuit de Trimcommissie. De nieuwe bestuursvorm waarmee de ledenvergadering instemde hield in dat onder de Algemene Ledenvergadering een Hoofdbestuur gevormd werd (bestaande uit 7 leden) met daaronder een Atletiekbestuur (waaronder 4 commissies) en een Gymnastiekbestuur (waaronder 3 commissies). Rechtstreeks onder het Hoofdbestuur opereerden dan nog 7 algemene commissies. Zie het organogram.

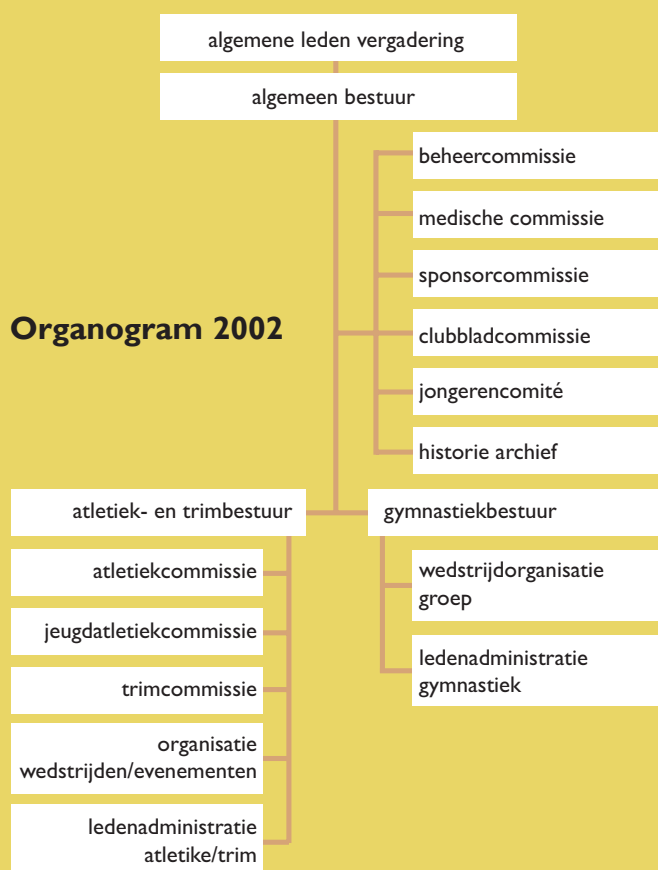
Millenniumwisseling

In de nieuwe opzet werd het Hoofdbestuur voornamelijk belast met beleids- en organisatorische zaken. De uitvoeringszaken kwamen veelal te liggen op het bord van het Atletiekbestuur, Gymnastiekbestuur en/of de commissies. Die kregen in de plannen een grote mate van zelfstandigheid in de aan hen toevertrouwde werkzaamheden. De eindverantwoordelijkheid bleef liggen bij het Hoofdbestuur. De bovenbeschreven bestuurs-

vorm van Prins Hendrik bleef zo'n vijftien jaar in stand. Na de millenniumwisseling begon men zich in bestuursvergaderingen en algemene ledenvergaderingen meer en meer af te vragen of de bestaande bestuursvorm wel toereikend was. Het geluid werd steeds vaker gehoord dat het onder het Hoofdbestuur vallende Atletiekbestuur en Gymnastiekbestuur ieder te weinig zelfstandigheid en bevoegdheden hadden en dus te afhankelijk waren van het Hoofdbestuur. Bovendien nam de behoefte om meer duidelijkheid te scheppen in de taken en bevoegdheden van het Hoofdbestuur en de twee afdelingsbesturen steeds meer toe. Een en ander vormde in 2002 voor Rien van Haperen aanleiding om over de bestuursvorm een beleidsnotitie te schrijven onder de titel "Apart en toch Samen". Hij baseerde zich

Organogram 2002

Rien van Haperen collecteerde binnen onze vereniging tal van meningen en suggesties over de gewenste bestuursvorm. Om de doelstellingen van beide afdelingen voldoende perspectief te geven stelde hij voor om de besturen van atletiek/trim en gymnastiek meer bevoegdheid en verantwoordelijkheid te geven, door ze beslissingen te laten nemen zonder eerst te hoeven wachten op de goedkeuring van het Hoofdbestuur. In het voorstel was sprake van een Algemeen Bestuur voor de ontwikkeling van overkoepelend beleid en daaronder twee autonome afdelingen (atletiek/trim en gymnastiek/turnen) die ieder verantwoordelijk zouden zijn voor de eigen organisatorische, financiële en sporttechnische facetten. Uitgangspunt daarbij was dat beide geledingen op termijn levensvatbaar moesten zijn. Rien stelde een stappenplan voor om de nieuwe bestuursstructuur uiteindelijk in 2005 gerealiseerd te krijgen. Die stappen hadden o.a. betrekking op het per afdeling inrichten van de ledenadministratie en contributie-inning, het per 2004 overhevelen van de diverse inkomsten en uitgaven (o.a. voor huur van accommodaties) naar de betrokken afdelingen en het aanpassen van de statuten op punten betreffende de bestuursstructuur.

onder andere op het Beleidsplan 2000-2005, waarin het voornemen opgenomen was om de toekomstige structuur van Prins Hendrik te herzien. Doelstelling daarbij was om te komen tot twee volwaardige geledingen atletiek/trim en gymnastiek die zelfstandig zouden functioneren onder de koepel van een Algemeen Bestuur. In het Beleidsplan 2000-2005 werden ten aanzien van de bestuursstructuur enkele uitgangspunten geformuleerd: Geaccepteerd zou moeten worden dat onderlinge subsidiëring van afdelingen kon bestaan, maar dat dit niet ongelimiteerd kon gebeuren;

Dat oplossingen voor urgente problemen binnen een bepaalde afdeling niet mochten worden geblokkeerd door bestaande regelingen binnen andere afdelingen.

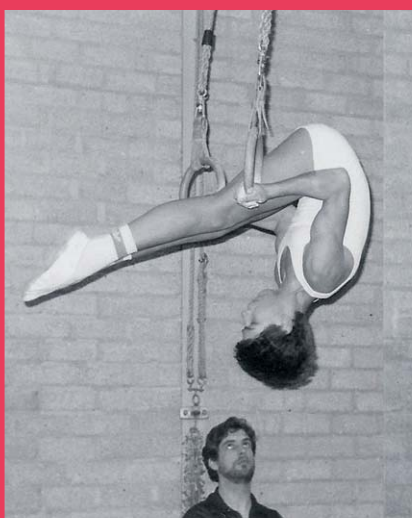
De Algemene Ledenvergadering van januari 2003 ging akkoord met de voorgestelde structuur. Er kwam inderdaad een Algemeen Bestuur, maar de voorgestelde verzelfstandiging van het AtletiekTrimBestuur en het Gymnastiekbestuur kwam in de periode 2003 tot 2008 niet echt uit de verf. Factoren die daarop invloed hadden waren onder andere de verderop in dit boek beschreven moeilijkheden rond de gymnastiekafdeling tussen 2004 en 2007, de algemene bestuurscrisis in 2005 en de plannen om de atletiekaccommodatie (met wellicht ook turnfaciliteiten) te verplaatsen naar Vught-Noord. Met name vanwege deze laatste ontwikkeling werd door het Algemeen Bestuur vanaf 2006 het accent veel meer gelegd op het uitstralen van eenheid als vereniging, dan op het verder verzelfstandigen van de afdelingsbesturen.

Jongensturnen en kleutergym in de lift

Op het bestuurlijke vlak zat de afdeling gymnastiek in de jaren tachtig in een rustig vaarwater en de samenstelling van het Gymnastiekbestuur bleef redelijk stabiel. Een steeds terugkerend item waarmee de bestuursleden te maken hadden was het zorgen voor een kwantitatieve en kwalitatieve goede trainersbezetting. Gymnastiek- en turntrainers kwamen en gingen. Soms speelde bij hun vertrek het ontbreken van tijd, maar regelmatig ging het ook om financiële redenen.

Desondanks lukte het turntrainer, trainingscoördinator en bestuurslid Mari Wijnen om in deze periode met name het wedstrijdturnen jongens en heren een opmerkelijke groei te laten doormaken en te brengen op een goed landelijk niveau. Finaleplaatsen bij de diverse Nederlandse kampioenschappen waren geen uitzondering en in 1986 werd Peter Voorneveld zelfs Nederlands kampioen op het onderdeel ringen. Overigens werden de Nederlandse kampioenschappen in 1983 voor het eerst door Prins Hendrik georganiseerd. Dat gebeurde in sporthal Ouwerkerk in het kader van het 75-jarig bestaan van onze vereniging. Twee jaar later viel deze eer ons weer te beurt bij de opening van de Martinihal in Vught.

De aanwezigheid van twee grote sportzalen bood onze vereniging geen garantie op het continu kunnen beschikken over een kwalitatief goede turnaccommodatie. In de eerste helft van dit decennium moest regelmatig gewisseld worden van trainingszaal. Het kwam zelfs voor dat leden met eigen auto's en aanhangers turnmateriaal van de ene gemeentelijke sportzaal naar de andere moesten overbrengen. En hadden we dan eenmaal een vaste trainingsstek gevonden (zoals in 1986 toen de afdeling wedstrijdgymnastiek sporthal Ouwerkerk in gebruik nam) dan was het turnmateriaal door anderen verplaatst of kon toegezegd materiaal niet door de gemeente worden aangekocht wegens geldgebrek. De trainingsfacilitering leverde in die tijd een soms moeizame relatie op tussen Prins Hendrik en de gemeente Vught. Medio jaren tachtig werd een commissie in het leven geroepen om de haalbaarheid te onderzoeken van een turnaccommodatie op sportpark De Koepel, naast de atletiekbaan en het clubhuis. Die commissie (waarin naast Prins

*Gymnastiek
in vogelvlucht*

de jaren
80

Hendrik ook de Gymnastiekbond en de gemeente participeerden) was echter geen lang leven beschoren. De wens van Prins Hendrik om een eigen turnaccommodatie te realiseren zou in de jaren negentig en in de 21e eeuw onderwerp van gesprek en discussie blijven, zonder concreet resultaat.

Vernieuwingen

In de jaren tachtig bleef de afdeling gymnastiek echter aan de weg timmeren. De jazzgymnastiek deed zijn intrede en met succes. Er kwam zelfs een wedstrijdgroep jazzgymnastiek die regelmatig demonstraties verzorgde. Maar het meest in het oog springend was de enorme groei van de kleutergymnastiek. In 1984 trad oud-turnster Diny van den Akker toe tot het Gymnastiekbestuur. Zij nam enkele jaren eerder al de lessen kleutergymnastiek over van Cor van Esch en onder de bezielende leiding van Diny groeide de kleutergymnastiek naar een omvang van rond de 200 kinderen. Van daaruit ontstond ook een doorstroming richting recreatiegymnastiek en wedstrijdgymnastiek.

thema

Kleutergymnastiek

In oktober 1970 bedachten Cor Kroes-de Laat en Cor van Esch-Bouwens de opzet van kleutergymnastiek bij Prins Hendrik. In het kader van niet denken maar doen, werd een zaal gehuurd (aanvankelijk de Petruszaal, later ook zaal De Kwebben) en startten ze op 4 november 1970 hun eerste les voor 3 en 4 jarigen. Het zou het begin blijken van een zeer succesvolle afdeling van Prins Hendrik. In ras tempo werd het aantal lesuren uitgebreid.

Vele succesvolle atleten en turners zijn bij de afdeling Kleutergymnastiek hun carrière begonnen. Binnen enkele jaren waren er meerdere lessen in meerdere zalen over Vught verspreid en er moest zelfs een wachtlijst worden aangelegd.

In 1975 nam Diny van den Akker (oud-turnster) enkele lessen kleutergymnastiek over. Zij nam ook zitting in het

Gymnastiekbestuur. Onder haar bezielende leiding groeide deze toch al zeer florerende afdeling nog verder. De wachtlijsten werden als maar groter, steeds meer lessen in steeds meer zalen. Ook startte Diny met het jaarlijkse “afgymmen”. Hierbij werd een soort eind-examen afgenomen op het moment dat men de kleutergym moest verlaten. Dit gebeurde bijna altijd in volle zalen, omdat van heinde en verre ouders, oma’s, opa’s, ooms en tantes kwamen kijken. Ook vandaag de dag vindt overigens dit afgymmen nog plaats. Voor zover bekend wordt daarbij een slagingspercentage van 100% gehaald!

Diny van den Akker haalde in 1988 Henny van Gennip naar Prins Hendrik. Henny woonde amper in Vught of Diny – die een neus had voor talent en ook een oog voor kleuterjuffen – had haar al gestrikt voor de kleutergymnastiek. Net als Diny heeft ook Henny zowel in de zalen als vanaf de bestuurstafel de kleutergymnastiek verder ontwikkeld. In het officiële maandelijks orgaan Turnblad van de Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Bond (uitgave oktober 1991) werd een uitgebreid interview opgenomen met Diny en

Henny. Hieruit bleek dat Prins Hendrik landelijk één van de voorlopers is geweest op het gebied van kleutergymnastiek. Een passage uit dat interview luidde als volgt: “De initiatiefnemers van destijds wilden de kinderen vooral alvast een beetje opleiden voor het verdere turnen. Bij Prins Hendrik gaat het erom de kinderen van drie tot zes jaar een goede motoriek te geven (thuis hebben ze onvoldoende ruimte om lekker te bewegen) en ze sociaal emotionele contacten met andere kinderen te bieden. De ukkies zelf zijn zich die bedoelingen uiteraard niet bewust: die hebben gewoon hartstikke veel plezier.” In 1992 was er sprake van 10 overvolle lessen (zo’n 200 kinderen) en een steeds maar groeiende wachtlijst. Een jaar later waren er 11 lessen met nog steeds een wachtlijst.

In 1993 ontstond binnen onze vereniging een bestuurscrisis, waarbij het Gymnastiekbestuur (inclusief Diny en Henny) opstapte. Hier begon de kentering voor de kleutergymnastiek. Wegens gebrek aan voldoende begeleiding en kader nam het aantal lessen (evenals bij de recreatiegymnastiek en het turnen) gestaag af, met als resultaat in 2007 nog slechts 1 les kleutergymnastiek.

2007, grondlegsters Cor Kroes-De Laat en Diny van den Akker op bezoek bij de kleutergymnastiek (foto onder)

Verdere kwaliteitsverbetering als devies

In de jaren negentig van de vorige eeuw maakte onze vereniging een periode door waarin voortgebouwd werd op ontwikkelingen die in het decennium daarvóór op de rails gezet werden. Het werken aan een verdere professionalisering binnen de vereniging was daarbij aan de orde. Hierbij werd overigens niet gedoeld op de inzet van beroepsmatige krachten in dienstverband, maar wel op een aanpak gericht op verdere kwaliteitsverbetering. Het werken hieraan kwam in die periode tot stand onder het voorzitterschap van twee achtereenvolgende verenigingsvoorzitters: Rien van Haperen en Berry Debrauwer (foto onder: links Rien en rechts Berry).

Met name vanaf de eerste helft van de jaren negentig bestond binnen onze vereniging een continue zorg om voldoende vrijwilligers als kaderlid in te kunnen zetten. Er werden diverse pogingen gedaan om leden te interesseren voor bestuurs- en commissiefuncties opdat de kaderlast niet steeds op dezelfde schouders bleef rusten. In het ene jaar hadden die pogingen meer succes dan in het andere. Atletiekliden van 16 jaar en ouder werden vanuit het bestuur aangeschreven om tenminste tweemaal per jaar een bijdrage te leveren aan het vele vrijwilligerswerk, maar die afstandelijke benadering had niet echt effect.

Meer succes had vaak de persoonlijke benadering van kandidaat-kaderleden en ook de start van het

Jeugdjuryproject waarbij leden van 12-13 jaar opgeleid werden tot jurylid. Eind 1992 kwam een speciaal ingestelde verenigingsbrede kaderproblematiekcommissie met haar aanbevelingen. In de periode daarna werd steeds vaker discussie gevoerd over de vraag of al het werk binnen Prins Hendrik wel door louter vrijwilligers verricht kon worden en of er betaalde dienstverbanden (met name op trainingstechnisch vlak) moesten worden ingevoerd. Bij de atletiekafdeling is dit laatste nooit een beleidspunt geworden.

Topsport

Ondanks de kaderperikelen bleek onze vereniging in staat om ontwikkelingen in gang te zetten gericht op stimulering en professionalisering. Vanuit de groep wedstrijdathleten die tot de Nederlandse (sub)top behoorden kwam steeds nadrukkelijker de vraag naar voren om extra begeleiding en facilitering. De suggesties van deze atleten liepen uiteen van het stellen van strengere eisen voor deelname aan de specialisatie-trainingsgroepen tot het aanstellen van een mentor voor topatleten, uitbreiding van medische faciliteiten en het ter beschikking stellen van extra financiële middelen. Het atletiekbestuur stelde haar beleidsvoornemens hierop af en dat resulteerde onder andere in de realisatie van de regeling "Ondersteuning Topsport", later ook wel genoemd "het TopSportstimulerings-Plan".

Atleten die op grond van hun prestaties voor deze regeling in aanmerking kwamen, konden aanspraak maken op financiële vergoeding van medische keuringen, massages, materialen, extra trainingen of stages, reiskosten, inschrijfgelden etc.

Ook de verdere uitbouw van de medische begeleiding, vastgelegd in een beleidsplan van het Sport Medisch Team, was een uiting van een professionelere aanpak. Daarnaast kreeg onze vereniging in de jaren negentig ook te maken met het fenomeen sport en commercie. Te denken valt aan de constructieve samenwerking van 1992 tot 1996 tussen Prins Hendrik en het Vughts afbouwbedrijf Schuurmans dat een eigen atletiekgroep oprichtte waaraan ook PH-atleten deelnamen. Nadat het bouwbedrijf die eigen atletiekgroep had opgeheven, gaf zij Prins Hendrik een flinke financiële injectie die aangewend werd voor het TopSport-stimuleringsPlan. Begin negentiger jaren werden ook twee sponsorcontracten afgesloten (met Runnersworld en het MBO-College) en tijdens een persconferentie in ons clubhuis gepresenteerd. De sponsoractiviteit werd naar buiten toe duidelijk zichtbaar: Prins Hendrik kreeg briefpapier met een sponsorlogo, er verschenen meer reclameborden langs de atletiekbaan en er werd een nieuw atletiek-clubshirt geïntroduceerd. Het oude PH-geel met blauw werd vervangen door een clubtenu met blauw en wit en met het sponsorlogo.

Maar er waren meer veranderingen: in 1992 werd het clubhuis ingrijpend verbouwd en uitgebreid. In de tweede helft van de jaren negentig kreeg Prins Hendrik een nieuwe geautomatiseerde ledenadministratie, een eigen website en in eigendom ook elektronische tijdmeting bij atletiekwedstrijden. En op grond van het beleidsplan 1995-2000 werden pogingen gedaan om een accentverschuiving te realiseren in de verzelfstandiging van de hoofdafdelingen. Er werden in dit opzicht wel vorderingen gemaakt, maar het zetten van concrete stappen zou ook in de eenentwintigste eeuw doorgaan.

In de laatste jaren voorafgaand aan de millenniumwisseling verslechterde de financiële situatie. Grootste knelpunt vormde de snel stijgende huren van de gemeentelijke accommodaties, welke slechts ten dele door verhogingen van de contributie konden worden gecompenseerd. Door een teruglopend ledenaantal en het achterblijven van sponsor- en kantine-inkomsten drukten de huren steeds zwaarder op de begroting. In 1999 belandde Prins Hendrik in de rode cijfers. De penningmeester deed een oproep richting leden en commissies om zuinig te zijn met uitgaven en riep bovendien de gemeente op om het tarieven- en subsidiestelsel aan te passen.

Als een grote vereniging met ambitieuze doelstellingen, maar met financiële zorgen stapte Prins Hendrik de eenentwintigste eeuw binnen.

thema

Prins Hendrik negentig jaren jong

Bij de viering van het 90-jarig bestaan van onze vereniging liet Prins Hendrik zien op hoge leeftijd nog erg vitaal te zijn. De jubileumdag op zaterdag 9 mei 1998 stond in het teken van de alternatieve Olympische Spelen. Dit hield in dat voor alle leden vanaf drie jaar een gevarieerd sport- en spelprogramma georganiseerd werd met aansluitend een avondprogramma en een feestavond in het clubhuis.

Al in april 1997 startte een organisatiecomité "PH-90-Jaar" met de voorbereidingen. Dit comité telde 10 actieve leden en werd gecoördineerd door Rien van Haperen.

Het werd uiteindelijk een erg geslaagde jubileumviering. De alternatieve Olympische Spelen werden op en rond de atletiekbahn en in het bos gehouden. De opzet van de spelen werd gebaseerd op de vijf Olympische ringen. Elke ring stond voor een cluster van verwante spelletjes die in ongeveer 1,5 uur moesten worden afgewerkt. De vijf spelcircuit hadden als thema: water, historie, survival, sport en denksport. Het circuit Water (waar-

onder o.a. een dienbladrace, sponzen gooien en buikschuiven) werd voorbereid door de Oudertrim, het circuit Historie (waaronder zaklopen, ringsteken, en vlaghangen) kwam op conto van de trimtrainers, het thema Sport (o.a. strandvolleybal, worstelen en skelteren) werd georganiseerd door de atletiektrainers en het circuit Denksport (van een puzzelspeurtocht tot schaken en geuren herkennen) werd voorbereid door de turntrainers. Tenslotte lag het circuit Survival in de vertrouwde handen van het Jongerencomité dat de Olympische deelnemers o.a. liet abseilen, touwbruglopen en boomstamsjouwen.

In totaal hadden zich 36 teams met ongeveer 300 deelnemers aangemeld voor de spelen. Daarnaast streden nog 15 jeugdgroepen met circa 90 deelnemers in de leeftijd van 3 t/m 8 jaar om de zo fel begeerde Olympische medaille. Om tien uur 's ochtend begon de openingsceremonie. Daarbij mocht het Olympisch vuur natuurlijk niet ontbreken. Dit vuur werd een uur eerder al door de Bosploeg tijdens een estafeteloop door Vught gedragen. De route van deze estafette voerde

langs diverse atletiek- en gymnastieklocaties waar Prins Hendrik ooit gehuisvest was. Toen het vuur op het sportpark De Koepel werd binnengebracht stonden alle deelnemende teams op het middenterrein in defilé opgesteld (elk team met een eigen vlag). De Olympische vlam werd ontstoken door oud-topatleet met Olympische ervaring Harry Schulting en de gymnastiekafdeling hield een fraaie gymdemonstratie. Nadat voorzitter Berry Debrauwer de alternatieve Olympische Spelen had geopend gingen de ploegen aan de slag. Het werd een fraai spektakel waaraan tevoren al de nodige aandacht geschonken was in Het Klaverblad en De Bossche Omroep en waar veel toeschouwers op af kwamen. Na de prijsuitreikingen was er een buffet voor deelnemers en medewerkers vanaf 12 jaar, gevolgd door een uurtje met voordrachten, soundmix en sketches. De feestavond tenslotte werd er één die paste in de traditie van onze vereniging. Voor de viering van het 90-jarig jubileum werd enorm veel werk verzet en het resultaat stemde alom tot tevredenheid.

volop festiviteiten tijdens de viering van het 90-jarig bestaan

thema

Jeugdathletiek

Op 27 september 1958 startte Prins Hendrik met een jeugdathletiekafdeling voor jongens van 11 tot en met 14 jaar. In een lokaal krantenbericht uit die tijd lezen we:

“Deze afdeling, welke onder leiding staat van dhr. H. van Vessem, start zaterdag 27 september a.s. om 4 uur en eventuele liefhebbers kunnen zich aanmelden op het Sportpark aan de Loonsebaan. Ieder lid van deze afdeling ontvangt een speciaal ontworpen “prestatie-kaart” waarop de vorderingen door het bestuur worden bijgehouden. De contributie voor deze jeugdige leden bedraagt slechts 70 cent per maand, voor welk bedrag ook aan de lessen van de gymnastiekafdeling kan worden deelgenomen, hetgeen terwille van de gewenste alzijdigheid van de jeugd, ook ten zeerste wordt gestimuleerd.

De ouders, welke een sportieve vorming van hun kinderen op prijs stellen, kan deze nieuwe afdeling van Prins Hendrik ten zeerste worden aanbevolen!”

Na de verhuizing van Prins Hendrik in 1970 van het sportpark “Ons Buiten” naar de sintelbaan aan de Koepelweg ontstond een grote toeloop van leden voor de pupillen- en CD-juniorenafdeling. Om deze jeugd vanaf 8 tot en met 15 jaar goed op te kunnen vangen werd de Jeugdathletiekcommissie (JAC) opgericht. Theo Beks en Marijke van Vessem organiseerden vanuit die commissie trainingen en wedstrijden. Hun beleid was erop gericht de jeugd spelenderwijs in meerkampvorm atletiek te leren en wedstrijdervaring te laten opdoen, waarbij er voor werd gewaakt geen te eenzijdige atletieks te kweken. De Jeugdathletiekcommissie slaagde in haar opzet. Onder voorzitterschap van Henk Spoor zagen we een bloeiende jeugdafdeling. Er waren jaarlijks wedstrijden tegen atletiekvereniging Caesar uit Beek (L)

en tegen de deelnemers aan de PTT-jeugdvakantiekampen. Bij de competitie in District Zuid draaiden de pupillen en CD-junioren goed mee. Hoewel er niet echt prestatiegericht werd gewerkt, waren er toch leuke successen te melden, soms ook op nationaal niveau. Bij de jongste junioren liepen in de jaren zeventig opvallend veel talenten rond, zoals Peggy en Yvonne van de Brink, Carla Dansack, Franka van Vessem, Annet Sluiters, Monique Meeuwssen en Mieke Stark. Bij de jongens hadden we Willy van Keulen, Ton Beks, Harry Schulting, Hans Kuys, Hans Jansen, Eddy Bouwens, Ruud en Frank Verkoeijen, Rob Gallé, Harry van Vessem, Johan Rutten en Jos Verweij. De meeste van deze jongens en meisjes zagen we later terug bij de senioren. Naast atletiek deed de jeugd in die jaren zeventig (de tijd dat o.a. Leo van de Broek trainer was) mee aan andere activiteiten zoals de Buitendag en de weekendkampen in Biezenmortel.

Door de jaren heen vroeg de bezetting van de Jeugdathletiekcommissie de nodige aandacht. De samenstelling wisselde vaak. Dit kwam onder meer omdat er regelmatig ouders in zaten die met de commissie-activiteiten stopten als hun zoon of dochter overging naar de AB-juniorengroep. Toch slaagden de diverse JAC-voorzitters er in het algemeen wel in om de bezetting van de jeugdcommissie en het jeugdtrainerskorps op voldoende peil te houden. Rond 1978 trad Wim Duijnsveld aan als voorzitter. Het jeugdwedstrijdsecretariaat werd verzorgd door Jos van Limpt en Hennie Janssen. In hun tijd deden de jeugdleden mee aan competitiewedstrijden en crossen van het regionaal samenwerkingsverband Midden-Brabant. En in die periode werd door Prins Hendrik voor het eerst een indoorwedstrijd voor pupillen en CD-junioren gehouden, een winteractiviteit die tot op heden traditie is gebleven. Maar er werd ook aandacht besteed aan het sociale ele-

Onderschrift

ment: markante jeugd-evenementen, toen en in latere jaren, waren de St. Nicolaasochtend, de Carnavalsmiddag en de feestavond tijdens de jeugdclubkampioenschappen. Onder aanvoering van Ad Mulders kreeg de jeugdathletiek in de periode 1985 – 1991 diverse nieuwe impulsen. Er werden in één keer acht nieuwe jeugdtrain(st)ers aangetrokken en de afdeling groeide naar gemiddeld zo'n 220 jeugdleden. Opvallend in die tijd waren diverse jeugdleden van Molukse afkomst die zeer talentvol bleken, zoals Rachel Kiriwenno, Lutcia Lalihatu en Mascha Maulany. Vanuit de jeugdathletiekafdeling van Prins Hendrik werden ook diverse contacten gelegd met jeugdafdelingen van andere verenigingen. Zo kwamen er zogenaamde duo-meetings en trial-meetings op het wedstrijdprogramma. Daarbij organiseerde Prins Hendrik jaarlijks samen met twee of drie verenigingen een jeugdwedstrijd die bij toerbeurt bij één van die verenigingen (bijvoorbeeld in Tilburg, Uden en zelfs in België) gehouden werd. En wie herinnert zich niet de Ouder-Kind-wedstrijd die jaarlijks op onze atletiekbaan gehouden werd, waarbij ouders samen met hun kind enkele atletiekonderdelen afwerkten en de Duo-tweekamp waarbij een PH-pupil of junior een vriendje of vriendinnetje (dat geen lid was) mocht uitnodigen om samen een meerkamp te doen? Door Wim Duijnsveld en Ad Mulders werden in Vught veel jeugdathletiekwedstrijden georganiseerd. Zij waren daarbij vaak wedstrijd-leider, materialenman en jury-coördinator tegelijk. Later werd het organiseren van jeugdwedstrijden overgelaten aan de Wedstrijdorganisatiegroep. In die tijd was het met name Corien van Vessem die het jeugdwedstrijdsecretariaat met veel inzet runde. Voor het aantrekken van juryleden werden vaak ouders gevraagd die tijdens jeugdtrainingen meededen aan de (nog steeds bestaande) Oudertrim en ook het door Ad Mulders gecoördi-

neerde Jeugdjuryproject van de KNAU leverde de nodige jurybezetting op. In die jaren tachtig en negentig kenmerkte onze jeugdathletiekafdeling zich vooral door een grote saamhorigheid tussen de jeugdtrainers, commissieleden, ouders en kinderen. Er werd regelmatig met bussen naar wedstrijden gegaan en jeugdathletiek werd vooral in de breedte opgezet, zodat ook minder talentvolle jeugdleden aan hun trekken konden komen. Het aanbieden van atletiekvormen op een speels-prestatieve manier voerde de boventoon en dat had grote aantrekkingskracht op kinderen. Er was eind jaren tachtig bij de junioren CD nog geen sprake van specialisatietraining en toch werd er af en toe opvallend goed gepresteerd. Vermeldenswaard zijn bijvoorbeeld de 4x80meter estafette meisjesploeg junioren C die driemaal achtereenvolgens Nederlands kampioen werd en de competitieploeg jongens junioren C die in Amsterdam het Nederlands kampioenschap behaalde.

Trainingstechnische aspecten

In de tweede helft van de jaren negentig werd onder het voorzitterschap van Kees Heesbeen steeds meer aandacht besteed aan de trainingstechnische aspecten van de jeugdathletiek. Het ging daarbij zowel om de eenduidigheid in methodiek als om vormen van gespecialiseerde training. Aanvankelijk werd aan junioren C en tweedeaars junioren D de mogelijkheid geboden om naast de reguliere jeugdtrainingen op maandag en woensdag, op aangeven van de eigen trainer een extra training op vrijdagavond te volgen. Daarbij werd per onderdeel getraind door een vaste jeugdtrainer en konden de meer talentvolle leden extra trainen op hun favoriete atletiekonderdeel.

In 2005 werd door het Atletiek-Trimbestuur een externe trainingscoördinator aangetrokken in de per-

soon van Vince de Lange, die de opdracht kreeg een inhoudelijk trainingsplan met betrekking tot alle jeugdgroepen op te stellen. In samenwerking met jeugdvoorzitter Foppe Weijer en alle jeugdtrainers kwam dit trainingsplan in 2006 tot stand, waarbij zowel de doelstellingen, de methodiek en de seizoensplanning per trainingsgroep vastgelegd werden. In vervolg daarop en naar aanleiding van het streven van de Atletiekunie om verenigingen beter te laten inspelen op vraagbehoeften van atleten, werd in 2007 bij onze jeugdathletiekafdeling een begin van specialisatietraining ingevoerd met behulp van het project Differentiatie. Dit hield in dat de jeugdgroepen weliswaar ingedeeld bleven op leeftijd, maar dat bij alle trainingsgroepen jongens en meisjes samen gingen trainen. Bovendien werd binnen elke trainingsgroep (mini-pupillen tot en met junioren D) per onderdeel bekeken hoe ver een atleetje was in zijn of haar ontwikkeling en op basis daarvan werden groepen gemaakt op niveau. De junioren C kozen in de nieuwe opzet (in navolging van de oudere A en B junioren) per half jaar in welke C-specialisatiegroep ze wilden trai-

nen: werpen, springen, sprint/horden, meerkamp of middellange afstand. Daarnaast streefde men ernaar om de betere C-junioren een extra training per week te geven bij één van de specialistengroepen (bestaande uit A-B-junioren en senioren).

De komende jaren moet blijken wat de effecten zijn van deze nieuwe trainingsopzet. Het doel is in ieder geval om via differentiatie en specialisatie tijdens aantrekkelijke trainingen de jeugdleden te binden aan onze vereniging opdat kwaliteit en kwantiteit een goede doorstroom bevorderen naar de senioren.

Foto links
2007, Junioren A Nederlands kampioen

Foto rechts
1989, Junioren C-ploeg winnaar
landelijke competitiefinale

thema

De Ekiden

Nederland raakte begin jaren negentig in de ban van een uit Japan overgewaaid fenomeen: de Ekiden. Bij deze marathon-estafette legden ploegen van zes deelnemers gezamenlijk de 42 kilometer en 195 meter af. Deze marathon-afstand werd verdeeld in zes etappes, van achtereenvolgens 5, 10, 5, 10, 5 en 7,195 kilometer. De wissels tussen de deelnemers vonden plaats op de atletiekbaan, door het overgeven van een sjerp, de zogenaamde tasuki. Dat wisselen leverde in de overvolle wisselzone soms hilarische tafereelen op. De Ekiden mocht zich met name in Vught in een grote populariteit verheugen. Dat was ook niet vreemd, met de sterke marathongroep van Leo van de Broek én de opbloeiende trim binnen de gelederen. Mensen als Berry Debrauwer, Theo Grob, Liesbeth Witteveen, Rien van Haperen en Ans van Brunschot zorgden er organisatorisch voor dat de Ekiden ruim tien jaar lang een evenement van aanzien was.

Het allereerste NK Ekiden werd in 1993 gehouden in Utrecht. Het allerlaatste NK Ekiden vond in 2004 in Vught plaats en dat was niet bepaald toevallig. Prins Hendrik maakte namelijk zowel de opkomst als de ondergang van de Ekiden van dichtbij mee. Zo maakte Vught een aantal jaar deel uit van het door kopieerder Océ in 's-Hertogenbosch gesponsorde Ekiden-circuit. Dat bestond verder uit de Ekidens in Zwolle, Utrecht en Dordrecht. In de hoogtijdagen van de Ekiden deden er in Vught ruim 240 ploegen mee, verdeeld over de categorieën wedstrijd, recreanten en bedrijven. Nergens in Nederland trok een Ekiden méér deelnemers. Op 20 maart 1994 werd vanaf De Koepel het tweede NK Ekiden gehouden. Dat werd een eclatante overwinning voor het team van AV Schuurmans, de in Vught geboren commerciële atletiekploeg. Simon Vroemen, Armand van der Smissen, Jan van Rijthoven, Tonnie Dirks, Henk Gommer en Greg van Hest legden de marathon-afstand samen af in 2.06,30, een tijd die nooit meer door een clubteam zou worden verbeterd. Ook in 1999 en 2004 organiseerde Prins Hendrik het NK Ekiden.

De eigen Prins Hendrik-ploegen boekten grote successen en dan vooral bij de mannen. Atleten als Stan Rijken en Michiel Otten vormden een aantal jaar lang de basis voor een zestal, dat amper te kloppen bleek. Diverse Nederlandse Ekiden-titels waren stevast goed voor deelname aan de Europa Cup op de halve marathon, een bonus waarvan dankbaar gebruik werd gemaakt. Door de overal teruglopende belangstelling – een feit waar zelfs het binnenhalen van de NSK (Nederlandse Studenten Kampioenschappen) Ekiden niets aan kon veranderen – én de magere tijden van de winnende ploegen (soms zelfs boven de 2.20 uur) besloot de Atletiekunie het NK Ekiden na 2004 van de wedstrijd-kalender te schrappen. De laatste Ekiden in Vught werd in het voorjaar van 2005 gehouden. De Ekiden gaat bij Prins Hendrik de boeken in als een evenement waarin strijd en gezelligheid prima samengingen en waarbij het groepsgevoel de boventoon voerde. Het lopen van een hele marathon was immers niet voor iedereen weggelegd.

thema

Van veteranen tot masters

Het actief met baanatletiek bezig zijn hield lange tijd zo'n beetje op rond je 35ste. Daarin kwam medio jaren tachtig echter verandering. Met de opkomst van de veteranenatletiek in Nederland bleken er ook binnen Prins Hendrik atleten bereid om langer op niveau door te gaan. Waar het aanvankelijk vooral de vrouwen waren die zich lieten gelden is het accent in de loop der jaren langzaam verschoven richting mannen. Prins Hendrik sprak en spreekt in de Masters-atletiek, zoals de veteranen tegenwoordig heten, een geducht woordje mee.

Het was Netty van Hedel die halverwege de jaren tachtig het veteranenvirus begon te verspreiden binnen Prins Hendrik. Zij slaagde er geleidelijk aan in ook anderen enthousiast te maken en zo ontstond zowaar een heuse vrouwen veteranenploeg. Die bestond naast Netty ondermeer uit Maria Peters, Joke Pechtold, Janine Kortbeek, Hanneke de Bruijn en Diny Klomp. Ook Petra van Limpt en Jet Verlouw droegen regelmatig hun steentje bij. Alle vrouwen waren 35 jaar en ouder en misschien maakte dat de instap nog wel redelijk gemakkelijk. Bij de mannen gold in die tijd immers nog een leeftijdsdrempel van 40 jaar, voordat ze als veteranen konden worden bestempeld. Eind jaren tachtig, begin jaren negentig beleefden de vrouwen hun glorie tijd als veteranen. Ze wonnen diverse malen de Nederlandse clubcompetitie en grossierden in nationale titels. Het waren met name 400 en 800 meter-loopster Diny Klomp en hoogspringster (later ook hinkstapspringster) Janine Kortbeek die zich ook internationaal lieten gelden. Ze bezochten EK's en WK's over de hele wereld en toonden zich daar in hun leeftijdsklassen ook mondiaal van hoog niveau. Zo werd Diny drie keer Europees Kampioene

op de 800 meter en wist Janine zelfs wereldtitels hoog- en hinkstapspringen mee terug naar Vught te nemen.

Waar de veteranenatletiek in Nederland in de

beginjaren nog tot wasdom moest komen bleek de invoering van de 5-jaren klassen een gouden zet. Dat leidde uiteindelijk tot de acceptatie van de fanatieke veteraan, iets waarover in de begintijd nog wel eens denigrerend werd gedaan. Waren het bij Prins Hendrik lange tijd de vrouwen die, zeker als ploeg, het beeld bepaalden: daar kwam na de eeuwwisseling langzaam verandering in. Onder impulsen van Ruud Postma kreeg ook een sterke mannenploeg gestalte, met namen als Tonnie Dirks, Jeroen Bronwasser, Michel van de Luytgaarden, Gerard Kitslaar en Kees van Pelt. Toen de leeftijd om Master te worden eenmaal was gelijkgetrokken naar 35 jaar konden ook actieve baanatleten als Michiel Otten en Eric Beart hun steentje bijdragen. Zo groeide ook de PH-mannenploeg uit tot een begrip in de Master-atletiek. Door de naam en faam die de Masters van Prins Hendrik in den lande verwierven zag men in Vught ook wel een prima oord om de Nederlandse Kampioenschappen voor deze categorie te huisvesten. Dat gebeurde maar liefst drie jaar op rij, met Ruud Postma als kartrekker, en dat zette Prins Hendrik nog nadrukkelijker op de kaart als een vereniging waar ook de oudere atleet het beste uit zichzelf wist te halen.

Janine Kortbeek

2007, Mastersploeg Nederlands kampioen

De Trimcommissie door de jaren heen

Als we tegenwoordig bij Prins Hendrik een kijkje nemen, lijkt het alsof het altijd zo geweest is: de hele week - letterlijk - trimmers aan de loop rond sportpark De Koepel in een verscheidenheid aan groepen en in soorten activiteiten waar geen eind aan schijnt te komen. Toch is de afdeling trim eigenlijk nog maar een jonge loot binnen onze vereniging. Althans, als herkenbaar onderdeel in de verenigingsstructuur van Prins Hendrik. Want wat is nu 38 lentes in een vereniging van 100 jaar regen en zonneschijn?

Het accuraat bijgehouden Historisch Archief geeft een vrij compleet beeld van de trimafdeling en de Trimcommissie in de afgelopen 35 jaar. Hierin komt bijvoorbeeld naar voren dat het 25-jarig bestaan van de Trimcommissie op 7 mei 1995 nog uitbundig gevierd werd, maar men – met spijt in het sporthart - het 30-jarig bestaan compleet vergeten was.

De afdeling trim, gecoördineerd door de Trimcommissie als “afsplitsing” van de afdeling atletiek, heeft altijd zelf zo’n beetje haar eigen weg moeten vinden binnen Prins Hendrik. Wanneer viel je als lid nu onder de zorgen van de Trimcommissie en wanneer onder die van de Atletiekcommissie of Gymnastiekcommissie? Want laten we niet vergeten dat de Trimcommissie eigenlijk de recreatieve sport vertegenwoordigde en daarom het overgrote deel van de vereniging. In de eerste verslagen doken bijvoorbeeld de damesrecreatiegroepen (ook

dames-lenigheidsgroepen genoemd) van de gymnastiek op, zonder dat dat overigens tot iets leidde. Want al snel had de Trimcommissie toch alle kenmerken van een spin-off van de atletiek. Zeker in de eerste twintig jaar. Er was een standaard jaarprogramma dat elk jaar om veel organisatorische inspanningen vroeg. Om dat rond te krijgen was nogal wat menskracht nodig. Aanvankelijk hoorden daar de specifiek voor de trimfamilie opgezette evenementen bij zoals de Trimmeerkamp (balrollen over 50 meter e.d), de Trimdriedaagse (dirty cross, oriënteringstocht, trioloop) en trimcocktails (lopen, wandelen, fietsen). Maar ook evenementen zoals de Lunettencross, Coopertesten, Spaghettiloop, Bitterballopen, Herfstloop, Surpriseloop, Krentenbroodloop en de Brabants Dagblad Kangoeroeloop, waarbij met name de culinair getinte lopen opvielen. Een aantal van die lopen is allang weer geschrapt van het jaarprogramma of opgegaan in andere evenementen, georganiseerd in afzonderlijke werkgroepen.

„Was sich liebt, dass neckt sich“ : als dat binnen Prins Hendrik ergens op van toepassing is, dan was dat wel op de verhouding Atletiekbestuur en Trimcommissie. De hele geschiedenis van de Trimcommissie was er één die doordrenkt was met „conflicten“ die zich bijna allemaal afspeelden op het uitvoeringsvlak. De kalenders van atletiek en trim wilden lange tijd niet sporen en dat leidde nogal eens tot – voor zover op te maken uit de trimverslagen – emotionele uitbarstingen die uiterst neutraal werden genotuleerd. Want dan was er weer een

Trim in vogelvlucht

wedstrijd door die atleten gepland op een dag of tijdstip waar de trim al een optie op had genomen. Of namen de atletengroepen weer niet deel aan ook voor hen bedoelde trimactiviteiten. Van die dingen dus.

In 1983, bij het 75-jarig bestaan van Prins Hendrik, was Frans van Run nog altijd de gedreven voorzitter van de Trimcommissie. Rinus Traa vervulde de functie van overijverige secretaris die nauwlettend de vergaderonderwerpen notuleerde. Begin jaren tachtig hield de Trimcommissie zich jaarlijks bezig met zeven bekende loopevenementen. Na het voorzitterschap van Frans van Run was o.a. Henk Timmermans flink in de weer voor de trim. Hij stond bekend als een grote regelaar met tal van contacten binnen en buiten de vereniging. Henk was indertijd ook de man die de Kangoeroeloop jarenlang met succes in organisatorisch goede banen wist te leiden.

In 1986-1987 was er sprake van een soort bestuurlijke trimcrisis. Toen men vanuit de trim voorstelde om in plaats van een voorzitter te gaan spreken over een „gespreksleider“, vond het Hoofdbestuur dat toch een beetje te ver gaan. Dat bestuur wilde zelf een trimvoorzitter aanstellen en in de Trimcommissie werd in de spiegel gekeken: wie was wel en wie was niet officieel lid van de Trimcommissie? En over 'doeners' die de theorievergaderingen van de 'denkers' niet meer bij hoefden te wonen. Brandende kwestie in 1987 was de herstructurering van de verenigingsopbouw op bestuursniveau

en dan met name het samenvoegen van de atletiek- en trimafdeling.

In de daaropvolgende jaren was het een komen en gaan van trimcommissieleden, maar ook een periode waarin veel vastgelegd werd. Tot in details werden taakverdelingen op papier gezet, beleidsvoornemens geformuleerd, jaarplannen gemaakt enz.

In 1992 trad Agnes van Geijn aan als voorzitter. Eind 2000 leek er enige wanhoop in de Trimcommissie aanwezig: men vroeg zich af of de Trimcommissie binnen Prins Hendrik nog wel moest blijven bestaan. Aanleiding was het vertrek van een groot aantal leden (om zeer plausibele redenen) uit de Trimcommissie.

Al in 1994 werd binnen de Trimcommissie voor het eerst gesproken over de optie 'wandelen', een nu bijna niet meer weg te denken onderdeel van de trim. In de eerste commissievergadering van 1995 was het wandelen als onderdeel van de trim een officieel feit. Van de levensvatbaarheid was men overigens nog niet helemaal zeker: men wilde het tot oktober 1995 aanzien. Die periode werd verlengd tot maart 1996 en er viel warempel enig optimisme te bespeuren ten aanzien van het wandelen.

In 1997 kwam voor het eerst de organisatie van een Avondvierdaagse aan de orde. Geen eigen initiatief, maar een verzoek van het Rode Kruis. Men was eerst nog wat terughoudend, maar Prins Hendrik raakte in de loop van dat jaar steeds meer geïnteresseerd. In 1998 ging die Avondvierdaagse van start.

thema

De oudertrim, een project met alleen winnaars

Begin jaren 80 zag André de Jong met lede ogen aan dat tijdens de atletiektrainingen van de pupillen en junioren tientallen ouders, regelmatig op hun horloge kijkend, sigaretje rokend, koffie drinkend, krantje lezend of met lange gezichten in het clubhuis zaten te wachten op het einde van het trainingsuurtje van hun kroost. Een redelijk deel van die ouders kwam van buiten Vught en was genoodzaakt de tijd nabij de baan door te brengen. André vond dat maar niks. Hij bedacht dat het nog niet

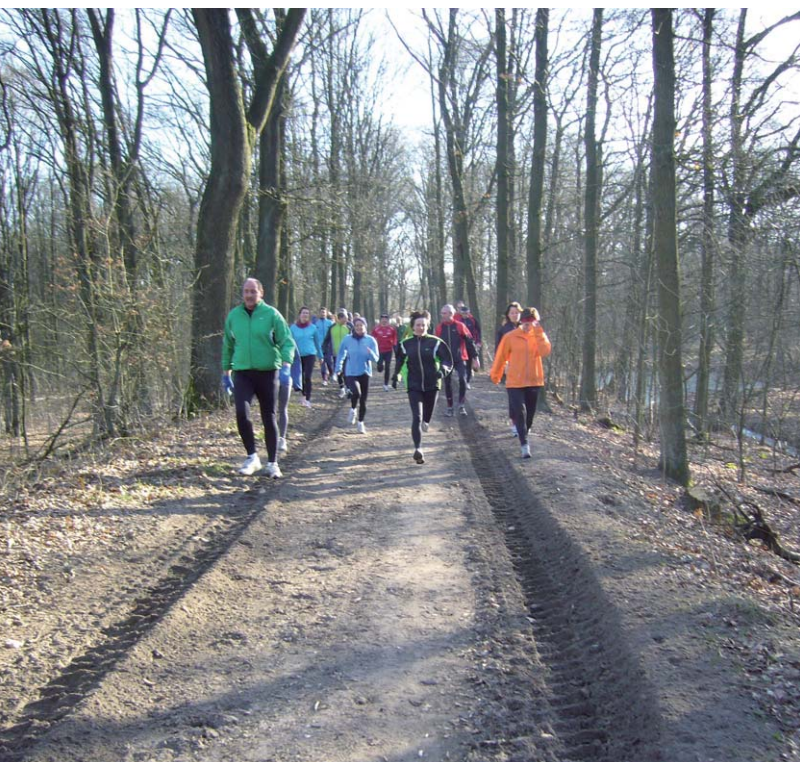
zo'n slecht idee zou zijn als hij die ouders zou uitnodigen om zelf in sportkledij te verschijnen en dat uurtje actief bewegend door te brengen. Dat zou als voordelen hebben dat, mocht het initiatief aanslaan, die ouders graag naar de Koepelweg zouden komen, wellicht lid zouden worden van Prins Hendrik en wellicht in te schakelen zouden zijn bij het vele vrijwilligerswerk dat gedaan moest worden. Immers, de ouders hoefden voor dat uurtje niets te betalen. En inschakelen als jurylid bij jeugdwedstrijden was en is voor veel ouders een vorm van tegenprestatie. Het initiatief van André de Jong bleek een schot in de roos. Vandaag de dag bestaat de Oudertrim nog altijd. Ook nu nog zijn talloze ouders van die beginperiode actief in kaderfuncties of in loopgroepen.

Extra service

De Oudertrim is nooit onderdeel geweest van de afdeling trim, hoewel er in de loop van de jaren heel wat ouders die bij de Oudertrim begonnen zijn, overgestapt zijn naar de reguliere trimloopgroepen. Sommigen zijn daar zelfs doorgestroomd naar de lange afstandgroepen. Officieel is de Oudertrim als activiteit ondergebracht bij de afdeling Jeugdathletiek. Die afdeling biedt de Oudertrim aan als een extra service van de vereniging aan de ouders van de jeugdleden.

Al jaar en dag starten de trimmende ouders in de zomer op maandag en woensdag om 18.30 uur. In de wintertijd op zaterdag om 10.00 uur.

De inhoud van de trainingen wordt bepaald door de trainers van dienst. De grondlegger, André de Jong, heeft ruim 15 jaar het tempo aangegeven, al of niet geassisteerd door hulpkrachten zoals indertijd Tom Lagarde en Geert van den Brand. Ad Mulders is geruime tijd een buitengewoon enthousiaste "ouderopzweper" geweest, net als Wim Akkermans. Eind 2007 deden Geert van den Brand en Peter Duvet pogingen de Oudertrim zijn vitaliteit te laten behouden. Het "oudertrimproject" kent uitsluitend winnaars: de ouders die de kans krijgen en benutten om te bewegen, maar ook de afdeling Jeugdathletiek die wat extra's te bieden heeft aan de ouders en die ouders ook kan vragen hand- en spandiensten te verlenen en er tegelijkertijd van verzekerd is dat de kinderen wel blijven komen als hun ouders verslaafd zijn aan de Oudertrim. Tot slot Prins Hendrik zelf omdat veel ouders zich als volwaardig lid aanmelden en omdat de Oudertrim het imago van de vereniging op een positieve manier beïnvloedt.

Vughtse Sportclub Prins Hendrik

ALGEMEEN ATLETIEK TURNEN GYMNASTIEK TRIM NORDIC WALKING WANDELEN

Welkom op de homepage van Vughtse Sportclub Prins Hendrik

De Vughtse sportclub Prins Hendrik is een vereniging die zowel atletiek als gymnastiek aanbiedt, van recreatief tot topsportniveau.

Prins Hendrik bestaat dit jaar 100 jaar. Ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan is een speciale jubileumwebsite gemaakt. Daar kunt u alle informatie vinden over de activiteiten die in het kader van dit jubileum georganiseerd worden. Klik hier om naar de jubileumsite te gaan.

Prins Hendrik is op sportief gebied een succesvolle vereniging. Onze atleten en turners (m en v) behalen regelmatig landelijke kampioenschappen en op atletiekgebied hebben wij atleten die op internationaal niveau meedoen. Prins Hendrik was in het recente verleden vertegenwoordigd op Europese en wereldkampioenschappen, op Universiades en op de Olympische Spelen. Bij atletiek is Prins Hendrik nationaal en internationaal ook zeer succesvol in de veteranenatletiek.

De basis is de jeugd. Hieraan besteden wij veel aandacht; het is onze toekomst. Als grote (ca. 1500 leden), oude (opgericht 1908) en bloeiende vereniging merken wij hoe belangrijk een goede basis is.

De jeugdleden van een vorige generatie, zie je terug als ouders van huidige jeugdleden. En dan zie je dat afstanden kleiner geworden zijn. Als van oorsprong Vughtse vereniging hebben wij nu jeugdleden uit de regio 's-Hertogenbosch, Oss, Schijndel, Sint-Michielsgestel, Esch, Haaren, Helvoirt.

Nieuws

2 maart 2008 (Atletiek): Goud voor Anne van den Hurk

Rijen, 2-03-2008: De door blessures gekwelde Anne van den Hurk maakte vandaag een overweldigend comeback door de korte cross te winnen bij het NK cross in Rijen. Anne versloeg de vooraf als favoriete bestempelde Sabine van de Reijt in een zwaar-bevochten race. De mannen-ploeg van PH lieten gezamenlijk

PH Forum

Bekijk het PH Forum!
laatste bericht:
Foto's NK Veldlopen

Jeugdsponsorloop

23 februari 2008

[Meer informatie.](#)

100 Jaar Jubileum

thema

Pers en publiciteit:

Begin jaren 80 kwamen de sportieve prestaties van leden van Prins Hendrik en de evenementen die door de vereniging georganiseerd werden steeds meer in het nieuws. Met de opening van de kunststofaccommodatie in 1981 en de organisatie van de nationale atletiekkampioenschappen in 1983 ontstond er duidelijk behoefte aan een vast aanspreekpunt voor interne en externe relaties. Theo Beks, die een ruime ervaring als trainer binnen de vereniging had, ging deze nieuwe PR-functie vervullen. De successen van de steeds beter presterende atleten hielpen om Prins Hendrik voor het voetlicht te krijgen. Ook voor jaarlijks terugkerende evenementen als de Lunettencross en de Kangoeroeloop verzorgde Theo Beks de nodige publiciteit. Met de hoofdsponsor van dit laatstgenoemde evenement, het Brabants Dagblad, had Prins Hendrik al goede contacten. Hans van Bovene, chef sport van deze krant en trimmend lid van Prins Hendrik was in de jaren 70 een groot pleitbezorger voor de breedtesport.

In de tweede helft van de jaren 80 nam Ton de Kort het stokje over van Theo, die ondertussen sportmedewerker bij het Brabants Dagblad was geworden. Aan de jaarlijks terugkerende evenementen waaraan publiciteit gegeven werd, werd de Ekiden toegevoegd. Daarnaast werd de relatie met het Vughtse huis aan huis-blad Het Klaverblad verder uitgebouwd. Ton, die net als Theo medewerker werd voor het Brabants Dagblad, stopte begin jaren 90 zijn PR-werkzaamheden voor Prins Hendrik om zich verder te wijden aan landelijke atletiekverslaggeving (o.a. AtletiekWereld, Atletiek Actueel en Atletiek Magazine) en

aan een eigen carrière in de journalistiek.

De komst van internet en snellere communicatiemiddelen als e-mail leidden tot het heroverwegen van de 'Public Relations'. Een PR-commissie werd opgericht waar voortvarend een huisstijl (gebruik van één soort lettertype, logo etc.) en communicatielijnen werden besproken. De website die in 1995 door Harry Schulting en Sjoerd Hulshof was opgezet werd overgenomen door een webmaster: Marc Rijken. In 1999 werd de website zelfs gecenseerd door het Brabant Dagblad als 'behoorlijk compleet'. En in het begin van deze eeuw werd de domeinnaam <http://www.ph.nl> vastgelegd.

Susan Vorstenbosch (turnen) en Jeroen de Wilt (atletiek) werden PR-medewerkers en gaven een krachtige impuls aan het uitdragen van Prins Hendrik in de regionale pers. Het groeiend niveau van de prestaties van de topsporters binnen de vereniging leidde tot een forse toename van Prins Hendrik-persberichten, die nu en dan opgepikt werden door de landelijke sportpers. Diverse sporters – en trainingsgroepen - beseften dat ze zelf hierin ook een rol hadden en zetten eigen websites op, te meer omdat de website van de vereniging hierin maar beperkt kon voorzien. Door de jaren heen hadden diverse webredacteurs moeite om de inhoud ervan actueel te houden: de afhankelijkheid van bestuurs- en commissieleden voor het leveren van juiste informatie bleek, en blijkt, nog steeds groot. Het besef onder de kaderleden dat zichzelf hierin verbetering kunnen brengen groeit gelukkig. Dus misschien wordt het volgende jubileumboek in 2033 wel een "e-book": te vinden op de site [ph.nl](http://www.ph.nl) en te lezen op je mobiele telefoon.

Hulde aan de Vrijwilliger

Zag hen zwoegen, ziet hen sjouwen, zowel mannen als vrouwen en zowel jongeren als ouderen die al honderd jaar lang, zonder zeuren en klagen Prins Hendrik in hun harten dragen.

Tot in elke vezel betrokken en met een inzet onverschrokken wordt al hun vrije tijd vergeven om – alleen of met het thuisfront – te werken en presteren opdat het voor Prins Hendrik uitmondt in vitaliteit en onmetelijk sportief succes, waarbij je kunt leren alles vrijwillig te doen zonder jezelf als held te vereren. En in een lange stoet die tien decennia beslaat, trekken die noeste werkers druk doende in een regelmaat over beboste paden, kunststof banen en door bepoederde zalen. Al discussiërend gaan zij door vergaderkamers zonder dralen, vastberaden, doelgericht en lustig strooiend met hun talenten, zonder te verzaken, te luieren of te zitten op hun krenten.

Voorop daar loopt de voorzitter met zijn hamer en glas water. Hulde aan die leider van werkgroep, commissie of comité! Hij start altijd op tijd en nooit een kwartiertje later en neemt de penningmeester in zijn kielzog mee.

Onder een gele hemel en in een blauwe zon trekt die heldenstoet de heide op met trompetgeschal, als een lang lint doordrenkt met applaus en consumptiebon, en het gekakel van de microfonist hoor je bovenal. De marathoncoach heeft zijn arm om de turntrainer geslagen, die twee kunnen samen goed door één deur. En wordt de tocht hen te zwaar, dan kunnen ze altijd vragen naar de clubarts, de EHBO-er of de sportmasseur. Dan volgt een jeugdtrainer die vraagt of het waar is dat onze wedstrijdleidster verliefd is op de secretaris en hem stiekem aldoor loopt te stalken met medeweten van de trainer Nordic Walken. Maar voordat de roddelpraat verder de kop op kan steken, trekken de trimtrainer en rondeteller samen aan de bel. Het looptempo gaat omhoog en de roddel is snel geweken want de ploegleider toont zijn zweep en dan weet je het wel.

Onder een zilveren hemel en in een koperen zon trekt die lange stoet de bossen in met stijgend goed humeur en verloten de starter en hordetrainer hun consumptiebon aan de clubtenuverkoopster en de prijzengrafeur.

Deze bijzondere tocht over Vughtse dreven mag wat kosten en de subsidie zit bij de sprinttrainer in zijn plunjezak, dus schenkt de barjuffrouw ijverig koffie aan de verzorgingsposten en lopen de clubbladredactieleden in nette rok en pak. Het jurylid aankomst en het jurylid ver doen leuke dingen die waardering verdienen van het klappend publiek langs de kant. Zij doen een spelletje kwartet met het jurylid brug en het jurylid ringen en dat stuk integratie bij Prins Hendrik kan zo in de krant. Dan volgen schouder aan schouder de JuCo en de uitslagentypiste die zingen in marstempo een vrolijk lied als honneurs aan de daarachter lopende startcommissaris die nooit een start miste en de daar weer achter lopende ledenadministrateurs.

Onder een gouden hemel en in een bruine zon voelt de materialenman zich één met de leidster Kleutergym en hij denkt met rode konen: "als ik haar eens krijgen kon, dan kunnen we straks samen naar de Oudertrim. En zo waar, in deze lange rij van vereende krachten zien we een lid van het Jongerencomité, die zijn biertje drinkt waarnaar hij zo lang smachtte en de clubhuisbeheerder nipt zuinigjes mee.

De kantinedweiler en krokettenbakker snuiven de wind naar binnen en keuvelen in ferme pas met twee windmetercontroleurs, terwijl de trainer van de basisturngroep net wil beginnen aan een informatief gesprek met jubileumboek-redacteers. En bijna achteraan gekomen in deze rij van welwillende helden lopen de werptrainster en wedstrijdsecretaris hand in hand en valt over de medewerker Historisch Archief nog te melden dat die onlangs in de zestiende eeuw is aanbeland.

Onder een groene hemel en in een rode zon aanvaardt het vrijwilligerskorps haar onsterfelijk lot, om als enige helden die Prins Hendrik ooit krijgen kon, aan te treden op het hoogste ere-schavot. Ziet hen daar staan van bestuurslid tot klokkampioen, onvermoeibaar ondanks een lange tocht. En zij roepen u op: treed toe tot ons uniek legioen want er worden nog nieuwe vrijwilligers gezocht ! Hulde aan hen en hen die gaan volgen in vrijwilligerszaken om Prins Hendrik ook in de toekomst uniek te maken.

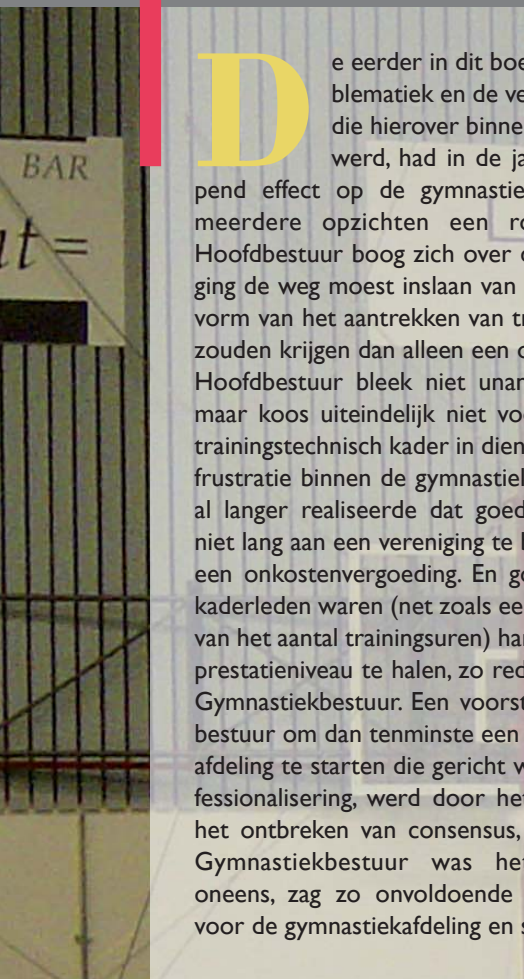
De gymnastiekafdeling in roerige tijden

De eerder in dit boek beschreven kaderproblematiek en de verenigingsbrede discussie die hierover binnen Prins Hendrik gevoerd werd, had in de jaren negentig een ingrijpend effect op de gymnastiekafdeling. Het werd in meerdere opzichten een roerig decennium. Het Hoofdbestuur boog zich over de vraag of onze vereniging de weg moest inslaan van professionalisering in de vorm van het aantrekken van trainers die méér betaald zouden krijgen dan alleen een onkostenvergoeding. Het Hoofdbestuur bleek niet unaniem in haar standpunt, maar koos uiteindelijk niet voor de inzet van betaald trainingstechnisch kader in dienstverband. Dit leidde tot frustratie binnen de gymnastiekafdeling, waar men zich al langer realiseerde dat goed opgeleide turntrainers niet lang aan een vereniging te binden waren met alleen een onkostenvergoeding. En goed opgeleide, blijvende kaderleden waren (net zoals een aanzienlijke uitbreiding van het aantal trainingsuren) hard nodig om het vereiste prestatieniveau te halen, zo redeneerde het toenmalige Gymnastiekbestuur. Een voorstel van het Gymnastiekbestuur om dan tenminste een proef bij de gymnastiekafdeling te starten die gericht was op de bedoelde professionalisering, werd door het Hoofdbestuur, wegens het ontbreken van consensus, niet geaccordeerd. Het Gymnastiekbestuur was het hiermee principieel oneens, zag zo onvoldoende toekomstmogelijkheden voor de gymnastiekafdeling en stapte in 1993 op. En dat

terwijl in de periode daarvoor Prins Hendrik in de gymnastiekwereld een hoog aanzien genoot als het ging om de verenigings- en wedstrijdorganisatie. Op de direct betrokkenen bij de gymnastiek (bestuursleden en commissieleden) had het opstappen van het Gymnastiekbestuur destijds een grote (soms persoonlijke) impact. De trainingen gingen gelukkig gewoon door.

Het zou circa twee jaar duren voordat er weer een Gymnastiekbestuur gevormd werd. In de tussentijd werden de zaken waargenomen door een commissie onder leiding van verenigingsvoorzitter Rien van Haperen.

In de periode 1995-1996 werd een nieuw Gymnastiekbestuur gevormd. Jos van Limpt (voorheen voorzitter van het AtletiekTrimBestuur) trad toe tot het Gymnastiekbestuur en werd al snel voorzitter. Het nieuwe bestuur kon niet voorkomen dat de gymnastiekafdeling in roerig vaarwater bleef. Er bleef sprake van veelvuldige trainerswisselingen en daardoor een regelmatig vertrek van leden, vooral bij de recreatiegymnastiek. Gaandeweg werd het accent in de aandacht verlegd van de recreatiegymnastiek naar de wedstrijdgymnastiek. Het aantal recreanten liep in de tweede helft van de jaren negentig terug van 300 naar 150, hetgeen ook een flinke aderlating in financieel opzicht betekende. In haar beleidsvoornemens bleef het Gymnastiekbestuur aandacht vragen voor de recreanten, maar het ontbrak aan voldoende technisch kader om dit doel te

verwezenlijken. Zelfs de kleutergymnastiek kwam bij gebrek aan leidsters en leiders in de problemen. Die onderafdeling telde in 1992 nog twaalf overvolle lessen met een wachtlijst van 46 kleuters, maar zeven jaar later was er nog maar weinig van over.

De wedstrijdgroepen gingen daarentegen steeds meer floreren. Die ontwikkeling was bij de jongens en heren eerder al ingezet door trainer Mari Wijnen en voortgezet door onder andere Robbert van den Akker en Joost Rabou. In het midden van dit decennium begon bovendien een opvallende prestatieve vooruitgang van het meisjeswedstrijdturnen, vooral door de inzet van trainerster Suzan Vorstenbosch. De wedstrijdturnsters acteerden toen in de landelijke Eerste Divisie en zouden later de stap naar de Eredivisie maken. Aanvankelijk werkten de wedstrijdgroepen jongens en meisjes goed samen in de Lidwinazaal, maar een hechte onderlinge band werd het nooit. Gaandeweg groeiden deze groepen verder uit elkaar. De intensiteit van de trainingen en het aantal trainingsuren per week werd met name bij het meisjesturnen steeds verder uitgebouwd: door de jaren heen van 3 tot ruim 20 uren per week. Dit had financiële consequenties. Er werd een gescheiden contributie ingevoerd met een behoorlijke eigen bijdrage voor de (ouders van) wedstrijdturners en –turnsters. Naast de reguliere trainingen bij Prins Hendrik bezochten de betere turnsters ook regelmatig regiotrainingen en

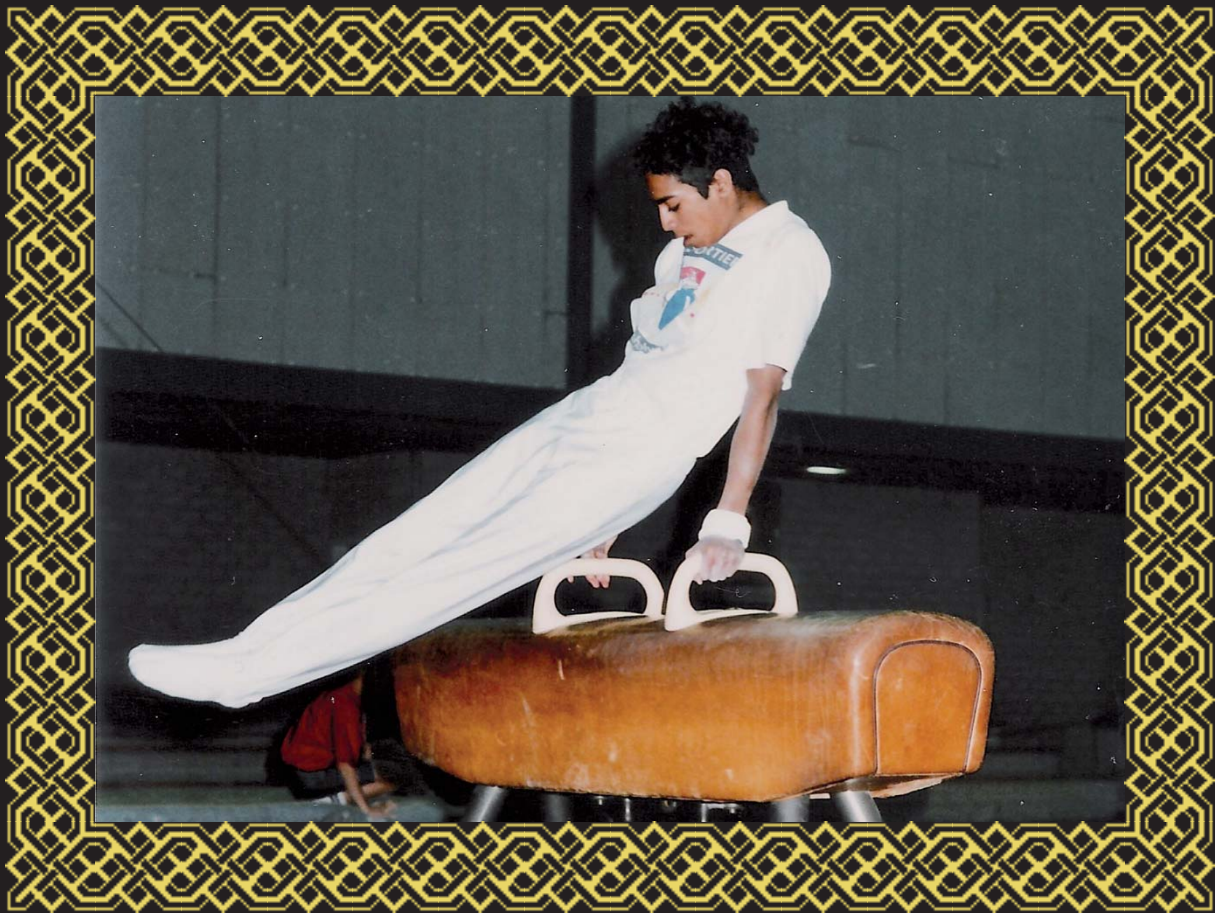
waren er trainingscontacten met andere verenigingen in Brabant. De trainers van de jongens en de trainsters van de meisjes hadden in het belang van hun groepen zo hun eigen financiële en materiële wensen en eisen richting het Gymnastiekbestuur. Het Gymnastiekbestuur kon en wilde daaraan niet altijd tegemoet komen. In die situatie ontstond bij de betrokken turntrain(st)ers het gevoel dat het jongensturnen en het meisjesturnen ongelijk behandeld werden, of onvoldoende ontplooiingsmogelijkheden kregen. Vooral de jongenstrainers voelden zich eind jaren negentig achtergesteld en dat kwam de onderlinge verhoudingen binnen de afdeling zeker niet ten goede. Het sportieve niveau bleef echter toch gehandhaafd. Het was, voor wat betreft de individuele prestaties, een jongen die de hoogste sportieve ogen gooide: Mike Wiersema werd op 16-jarige leeftijd lid van Jong Oranje en werd in 1998 in Heerenveen de eerste turner die een nationale titel behaalde op het hoogste niveau (de A-lijn). Hij deed dat op het onderdeel paardsprong.

Eind jaren negentig bleek meer en meer dat de sportieve ambities binnen de gymnastiekafdeling langzaam uitstegen boven de financiële mogelijkheden die binnen de vereniging geboden werden. Dit zou er voor zorgen dat na de millenniumwisseling de tegenstellingen binnen de afdeling zich zouden verscherpen.

Mascha Soors

Mike Wiersema

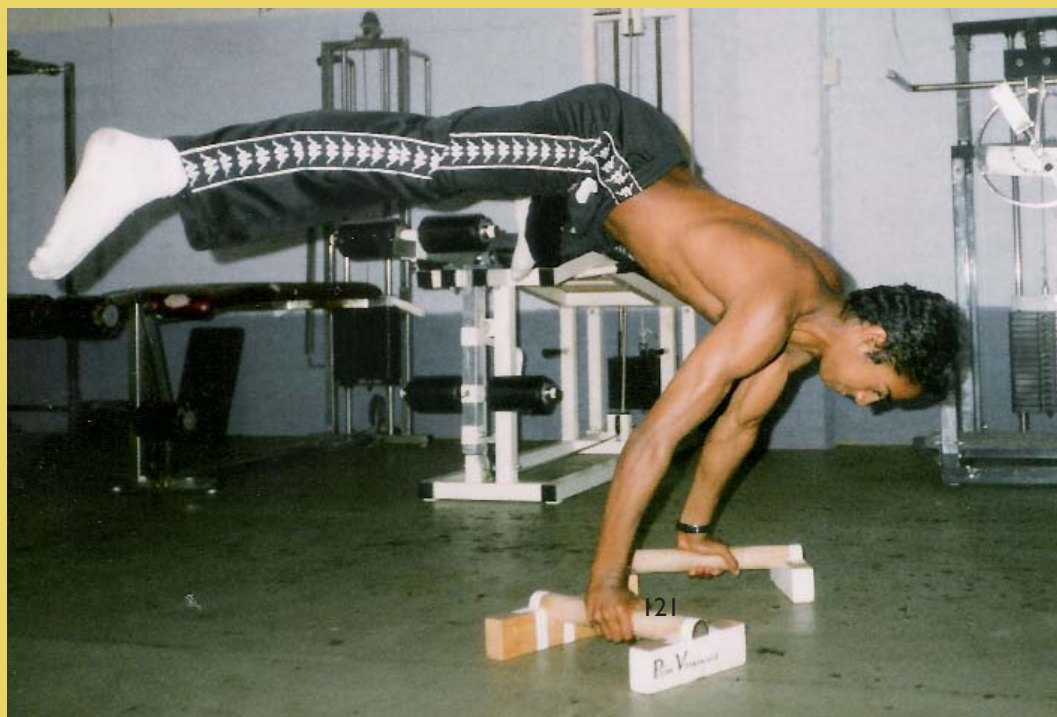
In 1988 begon hij als vijfjarige met kleutergymnastiek bij Diny van den Akker. Al snel had Diny in de gaten dat hier een geboren turner binnen was gebracht. Bij het “afgymmen” bij de kleuters kwam Mike Wiersema al als beste uit de bus. Mike zelf wilde ook graag turnen en dan zou je denken: meteen maar door naar “de grote gym”. Echter hij wilde aan de toestellen turnen. Dat was bij Prins Hendrik niet mogelijk, zo kreeg de moeder van Mike (naar later bleek ten onrechte) te horen. Hij maakte dus de overstap naar De Adelaar, maar kwam in 1991 weer bij Prins Hendrik terug.

Onder leiding van Pieter van Dijk ging Mike tweemaal per week trainen. Aan Peter Voorneveld, Jasper Lunenburg (beiden meerdere malen Nederlands Kampioen in de C-klasse) en Jeroen van Tulder had hij geweldige trainingsmaatjes. Dit was echter niet genoeg. Bij Prins Hendrik inmiddels trainend bij Robbert van den Akker kreeg hij de kans om met zijn drie trainingsmaatjes ook bij PSV Eindhoven te gaan trainen onder leiding van Ton van de Vorst die later naar Prins Hendrik kwam. De trainingsarbeid was inmiddels opgevoerd tot viermaal per week. Toen Ton van de Vorst onze vereni-

ging verliet werd Maarten Wagemakers als trainer aangehouden. Deze liet Mike ook in Best trainen waarbij de trainingsarbeid werd opgevoerd tot vijfmaal per week. Een succesvolle test voor Jong Oranje leverde hem hierin een plaats op en daarmee nog meer faciliteiten om te trainen. In Sliedrecht, Ridderkerk en daarna Rotterdam – waar de beste trainingsfaciliteiten aanwezig waren – trainde hij tot soms negen keer per week (ongeveer 30 uur). Dit was voor hem reden om intern te gaan. Hij verbleef in een gastgezin van een turntrainer en bleef voor Prins Hendrik in wedstrijden uitkomen. De sportieve successen bleven niet uit. Na diverse Brabantse, Zuid-Nederlandse en Nederlandse titels, kwam het hoogtepunt in zijn carrière in 1998 toen hij Nederlands Kampioen paardsprong werd op het hoogste turnniveau. Met Yuri van Gelder maakte Mike Wiersema twee jaar deel uit van de Oranje Selectie en hij turnde diverse interlands met wisselend succes. Op zijn 18e sloeg het blessureleed toe en stopte hij met turnen. Wie denkt dat hiermee zijn carrière werd beëindigd heeft het mis. Als hulptrainer begonnen binnen Prins Hendrik is hij inmiddels in het bezit van een voorlopige C-licentie die wordt omgezet in een definitieve als hij zijn studie aan de Sportacademie met succes afrondt. Momenteel traint hij samen met Jeroen van Tulder de jongensselectie. Ook hier worden steeds meer successen geboekt.

fotopagina

Jongens-heren turnen jaren 80 en 90

Over vrijwilligers en sportief succes

Bij het aanbreken van de 21e eeuw telde Prins Hendrik circa 1400 leden, een aantal dat in de jaren daarna uitgroeide tot rond 1700, door met name de aanwas van het aantal trimmers en wandelaars. Er volgden diverse bestuurswisselingen zowel bij het Atletiek-TrimBestuur als bij het Gymnastiekbestuur en het bleef moeite kosten om de diverse sleutelposities in de besturen, commissies en op het algemene vrijwilligersvlak bezet te houden. Verenigingsvoorzitter Berry Debrauwer legde in 2002 zijn functie neer en werd opgevolgd door Rien van Haperen.

Vanwege de voortdurende vrijwilligersproblematiek werd het idee opgepakt om het zoeken naar vrijwilligers meer te richten op personen die zich op een projectmatige basis zouden kunnen inzetten voor een enkele activiteit, die te overzien was met een begin- en eindmoment. Het zodoende neerleggen van taken bij steeds wisselende vrijwilligers vroeg om een goede begeleiding, aansturing en het schriftelijk vastleggen van taken. Eén van de eerste terreinen waarop wisselende vrijwilligers als projectleider ingezet werden was de organisatie van grote wedstrijden en evenementen.

In de eerste millenniumjaren bleef het onderwerp professionalisering zowel in bestuurlijk als sportief opzicht een belangrijk aandachtspunt binnen het Algemeen Bestuur. De kosten verbonden aan het bedrijven van topsport waren en zijn niet onaanzienlijk. De balans tussen enerzijds een acceptabele contributie voor een brede groep van leden en anderzijds de wens van extra trainingen en ondersteuning van de topsporters, vormde de aanleiding om voor extra mogelijkheden ook een aanvullende bijdrage van de gebruikers te vragen. Op sportief en organisatorisch gebied ging het Prins Hendrik voor de wind.

In 2001 werden in Vught de Nederlandse

Kampioenschappen meerkamp senioren en junioren A georganiseerd. In 2003 organiseerde Prins Hendrik voor het eerst de Harry Schulting Games, een aansprekende baanwedstrijd met een goede publieke belangstelling. In 2003 - 2005 was Prins Hendrik bovendien organisator van de Nederlandse Kampioenschappen Masters (veteranen). De competitieploegen dames en heren presteerden op het hoogste nationale niveau. Helaas kon de herenploeg in 2007 degradatie niet ontlopen. Met grote regelmaat leverde onze vereniging Nederlandse atletiekkampioenen af, waarbij Monique de Wilt (polsstokhoogspringen), Luc Krotwaar (marathon), Thomas Kortbeek (400 meter horden), Melissa Boekelman (kogelstoten en discuswerpen) en Eric Cadée (discuswerpen) voor veel publiciteit zorgden.

Vanwege zijn nieuwe functie van directeur bondsbureau bij de KNAU stopte Rien van Haperen in 2004 als voorzitter. Hij werd opgevolgd door Han Hubben die zich in beginsel voor één jaar beschikbaar stelde. In bestuurlijk opzicht ontstonden rond 2005 perikelen rond de afdeling gymnastiek. Vanwege de toegenomen exploitatiekosten bij het topturnen was een torenhoog begrotingstekort ontstaan bij de gymnastiekafdeling en de situatie dreigde uit de hand te lopen. Het Algemeen Bestuur wilde het tekort niet langer dekken vanuit de algemene middelen en vanuit de inkomsten atletiektrim. Er ontstond een crisissituatie die in meerdere tumultueuze algemene ledenvergaderingen aan de orde kwam. Met betrekking tot meerdere beleidsonderwerpen bleek in het Algemeen Bestuur geen eenheid aanwezig en medio 2005 stelden de bestuursleden hun functie ter beschikking. Voorzitter Han Hubben trad af. Kort daarna werd hij opgevolgd door Rob Janssen. De focus van de gymnastiekafdeling werd meer gericht op de breedtesport en het ambitieniveau met betrekking tot het topturnen werd bijgesteld. Dat ging niet zonder

Michiel Otten
Foto Noël Keijsers

*Algemeen en Atletiek
in vogelvlucht*

tot
2008

slag of stoot en het duurde nog zo'n anderhalf jaar voordat de vereniging in rustiger vaarwater kwam. Ten behoeve van trainingstechnische kwaliteitsverbeteringen binnen de atletiekafdeling werd in 2005 een betaald technisch trainingscoördinator aangetrokken die op twee fronten een goede basis legde. Er werd een lijn uitgezet en beschreven voor de trainingsopbouw van minipupil tot de atleet die zich specialiseert. Ook werd de trainingsopzet van de algemene wedstrijdgroep en de trainingsgroep junioren AB aangepast, zodat het voor de atleten beter mogelijk werd om voor bepaalde specialisaties te kiezen.

Plannen met betrekking tot de van gemeentezijde gewenste verhuizing van de atletiekaccommodatie van sportpark De Koepel naar Vught Noord (Stadhouderspark) werden steeds concreter en kwamen regelmatig aan de orde in de Algemene Ledenvergadering. Het overleg tussen het Algemeen Bestuur en de gemeente werd intensiever, waarbij van de kant van Prins Hendrik nadrukkelijk de wens naar voren werd gebracht om, behalve over een goede atletiekaccommodatie, ook te kunnen beschikken over een volwaardige turnfaciliteit.

Tegen het einde van deze periode kwam bij de leden van Prins Hendrik het 100-jarig jubileum steeds meer in het vizier. In de tweede helft van 2007 werd een voor dit wapenfeit ingestelde Jubileumcommissie steeds actiever en werd in het clubblad en de lokale media vooruitgeblikt op 8 mei 2008. Tijdens een drukbezochte Nieuwjaarsreceptie opende voorzitter Rob Janssen het jubileumjaar 2008, een jaar waarin Prins Hendrik zich met vele jubileumactiviteiten en publiciteit etaleert als een gerespecteerde en vitale vereniging.

W weetje

Een werkgroep boog zich over vernieuwing van het atletiek-wedstrijdtenue, met name vanwege voortdurende klachten over de witte broek of legging. Het voorgestelde tenue zag er uiteindelijk als volgt uit: shirt en broek in hemelsblauw (voor en achter), aan de zijkanten een brede baan marineblauw met aan de voorkant tussen hemelsblauw en marineblauw een smalle strip geel. Op de borst de naam Prins Hendrik en op de broeken/leggings een klein PH-logo. Door de KNAU werd dit tenue goedgekeurd en vanaf 2002 verschenen onze atleten in de nieuwe outfit. In 2007 volgde een aanpassing.

Foto: Erik van Leeuwen

thema

Competitiesuccessen met aantrekkingskracht

Het eerste topjaar voor Prins Hendrik in de nationale atletiekcompetitie was 1971 met een titel in de Eerste Klasse en de zwaarbevochten promotie naar de Hoofdklasse. Daarna werd een bronzen plak door de herenploeg bij de finale van het kampioenschap in 1981 behaald. De eerste mannen- en vrouwenploegen van de atletiekafdeling van Prins Hendrik nestelden zich in 1994 in de Eredivisie, de hoogste klasse in de Nederlandse competitie, nadat de mannen in 1993 kampioen in de Eerste Divisie waren geworden. De vrouwen zaten overigens al sinds 1989 permanent in de Eredivisie en voor de mannen was het dus een terugkeer. Het was bijzonder dat een vereniging bij zowel de vrouwen als de mannen een ploeg in de hoogste divisie had. Alleen AAC Amsterdam, veelvuldig landskampioen, heeft dit kunnen volhouden. Met degradatie van de mannen in 2007 kan Prins Hendrik hier echter niet mee pronken.

Het succes van Prins Hendrik kan worden toegeschreven aan de combinatie van enkele of meerdere toppers met daarnaast een goede ploeg "in de breedte" waarop altijd kon worden teruggevallen. Met dat laatste worden atleten bedoeld die in of tegen de Nederlandse subtop zaten en daarmee een wezenlijke bijdrage leverden aan de stabiliteit van de competitieploegen. Bij zowel de vrouwen als de mannen uitte zich dat in de vorming van een tweede competitieploeg. Bij de mannen was er zelfs enige tijd sprake van een derde ploeg.

In de Eredivisie werden begin van de 21e eeuw steeds grotere successen geboekt. De mannenploeg eindigde in 2002 in Breda zelfs als tweede, achter AAC Amsterdam. Een ongekend succes. De vrouwen lieten eveneens een top 6-plaats noteren in die finalewedstrijd en in 2005 behaalden zij een zeer fraaie vierde plaats in

de eindrangschikking. En dat voor een dorp als Vught met ruim 25000 inwoners.... En dus terecht dat de ploegleiding in de Kangoeroebode van juni 2005 opmerkte dat een regionale krant als het Brabants Dagblad wel eens wat trotser mocht zijn op deze prestaties!

Dit alles - gecombineerd met de aansprekende prestaties op de NK Veldloop (verenigingsklassement) en NK Ekiden in die tijd - had een groot effect op het imago van Prins Hendrik. De uitstraling van het goede presteren van Prins Hendrik trok atleten van elders aan, bijvoorbeeld als zij besloten om een andere trainer te zoeken. Roemrucht is de toestroom van toppers en subtoppers naar de midden- en lange afstandsgroep van Tonnie Dirks: er waren zelfs atleten die eenmaal per week in Groesbeek bij Tonnie trainden en zich vervolgens inschreven bij Prins Hendrik! Een nadelig effect was overigens dat de trainingsgroepen van Tonnie te groot werden om te behappen. Een splitsing van de groep in 2002 behaalde niet het beoogde resultaat. Er werd daarom nog een derde middellange afstandsgroep geformeerd.

Maar ook in andere disciplines kwamen atleten van heinde en verre naar Vught: sporters die in Eindhoven, Utrecht en Roosendaal woonden reden op en neer voor trainingen op sportpark De Koepel. De trainingsgroepen van bijvoorbeeld Cees Beekmans, Monique Kuenen, Haico Scharn en Theo Joosten trokken als magneten (sub)toppers aan. En dat had natuurlijk een versterkend effect op de competitieploegen. Op een gegeven moment bestond de eerste mannenploeg voor twee derde uit atleten die van oorsprong niet uit de PH-jeugd kwamen. Gelukkig leidde dat nooit tot fricties. Dit omdat Prins Hendrik als vereniging nooit aan atleten trok en/of geld bood voor een overstap naar Vught.

Remco Kortenoeven (foto Erik van Leeuwen)

Vincent Kortbeek

foto van boven naar beneden

Eric Cadée tijdens de **Harry Schulting Games 2007**

(foto Jos Hoogerhoud)

2005, Gerwin van den Hurk

EK Cross

foto Noël Keijsers

Monique de Wilt

foto Gerd Linnartz

thema

Prins Hendrik internationaal

In de geschiedenis van Prins Hendrik zien we leden naar alle delen van de wereld gaan om hun favoriete sport te beoefenen. Met de toename van de mobiliteit (en de afname van de kosten ervan) na de Tweede Wereldoorlog, zagen we met grote regelmaat de naam van Prins Hendrik Vught in uitslagen van buitenlandse atletiekwedstrijden verschijnen. Aanvankelijk voornamelijk in de buurlanden en bij leden die vanwege hun werk (bijvoorbeeld het leger) veel konden reizen. De verdere ontwikkeling van de sport veranderde ook de reisgewoontes van de sporters. Atleten namen deel aan wedstrijden op atletiekbanen in het westen van het land, Papendal of Sittard, waar al vroeg speciale atletiekaccommodaties verschenen. En als er een sporter was die doorschootte naar het nationale of internationale niveau, dan kwamen ook uitnodigingen binnen voor wedstrijden van Europees niveau in Duitsland, België of Frankrijk. Al in de jaren vijftig namen Jan van Grinsven en Henk van de Veerdonk deel aan grote internationale veldlopen in Brussel en Wales. Van Grinsven werd in Brussel bij de Cross Le Soir zelfs eenmaal tweede! Beide lopers kwamen ook voor de Nederlandse ploeg uit. Eind jaren zeventig, begin jaren tachtig, werden wedstrijden bezocht van een nog hoger internationaal niveau. Atleten als Aart Veldhoen, Harry Schulting, Koen Gijsbers en Jeroen Bronwasser stonden aan de start van hele grote internationale wedstrijden in Keulen, Berlijn, de Ivo van Damme Memorial in Brussel en de Weltklasse in Zürich. 400 Meter hordeloper Harry Schulting had bijvoorbeeld tegenstanders als de legendarische Edwin Moses en de Duitser Harald Schmidt en wist verschillende podiumplaatsen te behalen, waaronder winst bij de ISTAF-wedstrijden in Berlijn in 1979. Internationale wedstrijddeelnames werden aanvankelijk geregeld via de KNAU, maar Harry Schulting was één van de eerste Nederlandse atleten met een door de IAAF erkende atletenmanager.

Eind jaren negentig trad een nieuwe golf van 'internationals' aan: Monique de Wilt, Luc Krotwaar, Thomas Kortbeek, Erik Cadée, Robbert-Jan Jansen

en Miranda Boonstra. Deze atleten werden en worden uitgenodigd voor wedstrijden in bijvoorbeeld Engeland, Griekenland, Slovenië, Italië, Spanje, Zweden, Noorwegen, Japan, IJsland en zelfs Qatar. Het waren topwedstrijden met lang reizen en beperkte trainingsmogelijkheden. Daartegenover stond dan tegenstand van internationaal niveau en het opdoen van veel ervaringen. En vooral dat laatste betaalde zich uit: het onder druk kunnen presteren, één van de vereisten voor sporten op een hoog niveau, was namelijk nodig voor de internationale kampioenschappen, zoals EK's, WK's en de Olympische Spelen.

In de geschiedenis is er een select gezelschap van Prins Hendrik-atleten die naar deze kampioenschappen mochten afreizen:

- Harry Schulting:** EK 1978
Olympische Spelen 1980
Wereldbikers 1979 en 1981
- Monique de Wilt:** EK's 1998 en 2002, WK 2001
EK indoors 1998, 2000 en 2002, WK indoors 1999 en 2003, Wereldbeker 2002
- Luc Krotwaar:** WK's 2003, 2005
EK 2006
Olympische Spelen 2004
- Thomas Kortbeek:** EK 2002
- Miranda Boonstra:** WK 2005, EK 2006
- Anja Smolders:** EK 2006
- Eric Cadée:** WK 2007

Atleten op de Olympische Spelen

In de atletieksport is het halen van de Olympische Spelen één van de hoogste doelen. Geen sporttoernooi spreekt zo aan bij sporters en sportliefhebbers. Prins Hendrik was dan in 1980 ook in volle spanning hoe Harry Schulting het er ging afbrengen in Moskou, te meer omdat hij zich in 1979 in de kijker had gelopen met de derde tijd op de wereldranglijst. Het liep echter anders dan verwacht. Was zijn 400 meter horden kwalificatierace in het Leninstadion op 24 juli nog goed met seriewinst, een dag later kwam hij te kort in de halve finale, toen hij struikelde, nipt vierde werd en de finale op 0.03 seconden miste. Op de 400 meter en ook op de 4 x 400 meter estafette

2006, Melissa Boekelman tijdens WK Junioren

foto Jean-Pierre Durand (KNAU)

Anja Smolders (foto Erik van Leeuwen)

Europacup Guadalajara (ESP) 2004 (foto Erik van Leeuwen)

presteerde hij evenmin op niveau. Echter, terug in Nederland bleek een nierbekkenontsteking de oorzaak te zijn van Harry's tegenvallend optreden, die in de aanloop al te kampen had gehad met een knieblesure toen hij terug was gekomen van een trainingsstage.

Eind 2003 kwalificeerde Luc Krotwaar zich in het Japanse Fukuoka voor de Marathon van de Olympische Spelen: die van Marathona naar het beroemde Panathinaïkstadion in Athene. Luc bereidde zich voor op hoogte in Amerika en Zwitserland en had in april 2004 het parcours in Griekenland verkend met Gerard Nijboer, die in 1982 Europees kampioen was geworden in Athene. Echter, tijdens de laatste voorbereidingen in Italië liep Luc een kuitblesure op die hem bij het inlopen op de dag van de marathon deed besluiten om niet van start te gaan. In de interviews met het Eindhovens Dagblad en een paar dagen na terugkomst bij Studio Sport was zijn teleurstelling groot. Hopelijk brengt zijn tweede optreden later dit jaar in Beijing hem meer geluk. Ook bij de Olympische Winterspelen in Turijn (2006) was een Prins Hendrik-lid deelnemer. Vincent Kortbeek was lid van één van de twee viermans bobsleeën van het Nederlandse team.

Over WK's en EK's

Bij de junioren werd een wereldtitel behaald door kogelstootster Melissa Boekelman in 2006. Ook werden bij de junioren twee Europese titels behaald: door discuswerper Erik Cadée in 2003 en kogelstootster Melissa Boekelman in 2007. Bronzen medailles op de EK onder 23 jaar waren er voor Monique deWilt (1997) en Thomas Kortbeek (2003). Grete Koens, Stan Rijken, Michiel Otten, Greg van Hest, Remco Kortenoeven, Anja Smolders en Miranda Boonstra namen deel aan één of meerdere WK's en EK's Veldloop. Grete's negende plaats op het WK Korte Cross was van een bijzondere

der gehalte. Harry Schulting (1979) en Thomas Kortbeek (2003) wonnen het WK voor Studenten (Universiade); beiden op de 400 meter horden - een unicum voor Nederlandse begrippen: de plaats- en clubgenoten die dezelfde titel behaalden en ook nog eens een trainer-pupil relatie hadden. Om nog maar niet te spreken over de geweldige prestaties die ze in Mexico, respectievelijk Zuid-Korea neerzetten: eerste en tweede allertijden en als enige twee Nederlanders onder de 49 seconden! Behalve individueel kwamen Prins Hendrik-atleten ook in actie als lid van de Nederlandse ploeg, bij de jaarlijkse Europacupwedstrijden en interlands. Gewild was een plaatsje in de Zuid-Nederlandse ploeg in de wedstrijden van de Coupe de l'Amité, waarbij senioren en junioren tot in de jaren negentig uitkwamen tegen Duitse deelstaten, Vlaamse gewesten en Luxemburg. Daarnaast had Prins Hendrik zelf ook een seniorenploeg - namens Nederland - in de Europacupwedstrijden voor clubteams. De atleten uit de groep van Tonnie Dirks werden vanaf het begin van de jaren negentig regelmatig kampioen bij het NK Ekiden of in het ploegenklassement van de NK Cross. En daarmee werd die ploeg afgevaardigd naar sterke weg- of crosswedstrijden in Portugal, Spanje en Frankrijk. In 2003 gingen de jongens AB van Prins Hendrik naar de 25e editie van de Europacup voor Junioren. Toen werd in Barcelona een uitstekende derde plaats behaald.

In de loop van de jaren bleek dat je niet persé een topatleet hoeft te zijn om "over de grens te gaan". Zo organiseerden verschillende groepen van de trimafdeling en de lange afstandsgroep reizen naar Berlijn, Parijs, Brussel en zelfs New York, om daar aan de bekende (halve) marathons deel te nemen. Voor menig loper één van de hoogtepunten uit de sportieve carrière. Voor velen is het buitenland dus steeds dichterbij gekomen: met de auto, trein of vliegtuig ben je tegenwoordig binnen een paar uur op een "internationale wedstrijd".

Nederlandse kampioenen senioren atletiek

- 1952:** Henk van de Veerdonk: 5000 meter
- 1964:** Joop van den Berg: marathon
Rob Heemskerk: 200 meter
- 1969:** Ad van Boekel: 200 meter
- 1970:** Ad van Boekel: 200 meter
- 1971:** Ad van Boekel: 200 meter
4 x 200 meter (Jan Vugts, Geert Lamfers, Fred van Herpen, Ad van Boekel)
- 1972:** Ben Saris, verspringen indoor
Aart Veldhoen, 400 meter indoor
- 1973:** 4 x 400 meter (Fred van Herpen, Geert Lamfers, Will Jonkers en Aart Veldhoen)
- 1976:** 4 x 400 meter (Willy van Keulen, Harry Schulting, Fred van Herpen, Aart Veldhoen)
- 1977:** Aart Veldhoen 400 meter indoor
Harry Schulting: 400 meter
Harry Schulting: 400 meter horden
Aart Veldhoen: 200 meter
- 1978:** Harry Schulting: 200 meter horden
4 x 400 meter (Aart Veldhoen, Geert Lamfers, Harry Schulting, Willy van Keulen)
- 1979:** Harry Schulting: 400 meter
Harry Schulting: 400 meter horden
- 1981:** Harry Schulting: 400 meter horden
Jeroen Bronwasser: verspringen
4 x 400 meter (Gerard Kitslaar, Aart Veldhoen, Hans Kremers, Harry Schulting)
- 1982:** Jeroen Bronwasser: verspringen
- 1983:** Harry Schulting: 400 meter horden
- 1984:** Harry Schulting: 400 meter horden
- 1991:** Eric Beart: hinkstapspringen indoor
- 1996:** Monique de Wilt: polsstokhoogspringen indoor
Monique de Wilt: polsstokhoogspringen
- 1997:** Robert Spoek: 800 meter indoor
Monique de Wilt: polsstokhoogspringen indoor
Cross voor clubteams (mannen)
Ekiden (mannen)
Monique de Wilt: polsstokhoogspringen
- 1998:** Grete Koenscross
Cross voor clubteams (mannen)
Stan Rijken: 3000 meter indoor
Monique de Wilt: polsstokhoogspringen indoor
Monique de Wilt: polsstokhoogspringen
- 1999:** Monique de Wilt: polsstokhoogspringen indoor
Cross voor clubteams (mannen)
Ekiden (mannen)
- 2000:** Cross voor clubteams (mannen)
Ekiden (mannen)
- Monique de Wilt: polsstokhoogspringen
Luc Krotwaar: marathon
- 2001:** Iris Waanders: hinkstapspringen indoor
Monique de Wilt: polsstokhoogspringen indoor
Cross voor clubteams (mannen)
Vivian Ruijters: bergloop
Wouter Timmer: 1500 meter
Vivian Ruijters: 5000 meter
Thomas Kortbeek: 400 meter horden
Monique de Wilt: polsstokhoogspringen
Ekiden (mannen)
- 2002:** Iris Waanders: hinkstapspringen indoor
Monique de Wilt: polsstokhoogspringen indoor
Cross voor clubteams (mannen)
Luc Krotwaar: 10.000 meter
Vivian Ruijters: 10.000 meter
Luc Krotwaar: marathon
Vivian Ruijters: marathon
Remco Kortenoeven: 5000 meter
Thomas Kortbeek: 400 meter horden
Competitie: Neo-Senioren en Jun.A jongens
Ekiden (mannen)
- 2003:** Monique de Wilt: polsstokhoogspringen indoor
Ekiden (mannen)
Thomas Kortbeek: 400 meter horden
- 2004:** Anja Smolders: lange cross*
Ekiden (mannen)
Ekiden (vrouwen)
Luc Krotwaar: marathon
Miranda Boonstra: 10.000 meter
Thomas Kortbeek: 400 meter horden
Monique de Wilt: polsstokhoogspringen
Miranda Boonstra: 3000 meter steeple chase
- 2005:** Cross voor clubteams (mannen)
Luc Krotwaar: halve marathon
Anja Smolders: 10.000 meter*
Miranda Boonstra: 3000 meter steeple chase
- 2006:** Anne van den Hurk: 800 meter indoor
Melissa Boekelman: kogelstoten indoor
Miranda Boonstra: 3000 meter steeple chase
Melissa Boekelman: kogelstoten
Anja Smolders: 5000 meter*
- 2007:** Melissa Boekelman: kogelstoten indoor
Luc Krotwaar: marathon
Anja Smolders: 10.000 meter*
- 2008:** Melissa Boekelman: kogelstoten indoor
Anne van den Hurk: korte cross
Lange cross voor clubteams (mannen)

* Belgisch Kampioen

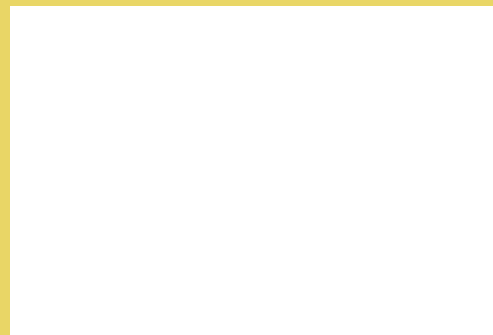
thema

2001 en 2002 topjaren voor de atletiek

De jaren 2001 en 2002 waren de meest succesvolle ooit voor Prins Hendrik qua aantal nationale titels. Opzienbarend was het aantal Nederlandse titels op de baan bij het NK Senioren in Tilburg in 2001. In het weekend van 7 en 8 juli werden vier titels behaald en daarnaast nog eens drie podiumplaatsen. Het Brabants Dagblad kopte "Prins Hendrik uitzonderlijk op NK". De titels van Thomas Kortbeek en Monique de Wilt waren ingecalculeerd. De eerste plaats van Vivian Ruijters op de 5000 meter kwam ook niet als een echte verrassing (zij had al eerder dat jaar de titels op de 10.000 meter en bij het berglopen gewonnen). Wel onverwacht was de gouden plak van Wouter Timmer op de 1500 meter:

Deze afstand werd in Tilburg gelopen in twee races: eerst de B-loop en daarna de A-loop. In de laatste race liepen degenen met de snelste tijden van het seizoen. Degene met de snelste tijd van de twee races zou Nederlands kampioen worden. Wouter was net buiten de A-race ingedeeld en vreesde geen kans meer te maken op een goede klassering: de A-lopers kenden immers altijd de tijd van de lopers in de B-race. Wouter liep in de B-serie een tijd van 3.53.52. Hierna volgde de A-reeks met de twee Europese toppers van die tijd: Marko Koers en Gert-Jan Liefers. Het werd echter een boemelrace die Liefers won in 3.53.52. Exact dezelfde tijd. De officiële uitslag liet even op zich wachten, maar onze clubgenoot bleek uiteindelijk 6/1000-ste sneller te zijn geweest!! Het haast onmogelijke was waarheid geworden: Wouter Timmer had de twee snelste mannen in een indirect duel geklopt. Hij haalde daarmee de voorpagina van De Telegraaf en was in Tilburg één dag wereldberoemd!

Het jaar 2002 leverde twee dubbeltitels: Luc Krotwaar en Vivian Ruijters wonnen in Zeist de titels op de 10.000 meter baan en de marathontitels in Rotterdam. Het NK 10.000 meter mannen op de baan in Zeist leek wel een open clubkampioenschap: bij de eerste zeven zat één atleet die niet in het PH-blauw liep (die werd derde). Negen dagen later behaalde Luc zijn vijfde titel op de klassieke afstand. In de jaren erna zouden er nog twee volgen. Luc werd daarmee de Nederlander met de meeste nationale titels op de marathon.

2002, Foto Erik van Leeuwen

2002, Rob Bravenboer

foto Erik van Leeuwen

2002, Remco Kortenoeven en Luc Krotwaar bij NK 10.000 meter baan

foto Erik van Leeuwen

Monique de Wilt

Monique de Wilt (1976) is een van de meest succesvolle atletes uit de historie van Prins Hendrik. Ze beheerste sinds de introductie van het polsstokhoogspringen voor vrouwen dit onderdeel in Nederland in alle facetten:

- 26 Nederlandse records (13 indoor, 13 buiten)
- 13 Nederlandse titels (7 indoor, 6 buiten)
- 6 finaleplaatsen op internationale kampioenschappen waarvan 1 medaille: brons bij het EK voor atleten onder 23 jaar, Turku (FIN), 1997.
- 4 podiumplaatsen bij Europacup landenteams, waaronder 2 overwinningen.

Monique begon op haar twaalfde bij de meisjes junioren D van Prins Hendrik. Met ver- en hoogspringen en de 100 meter horden behaalde ze de finales van de NK's van de Junioren AB, maar ze kon niet echt doorbre-

ken naar het internationale niveau. Onder begeleiding van polsstoktrainer Hans Jansen bracht ze een zomervakantie van 1994 door om kennis te maken met het destijds voor vrouwen gloednieuwe onderdeel polsstokhoogspringen. Studerend in Delft, ging ze met enthousiasme trainen bij de groep van Arno Tavenier in Den Haag. Deze bracht haar in 1998 naar de gedeelde vierde plek tijdens de Europese Kampioenschappen in Budapest. In de zomer van 1999 - ze was toen één seizoen lid van Haag Atletiek - werd ze tweede bij de Universiade op Mallorca. Hierna besloot ze te gaan trainen in het Duitse Dormagen om zich volledig te focussen op het springen. Daar, en later bij de Duitse topclub TSV Bayer Leverkusen 04, sprong ze samen met andere internationals (waaronder de latere Wereldkampioen Rens Blom), onder begeleiding van full-time trainers, met de beschikking over de beste faciliteiten. Op mondiaal niveau had ze ondertussen al deelgenomen aan de WK Indoor in het Japanse Maebashi (1999, gedeeld 17e) en won ze de Gay Games van Amsterdam (1998) met een Nederlands record van 4,16 meter, waarmee ze het NOS Journaal haalde. Het hoogtepunt was deelname aan de WK in het Canadese Edmonton in 2001. Ze bereikte de finale helaas niet. Het jaar erop was ze één van de beste Nederlandse deelnemers bij de Europese kampioenschappen in München (waar Thomas Kortbeek ook aan deelnam). Met een nationaal record van 4,40 meter eindigde ze als zesde. Het leverde haar een plaats op in het prestigieuze Team Europe, de Europese ploeg die deelnam aan de 4-jaarlijkse Wereldbekerwedstrijden. Ze sprong in de regen van Madrid naar een 5e plaats. Begin 2003 leek de Prins Hendrik-coryfee op weg naar deelname aan de Olympische Spelen in Athene. Met een subliem Nederlands record van 4,45 meter tijdens het NK Indoor in Gent zou het een kwestie van vormbehoud zijn. Echter, twee maanden na een tegenvallend optreden tijdens het WK Indoor in Birmingham (ze haalde de aanvangshoogte niet), maakte ze plotseling bekend dat ze per direct gestopt was met topsport.

Op 17 mei verklaarde ze tegenover het Algemeen Dagblad dat ze het plezier in de topsport kwijtgeraakt was. Monique concentreerde zich verder op haar studie Industrieel Ontwerpen in Delft. Het bleek een definitieve keuze, hoewel ze eind 2003 weer met trainen begon bij Ilion Zoetermeer, nog éénmaal uitkwam voor het Nederlandse team (Europacup 2004) en vele malen voor de 1e competitieploeg van Prins Hendrik.

foto Peter Oey, all rights reserved

Miranda Boonstra

*de steeple chase,
haar specialiteit*

Miranda Boonstra (1972) stapte in 2003 van Leiden Atletiek over naar Prins Hendrik. Ze was laat begonnen met atletiek, pas begin jaren 90, bij AAV'36 in Alphen a/d Rijn, maar boekte gestaag vooruitgang op de langere afstanden op de baan en weg en bij crosswedstrijden. Net als haar vriend, Noël Keijsers, tegenwoordig houder van het clubrecord op de 3000 meter steeple chase, kwam ze in begin van deze eeuw bij Tonnie Dirks trainen. Ze had zich toen al enige jaren toegelegd op de steeple chase. Bij weg- en crosswedstrijden behaalde ze in de 3½ jaar dat ze lid was verschillende podiumplaatsen bij grote wedstrijden in Nederland, inclusief NK's. In 2004 Nederlands kampioen op de 10000 meter en ze nam deel aan de EK's Veldloop van 2005 en 2006.

Aansprekende prestaties in de vorm van Nederlandse records en internationale toernooien waren er op haar hoofdnummer, de steeple chase, ofwel de hindernisloop over 3 kilometer op de baan, een onderdeel dat sinds 2004 op het officiële wedstrijdprogramma staat. Miranda kwam naar Prins Hendrik met een Nederlands record van 10 minuten en 3.20 seconden en verbeterde het daarna 7 maal. Bij haar vertrek naar Nijmegen Atletiek, in 2007, stond het clubrecord op 9.45.87. Ondertussen won ze op de steeple tweemaal de Nederlandse kampioenschappen (2004 en 2006), een internationale wedstrijd in Warschau en nam ze deel aan het WK in Helsinki en de EK in Göteborg. Bij dat laatste kampioenschap behaalde zij met het eerder genoemde Nederlands record de finale, maar moest na een val in de waterbak, vroeg in de wedstrijd, genoegen nemen met een 12e plaats. Een mooie klassering om te verbeteren bij een volgend toernooi, misschien wel de Olympische Spelen van Beijing!

foto Erik van Leeuwen

foto Colin Schalken

Thomas Kortbeek

Thomas Kortbeek (1981) zit al vanaf zijn vierde jaar bij Prins Hendrik en vanaf zijn zesde is hij lid geworden van de atletiekafdeling. En hij was niet de enige Kortbeek die lid werd: drie zussen, zijn broer én zijn beide ouders zijn atleten (geweest). In 1998 werd Thomas kampioen op de 300m horden bij de B-junioren, tijdens de Nederlandse Kampioenschappen voor Junioren in Vught. Hoewel de meerkamp leuk was, was de keus voor de "lange horden" snel gemaakt en het jaar erop vertegenwoordigde hij Nederland bij de Europese kampioenschappen Junioren in het Letlandse Kaunas. Daarbij werd hij achtste.

Hij was toen al een paar jaar onder de hoede van Nederlands grootste 400 meter hordeloper aller tijden, Harry Schulting, en de bezielende trainingen resulteerden in meer: in 2001 plaatste Thomas zich voor de Europese kampioenschappen voor senioren onder 23 jaar in Amsterdam. Vlak ervoor had hij al zijn debuut gemaakt in het Nederlands seniorenteam bij de EuropaCup voor landenteams in Budapest. Daarnaast veroverde hij in Tilburg de titel op het Nederlands seniorenkampioenschap. Op het EK onder 23 jaar stormde Thomas naar een vierde plaats in de series, maar kon zich in de halve finale niet plaatsen voor de eindstrijd. Het jaar erop kwalificeerde hij zich bij de EuropaCup-wedstrijden in Sevilla meteen voor het Europees kampioenschap in Duitsland! Na prolonga-

tie van zijn Nederlandse titel reisde hij af naar München voor het EK, zijn eerste echt grote toernooi. Daarin bereikte hij de halve finale; in de totaaluitslag was het goed voor de 14e plaats, een goede prestatie die "beloond" werd met een uitnodiging voor de prestigieuze Ivo Van Damme Memorial (IAAF Golden League-wedstrijd) in Brussel, waar hij tegen drie wereldkampioenen (!) en één Europees kampioen liep.

Met deze ervaringen kon hij zich gaan voorbereiden op 2003: een jaar met twee belangrijke toernooien: de WK in Parijs en het EK onder 23 in Polen. Het EK vond plaats in Bydgoszcz. Meteen na het behalen van de Nederlandse titel in Amsterdam reisde hij af naar Polen. Daar was hij succesvol: met een seizoensbeste tijd van 49.68 seconden werd hij derde, zijn eerste medaille op een internationaal podium. De tijd was echter niet genoeg voor kwalificatie voor het WK. Gelukkig was er een alternatief, want hij was opgenomen in de Nederlandse ploeg voor de Universiade in Daegu (Zuid-Korea). Bij deze "Olympische Spelen voor Studenten", die tegelijkertijd plaatsvonden met het WK, wachtte de volgende medaillekans. In het World Cup Stadium startte hij op 29 augustus in baan 2 in de finale, niet één van de allerbeste banen. Maar met zijn bekende eindsprint wist de fysiotherapiestudent de Britse favoriet in de laatste meters voorbij te komen om goud veilig te stellen. 24 Jaar na zijn trainer Harry

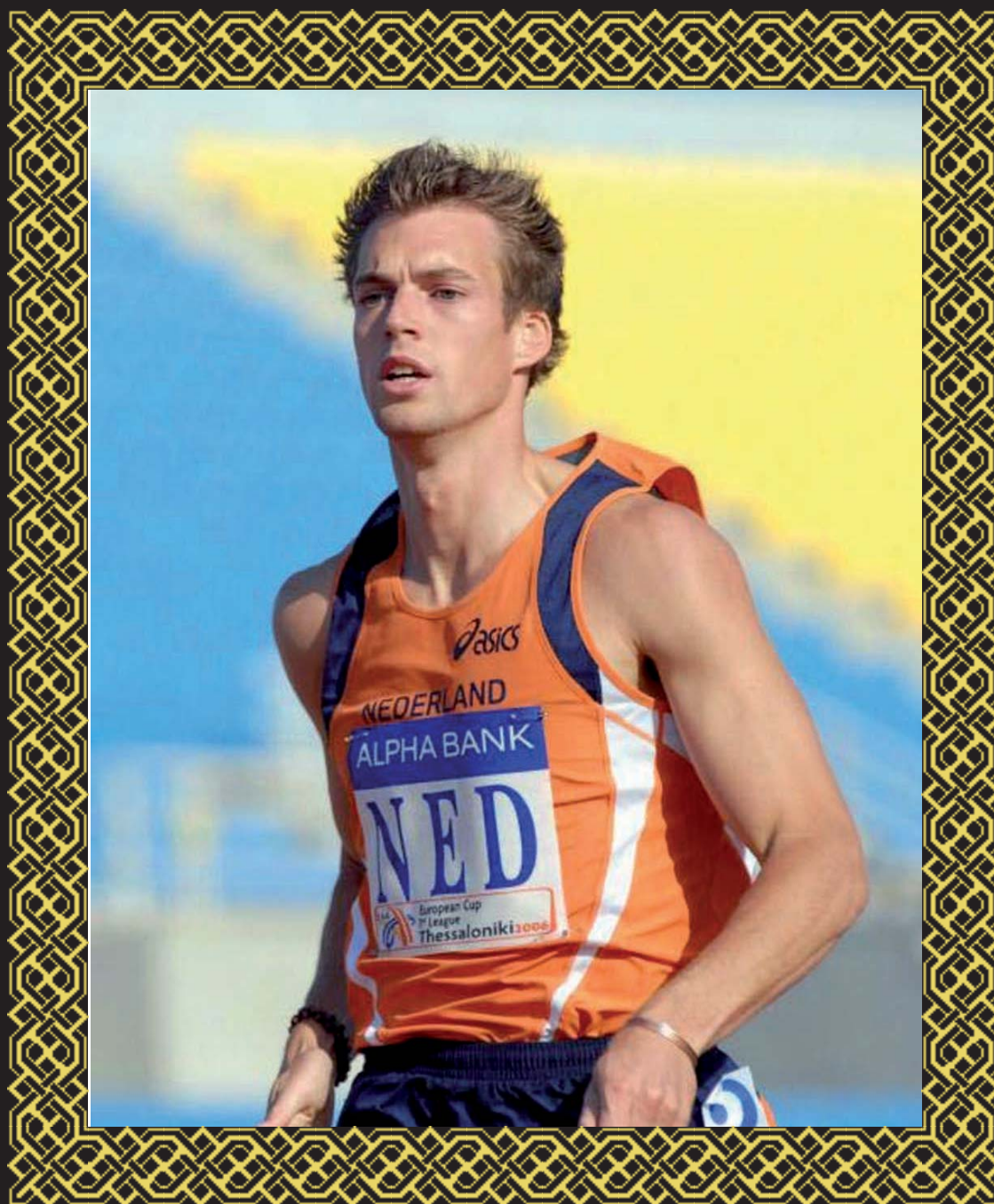

foto Erik van Leeuwen

Schulding was Thomas de tweede Nederlander die de Universiadetitel won op de 400 meter horden. En met een formidabele tijd van 48.95 seconden; goed voor de tweede tijd allertijden en een Nederlands record voor atleten onder 23 jaar! Een supertijd, aldus Atletiek Actueel, die hem de ster van de Nederlandse Universiadeploeg noemde.

Trainer Harry Schulding verwelkomde hem op Schiphol als eerste met een fles champagne, waarmee Thomas was getreden tot de zeer selecte 'Club van 48': voor 400 meter hordelopers die een tijd van '48' hebben staan.

Helaas kon hij in de daaropvolgende jaren de opgaande lijn niet doortrekken: blessures en ziektes in het wedstrijdseizoen braken hem op. Vanaf november 2007 traint Thomas

niet meer bij Harry Schulding maar is hij overgestapt naar de bondstrainers van de Atletiekunie Marita van Zwol en Tim Verlaan. Hopelijk brengen de komende jaren meer geluk dan de afgelopen vier, want als hij zijn sublieme techniek met een iets hogere basissnelheid combineert kan het clubrecord van Harry wankelen.

De Provinciaal Zeeuwse Courant schreef het al in juli 2003: "Misschien is dat wel de hoogste horde in zijn carrière." Maar Harry wist het in 2002 al zeker: "(..) ik denk dat Thomas in de 48 seconden kan lopen. Harder nog."

Thomas Kortbeek was tevens verschillende jaren lid en voorzitter van het Jongerencomité van Prins Hendrik.

foto Erik van Leeuwen

Erik Cadée

De Bosschenaar Erik Cadée (1984) kwam in maart 1996 naar Prins Hendrik, van O.S.S.Volo, de atletiekvereniging in zijn geboorteplaats. Hij was toen junior B en overtuigd dat hij een werper zou worden: kogelstoten en discuswerpen waren zijn onderdelen. In Vught werd hij meteen lid van de trainingsgroep van Monique Kuenen, zelf een verdienstelijk discuswerpster met internationale ervaring.

In 2001 scoorde Erik voor het eerst op een juniorentoernooi: op de Europese Jeugd Olympische Dagen in het Spaanse Murcia won hij zilver op het discuswerpen en werd hij zevende bij het kogelstoten. Het jaar erop nam hij deel aan de Wereldkampioenschappen voor Junioren in Kingston, de hoofdstad van Jamaica. Helaas kwam hij niet door de kwalificatie heen: hij werd 22e.

2003 Was echter het jaar van de oogst. In het Finse Tampere werd hij op zaterdag 26 juli Europees Kampioen bij de junioren. De 1,75 kilo zware discus kwam 60,42 meter ver en bracht hem, met een voorsprong van bijna twee meter op de nummer twee, het goud in handen: de eerste internationale titel voor een Prins Hendrik-junior! En met “slechts” twee medailles voor Nederland was het goud voor Erik volgens Atletiek Actueel het “hoogtepunt in Tampere”.

Bij de senioren reikte Erik Cadée twee jaar later al tot de vijfde plaats op de Europese kampioenschappen onder 23 jaar in het Duitse Erfurt. En dat smaakte naar meer: het zomerseizoen van 2006 bracht hem in het zicht van een volgend – en groter – kampioenschap. Het Zweedse Göteborg was namelijk toen het podium voor de Europese titelstrijd. Ondertussen overgestapt van een studie aan de Vrije Universiteit naar een Medical Fitness-opleiding en opleiding voor fysiotherapie, legde hij zich meer toe op het discuswerpen. Hij kon de limiet van 62 meter (die er voor jongere atleten was) op iets minder dan een halve meter naderen. Net niet genoeg dus om de vierde Prins Hendrik-atleet op het EK (naast Miranda Boonstra, Anja Smolders en Luc Krotwaar) te worden. Wel bracht het hem de motivatie om zich helemaal op het discuswerpen toe te leggen, wat begin 2007 al meteen resultaat opleverde: een persoonlijk record in de eerste wedstrijd van het seizoen. In juni veranderde hij van trainer: Erik besloot te gaan samenwerken met bondscoach Gert Damkat, de trainer van Rutger Smith. En kort daarna verbeterde hij zich verder: tot 62,68 meter en een ticket naar de Wereldkampioenschappen. In het Japanse Osaka was hij de eerste Prins Hendrik-atleet die op een werpnummer zijn debuut maakte op het hoogste niveau. Hij kwam in de hitte van het Nagai-stadion tot 59,98 meter; zijn persoonlijk record had hij moeten verbeteren om in de finale te komen. Ongetwijfeld zal hij dat record binnenkort kunnen aanscherpen.

foto Erik van Leeuwen

*2007 bracht
5,55 meter*

Als junior B en A nam Robbert-Jan deel aan verschillende interlands en internationale toernooien waaronder de Europese Jeugd Olympische Dagen (EJOD) in het Deense Esbjerg (1999). Daar werd hij als 15-jarige vijfde, achter allemaal 16-jarigen. En in 2000 lukte het hem om zijn vader's clubrecord van 4,70 meter te evenaren. In 2002 sprong hij voor het eerst over de magische grens van 5,00 meter tijdens de Eredivisiecompetitie. Hetzelfde seizoen verbeterde hij zich tot 5,10 meter (4e allertijden bij de junioren), waarmee hij zich kwalificeerde voor het WK Junioren op Jamaica.

Robbert-Jan Jansen

Van de jongste generatie topatleten van Prins Hendrik is polsstokhoogspringer Robbert-Jan Jansen (1983) een van de weinigen met een relatief grote turnachtergrond. Hij beoefent het momenteel nog steeds als onderdeel van zijn trainingsprogramma en was aanvankelijk ook een turner bij de gymnastiekafdeling van onze vereniging, waarvan hij al in september 1986 lid werd voor de Kleutergym. Het bleek een goede basis. Een basis die ook was gelegd door al vroeg mee naar de atletiekbaan te gaan om te kijken hoe zijn vader Hans Jansen als atleet met die wonderbaarlijke polsstok hoog sprong. Aanvankelijk kreeg Robbert-Jan dan ook training van vader Hans. En dat er talent was bleek snel genoeg: hij bracht als junior C de Nederlandse beste prestatie aller tijden naar 4,11 meter hetgeen de verwachtingen rechtvaardigde dat er een 5 meter-sprong in de toekomst wel in zou zitten....

Op dit toernooi was voor hem de aanvangshoogte van 4,85 meter echter te hoog gegrepen. Zijn juniorentijd sloot hij af met 7 Nederlandse titels - binnen én buiten. Na enkele jaren met in totaal drie podiumplaatsen bij NK's, was 2005 het volgende toernooi-jaar voor Robbert-Jan: de Europese kampioenschappen voor atleten onder 23 jaar in Erfurt. Met een grote Prins Hendrik-aanhang op de tribune reikte hij echter niet tot de finale: 5,10 meter in de 2e poging was net niet goed genoeg daarvoor.

Begin 2007 bereikte hij, nadat hij ondertussen afgestudeerd was aan de Tilburgse Sportacademie, een volgend hoogtepunt: bij de Pedus indoormeeting in Kirchberg (Lux), voegde hij 20 centimeter toe aan zijn persoonlijk record: 5,55 meter. Behalve dat hij won, kwalificeerde hij zich ook voor het EK Indoor in Birmingham. Helaas liep hij een blessure op, waardoor hij zich voor dit kampioenschap moest afmelden.

Luc Krotwaar

De Witte Keniaan wordt hij genoemd, marathonloper Luc Krotwaar (Bergen op Zoom, 1968). Tot voor kort één van de bekendste Prins Hendrik-atleten in West-Europa. Begin deze eeuw kwam hij over van Hellas Utrecht om bij de trainingsgroep van Tonnie Dirks te komen trainen, op advies van zijn oud-trainingsgenoten – en de latere Nederlands kampioenen - Remco Kortenoeven en Wouter Timmer. Aanvankelijk combineerde hij wegwedstrijden met baan- en crosswedstrijden, maar later focuste hij zich nog meer op zijn ultieme afstand: de marathon. In zijn tijd bij Prins Hendrik maakte hij veel vooruitgang: zijn tweede 'jeugd' met een officieel Nederlands record op de 10 kilometer (28 minuten en 9 seconden bij de Parelloop in Brunssum, 2002), winst op de halve marathon van Egmond, zes Nederlandse titels (marathon 2000, 2002, 2004 en 2007, halve marathon 2005 en 10000 meter baan 2002) én een persoonlijke record op de halve marathon van 61 minuten en 52 seconden.

Op de marathon, waarop hij in 1995 debuteerde, liep hij eind 2003 de vijfde tijd allertijden: 2 uur 10 minuten en 13 seconden, in het Japanse Fukuoka. Het was goed voor een kwalificatie voor de Olympische Spelen in Athene. En dat was na zijn 20e plaats bij de Wereldkampioenschappen in Parijs niet onverwacht. In Frankrijk had hij al laten zien dat hij een tactische goede race kan lopen in een titelwedstrijd, liefst in de warmte. Luc gaat in zo'n race niet mee met de eerste groep, om later juist de vele afvallers "op te rapen" en met een lichte versnelling naar de finish te lopen.

De Olympische entourage en dan in het bijzonder het parcours van Marathona naar het wereldberoemde Panathinaikostadion in Athene, was voor Luc één van de ultieme doelen van zijn carrière. Met een verkenning van het parcours onder begeleiding van één van de beste Nederlandse marathonlopers allertijden, Gerard Nijboer, en verschillende trainingsstages was hij goed voorbereid maar moest op de dag van de wedstrijd het moeilijke besluit nemen om niet te starten: een kuitblessure die hij had opgelopen tijdens het Olympisch trainingskamp van de KNAU in Italië brak hem op. "Ik ben kapot" kopte het Eindhovens Dagblad de volgende dag.

Ondanks zijn Olympische deceptie, blijft Luc's drang om zich te bewijzen in twee opzichten op deze klassieke afstand: hij weet dat hij onder de 2 uur en 10 minuten kan lopen én hij weet dat hij op een voor hem goede dag kan scoren in een kampioenschapsmarathon. En in 2005 en 2006 lukte dat laatste, maar niet op het hoogste niveau:

het podium. In 2005 werd Luc in de Finse hoofdstad Helsinki de derde Europeaan die bij het WK over de finish kwam, met een 15e plaats. Het jaar erop, in het Zweedse Göteborg liep hij op het 40 kilometer-punt als derde Europeaan, maar nu bij de Europese kampioenschappen! Hij kwam echter als vierde het Ullevi-stadion binnen, de beste prestatie van een Nederlandse marathonloper op een internationaal kampioenschap sinds 1993. Zijn klassering zorgde ervoor dat het Nederlands marathonteam als derde eindigde in het landenklassement.

Vorig jaar, bij de door hitte geteisterde Rotterdam Marathon, bereikte Luc een volgende mijlpaal: hij schreef in zijn 23e marathon zijn zevende marathontitel op zijn naam: een recordaantal! De omstandigheden riepen her-

Zijn ultieme afstand: de marathon

foto Erik van Leeuwen

inneringen op aan de eerste marathontitel ooit behaald door een Prins Hendrik-atleet: in 1964 won Joop van den Berg in Vlissingen het NK tijdens een door een hittegolf veroorzaakt noodweer. In Rotterdam werd de marathon na 3 uur gestaakt als gevolg van de warmte. Helaas kostte het herstel te veel tijd en moest Luc zich afmelden voor het WK in Osaka. Ook zijn volgende marathon, 6 maanden later in Amsterdam kwam nog te vroeg: daar stapte hij uit. Behalve bekend door zijn prestaties, is Luc Krotwaar iemand die, ten opzichte van de meer berekende lopers, zich helemaal geeft voor het hardlopen. Zo verraste hij in 2003 door een week na een teleurstellende tijd bij de Rotterdam marathon de Leidsche Rijn

Marathon te lopen én te winnen. Luc gaat verschillende malen per jaar op trainingsstage in het buitenland, het liefst naar het High Altitude Trainingscentre van Lornah Kiplagat in het Keniaanse Iten. In Kenia liet hij zich ook behandelen voor zijn door 'Rotterdam' geteisterde spieren, in 2007: het waren zeer pijnlijke behandelingen om zijn krampen weg te masseren. Ook experimenteerde Luc met zuurstoftenten, shockwave-therapie en trainingen in de sauna.

Luc nam eind 2007 het besluit om bij Bram Wassenaar in Leiden te gaan trainen.

Melissa Boekelman

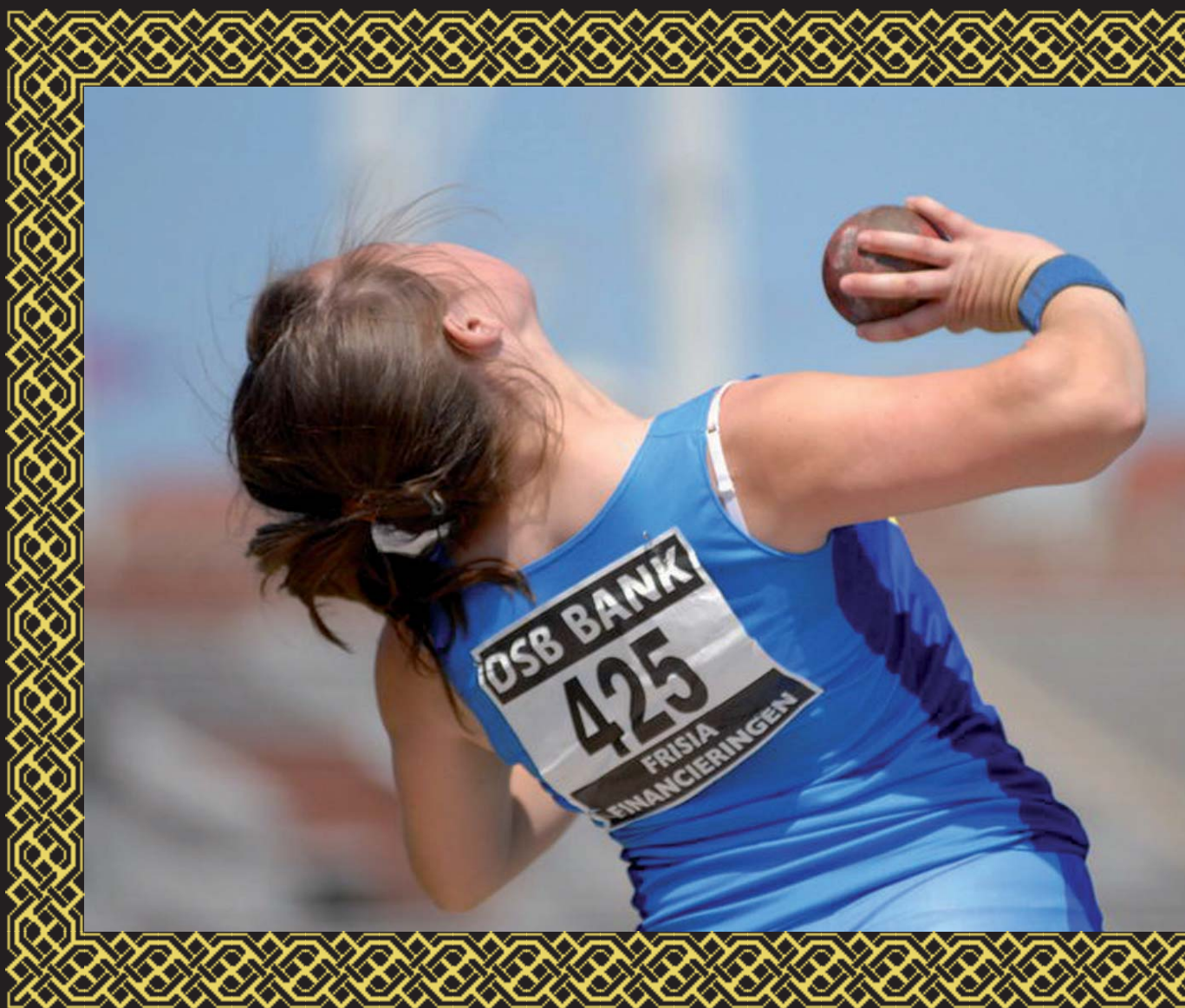

foto Erik van Leeuwen

In november 2005 werd Melissa Boekelman (1989) lid van Prins Hendrik om onder leiding van werptrainer Monique Kuenen zich verder te specialiseren in het discuswerpen - naast het kogelstoten waar ze al haar talent had laten blijken. Nu was het tijd voor een specialiste als trainer; Monique zelf was een goede subtopper geweest op 'de' discus, met internationale ervaring; ze kwam enige jaren uit voor een Amerikaanse universiteit.

Al twee titels van de Europees Jeugd Olympische Dagen van 2005 op zak en meerdere topprestaties neergezet

bij de junioren, was Melissa een B-Juniore met toekomst. En in het eerste seizoen bij Prins Hendrik won ze als B-Juniore de Nederlandse titels bij de senioren op kogelstoten, binnen én buiten. Het was de opmaat voor meer: ze had zich namelijk al vroeg in het zomerseizoen geplaatst voor het WK Junioren (kogel en discus), en daarna zelfs de EK voor Senioren (kogel). Ze koos voor het WK, in Beijing, met als doel een plaats bij de eerste 8 bij het kogelstoten. En dat was, met 16,85 meter achter haar naam, een realistisch doel. Hoe groot was de verrassing dan ook bij haarzelf - en anderen - toen ze

Wereldkampioene met 17,66 meter

op 15 augustus 2006 al in de eerste poging meer dan 80 centimeter voorbij haar persoonlijk record kwam! Met 17,66 meter had ze de andere atletes op hun plaats gezet en niemand kon daarna aan haar tippen: Melissa was Wereldkampioen!!

"Ik moest als 12e in de finale beginnen, dus als laatste. Dat had een voordeel en dat was dat ik iedereen al had zien stoten en dus van iedereen de eerste poging al wist. Degene die toen eerste stond had maar 16,47 meter staan geloof ik. Toen dacht ik al dit kan ik beter, maar dat mijn eerste poging zó ver zou gaan was echt bizar. Ik kon mijn eigen ogen niet geloven. De kogel vloog zo mooi en ik was zo snel in de ring. Wat een gevoel was dat! Na deze poging zat ik niet echt meer in de wedstrijd. Ik was meer de andere pogingen

van de rest aan het bekijken om te zien of er nog iemand verder stootte dan ik. Tot de laatste poging van de nummer 2. Toen wist ik dat ik écht gewonnen had. Ik was gewoon Wereldkampioen! Ik denk dat ik het me wel een paar dagen tot me door heb moeten laten dringen voordat ik echt zoiets had van: ik ben Wereldkampioen."

Helaas kon ze in de Chinese hoofdstad niet iets laten opmeten bij het discuswerpen: 3 dagen na haar kogelstootwedstrijd had ze 3 ongeldige pogingen met de

discus. "Inwerpen ging lekker en ik was er klaar voor. Mijn eerste poging was ruim voorbij de 49,50 meter (de limiet om naar de finale te gaan), maar ik stond net op het randje helaas. Mijn tweede en derde poging waren blijkbaar ook fout omdat ik op de rand stond. Mijn derde poging was ook ruim voorbij de limiet. Ik was niet echt teleurgesteld. Ja: het was wel heel erg jammer dat ik niet door was naar de finale, maar ik had mijn gouden plak al, dus waarom moest ik gaan klagen?!"

De titel op kogel leverde haar verschillende sporttitels op: in Breda, Vught en bij Prins Hendrik zelf natuurlijk. En dat was niet het enige: ook in de competitieploeg was ze van grote waarde dat jaar: in Nijmegen behaalde de meisjes B-ploeg voor het eerst in de geschiedenis de titel!

In 2007 begon het seizoen met het prolongeren van de indoortitel bij de senioren. Al in de voorwedstrijden had ze de eerste limiet voor een internationaal toernooi gehaald: die van de EK Junioren in Hengelo. Daar stond ze er wel: haar eerste stoot in de finale, 16,51 meter, was meteen goed voor goud! Ze had de favorietenrol waargemaakt en hoopte dat ook te kunnen uitbuiten op het discuswerpen, waarvoor ze ook bij de besten van Europa hoorde. Helaas ging het in de finale niet: een zevende stek was er voor haar. Wel kon ze - samen met de andere Prins Hendrik-meiden - een Nederlandse titel toevoegen: de meisjes A wonnen de competitie afgelopen september. In september zullen ze ons land vertegenwoordigen in de Europacup. Van Melissa zien we waarschijnlijk nog veel mooie dingen in de toekomst, hopelijk al dit jaar bij het WK Junioren, begin juli in Polen.

Melissa werd door de KNAU tweemaal de Fanny Blankers-Koenplaquette toegekend, de prestatieprijis voor junioren.

Investeren in de basis

In de periode 2000-2004 gingen de selectieturngroepen steeds meer trainen. De sportieve ambities waren immers hoog. Over de vraag hoe met die ambities en de trainingsomvang moest worden omgegaan, ontstond verschil inzicht tussen de turntrainers en het Gymnastiekbestuur. Over het algemeen wilden de trainers meer trainingsuren geven dan het bestuur vanwege de financiën kon en wilde toestaan. De jongenstrainers wensten een brede ontwikkeling van jongens- en meisjesgroepen samen en voelden zich geremd in de realisatie hiervan. Zij namen daarom het heft in eigen hand en richtten (buiten het Gymnastiekbestuur om) een eigen stichting op onder de naam "IXL". Die stichting vroeg zelf bij de gemeente zaalhuur aan. Aan die stichting werd door ouders geld gedoneerd waardoor een financieringsbron gevormd werd voor een nieuwe turngroep van jongens en meisjes van 6 tot 12 jaar.

Bij de selectiegroep van de meisjes werd daarentegen minder voor een breedteontwikkeling gekozen, maar meer voor het op een nog hoger niveau brengen van onze subtop-turnsters. Bij het meisjesturnen ontstond op initiatief van de trainers een samenwerkingsverband (wedstrijden en trainingen) tussen Prins Hendrik en de stichting TurnCombinatie Zuidwest Nederland in Prinsengeb. Die samenwerking duurde drie jaar. Ook zochten de trainers van de meisjes zelf een sponsor. De

sportieve vooruitgang bij het meisjesturnen gaf aanleiding voor dit soort initiatieven en de meisjestrainers leken hierin aanvankelijk gesteund door het Gymnastiekbestuur. De geschetste ontwikkelingen zouden echter in 2004-2005 opnieuw de voedingsbodem worden voor een diepe crisis binnen de gymnastiekafdeling en zelfs binnen het Algemeen Bestuur.

Financiële druk

Door de uitbreiding van het aantal trainingsuren en de verhoging van de vergoedingen voor trainingstechnisch kader, werd de financiële druk op de gymnastiekafdeling steeds

Kendra Pennings

groter. Daar waar de gedifferentieerde contributie te weinig soelaas bood, werd aanvankelijk nog wel "bijgeplust" uit de algemene middelen en de middelen voor atletiek/trim, maar op den duur liepen de uitgaven aan trainersvergoedingen en de contributie-inkomsten steeds verder uiteen. Als gevolg daarvan kon het Gymnastiekbestuur niet voldoen aan haar taak om een sluitende begroting te realiseren. De gymnastiekafdeling leek onder de ontwikkeling van met name het topturnen bij de meisjes/dames een omgekeerde piramide geworden: een relatief brede top en een smalle basis. In 2004 ging het mis en werd er een aanzienlijke begrotingsoverschrijding geconstateerd. Het Algemeen Bestuur wenste dat tekort niet langer te dekken op de manier zoals dat voorheen geschiedde. Het Gymnastiekbestuur stapte op, moegestreden voor een goede turnaccommodatie en er niet in slagend haar ambities waar te maken. Aan de crisis die binnen de gymnastiekafdeling ontstaan was, werden in 2005 enkele roerige algemene ledenvergaderingen gewijd. Onder regie van het Algemeen Bestuur (met een nieuwe voorzitter) probeerde een werkgroep van enkele goedwillende ouders de gymnastiekafdeling draaiende te houden. Insteek daarbij was om de afdeling weer financieel zelfredzaam te maken. Vervolgens vertrok begin 2006 op eigen initiatief de voltallige meisjeselectiegroep bij Prins Hendrik en stapte over naar een vereniging in Waspik. De teams turnden op dat moment in de landelijke Eerste en Eredivisie. De betrokken trainers en ouders vonden het aantal toegestane trainingsuren te gering, maar voelden bovenal te weinig vertrouwen vanuit het Algemeen Bestuur. Zij zagen elders meer ontwikkelingsmogelijkheden voor deze groep.

Recreatiegymnastiek

Nadien werd door het Algemeen Bestuur en door de werkgroep gymnastiek (die in de loop der tijd nogal wisselde van samenstelling) steeds nadrukkelijker gekozen voor een beleid waarbij topturnen mogelijk moest

blijven, maar niet ten koste van alles. Het accent kwam weer bij de ontwikkeling van de recreatiegymnastiek te liggen.

Ondanks een minimum aan trainers en betrokken vrijwilligers, kroop de gymnastiekafdeling langzaam uit een dal omhoog. In 2007 waren er na lange tijd weer positieve ontwikkelingen te melden: er werd veel geïnvesteerd in de basis waardoor het ledenaantal bij de gymnastiekafdeling toenam tot circa 220 leden, er werd weer meer samengewerkt en eenheid uitgestraald en de werkgroepleden kregen weer plezier en vertrouwen in de gymnastiekafdeling. Bij de basisturngroep (jongens en meisjes vanaf 6 jaar) ontstond een grote toeloop en moest zelfs even een ledenstop overwogen worden. Bij de kleutergymnastiek nam (na een jarenlange terugloop) het aantal deelnemende kinderen mondjesmaat toe, hoewel daar de werving van begeleiding nog een punt van zorg bleef. Met het vertrek van de meisjeselectiegroep in 2006 had het sportieve niveau bij de meisjes begrijpelijkerwijs ingeboet, maar nadien kende die groep een goed districtsniveau en zaten de jongens/heren zelfs op subtopniveau (B en C-klasse). De werkgroep gymnastiek richtte zich samen met de trainers en het Algemeen Bestuur weer op de totale gymnastiek-turnafdeling. Om de eenheid en saamhorigheid te bevorderen trinden selectie- en recreatiegroepen samen. Nu maar hopen dat de geschiedenis zich niet zal herhalen; je richten op één doel kan immers catastrofaal zijn.

Bij de gymnastiek werd iets nieuws gestart: een groep trampolinespringen die de nodige aantrekkingskracht heeft. Al met al kon eind 2007 gesteld worden dat de afdeling op de goede weg was en dat de kosten weer in de hand gehouden werden. En misschien het meest positief was dat in de Algemene Ledenvergadering van december 2007, na vier jaar, weer een volwaardig Gymnastiekbestuur geïnstalleerd kon worden. Dat bestuur zal gaan werken aan de verdere ontwikkeling van een stabiele gymnastiekafdeling.

thema

Het meisjes- damesturnen

Jongens en meisjes die al op jonge leeftijd met gymnastiek bij Prins Hendrik begonnen, startten bij de kleutergymnastiek en stroomden door naar de recreatiegymnastiek. Als er voldoende talent en animo aanwezig was, konden kinderen daarna via selectietesten in de groep wedstrijdgymanstiek (ook wel selectieturnen genoemd) terecht komen. Zij waren dan rond 6 jaar en traiden éénmaal per week 2 uur. Afhankelijk van leeftijd en individuele vorderingen werd de training daarna uitgebreid naar tweemaal 2 uur en tegen het einde van het seizoen kon dan driemaal 2 uur worden getraind.

Vanaf het midden van de jaren 90 werd het sportieve niveau van de meisjeselectiegroep steeds beter. Turntrainster was toen Susan Vorstenbosch. Al snel volgden de talentvolle turnsters in de C-lijn levonne van Limpt, Jill Huinder, Roos Damen en Mascha Soors naast de clubtrainingen ook regionale trainingen. Mascha behaalde in die periode zelfs een vierde plaats bij het Nederlands Kampioenschap in haar klasse. Zij werd in 1999 de eerste PH-turnster die opgenomen werd in de Jong Oranje Selectie. Kort na de millenniumwisseling werden uit de selectiegroep ook Lotte de Jong, Sandy Langstraat en Nienke en Maren Miltenburg opgenomen in Jong Oranje. Inmiddels was de trainingsomvang van de meisjeselectie bij Prins Hendrik opgeschroefd van 12 naar gemiddeld 22 uur per week, waarvan het overgrote deel door de ouders werd gefinancierd.

Trainster Susan Vorstenbosch zocht naar meer mogelijkheden om het niveau van de groep te verbeteren en legde contact met de Stichting TCZWN (TurnCombinatie Zuidwest Nederland) in Prinsenbeek. Er ontstond zodoende een samenwerking waarbij van 2000 tot 2004 tijdens wedstrijden sprake was van een gezamenlijk optreden door Prins Hendrik/TCZWN en de turnmeisjes over en weer elkaars trainingen bezochten in Vught en Prinsenbeek. De circa 20 turnsters van de meisjeselectiegroep ontwikkelden zich verder en de teams waarin zij zaten acteerden in de jaren 2003 tot en met 2005 op Eerste Divisie en Eredivisie niveau. Prins Hendrik had op een bepaald moment drie teams die in de genoemde divisies Nederlands Kampioen waren. Daarnaast werden door turnsters van Prins Hendrik bij NK's regelmatig individuele podiumplaatsen behaald, onder meer door Roxanne van Wolffelaar (Nederlands jeugdkampioen sprong), Mascha Soors (Nederlands jeugdkampioen brug), Kendra Pennings, Michelle Nieuwenhuijs, Lotte de Jong, Sabine van Driel en Lonneke van Gerven (Nederlands seniorenkampioen meerkamp B-lijn). In 2004 werd Prins Hendrik door maar liefst 16 turnsters op het NK vertegenwoordigd, een aantal dat toen door geen enkele andere vereniging geëvenaard werd. Nienke Miltenburg en Lynn Albersen deden in dat jaar op uitnodiging van de turnbond mee aan een interland in Opmeer, waar op Eredivisie niveau gestreden werd tegen Engeland, Duitsland, België en Luxemburg.

In de selectiewedstrijdgroep onder leiding van Susan Vorstenbosch traiden de meisjes en dames van Prins Hendrik jarenlang met elkaar. Hun onderlinge band én de onderlinge band van de ouders was groot. De ouders bezochten de turnwedstrijden veelvuldig. Markant aan de groep was dat de turnsters niet alleen voor eigen succes gingen, maar zeker ook voor het teamresultaat. "Een enorm gave groep", zou Susan later zeggen.

In 2006 zagen zij en de betrokken ouders zich genoodzaakt om wegens het ervaren van onvoldoende ondersteuning en vertrouwen vanuit het Algemeen Bestuur, toekomstmogelijkheden voor de selectiegroep te zoeken buiten onze vereniging. Een scheiding van wegen, met gevolg dat het meisjes- en damesselectieturnen bij Prins Hendrik vanaf 2006 vanaf de basis weer moest worden opgebouwd.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

1. 2005, Lonneke van Gerven Nederlands Kampioen
2. 2004, Wasegymcup interland
3. 2008, Sanne van Mierlo regiowedstrijd Martinihal
4. 2006, 2de plaats op Michelwanten cup (interland)
5. Lynn Albersen

thema

Het jongens-herenturnen

Vanaf de komst van turntrainer Mari Wijnen in 1978 ontwikkelde het jongens-herenturnen zich in de jaren 80 en 90 tot een goed nationaal subtopniveau. De aanpak van Mari betekende in de begintijd een revolutie voor de jongens: hij bracht discipline in de groep en introduceerde strakke trainingsprogramma's met krachttesten. Hij stelde zich ten doel om voor langere tijd het niveau van het jongensturnen te verbeteren en te handhaven. En hij is, met steun van het Gymnastiekbestuur, daarin gedurende ruim 15 jaar geslaagd. Het turnen kende destijds drie niveau's. Van hoog naar laag waren dat de A-, B- en C-Klasse. Binnen twee jaar na de start van Mari werd er voor het eerst deelgenomen aan de

Nederlandse Kampioenschappen op C-niveau. In 1980 behaalden Robbert van den Akker en René Crombach de halve finales. Robbert en René trainden eenmaal per maand mee met de Jong Talentgroep van de NKGB. Bij wedstrijden wisten beiden zich altijd gesteund door een supporterslegioen met ratels en toeters. Robbert behaalde in 1982 als eerste junior de NK-finale en werd daarin verdienstelijk 10e van Nederland. Medio jaren 90 nam Mari Wijnen afscheid als trainer. In die periode behaalde zijn pupil Jasper Lunenburg als eerste turner het Nederlands Juniorenkampioenschap bij de junioren-meerkamp in de C-klasse. De turners Mike Wiersema en Peter Voorneveld volgden. Mike Wiersema werd na diverse Brabantse en Zuid-Nederlandse titels, in 1998 Nederlands Kampioen

2003, Thomas de Groot, Karl Kosztka, Miesjel van Rooij, Remco van der Struijk, Elim van Vught. Liggend Maik van de Leede (van links naar rechts)

Dirk Hoevenaars

foto boven pag 144
Koen Hoevenaars

foto links pag 144
Siwa Geboers

foto rechts pag 144
Dirk Hoevenaars

paardsprong in de hoogste categorie. Een topprestatie in de turngeschiedenis van onze vereniging.

Vermeldenswaard zijn zeker ook de prestaties van Peter Voorneveld. Hij werd in 2003 en 2004 bij de senioren Nederlands Kampioen op diverse turnonderdelen in de C-klasse en in 2005 zelfs in de B-klasse op het onderdeel rekstok. Na diverse trainerswisselingen kwam er na 2000 weer stabiliteit in de trainingen van de jongens en heren. Jeroen van Tulder en Mike Wiersema hadden hun actieve turncarrière beëindigd en gingen turntraining verzorgen. Dankzij hun trainerschap werden bij turnwedstrijden regelmatig podiumplaatsen gehaald. En niet minder belangrijk: er kwam steeds weer nieuw jong talent. Zo werd in 2004 Miesjel van Rooij Nederlands Junioren Kampioen op brug, niveau instap C. In datzelfde jaar werd het team bestaande uit Maik van de Leede, Karl Kosztka, Miesjel van Rooij en Elim van Vught Nederlands Kampioen meerkamp niveau instap A. In 2005 werd een team Nederlands Kampioen niveau instap

C. Dit team bestond uit: Kieran Verbiest, Freek Kat, Pim Donkers en Remco van der Struijk

In 2006 en 2007 behaalden Marten Postma, Koen Koenders, Miesjel van Rooij en tweemaal Kieran Verbiest in totaal 5 individuele nationale titels. De meest in het oog springende turners in die jaren waren de tweelingbroers Koen en Dirk Hoevenaars. Deze twee 18-jarigen eindigden bij kampioenschappen in de hoogste klasse regelmatig bij de top vier in de eindrangschikking. Dirk was de eerste turner die internationaal actief was: in 2006 was hij deelnemer aan het Europees Kampioenschap voor jeugdteams in Griekenland. Zijn individuele scores telden daar steeds mee voor de ploegscore. Vanwege zijn kwalificatie voor het EK werd Dirk in 2006 sportman van het jaar bij de gymnastiekafdeling. Zijn broer Koen werd in 2007 Nederlands Kampioen in de klasse Junior 2 van de Eredivisie. In deze periode zat de selectiegroep Jongens-Heren in de lift en werd er geturnd in de Tweede en Eerste Divisie.

thema

Gymnastiek en atletiek: samen of toch apart?

In het kader van het streven naar een grotere zelfstandigheid van de afdelingsbesturen gymnastiek en atletiek/trim, schreef het Hoofdbestuur in 2002 een beleidsnotitie onder de titel “Apart en toch Samen”. Als we terugblikken op 100 jaar geschiedenis van Prins Hendrik en de onderlinge verhouding tussen gymnastiek en atletiek in ogeschouw nemen, zou een kleine variatie op die titel niet misstaan: “Samen of toch Apart?”.

Zoals in de eerste hoofdstukken van dit boek beschreven staat, was in 1908 de primaire doelstelling van onze vereniging het beoefenen van gymnastiek. Daaraan werd in de eerste decennia onder wisselende omstandigheden constant invulling gegeven. Pas in het begin van de jaren dertig begon de atletiek duidelijker naar voren te komen, hoewel in de vooroorlogse periode het beoefenen van gymnastiek en het beoefenen van atletiek bijna hand in hand gingen.

In de na-oorlogse tijd werd de gymnastiek langzaamaan overvleugeld door de atletiek. Niet alleen voor wat betreft de ledenaantallen, maar ook qua aandacht die beide afdelingen kregen in het Algemeen Bestuur. Uit archiefgegevens en gesprekken met (oud) gymnastiekleden komt het beeld naar voren dat de geringe aandacht voor de gymnastiek vanuit het Algemeen Bestuur door de jaren heen in schril contrast stond met de brede aandacht en belangenbehartiging voor de atletiek. Vanaf de jaren vijftig tot begin jaren negentig waren de gymnastiekvertegenwoordigers in de opeenvolgende besturen van Prins Hendrik getalsmatig veruit in de minderheid ten opzichte van hun bestuurscollega's met een atletiekachtergrond. Hoewel de verhouding in ledenaantallen gymnastiek-atletiek daar niet altijd een reden voor gaf. Maar wat aan gymnastiekszijde nog meer stak, was de strijd die bij herhaling gevoerd moest worden om überhaupt gymnastiekszaken op de bestuursagenda te krijgen. Lange vergaderingen waarin slechts een kwartiertje over gymnastiek gesproken werd, waren in de jaren tachtig eerder regel dan uitzondering. Hoewel het Algemeen Bestuur altijd weer de rijen wist te sluiten, voelde de gymnastiekafdeling zich door de jaren heen steeds meer op zichzelf aangewezen. En achtergesteld ten opzichte van de atleten en (later) de trimmers. Dat werd overigens niet alleen bepaald door

interne bestuursaangelegenheden, maar ook door bijvoorbeeld de sportaccommodaties en bijbehorende faciliteiten. Prins Hendrik kreeg in 1981 de beschikking over een fraaie atletiek-kunststofbaan met alle voordelen van dien voor de atletiek/trimafdeling. Daarin werd door de gemeente financieel het nodige geïnvesteerd. Maar in de jaren daarna voelden de gymnasten en turners zich opgescheept met “gebakken peren” omdat aanvragen voor materialen en turntoestellen in de diverse Vughtse gymzalen, door de gemeente vaak afgewezen werden onder het motto “jullie hebben de kunststofbaan al gehad, dus graag even pas op de plaats”. Het bleef aanmodderen met gebrekkige gymzalen.

Begin jaren negentig leidden ook de perikelen rond de professionalisering tot frustratie binnen de gymnastiekafdeling. De wens van het toenmalig Gymnastiekbestuur om als proef te starten met betaald trainingstechnisch kader werd door het Hoofdbestuur geblokkeerd. Wellicht bevreesd om de eigenheid van Prins Hendrik (een vereniging van vrijwilligers) prijs te geven. Het maakte de onderlinge verhoudingen tussen de drie hoofdgeledingen binnen Prins Hendrik er niet gemakkelijker op. Hoewel afkomstig uit dezelfde ontstaansbron, hadden gymnastiek en atletiek meer en meer hun eigen identiteit gekregen, met hier en daar een verschillende cultuur. Na de millenniumwisseling vroegen steeds meer leden zich af of Prins Hendrik wel een omnivereniging moest blijven. Toch werd vanuit het Algemeen Bestuur weer gekozen voor “samen” en niet voor “apart”. Ook nadat in 2005 en 2006 de risico's van het delen van de lusten en lasten in een omnivereniging nadrukkelijk tot uiting kwamen. De bijna voltallige meisjeswedstrijdturngroep verliet Prins Hendrik, maar de vereniging ging als één (wat kleiner geworden) familie door. De gymnastiek/turnafdeling voelt zich de laatste twee jaar weer meer gesteund. En het onlangs aangetreden nieuwe Gymnastiekbestuur zal de steun van diverse kanten hard nodig hebben. Zeker met het oog op de geplande verhuizing naar het Stadhouderspark in Vught, waarbij de hoop gevestigd is op een goede turnaccommodatie nabij de atletiekbaan en het clubhuis. De geschiedenis heeft geleerd dat het ontberen van een dergelijke gezamenlijk te benutten accommodatie de omniconstructie van Prins Hendrik zeer op de proef stelt.

Trimmen met vele facetten

De loopgolven in de Nederlandse samenleving zijn bepaald niet aan Prins Hendrik voorbijgegaan. Sterker nog: de bloei van de vereniging hangt de laatste decennia nauw samen met die verenigingsleden die louter vanwege hun eigen loopplezier zich bij de vereniging hebben aangesloten.

Hoe anders was dat een kleine veertig jaar geleden toen een in verhouding klein groepje fanatiekelingen zich met oefeningen en loopjes in de Vughtse hei positioneel onderscheidde van de grote massa. Een massa niet-sporters die zich de groei van de welvaart aardig liet welgevallen en met de zichtbare tekenen daarvan in de vorm van uitdijende lichaamsdelen rondliep. En daar ook steeds meer de nadelen van ging ondervinden. De eerste loopprage ontstond rond 1970 mede als gevolg van welvaartsvalkuilen die een algemene oproep om meer te bewegen noodzakelijk maakten. Maar in principe had Prins Hendrik daar nauwelijks iets mee van doen. Natuurlijk, als je wilde lopen kon je bij Prins Hendrik aankloppen en er was altijd wel een groep(je) te formeren waarmee je je krachten kon meten. Maar strikt noodzakelijk was voor potentiële lopers de binding aan de club niet. Want zeg nou zelf, lopen kun je op elk moment en op elke plaats en dus ook gewoon vanuit je eigen huis. Maar om het lopen serieus in je systeem op te nemen, moet er wel karakter aanwezig zijn en moet je de moed hebben daar ook tijd voor vrij te maken.

Dan is een vereniging waar gelijkgestemden zich verzamelen en waar je naar eigen vermogen je lichaam wekelijks pijn kunt doen, een uitkomst. Het samen lopen is gezelliger dan in je eentje, je bent bijna gedwongen elke keer te verschijnen, je wordt uitgedaagd tot nooit zelf bedachte prestaties en je komt nog eens met anderen aan de praat die net zoveel pijn lijden als jijzelf. Bovendien heb je kans na de trainingen praktisch elke week van een traktatie van eenjarige collega-loper te mogen genieten, zodat dat wat er net afgelopen was er meteen weer bijkomt. En omdat Prins Hendrik in die beginjaren als aanjagers Frans van Run en André de Jong in huis had, ligt daar voor een deel de verklaring dat de afdeling trim zich snel in de vereniging kon nestelen.

Trimmen is bij Prins Hendrik een uiterst serieuze aangelegenheid geworden. En bovendien onmisbaar: talloze juryleden zijn uit de trimafdeling gemonsterd en tal van trimmers zijn echte loopverslaafden geworden en zijn zich ook met wedstrijdlopers gaan meten. Nog afgezien van het feit dat de trimafdeling grootgebruiker is in het clubhuis en buitengewoon sfeerbepalend is in datzelfde clubhuis.

Momenteel is de trimafdeling verdeeld in een groot aantal groepen: van beginnersniveau – de opvanggroep voor nieuwe trimleden – tot een lopersgroep met veel ervaring die dan ook de grotere afstanden aflegt. Dat zijn de kilometervreeters die zowat over de gehele wereld hun prestatielopen afwerken en zich aan strikte trainingsschema's houden. Niet te verwarren met de lange afstandsgroepen bij de atletiek.

Wat al die trimgroepen praktisch gemeen hebben is de opbouw van hun trainingen: na het inlopen volgt -

bijna verplicht - het rekken en strekken in de vorm van oefeningen, zeg maar de "warming up". Dat gebeurt meestal op de Vughtse hei of (in het winterseizoen) op redelijk goed verlichte plaatsen langs de openbare weg. Binnen het trainerscorps van de trim staat veiligheid voorop, dus kijk waar je loopt en zorg in het donker dat je zichtbaar bent.

Maar terug naar de trainingsopbouw: na de warming up is de variëteit aan programma's onuitputtelijk: van lantaarntoer, naar fart-lek, (uit het Zweeds: fart = snel, lek = spel: een verzamelnaam voor alle mogelijke gevarieerde snelheidsspelletjes als minutenloopjes, sprintestafettes etc.), van rondje IJzeren Man tot rondje Harense Smid, van rondje langs het kanaal tot aan de Nieuwkuijke brug tot een parcours langs het Huisje van Napoleon, van estafettes tot heuveltraininkjes, van piramideloopjes tot ploegachtervolgingen, je kunt het zo gek niet bedenken of het gebeurt onder de vlag van Prins Hendrik. En na dit alles - en dat kan na één tot twee uur zijn: de onvermijdelijke "cooling-down"-oefeningen: lekker rekken en strekken langs en aan de reling rond de atletiekbaan. En daarna - hopelijk - een volledige herstelperiode in huiselijke kring. Tenminste als er niemand iets te trakteren heeft of er niets meer te bepraten valt in het clubhuis.

Vanaf 1998 is het trimmen bij Prins Hendrik niet meer uitsluitend geren en gedraaf, inclusief oefeningen op de Vughtse hei. Een nieuwe sportpoot diende

zich aan in de vorm van het sportief wandelen. Met eveneens niveaugroepen en met groepen deelnemers die zich - ook voor gezondheid en gezelligheid - willen dwingen regelmatig het lichaam tot inspanningen uit te dagen. En dat het aanslaat wijst de groei van dit onderdeel uit. Het wandelen is bepaald geen slenteren te noemen en ook hier maken oefeningen deel uit van de trainingsopbouw.

Nordic Walking

Sinds 2005 ontwikkelt zich weer een nieuwe loot binnen de trimafdeling: Nordic Walking. Voor velen nog altijd een wat merkwaardige trimvorm, maar de deelnemers en hun trainers zweren erbij. In 2007 werd al op 3 niveau's training gegeven, nadat de deelnemers kennismakingslessen gevolgd hadden en dat geeft duidelijk aan dat het minder eenvoudig is dan het oogt. De geschiedenis van Nordic Walking is een zeer oude. In de oudheid liepen herders en pelgrims met een of twee stokken door vaak moeilijk terrein om zo de gewrichten te ontzien en de Finse langlaufers gebruiken sinds het begin van de 20ste eeuw langlaufstokken tijdens hardlopen en andere trainingvormen om zo de coördinatie te verbeteren en de spierkracht van het bovenlichaam te ontwikkelen. Het feit dat ook het Nordic Walking groei ervaart, wijst erop dat het wellicht geen rage, maar een serieuze bewegingssport is die toekomst heeft. Ook bij Prins Hendrik.

thema

De Bosploeg, een hechte groep

Eerder in dit jubileumboek is vermeld dat in de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw binnen onze vereniging al gewag gemaakt werd van “de Bosploeg”. Dat de Bosploeg nog steeds bestaat is een teken dat de verankering van die aanvankelijk niet bepaald omvangrijke ploeg in de vereniging, toch stevig genoemd kan worden.

Tot op de dag van vandaag kan men – zij het op onverwachte dagen, tijdstippen en plekken – de bosgroene shirts tegenkomen. En nog steeds is de zondagmorgen om half elf het moment waarop de Bosploegleden de illusie hebben dat het ooit nog wel eens wat zal worden met de loopprestaties.

De geschiedenis van de Bosploeg heeft zijn eigen hoogten en dieptepunten. De “moderne” Bosploeg ontstond in de tweede helft van de zeventiger jaren uit een groep baanatleten die de wedstrijdssport vaarwel zegden, maar het lopen niet konden laten. Zij voelden zich “te goed” voor de toen nog nauwelijks van de grond gekomen afdeling trim en tegelijkertijd wilden zij onder geen voorwaarden blijven dienen onder het toenmalige trainerscorps van de wedstrijdssport. Zo werd die groep bijna letterlijk het bos in gestuurd, wat in ieder geval een uitleg is van de naam van dit toen nog beperkte gezelschap. Zijn er mensen van het eerste uur ook nu nog lid van de Bosploeg? Jazeker: de voormalig Essche crosskampioen en fenomeen Frans van Dun. Maar de “ouderen” onder ons zul-

len zich de namen van andere “founding fathers” nog wel herinneren, zoals bijvoorbeeld Piet Voorn, Ton Vanson, Frits Grips, Fred van Herpen en iets later Berry Debrauwer en Roel Vissers.

Er gaan binnen de vereniging veel verhalen over de Bosploeg. Sommige van die verhalen zijn absoluut waar, zoals bijvoorbeeld het gegeven dat decennia lang het bestuurlijk kader van Prins Hendrik - tot in de hoogste echelons en echt niet alleen bij de atletiek - voor een groot deel bestond uit Bosploegleden en dat het lang geduurd heeft alvorens ook vrouwen het Bosploegshirt mochten dragen. Andere verhalen daar en tegen moeten helaas naar het land der fabelen verwezen worden, zoals de claim op een eigen kleedkamer op het sportpark en de veronderstelde doorslaggevende invloed op de temperatuur van het douchewater in de winter.

Het typerende van de Bosploeg is altijd geweest dat de leden lid waren van Prins Hendrik, maar absoluut geen beroep deden op het trainerscorps en op inschrijfkosten van wedstrijden en eventueel reiskosten. De ploeg is ook wat dat betreft altijd een club in een club geweest, waar Prins Hendrik op gezette tijden met plezier een beroep op deed om de PR van de vereniging te versterken. Zo liep de Bosploeg in 1995 voor de gemeente Vught en Prins Hendrik bij gelegenheid van 50 jaar bevrijding, een fakkel in een estafette van Hotel De Wereld in Wageningen naar

het gemeentehuis van Vught. En werd in 1996 het Olympisch vuur vanuit Papendal naar St. Michielsgestel “ge-estafetteerd” waarbij oud bokskampioen Arnold van der Leyde heelhuids naar de finish werd meegevoerd. En er is ook nog eens - op uitnodiging - een estafette gelopen tussen Vught en Rosmalen, waar de hele ploeg in de laatste kilometer zanger Albert West mee moest slepen naar de eindstreep.

Dat de Bosploeg voor dergelijke evenementen werd uitgenodigd had alles te maken met 1981. Een belangwekkend jaar voor de ploeg: voor het eerst werd - op initiatief van Jos Hoogerhoud - onder de naam Bosploeg naar buiten getreden in wedstrijdvorm. En wel tijdens de Veluweloop van dat jaar. De Veluweloop is vanaf dat moment de rode (lees: bosgroene) draad geweest waar alle fysieke inspanningen van de Bosploeg om draaiden. De Bosploeg is altijd een trouw deelnemer aan die Veluweloop geweest. Tot het laatst toe, want in 2002 werd de laatste Veluweloop gehouden onder

meer omdat het deelnemersaantal terugliep.

Tot de jaarlijkse rituelen behoorde de laatste decennia ook het Bosploegweekend. In eerste instantie nog trainingsweekend genoemd, maar later verworpen tot een meer sociale bezigheid. Stemmen gaan op om opnieuw de teugels op loopgebied wat strakker aan te trekken. Natuurlijk, het aantal bosploegers dat zich al of niet noodgedwongen langzamerhand moet behelpen met de wandelsport neemt geleidelijk aan toe. Dat is niet erg, maar geeft wel aan dat de voormalige explosiviteit van de Bosploeg als opvangplaats voor de pure prestatie-lopers, langzaamaan is ingeruild voor de status van een overloopplaats van echte hardlopers naar wandelaars, van wedstrijdlopers naar trimmers, van jongelieden naar ouderen.

De bijdrage van de Bosploeg aan de vitaliteit en levenskracht van Prins Hendrik staat buiten kijf. Het bijzondere van de Bosploeg is de “lange adem”. Niet zo zeer omdat het duurlopers zijn of waren - integendeel eigenlijk - maar omdat de ploeg al meer dan 30 jaar een hechte groep vormt en zich altijd binnen de vereniging coöperatief en sociaal heeft opgesteld. Die sociale invalshoek maakt de Bosploeg als zodanig niet uitzonderlijk, maar maakt haar wel een soort kweekvijver en tegelijkertijd een afbouwplaats voor “uitbestuurd” kader binnen Prins Hendrik.

thema

De Kangoeroeloop

Weetje

Prins Hendrik heeft de kangoeroe als symbool. Je ziet de kangoeroe niet alleen terug in het logo, maar ook in de namen van bijvoorbeeld het clubblad de Kangoeroebode en ons grootste loopevenement de Brabants Dagblad Kangoeroeloop. Wat heeft Prins Hendrik eigenlijk met dat dier? Komen kangoeroes voor op de Vughtse hei of had een bestuurslid zo'n beest als huisdier? Nee, daar heeft het niets mee van doen. De kangoeroe als symbool is geïntroduceerd door Wim Bouwens, een markant lid van Prins Hendrik. Wim remigreerde in 1968 samen met echtgenote Nel uit Australië. De kangoeroe hupt daar alle kanten uit en daar moet u onder andere de link leggen met de Kangoeroeloop. Ook bij die loop kun je alle kanten uit wat betreft de te lopen afstanden. Daarnaast is de kangoeroe een dier dat zowel snelheid als sprongkracht in zich verenigt en met zijn buidel geborgenheid biedt. Een heel toepasselijk symbool dus voor onze gymnastiek- en atletiekvereniging. Vandaar dat ook ons clubhuis de naam van dit bijzondere dier draagt.

Het tiende nummer van ons clubblad de Kangoeroebode in 1996 was een heel bijzondere aflevering. Het bestond praktisch geheel uit bijdragen die het grootste loopevenement van Prins Hendrik, de Kangoeroeloop, als onderwerp hadden. Nu, 36 Kangoeroelopen later, zijn die bijdragen eigenlijk allemaal nog even interessant en van historisch belang. De Kangoeroeloop is immers een fenomeen geworden, dat qua aantal deelnemers nooit is overtroffen door welk ander evenement binnen Prins Hendrik dan ook. Bij de allereerste aflevering was de keuze voor de loopafstand nog beperkt tot drie (5, 10 en 19 km), bij de tweede aflevering waren dat er al vier (5, 10, 15 en 20 km) en tegenwoordig zijn het er – inmiddels al heel lang – zes (om en nabij de 5, 7½, 12, 21 en 27 km). De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de Kangoeroeloop een jaartje ouder is dan officieel wordt aangehouden. In 1971 gingen op Tweede Kerstdag 38 Prins Hendriklopers van start voor wat het jaar daarna als Kangoeroeloop in de boeken terecht is gekomen. En vanaf 1972 is het evenement qua deelnemersaantal alleen maar gegroeid. Van 134 deelnemers in 1972 naar 250 in 1974 en 750 deelnemers in 1975. Dat had alles te maken met Hans van

Bovene, journalist en trimmer, die het Brabants Dagblad als hoofdsponsor aan de Kangoeroeloop koppelde. Zijn stimulerende artikelen zorgden voor een grote naamsbekendheid van de Brabants Dagblad Kangoeroeloop, ook buiten Vught. Binnen vijf jaar groeide het deelnemersaantal naar 2629. Daar droegen de gedegen organisatie vanuit Prins Hendrik en wat men tegenwoordig zou noemen een goed doordachte marketingstrategie zeker toe bij. Het grootste aantal deelnemers werd gehaald in 1988 toen zich 3443 lopers aanmeldden. De laatste twintig jaar schommelde het aantal deelnemers tussen de 2400 en 3200. Hoewel lopers geen watjes zijn, spelen de weersomstandigheden op Tweede Kerstdag voor met name de recreatieve lopers toch vaak een doorslaggevende rol. Tal van coryfeeën uit diverse sporten hebben zich in de loop der tijden laten verleiden aan de Kangoeroeloop mee te doen. Echte wedstrijdleten zien de Kangoeroeloop nog altijd als een buitengewoon plezierige trainingsvorm of het nu voor de marathon van Egmond aan Zee is of voor die van Apeldoorn. Vroegere topatleten zoals Jos Hermens en Cor Vriend deden er aan mee, zelfs de hele marathonselectie van de KNAU liep in de zeventiger jaren mee. Maar ook Luc Krotwaar heeft in recente tijden zijn gezicht laten zien bij start en finish op sportpark De

Koepel. Het motto van de Kangoeroeloop was altijd: lopen doe je voor je gezondheid, iedereen naar eigen vermogen. En dat je dat erg lang kan volhouden bewijst de nog altijd jeugdige Frans van der Steen, het enige Prins Hendrik lid dat alle 36 Kangoeroelopen heeft volbracht.

Het spreekt bijna vanzelf dat de organisatie van deze trimloop meegegroeid is met de uitbouw ervan. Was het begin jaren zeventig nog wel te doen om enkele honderden deelnemers in goede banen te leiden, het werd anders toen er sprake was van een deelnemersgroep van over de 2500 lopers.

Die groei leidde er in 1987 al toe dat alle parcoursen in richting omgedraaid werden, dus niet meer starten via de Kampdijklaan en terug langs de Loonsebaan, maar andersom. De verantwoordelijkheid voor die grote massa moest wel leiden tot intensievere contacten met de gemeentelijke autoriteiten, het opzetten van een snel en efficiënt communicatienet en een uitgebreid draaiboek waarmee tot in details alles voorbereid moe(s)t worden: coördinatie, wedstrijdorganisatie, financiën, parkeerregeling, parcoursuitzetting en – beheersing, medische zaken etc. En niet te vergeten het bijeenzoeken van de meer dan 100 vrijwilligers die op de dag zelf ingezet moeten worden.

Trimmen: niet te missen

HET NEDERLANDSE RODE KRUIS
AFDELING VUGHT

Sportclub PRINS HENDRIK

thema

De Vughtse Avondvierdaagse

De introductie van de wandelsport als onderdeel van de trim bij Prins Hendrik is van betrekkelijk recente datum, zeker in vergelijking met de andere sporten die bij Prins Hendrik worden beoefend.

Pas in 1994 kwamen de eerste wandelgroepen tot leven en dat had in 1998 een bijzonder gevolg. In dat jaar zocht de afdeling Vught van het Nederlandse Rode Kruis contact met de Trimcommissie van Prins Hendrik om gezamenlijk de Avondvierdaagse in Vught nieuw leven in te blazen. Gevolg was de samenstelling van een werkgroep die onder auspiciën van de Koninklijke Nederlandse Bond voor Lichamelijke Opvoeding er zorg voor ging dragen op 23-26 juni 1998 een Avondvierdaagse in Vught te organiseren. Van de zijde van Prins Hendrik toonde onder andere Agnes van Geijn zich destijds een groot stimulator van dit wandelevenement, waarbij de deelnemers kunnen kiezen tussen de wandelafstanden van 5 en 10 kilometer en iedere avond een ander parcours gelopen wordt.

Het idee bleek aan te slaan, want niet minder dan 932 deel-

nemers gingen in 1998 van start; schoolkinderen met en zonder ouders, bewoners van zorginstellingen en ook wandelaars die zich aan het voorbereiden waren op de Vierdaagse van Nijmegen. Dat aantal deelnemers in 1998 was voor het Comité Avondvierdaagse aanleiding meteen door te pakken en ook in 1999 de organisatie op zich te nemen. Ruim 1000 deelnemers kwamen er op af en geleidelijk aan is dat aantal in de loop van de jaren gegroeid tot 1700 deelnemers in 2005.

Net als de Kangoeroeloop vraagt de organisatie van dit evenement een groot aantal vrijwilligers. Ruim 60 zijn er elke avond nodig en daar zijn er heel wat bij die via Prins Hendrik bij deze wandeltochten betrokken zijn geraakt. Prins Hendrik is nog altijd betrokken bij deze Avondvierdaagse, al was het maar via het clubhuis en de atletiekbaan waar vandaan elke avond gestart wordt.

De samenwerking tussen het Nederlandse Rode Kruis en Prins Hendrik komt ook tot uiting in het logo van de Avondvierdaagse Vught.

thema

Prins Hendrik naar één locatie

Gedurende de afgelopen 25 jaar heeft onze vereniging meerdere pogingen gedaan om een eigen turnaccommodatie voor de afdeling gymnastiek te realiseren. Met de ontwikkeling van de gymnastiek en het wedstrijdturnen naar een hoger niveau, bleken de trainingsmogelijkheden en materialen in de diverse Vughtse sportzalen kwalitatief steeds meer achter te blijven. In 1984 werd voor het eerst serieus gepoogd om een volwaardige turnaccommodatie van de grond te krijgen. Een commissie, bestaande uit Maarten de Haas, Mari Wijnen en namens de gymnastiekbond meervoudig Nederlands turnkampioen Klaas Boot, ging hierover met de gemeente Vught in gesprek. Op dat moment had de gemeente immers plannen om in samenwerking met het Maurick College een nieuwe sporthal in Vught te bouwen, de Martinihal. De Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Bond wilde deze hal voor 100% financieren en had dus wat te wensen: De gymnastiekbond zou minimaal 12 weekenden per jaar de hal kunnen gebruiken voor gymnastiek- en turntrainingen, kampioenschappen en dergelijke. Daarnaast zou de atletiekafdeling van Prins Hendrik er eens per jaar een indoorwedstrijd kunnen organiseren en konden de Vughtse gymnastiekverenigingen Prins Hendrik en De Adelaar er eveneens aan de slag. Het Maurick College kon dan doordeweeks van de sporthal gebruik maken.

Het was een realistisch plan, maar uiteindelijk wilde de gemeente de knoop niet doorhakken en bleef Prins Hendrik met lege handen zitten. In de jaren daarna kon de gymnastiekafdeling niet anders dan gebruik blijven maken van enkele niet volwaardige gemeentelijke sportzalen. In 1986 werd sporthal Ouwkerk als trainingsaccommodatie in gebruik genomen. Hier bleek met name de combinatie turnen-badminton (de badmintonspelers hadden hun training na de turntrainingen) een ongelukkige. Het magnesium dat door onze turners gebruikt werd veroorzaakte een te gladde vloer voor de badmintonspelers, hetgeen destijds veel discussie en irritatie tussen de betrokken partijen (inclusief de gemeente) opleverde. In 1990 werd de Vughtse Lidwinazaal heringericht tot turnzaal. Dit was het resultaat van overleg dat Prins Hendrik en De Adelaar samen voerden met de gemeente en de Sportraad.

Niettemin bleef de wens van een volwaardige turnaccommodatie bestaan. Het Hoofdbestuur formuleerde in 1995 in haar beleidsvoornemens dat voor de verdere groei van de Vughtse gymnastiek en van Prins Hendrik, een volwaardige turnaccommodatie een belangrijke impuls zou zijn. Het overleg met de gemeente werd nieuw leven ingeblazen. Helaas zonder resultaat.

In de jaren 1998 en 1999 werden in overleg met de gemeente diverse alternatieve trainingsopties in Vught bestudeerd. Nieuwbouw van sporthal Ouwkerk bleek niet haalbaar, de ombouw van een voormalige timmerfabriek aan de Industrieweg en van een loods bij de Frederik Hendrikkazerne werd overwogen en ook mogelijkheden bij het racketcentrum bij Bergenshuizen passeerden de revue. Vanuit het Hoofdbestuur en het Gymnastiekbestuur werd veelvuldig overlegd met de gemeente, de Sportraad, NV Accomplu (het nieuwe beheerorgaan van de Vughtse sportaccommodaties), de firma Janssen-Fritsen Sport

Locatie Stadhouderspark

BV en de firma Laco. In 1999 gaf een uitgewerkt plan voor een perfecte turnhal aan de Industrieweg qua haalbaarheid hoop. Het ging om een te realiseren zaal voor turnen, bewegen op muziek, dans, kleutergymnastiek en recreatiegymnastiek. Nieuwe inzichten bij de gemeente waardoor geen geld en geen vergunning beschikbaar werden gesteld, maakten dat ook dit plan niet uitgevoerd werd. Vanaf 2000 kwamen de gesprekken over de realisatie van een volwaardige turnaccommodatie steeds meer in relatie te staan met de plannen van de gemeente om Vught-Noord opnieuw in te richten. Daarbij zou de atletiekbaan van Prins Hendrik aan de Koepelweg worden verplaatst naar Vught-Noord. In het jaarverslag 2003 schreef het Gymnastiekbestuur dat het nog niet realiseren van een turnaccommodatie een ernstige bedreiging vormde voor het voortbestaan van de afdeling Gymnastiek. Dit mede vanwege de ARBO-wetgeving die diverse verplichtingen oplegde, waaraan in de sportaccommodaties in Vught niet kon worden voldaan. De gemeente Vught koos dat jaar een andere invalshoek: voor wat betreft het topturnen werd gestreefd naar een alliantie met 's-Hertogenbosch voor de realisatie van een hoogwaardige turnaccommodatie in de Brabantse hoofdstad. Het bleef bij woorden. In de jaren daarna bleef binnen onze vereniging de gewenste turnaccommodatie prominent op de agenda staan. In 2004 vormde de turnaccommodatie zelfs onder-

werp van een motie in de Algemene Ledenvergadering, ingebracht door het Gymnastiekbestuur en door stemming aangenomen in die vergadering. In die motie werd bepaald dat een eventuele verhuizing van de atletiekaccommodatie gekoppeld moest worden aan de realisatie van een volwaardige turnaccommodatie. In de tweede helft van 2007 en begin 2008 werd veelvuldig overleg gevoerd tussen de gemeente, Prins Hendrik en De Adelaar over mogelijke opties voor een turnaccommodatie in Vught. In 2008 moesten de uitgangspunten geformuleerd worden en de gemeente stuurt aan op een samenwerkingsovereenkomst tussen de betrokken partijen. De optie waar men zich in eerste instantie op richt is de verhuizing van de atletiekaccommodatie naar het nog te ontwikkelen Stadhouderspark in Vught-Noord (zie foto's links), waarbij sprake is van een atletiekaccommodatie met clubhuis en een nabij gelegen sportzaal (gekoppeld aan een school) met permanente turnfaciliteiten. Echter, niets was begin 2008 zeker. In de Algemene Ledenvergadering van december 2007 werd bepaald dat Prins Hendrik géén samenwerkingsovereenkomst zal aangaan zolang er geen garantie is voor de al zo lang gewenste turnfaciliteit. In de genoemde optie is de oplevering van de nieuwe accommodaties voor Prins Hendrik voorzien in 2010. De vraag is of dat gehaald zal worden. In 2008 zullen naar verwachting stappen gezet kunnen worden richting de realisatiebesluiten. Prins Hendrik is hoopvol, maar bedachtzaam.

Nederlandse Records door atleten van Prins Hendrik

met dank aan de Recordcommissie Atletiekunie

1956: 's-Hertogenbosch	Jan van Grinsven	1500 meter	4.02.0	NJR
1956: Tilburg	Jan van Grinsven	3000 meter	8.49.2	NJR
1966: Breda	Huub Smeding	speerwerpen (700 gr)	64,56	NJR
1967: Breda	Huub Smeding	speerwerpen	65,32	NJR
1971: Arnhem	Prins Hendrik	4 x 200 meter voor clubteams	1.27.8	
		(Ad van Boekel, Jan Vugts, Geert Lamfers en Fred v Herpen)		
1975: Athene	Harry Schulting	400 meter horden:	51.90	NJR
1979: Roosendaal	Harry Schulting	400 meter	46.11	
1979: Genève	Harry Schulting	400 meter horden	49.44	
1979: Nijmegen	Harry Schulting	400 meter horden	48.73	
1979: Zürich	Harry Schulting	400 meter horden	48.71	
1979: Mexico-stad	Harry Schulting	400 meter horden	48.44	
1981: Vught	Prins Hendrik	4 x 400 meter voor clubteams	3.13.97	
		(Gerard Kitslaar, Aart Veldhoen, Hans Kremers, Harry Schulting)		
1996: Den Haag:	Monique de Wilt	polstokhoogspringen:	3,40	
1996: Den Haag:	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	3,41	indoor
1997: Gent	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	3,60	indoor
1997: Zwolle	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	3,61	indoor
1997: Gent	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	3,65	indoor
1997: Liévin (FRA)	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	3,75	indoor
1997: Lisse	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	3,90	
1997: Amsterdam	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	3,95	
		(evenaring Catania (ITA), 1997)		
1997: Parijs-Coulomb	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,10	indoor
1998: Liévin (FRA)	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,11	indoor
1998: Eaubonne (FRA)	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,12	indoor
1998: Amsterdam:	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,16	+ NR
		Neo-senioren		
1999: Zweibrücken	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,20	indoor
		(evenaring Zweibrücken (GER) 2000)		
1999 Uden:	Hetty van der Pennen	3.000 meter steeplechase	12.34.93	NJR
2000: Dessau (GER)	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,30	
		(evenaring Ingolstadt (GER) 2000)		
2001: Kassel (GER)	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,35	
2002: Stuttgart (GER)	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,40	indoor
2002: Birmingham	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,44	indoor
2002: Brunssum:	Luc Krotwaar	10 kilometer weg	28.09	
2002: München	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,40	
2003: Gent	Monique de Wilt	polstokhoogspringen	4,45	indoor
2003: Daegu (KOR)	Thomas Kortbeek	400 meter horden	48.95	NR bij de Neo-senioren
2004: Ostrava (CZE)	Miranda Boonstra	3000 meter steeple chase	10.01.31	
2004: Istanbul	Miranda Boonstra	3000 meter steeple chase	10.00.35	
2004: Utrecht	Miranda Boonstra	3000 meter steeple chase	9.59.66	
2004: Heusden (B)	Miranda Boonstra	3000 meter steeple chase	9.51.17	
2006: Neerpelt	Miranda Boonstra	3000 meter steeple chase	9.47.87	
2006: Goteborg	Miranda Boonstra	3000 meter steeple chase	9.45.87	
1970: Sittard	Ad van Boekel	4x200 meter	1.25.3	
1973: Antwerpen	Harry Schulting	4x400 meter	3.20.7	NJR
1974: Utrecht	Harry Schulting	4x400 meter	3.19.5	NJR

Atleten Prins Hendrik als deelnemer van nationale ploeg:

1970: Sittard	Ad van Boekel	4x200 meter	1.25.3
1973: Antwerpen	Harry Schulting	4x400 meter	3.20.7 NJR
1974: Utrecht	Harry Schulting	4x400 meter	3.19.5 NJR
1975: Papendal	Harry Schulting	4x400 meter	3.16.3 NJR
1978: Sittard	Harry Schulting	4x400meter	3.05.7
1979: Mexico-stad	Harry Schulting	4x400 meter	NED Studententeam 3.04.37
1979: Mexico-stad	Harry Schulting	4x400 meter	NED Studententeam 3.03.18

2007, meisjes AB winnen landelijke competitiefinale atletiek

Ranglijsten allertijden atletiek

Heren

100 meter

Ad van Boekel	10.3	1970
Rob Heemskerk	10.4	1964
Harry Schulting	10.5	1979
Alex Ward	10.76	2005
Aart Veldhoen	10.6	1975
Jeroen Bronwasser	10.6	1986
Ralf Kieboom	10.86	2002
Pepijn van Hove	10.88	2006
Jan Vughts	10.7	1972
Wim Geerlings	10.7	1980
Eddy van de Made (JA)	10.7	1987
René van der Donk	10.99	2005
Arno van Steensel	11.03	1993
Elliot Oti	11.03	2004
Sander Smit	11.10	1998

200 meter

Harry Schulting	20.8	1979
Ad van Boekel	21.2	1971
Aart Veldhoen	21.46	1977
Rob Heemskerk	21.3	1964
Fred van Herpen	21.4	1971
Sander Smit	22.04	1996
Boy Aarts (JA)	22.05	2004
Ralf Kieboom	22.11	2001
Hans Kremers	21.9	1980
Rene van der Donk	22.22	2005
Jeroen Bronwasser	22.25	1980
Joost Verel	22.32	2000
Jan Vughts	22.1	1972
Wim Geerlings	22.1	1979
Camiel Wels (JA)	22.2	1988

400 meter

Harry Schulting	45.1	1979
Aart Veldhoen	47.68	1977
Wim Cools	47.82	1987
Fred van Herpen	47.8	1972
Joost Verel	47.95	1999
Thomas Kortbeek	48.02	2004
Hans Kremers	48.3	1981
Ad van Boekel	48.7	1971
Sander Smit	48.94	1995
Xander Duynisveld (JA)	49.05	1987
Leo Gouda	49.0	1963
Thijs van der Aalst	49.17	2004
Eddy van de Made (JA)	49.28	1987
Robert Spoek	49.40	1996
Rik van der Weijden	49.66	1997

800 meter

Stefan Beumer	1.47.63	2003
Robert Spoek	1.48.94	1997
René Jacobs	1.50.04	1998
Frank Assmann	1.51.7	1989
Cees Ruyter	1.52.16	1982
Stan Rijken	1.52.55	1994
Jimmy Schulten	1.52.72	1998
Xander Duynisveld (JA)	1.52.9	1987
Ronald Weevers	1.53.12	2002
Wim Cools	1.53.79	1987
Titus Fierkens	1.53.83	1992
Cor Datema	1.53.96	2003
Ronald Bassa	1.54.26	2007
Gerard Kitslaar	1.54.2	1984
Michiel Otten	1.54.4	1996
Rien Ondersteijn	1.54.4	1969

1000 meter

Robert Spoek	2.23.91	1997
Frank Assmann	2.25.7	1988
Stan Rijken	2.27.19	1995
Rien van Haperen	2.27.2	1978
Ronald Bassa	2.27.31	2006
Antoon Rijken	2.29.0	1967
Cees Ruyter	2.29.9	1989
Ben van Grinsven	2.32.7	1974

Piet Voorn	2.33.9	1968
Freddy Loeffen	2.34.08	1993
Gerard Kitslaar	2.34.6	1984
Frans van Belkum	2.35.0	1958
Tim van den Berg (JC)	2.35.04	2001
Willy van Keulen	2.35.7	1983
Jimmy Schulten	2.36.6	1998

1500 meter

René Jacobs	3.44.77	1998
Stan Rijken	3.46.02	1997
Remco Kortenoeven	3.46.51	1999
Michiel Otten	3.46.87	1996
Ronald Bassa	3.47.83	2006
Luc Krotwaar	3.48.94	2001
Frank Assmann	3.49.36	1889
Rien van Haperen	3.50.4	1977
Ruben Scheurwater	3.50.63	2004
Cor Datema	3.51.55	2003
Cees Ruijter	3.52.2	1981
Wouter Timmer	3.52.38	2001
Noël Keijsers	3.53.72	2007
Antoon Rijken	3.55.0	1969
Ronald Weevers	3.57.86	2001

Cees van Pelt

3000 meter

Remco Kortenoeven	7.56.77	1999
Michiel Otten	8.02.55	1996
Stan Rijken	8.03.17	1997
René Jacobs	8.05.34	1998
Edo Baart	8.07.64	1997
Luc Krotwaar	8.08.89	2000
Rien van Haperen	8.13.6	1977
Ruben Scheurwater	8.14.57	2004
Frank Assmann (JA)	8.21.2	1985
Cor Datema	8.21.46	2003
Mark van Maaren	8.21.51	1999
Noël Keijsers	8.23.03	2005
Ronald Bassa	8.27.24	2006
Rudi van Veen	8.29.4	1985
Jos Sukel	8.31.48	1998

5000 meter

Luc Krotwaar	13.38.73	2000
Remco Kortenoeven	13.44.44	2000
Michiel Otten	13.53.82	1996
Edo Baart	13.59.94	1997
Stan Rijken	14.02.23	1997
René Jacobs	14.05.86	1998
Noël Keijsers	14.25.80	2003
Mark van Maaren	14.28.27	2001
Frank Assmann	14.36.8	1988
Gerwin van den Hurk	14.36.98	2007
Rien van Haperen	14.42.4	1978
Jeroen Zeinstra	14.42.35	2005
Gerard van Hezik	14.46.00	2004
Rudi van Veen	14.46.4	1985
Rob Bravenboer	14.48.76	2003

10000 meter

Remco Kortenoeven	28.34.95	2001
Luc Krotwaar	28.39.04	2002
Edo Baart	29.22.60	1997
Michiel Otten	29.29.72	1996
Stan Rijken	29.35.77	1999
Mark van Maaren	30.26.28	2001
Noël Keijsers	30.31.07	2006
Ruben Scheurwater	30.44.95	2005
Paul Verkleij	31.10.34	2001
Peer van de Ven	31.16.1	1979
Raymon van den Berg	31.16.55	2006
Gerwin van den Hurk	31.22.52	2006
Rien van Haperen	31.31.2	1977
Jeroen Zeinstra	31.33.22	2005
Rob Bravenboer	31.39.38	2002

10 km weg

Luc Krotwaar	28.09	2002
Remco Kortenoeven	28.52	1999
Greg van Hest	29.09	1998
Tonnie Dirks	29.11	1997
Michiel Otten	29.21	1996
Edo Baart	29.29	1997
Stan Rijken	29.33	2004
René Jacobs	29.47	1998
Edo Baart	29.57	1998
Stefan Beumer	30.19	2004

15 km weg

Greg van Hest	43.46	1998
Luc Krotwaar	43.47	2002
Michiel Otten	44.54	1997
René Jacobs	44.55	1998
Edo Baart	45.29	1998
Stan Rijken	46.07	1998
Peer van de Ven	47.12	1980
Noël Keijsers	47.26	2004
Raymon van den Berg	47.34	2005
Frank Assmann	47.53	1996
Jan van Grinsven	47.59	1981
John Aalbers	48.08	2002
Rien van Haperen	48.12	1977
Mark van Maaren	48.13	2002
Michel vd Luytgaarden	48.20	1994

10 Engelse Mijlen

Greg van Hest	47.26	1998
Luc Krotwaar	47.48	2001
Edo Baart	48.25	1996
Stan Rijken	49.31	2003
Tonnie Dirks	49.57	1997
Mark van Maaren	51.22	2002
Michiel Otten	51.28	1994
Frank Assmann	51.42	1991
Addy de Kort	51.48	2000
Paul Verkleij	52.28	2003

20 km

Greg van Hest	1:00.33	1998
Edo Baart	1:01.47	1997
Peer van de Ven	1:03.33	1983
Jan van Grinsven	1:06.04	1965
Ad Spikmans	1:07.28	1983
Michel vd Luytgaarden *	1:07.35	1995
Ruud Hendriks	1:08.06	1984
Joop van den Berg	1:08.16	1963
George Valckx	1:09.52	1985
Guus Haenen	1:09.57	1984
Klaas Jansen	1:10.00	1962
Ad Mulders	1:12.15	1984
Frans van Dun	1:12.37	1973
Luc Koning	1:15.13	1997
Piet de Haas	1:19.15	1998

Halve Marathon

Luc Krotwaar	1:01.49	2002
Greg van Hest	1:02.50	1998
Stan Rijken	1:04.01	2003

Edo Baart	1:05.19	1998
Michiel Otten	1:06.02	1995
Noël Keijsers	1:07.12	2005
Cor Datema	1:08.15	2005
Tonnie Dirks	1:08.20	1998
Mark van Maaren	1:08.15	2003
Raymon van den Berg	1:08.32	2005
Michel vd Luytgaarden	1:09.00	1991
Alex van der Meer	1:09.00	2007
Addy de Kort	1:09.04	2001
Frank Assmann	1:09.42	1993
Bart van Aalst	1:09.46	2007

25 km

Peer van de Ven	1:21.20	1979
Joop van den Berg	1:21.37	1964
Addy de Kort	1:23.43	2001
Jan van Grinsven	1:24.35	1964
Ad Spikmans	1:24.39	1983
Michel vd Luytgaarden	1:25.36	1991
Ruud Hendriks	1:26.55	1987
Peter van de Boogaard	1:28.20	1985
Guus Haenen	1:31.17	1983
John Murphy	1:31.33	1983

30 km

Greg van Hest	1:32.22	1998
Luc Krotwaar	1:36.44	2006
Stan Rijken	1:37.44	2003
Michiel Otten	1:38.58	2003
Addy de Kort	1:40.27	2001
Michel vd Luytgaarden	1:41.26	1992
Joop van den Berg	1:43.48	1981
Frans Roelofs	1:48.23	2003
Wim Akkermans	1:51.27	1993
Pieter van der Heijden	1:54.25	1993

Marathon

Luc Krotwaar	2:10.13	2003
Greg van Hest	2:12.57	1998
Carol Berkhout	2:23.31	1989
Stan Rijken	2:23.32	2003
Ad Spikmans	2:25.29	1982
Noël Keijsers	2:26.01	2007
Michel vd Luytgaarden	2:27.17	1992
Michiel Otten	2:27.27	2003
Addy de Kort	2:28.01	2001
Peer van de Ven	2:29.20	1982
Frank Assmann	2:30.31	1998
Alex van der Meer	2:30.40	2007
Raymon van den Berg	2:31.31	2006
Joop van den Berg	2:34.06	1963

110 meter horden

Thomas Kortbeek	14.23	2004
Eric van den Berg	14.29	1991
Harry Schulting	14.58	1981
Pepijn van Hove	14.64	2005
Gerben van den Hout	14.69	1994
Arno van Steensel	15.05	1995
Wan Baks	15.21	1987
Xander Duynisveld	15.0	1989
John Blank	15.26	1985
Jan van Dinther	15.32	1974
Frank Gaspersz	15.1	1985
Gerard Postema	15.1	1989
Jeroen Bronwasser	15.3	1980
Ton van Veen	15.3	1982
Frans van der Steen	15.5	1971

200 meter horden

Harry Schulting	23.85	1978
Thomas Kortbeek	24.33	2001
Eric van den Berg	24.35	1998
Frank Gaspersz	24.7	1985
Wan Baks	26.1	1985
Ad van Esch	26.5	1983
Willy van Keulen	26.5	1983

Ger Heesbeen	26.6	1983
Jan van Dinther	26.81	1978
Henk Jansen	27.3	1969

400 meter horden

Harry Schulting	48.44	1979
Thomas Kortbeek	48.95	2003
Okkert Cilliers	49.22	2007
Xander Duynisveld	52.00	1989
Eric van de Berg	53.15	1996
Frank Gaspersz	54.0	1985
Willy van Keulen	54.8	1983
Gerard Postema	54.9	1989
Gerben van den Hout	55.0	1994
Cees Ruyter	55.6	1982
Wim van Esch	56.11	1985
Pepijn van Hove	56.29	2005
Berry Debrauwer	56.4	1972
Wan Baks	56.57	1987
Sander Smit	57.1	1994

3000 meter steeple chase

Noël Keijsers	8.57.18	2005
Stan Rijken (JA)	9.07.21	1992
Raymon van den Berg	9.14.93	2004
Tiny van Kuyk	9.17.8	1979
Peter Janssen	9.25.19	2005
Frank Assmann	9.27.0	1987
Rob Bravenboer	9.28.17	2001
Jan Houtman	9.28.70	1994
Hans de Leeuw	9.28.8	1977
Rens Huijben	9.31.25	2007
Bram Kievit	9.37.80	1986
Peer van de Ven	9.38.3	1981
Antoon Rijken	9.46.4	1968
Ad Mulders	9.49.4	1984
Jos Verweij	9.49.7	1986

Verspringen

Jeroen Bronwasser	7.79	1982
Eric Beaat	7.45	1990
Ben Saris	7.39	1971
Maarten Kuiper	7.24	1988
Robbert-Jan Jansen	7.12	2007
John Blank	7.07	1985
Ton Verkoeyen	7.07	1985
Ad van Boekel	7.03	1971
Wil Jonkers	7.03	1973
Vincent Kortbeek (JB)	6.95	1999
Jan van Dinther	6.89	1976
Harry Schulting (JA)	6.86	1973
Chris de Gier	6.86	1990
Hans Jansen (JA)	6.84	1976
Rob Lieberwirth	6.83	1991
Patrick Roovers (JA)	6.80	1992

Hinkstapspringen

Eric Beaat	15.19	1987
Henk de Jong	14.78	1982
Bert Huizinga	14.23	1979
Vincent Kortbeek	14.12	2003
Jeroen Bronwasser	13.89	1992
Willy van Keulen	13.86	1983
John Blank	13.56	1982
Ton Verkoeyen	13.55	1978
Dave Suurs	13.36	2001
Mark Nieuwenboom (JA)	13.29	1987
Frank Gaspersz (JA)	13.13	1982
Toon Vughts	13.04	1968
Ad van Boekel	12.99	1973
Chiel Kollenburg (JA)	12.94	2003
Wan Bakx (JA)	12.85	1983

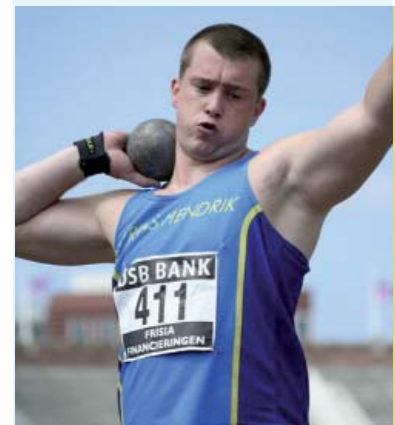
Hoogspringen

John Blank	2.09	1983
Jeroen Bronwasser	2.01	1980
Dave Suurs (JA)	2.01	1997
Patrick Roovers (JB)	1.98	1990
Johan Rutten (JA)	1.97	1980

Eric van den Berg	1.95	1991
Hans Kuys	1.95	1977
Henk de Jong	1.95	1977
Ad van Esch	1.95	1980
Harry Schulting (JA)	1.94	1974
8 springers	1.90	

Polstokhoogspringen

Robbert-Jan Jansen	5.50	2007
Hans Jansen	4.70	1985
René Niessen	4.70	1995
Jeroen Bronwasser	4.50	1980
Jan van Dinther	4.40	1971
Patrick Roovers (JA)	4.30	1991
Sjors Postema	4.30	1993
Tim Treysel	4.20	1989
Eric Beaat	4.10	1991
Arno van Steensel	4.10	1993
Jeroen de Munnik	4.10	1997
Ad van Esch	4.10	1987
Robert de Munnik	4.00	1991
Ton Jansen	4.00	1982
Eric van den Berg	4.00	1990

René van der Donk (foto Colin Schaleken)

Kogelstoten

René van der Donk	18.05	2007
Jaap Kuiper	16.99	1998
Stein Kuiper	16.50	2001
Erik Cadée	16.04	2005
Maarten Kuiper	15.12	1996
Eric van de Berg	14.54	1996
Piet Klaassen	14.24	1983
Gerard Verhallen	13.86	1958
Appie Pieters	13.77	1981
Edward van Herpen	13.44	1999
Huib van de Vloed	12.94	1973
Harold Bourne	12.83	1978
Vincent Kortbeek	12.82	2006
André van Elten	12.70	1965
John de Noorlander	12.57	1983

Discuswerpen

Erik Cadée	62.68	2007
Stein Kuiper	48.64	2001
Piet Klaassen	48.10	1985
Jaap Kuiper	47.28	1999
Maarten Kuiper	45.44	1990
Colin Schalken	43.27	2005
Gerard Verhallen	42.43	1958
Eric van de Berg	41.92	1996
Ad Mulder	41.62	1945
René van der Donk	41.28	2005
Wim Bouwman	40.86	1969
Kris Kuiper (JA)	40.52	1991
Appie Pieters	40.46	1980
Huib van de Vloed	40.32	1971
Edward van Herpen	40.25	2000

Speerwerpen (oude speer tot 1987)

Huib Smeding (JA)	65,32	1967
Huib van de Vloed	64,00	1972
Eric Beart	62,04	1986
Appie Pieters	57,91	1970
Tiny van Kuyk	56,80	1979
Bernard van de Heuvel	56,74	1965
Wijl Jonkers	56,64	1973
Hans Kremers	56,58	1984
John Blank	56,50	1986
Robert Steijger	55,08	1985

Erik Cadée (foto Erik van Leeuwen)

Speerwerpen (nieuwe speer vanaf 1987)

René van der Donk	57,61	2005
Eric Beart	57,48	1993
Theo Versteeg	55,22	1993
Wim-Jaap Eising	54,09	1999
Remco van Iersel (JA)	52,78	1997
Wilko Verhoeven	51,72	1987
Jeroen Bronwasser	51,71	2005
John Blank	51,22	1990
Jeroen Leenders (JA)	50,14	1996
Tiny van Kuijk (M40)	49,98	1996

Kogelslingeren

Marc Rijken	52,38	2000
Erik Cadée	49,91	2006
Rysiu Bijl	46,66	1991
Ton Beks	45,20	1982
Ruud Postma	44,78	1985
Gerrit Brouwer	43,52	1992
Stein Kuiper	41,18	2001
René Scheeren	39,62	1983
Harm Bremer	37,71	1999
Joris van der Sangen	36,71	1998
Stein Kuiper	36,32	2002
Appie Pieters	33,16	1981
Ger Heesbeen	32,00	1983
Huib van de Vloed	31,68	1976
Hans Fleuren	30,14	1977

Tienkamp

Jeroen Bronwasser	7039	1980
Eric Beart	6669	1991
Jan van Dinther	6586	1974
Eric van den Berg	6560	1991
Harry Schulting	6546	1981
Arno van Steensel	6475	1993
Aart Veldhoen	6437	1973
René Scheeren	6267	1983
John Blank	6209	1983
Thomas Kortbeek	6182	2001
Hans Jansen	6169	1979
Rene Niessen	6159	1993
John de Noorlander	6076	1982
Willy van Keulen	5948	1983
Frank Gaspersz	5795	1985

4 x 100 meter

Vincent Kortbeek/ Ludo van Vliet/ Ralf Kieboom/ Marco Vervoort	41.94	2002
---	-------	------

4 x 200 meter

Jan Vugts Ad van Boekel Geert Lamfers Fred van Herpen	1.27.8	1971
--	--------	------

4 x 400 meter

Gerard Kitslaar Harry Schulting Aart Veldhoen Hans Kremers	3.13.97	1981
---	---------	------

Zweedse Estafette

Rik van der Weijden Thijs van der Aalst Vincent Kortbeek Ralf Kieboom	2.02.0	2003
--	--------	------

4 x 800 meter

Gerard Kitslaar Harry Schulting Willy van Keulen Rien van Haperen	7.48.9	1976
--	--------	------

4 x 1500 meter

Marcel Cornelissen Stan Rijken Michiel Otten René Jacobs	16.07.06	1994
---	----------	------

Ekiden

Frank Assmann Tonnie Dirks René Jacobs Edo Baart Stan Rijken Michiel Otten	2:08.25	1997
---	---------	------

Jongens A

100 meter

Alex Ward	10.81	2004
Eddy van de Made	10.7	1987
Pepijn van Hove	11.04	2003
Harry Schulting	10.9	1974
Wim Geerlings	10.9	1976
Sander Smit	11.16	1987
Arno van Steensel	11.16	1991
Boy Aarts	11.17	2004
Robbert-Jan Jansen	11.19	2002
Bram Peters (JC)	11.20	2007

200 meter

Harry Schulting	21.8	1974
Boy Aarts	22.05	2004
Camiel Wels	22.2	1988
Thomas Kortbeek	22.51	1999
Wim Geerlings	22.3	1978
Eddy van de Made	22.63	1986
Xander Duynisveld	22.72	1987
Sander Smit	22.82	1988
Vincent Kortbeek	22.90	2001
Emiel Hopmans	23.06	1980

400 meter

Harry Schulting	48.1	1975
Thomas Kortbeek	48.83	1999
Xander Duynisveld	49.05	1987
Eddy van de Made	49.28	1987
Thijs van Aalst	49.29	2003
Joost Verel	50.08	1997

Joost Leenders	50.2	1997
Emiel Hopmans	50.2	1979
Boy Aarts	50.5	2004
Robbert-Jan Jansen	51.06	2002

800 meter

Stan Rijken	1.52.7	1992
Xander Duynisveld	1.52.9	1987
Gabriel Kok	1.54.8	1979
Harry Schulting	1.54.9	1975
Tim van den Berg	1.56.30	2006
Frank Assmann	1.56.3	1985
Huib van Norde	1.57.2	1967
Mark Arts	1.57.2	1989
Chris Breuer	1.57.4	1993
Jos Verweij	1.57.55	1982

1500 meter

Stan Rijken	3.52.4	1992
Frank Assmann	3.53.70	1985
Berry Debrauwer	4.00.6	1971
Jan van Grinsven	4.00.8	1956
Rens van de Boogaard	4.03.8	1980
Xander Duynisveld	4.04.6	1985
Jos Verweij	4.06.5	1982
Antoon Rijken	4.07.2	1960
Gerwin van de Hurk	4.08.16	2005
Jeroen Engels	4.08.17	2002

3000 meter

Stan Rijken	8.15.70	1992
Frank Assmann	8.21.2	1985
Gerwin van den Hurk	8.41.96	2005
Rens van de Boogaard	8.43.4	1980
Jan van Grinsven	8.49.1	1956
Peter Janssen	8.53.49	2004
Antoon Rijken	8.55.1	1960
Marc Peters	8.57.84	1999
Berry Debrauwer	9.05.4	1971
Mark van den Dungen	9.06.26	1999

5000 meter

Stan Rijken	14.43.99	1992
Gerwin van den Hurk	14.51.32	2005
Frank Assmann	15.09.0	1984
Peter Janssen	15.21.68	2004
Mark van den Dungen	16.07.17	1999
Edgar de Veer (JB)	16.44.9	1988
Marcel van Boxtel	16.54.0	1991
Bart Pinkse	17.11.8	1994
Tonnie Doedee	17.12.6	1996
Jack Kappe	17.13.4	1984

110 meter horden

Pepijn van Hove	14.56	2004
Gerben van den Hout	14.7	1990
Xander Duynisveld	14.8	1987
Thomas Kortbeek	15.11	1999
Henk Jansen	15.0	1970
Mark Nieuwenboom	15.29	1987
Harry Schulting	15.1	1974
Eric van der Berg	15.36	1989
Wan Bakx	15.2	1982
Eddy Bouwens	15.4	1979

400 meter horden

Thomas Kortbeek	52.02	2000
Harry Schulting	51.90	1975
Xander Duynisveld	53.85	1987
Gerben van den Hout	56.82	1990
Pepijn van Hove (JB)	57.14	2002
Henk Jansen	58.0	1970
Eric van der Berg	58.33	1989
Jeroen Beks	58.2	1992
Jos Verweij	58.7	1981
Eddy Bouwens	58.9	1979
Wan Bakx	58.9	1983

2000 meter steeple chase (tot 1986)

Jos Verweij	6.03.6	1982
-------------	--------	------

Stan Rijken (JB)	6.16.7	1989
Antoin van Well	6.35.4	1977
Jan Lommers	6.54.8	1984
Raymond Debrauwer (JB)	6.55.53	1993
Raymon van den Berg (JB)	7.01.23	1999
Henri Eekels	7.02.74	1987
Cees van der Bruggen	7.03.35	1985
Michel Dams	7.04.2	1979
Sander van de Pol	7.11.1	1982

3000 meter steeple chase (vanaf 1986)

Stan Rijken	9.07.21	1992
Peter Janssen	9.37.45	2004
Raymon van den Berg	9.56.01	2001
Raymond Debrauwer	10.00.65	1995
Rene Janssen	10.02.93	2004
Edgar de Veer	10.15.0	1989
Henri Eekels	10.16.42	1988
Marcel van Boxtel	10.32.29	1991
Bart Pinkse	10.39.84	1994
Tonnie Doedee (JB)	11.01.77	1993

Verspringen

Robbert-Jan Jansen	7,02	2002
Vincent Kortbeek (JB)	6,95	1999
Eric Beaart	6,92	1984
John Blank	6,90	1981
Harry Schulting	6,86	1973
Hans Jansen	6,84	1976
Patrick Roovers	6,80	1992
Mark Nieuwenboom	6,70	1986
Henk Jansen	6,67	1969
Eddy Bouwens	6,64	1979

Hinkstapspringen

Eric Beaart	14,31	1984
Vincent Kortbeek (JB)	13,98	1999
Willy van Keulen	13,30	1973
Mark Nieuwenboom	13,29	1987
Ton Verkoeyen	13,24	1977
Frank Gaspersz	13,13	1982
Chiel van Kollenburg	12,94	2003
Wan Bakx	12,85	1983
Niels Bevaart (JB)	12,65	1993
Jan van Dinther	12,61	1969
Pim Komen	12,61	1998

Hoogspringen

John Blank	2,08	1981
Dave Suurs	2,01	1997
Patrick Roovers (JB)	1,98	1990
Johan Rutten	1,97	1980
Harry Schulting	1,94	1974
Hans Kuys	1,90	1975
Jos van Oorschot	1,90	1975
Ad van Esch	1,90	1979
Ron Donkers	1,90	1980
Victor van Veen (JB)	1,90	1991
Toby Maesen	1,90	2000

Polsstokhoogspringen

Robbert-Jan Jansen	5,10	2002
Hans Jansen	4,45	1976
Patrick Roovers	4,30	1991
Jan van Dinther	4,02	1969
Robert de Munnik	3,80	1989
Victor van Veen (JB)	3,80	1990
Jeroen de Munnik (JB)	3,80	1992
Jeroen Beks	3,80	1992
Mark Roovers	3,80	1993
Stefan Grasso	3,80	1996

Kogelstoten

Erik Cadée	18,64	2003
Jaap Kuiper	17,09	1995
René van der Donk	16,77	2004
Mark Roovers	14,13	1994
Wim Bouwman	13,82	1969
Kris Kuiper	13,68	1991

Patrick Roovers	13,63	1992
Gerard Verhallen	13,28	1955
Colin Schalken	13,28	2004
Wim Boeren Jr.	13,12	1943

Jaap Kuiper

Discuswerpen

Erik Cadée	62,37	2003
Jaap Kuiper	45,98	1995
Colin Schalken	45,19	2004
René van der Donk	44,07	2004
Kris Kuiper	43,20	1991
Boye Veldhoen	42,86	1996
Wim Bouwman	40,86	1969
Mark Roovers	39,92	1994
Marc Rijken	38,20	1989
Patrick Roovers	38,06	1991

Speerwerpen (oude speer tot 1987)

Huub Smeding	65,32	1967
Eric Beaart	55,70	1984
Bernard van den Heuvel	54,46	1958
Eddy Bouwens	51,82	1980
Appie Pieters	50,87	1968
Hans Jansen	49,06	1977
Harry Schulting	48,04	1974
Cees Klaassen	46,84	1983
Wieger Smeding	46,14	1972
Eric Boers	45,46	1984

Speerwerpen (nieuwe speer vanaf 1987)

Remco van Iersel	52,78	1997
René van der Donk	52,54	2004
Jeroen Leenders	50,14	1996
Bert Scherrenberg	49,69	2000
Patrick Roovers	49,26	1992
Erik Cadée (JB)	49,05	2001
Bart Nabbe (JB)	47,98	1991
Kris Kuiper	44,94	1991
Willem Jan van der Meer	43,92	1989
Colin Schalken	43,92	2004

Kogelslingeren

Erik Cadée	54,34	2003
Marc Rijken	49,62	1989
Rysiu Bijl	43,72	1989
Ton Beks	42,94	1975
Joris van der Sangen	39,90	1996
Harm Bremer	37,74	1997
Leo van Loo	36,20	1981
Jeroen Beks	31,58	1992
Ruud Ernes	30,52	1982
Eric Beaart	28,96	1982

Tienkamp

Patrick Roovers	6784	1991
Harry Schulting	6768	1974
Robbert-Jan Jansen	6689	2002

Hans Jansen	6303	1977
Eric Beaart	6211	1983
Arno van Steensel	6037	1991
Eric van der Berg	6028	1989
Thomas Kortbeek	5979	1999
Jan van Dinther	5968	1969
Mark Nieuwenboom	5754	1988

4 x 100 meter

Pepijn van Hove/ René van der Donk/ Boy Aarts/Alex Ward	42.5	2004
---	------	------

4 x 400 meter

Eddy van de Made /Xander Duynisveld/ Mark Nieuwenboom/ Sander Smit	3.21.75	1987
---	---------	------

4 x 800 meter

Louis Pieterse/ Frank Assmann/ Eddy van de Made/ Xander Duynisveld	8.00.10	1985
---	---------	------

Jongens B

100 meter

Eddy van de Made	10.8	1986
Bram Peters (JC)	11.20	2007
Vincent Kortbeek	11.33	1999
Pepijn van Hove	11.33	2002
Leon Wels	11.2	1989
Patrick Roovers	11.51	1990
Robbert-Jan Jansen	11.59	2000
Thomas Kortbeek	11.63	1998
Edward van Herpen	11.4	1987
Joost Leenders	11.5	1996
Rysiu Bijl	11.6	1988

200 meter

Harry Schulting	22.2	1973
Vincent Kortbeek	23.01	1999
Camiel Wels	23.17	1987
Thomas Kortbeek	23.31	1998
Pepijn van Hove	23.69	2002
Edward van Herpen	23.6	1987
Rolf van de Langenberg	23.88	1993
Erwin van der Meijden	24.30	1997
Joost Leenders	24.51	1995
Leon Wels	24.3	1991
Melchert Reudink	24.4	1989

400 meter

Harry Schulting	49.6	1973
Joost Leenders	51.02	1996
Thomas Kortbeek	51.2	1998
Chris Breuer	51.3	1991
Vincent Kortbeek	52.1	1999
Thijs van Aalst	52.93	2001
Xander Duynisveld	53.02	1984
Tim van den Berg	53.24	2004
Richard van der Meijden	53.43	1998
Rolf van de Langenberg	53.9	1994
Jack van Gemert	54.08	1997

800 meter

Xander Duynisveld	1.55.2	1985
Stan Rijken	1.56.1	1990
Tim van den Berg	1.58.5	2004
Chris Breuer	1.59.5	1991
Frank Assmann	2.00.6	1983
Joost Leenders	2.02.22	1995
Jan Verboord	2.04.00	2002
Jeroen Engels	2.04.74	2000

Edgar de Veer	2.04.8	1988
Erwin van der Meijden	2.05.27	1998

1500 meter

Stan Rijken	4.01.36	1989
Xander Duynisveld	4.09.0	1984
Frank Assmann	4.10.2	1983
Raymond Debrauwer	4.16.90	1994
Edgar de Veer	4.20.3	1988
Tim van den Berg	4.22.83	2003
Jan Verboord	4.23.80	2001
Ralf van der Horst (JC)	4.25.4	1989
Jeroen Engels	4.27.58	2000
Marcel Huyberts	4.28.7	1988
Pascal van Engelen	4.28.7	1993

3000 meter

Frank Assmann	8.48.04	1983
Stan Rijken	8.51.3	1990
Xander Duynisveld	9.15.0	1984
Raymond Debrauwer	9.24.5	1994
Edgar de Veer	9.25.62	1988
Henry Eekels	9.26.1	1987
Jack Kappe	9.31.2	1984
Pascal van Engelen	9.42.0	1993
Marcel Huijberts	9.50.0	1988
Harald Doedee	9.53.81	1996

100 meter horden

Pepijn van Hove	14.35	2002
Thomas Kortbeek	14.93	1998
Huub Smeding	14.7	1966
Xander Duynisveld	14.8	1985
Mark Nieuwenboom	14.9	1986
Vincent Kortbeek	15.38	1999
Patrick Roovers	15.39	1990
Bart Nabbe	15.65	1991
Piet Peters	15.5	1966
Eric Beart	15.5	1982

300 meter horden

Thomas Kortbeek	38.52	1998
Xander Duynisveld	40.92	1984
Vincent Kortbeek	42.57	1998
Jeroen Leenders	43.13	1993
Erwin van der Meijden	43.17	1997
Erik Nieuwenboom	44.6	1988
Stefan Grasso	45.34	1994
Jeroen Beks	45.6	1989
Raymond Debrauwer	46.2	1993

1500 meter steeple chase (tot 1986)

Xander Duynisveld	4.22.69	1985
Jos Verweij	4.40.4	1980
Alexander Nelissen	4.46.4	1984
André Ruys	4.53.8	1962
Henri Eekels	4.54.0	1987
Jan Lommers	4.56.2	1984
Sander van de Pol	4.56.9	1980
Hans Gokke	5.04.4	1977
Chris van Vught	5.06.7	1977
Jan van Ewijk	5.09.4	1984

2000 meter steeple chase (vanaf 1986)

Stan Rijken	6.16.7	1989
Raymond Debrauwer	6.55.53	1993
Raymon van den Berg	7.01.23	1999
William Dubach	7.13.3	1988

Verspringen

Vincent Kortbeek	6,95	1999
Bram Peters (JC)	6,43	2007
Patrick Roovers	6,41	1989
Robbert-Jan Jansen	6,36	1999
Thomas Kortbeek	6,35	1997
Edward van Herpen	6,16	1987
Mark Roovers	6,13	1991
Erwin van der Meijden	6,09	1997
Davy Suurs	5,99	1996
Pepijn van Hove	5,96	2002

Hinkstapspringen

Vincent Kortbeek	13,98	1999
Niels Bevaart	12,65	1993
Thomas Kortbeek	12,53	1998
Harm Heesbeen	12,42	2007
Chiel van Kollenburg	12,15	2001
Rob Neefs	12,07	1991
Tom van Haaren	12,00	1992
Louis Martin	11,89	2004
Marcel Beart	11,85	1984
Pim Komen	11,84	1997

Hoogspringen

Patrick Roovers	1,98	1990
Davy Suurs	1,93	1995
Victor van Veen	1,90	1991
Vincent Kortbeek	1,85	1999
Toby Maessen	1,85	1999
Michiel van de Wiel	1,85	2000
Jasper Heesbeen (JC)	1,81	2007
Pim Koomen	1,80	1997
Robbert-Jan Jansen	1,80	1999
Patrick Germanus	1,80	2005
Geoffrey Nieuwenhuis	1,80	2005

Polsstokhoogspringen

Robbert-Jan Jansen	4,70	2000
Patrick Roovers	4,20	1990
Victor van Veen	3,80	1990
Jeroen de Munnik	3,80	1992
Mark Roovers	3,70	1991
Rolf van de Langenberg	3,60	1994
Stefan Grasso	3,50	1994
Erwin van der Meijden	3,50	1998
Jos Leyten	3,40	1993
Davy Suurs	3,40	1996
Thomas Kortbeek	3,40	1997

Kogelstoten

Erik Cadée	18,88	2001
Jaap Kuiper	16,79	1993
Mark Roovers	16,06	1992
Kris Kuiper	14,77	1990
Rysiu Bijl	14,40	1988
Patrick Roovers	13,80	1990
Boye Veldhoen	13,35	1995
Vincent Kortbeek	12,49	1999
Marc Rijken	12,28	1988
Roel Rietveld	12,05	2002

Discuswerpen

Erik Cadée	58,54	2001
Kris Kuiper	45,74	1990
Gerard Verhallen	45,05	1955
Boye Veldhoen	43,44	1995
Jaap Kuiper	43,38	1993
Erik van Roosmalen	43,27	2004
Mark Roovers	42,00	1992
Theo Beks	41,92	1959
Wim Bouwman	40,86	1969
Rob Galle	40,61	1979

Speerwerpen (oude speer tot 1987)

Bernard van den Heuvel	53,82	1957
Eddy Bouwens	50,02	1978
Appie Pieters	49,67	1967
Eric Beart	49,60	1982
Jan Willem Aarts	48,12	1980
Albert Gabriel	45,68	1958
Theo Beks	45,22	1960
Ben Gerritsen	45,20	1956
Hans Jansen	45,12	1974
Tiny Spoor	44,98	1961

Speerwerpen (nieuwe speer vanaf 1987)

Erik Cadée	59,55	2001
Patrick Roovers	51,62	1990
Remco van Iersel	51,10	1995

Bart Nabbe	50,66	1991
Tom van Haaren	46,66	1992
Kris Kuiper	45,70	1989
Adri van Laak	44,72	1996
Jeroen Leenders	43,96	1994
Boye Veldhoen	43,40	1995
Michiel van de Wiel	42,70	2000

Kogelslingeren

Marc Rijken	55,06	1988
Rysiu Bijl	51,06	1988
Robert Straatman	46,52	1989
Harm Bremer	38,20	1995
Joris van der Sangen	34,02	1994
Hendrik-Jan Dreuning	32,74	1989
Jeroen Beks	29,76	1990
Jan Ewijk	28,60	1984
Erik Cadée (JC)	28,53	1998
Marcel Beart	26,44	1984

Negenkamp

Patrick Roovers	5914	1990
Robbert-Jan Jansen	5746	2000
Vincent Kortbeek	5323	1999
Mark Roovers	5255	1992
Thomas Kortbeek	5232	1998
Toby Maessen	5074	1999
Jeroen Leenders	4883	1994
Davy Suurs	4811	1996
Erwin van der Meijden	4810	1998
Erik Cadée	4779	2001

4 x 100 meter

Robbert-Jan Jansen/ Vincent Kortbeek/ Dave Suurs/ Tijs van der Velden??	44.86	1999
--	-------	------

4 x 400 meter

Tijs van der Velden/ Jeroen Engels /Raymon van den Berg/ Vincent Kortbeek	3.42.45	1999
--	---------	------

Dames

100 meter

Nina Reischmann	12.11	1995
Christel Bertens (MA)	12.13	2002
Helma Schuijt	12.28	1994
Loes Willemsse	12.35	2004
Clara van der Elst	12.36	1993
Maike Smit	12.36	1993
Dorien Dek	12.40	2004
Audrey van Berkel (MA)	12.41	1993
Juliette Buijter (MA)	12.41	2005
Iboica van Eyl (MA)	12.43	1989
Marianne Peijnenburg (MA)	12.2	1985
Janine Kortbeek	12.45	1995
Antoinette van den Berg	12.53	1990

Christel Bertens (foto Ingrid Bertens)

Mieke Stark	12.3	1983
Gaby Reischmann (MA)	12.57	1996

200 meter

Nina Reischmann	24.66	1995
Dorien Dek	25.10	2004
Monique van der Meijden	25.36	1994
Christel Bertens (MA)	25.36	2002
Juliette Buijter (MA)	25.37	2005
Maike Smit	25.2	1993
Iboica van Eyl (MA)	25.49	1989
Loes Willemse	25.56	2004
Emilie van de Langenberg	25.79	1992
Audrey van Berkel (MA)	25.79	1993
Marjon Verschuur	26.03	1998
Netty v Hedel-v Gerwen	25.8	1972
Mieke Stark	25.8	1983
Marianne Peijnenburg	25.8	1986
Nandy Kitslaar (MB)	26.07	2006

400 meter

Monique van der Meijden	55.10	1994
Anne van den Hurk	56.66	2005
Juaneek Pekelharing	57.06	2005
Netty v Hedel-v Gerwen	57.33	1974
Dorien Dek (MA)	57.51	2003
Dorien van Roosmalen	57.61	1986
Petra van Limpt	57.66	1992
Nina Reischmann (MA)	58.23	1993
Josette Schoenmakers	58.45	1996
Audrey van Berkel (MA)	59.51	1993
Marjon Verschuur	58.55	1998
Diny Klomp	59.2	1982
Karin Dekkers (MA)	59.4	1994
Muriel van den Hoogen	59.56	2002
Barbara van Oorschot (MA)	59.62	1999

800 meter

Anne van den Hurk	2.04.51	2006
Juaneek Pekelharing	2.07.40	2005
Petra van Limpt	2.07.7	1988
Aida Boogmans	2.09.2	1991
Karin Dekkers (MA)	2.10.39	1994
Vivian Ruijters	2.10.73	1998
Esther Schrijvers (MB)	2.11.47	2002
Adèle Poelmans	2.12.48	1987
Maria Peters	2.13.6	1978
Josette Schoenmakers	2.13.63	1996
Joke Verboord	2.14.0	1972
Netty v Hedel-v Gerwen	2.14.9	1974
Karin Schelle	2.15.06	2007
Monique Scholte	2.15.94	1998
Sabina Gols	2.16.34	1997

1000 meter

Anne van den Hurk	2.48.06	2005
Petra van Limpt (V35)	2.48.9	1992
Aida Boogmans	2.49.78	1992
Esther Schrijvers (MB)	2.52.97	2002
Silvia Meijer (MA)	2.59.6	1989
Esther Albers (MC)	3.00.5	1996
Josette Schoenmakers	3.01.14	1996
Birgit Vanson (MC)	3.06.21	2005
Diny Klomp	3.08.0	1992
Christel Dekkers (MC)	3.11.4	1996

1500 meter

Grete Koens	4.13.86	1998
Anne van den Hurk	4.17.7	2006
Petra van Limpt (V35)	4.19.46	1992
Vivian Ruijters	4.18.71	1998
Juaneek Cilliers-Pekelharing	4.21.02	2007
Miranda Boonstra	4.22.9	2005
Aida Boogmans	4.24.76	1991
Inge Nijhoving	4.28.94	2003
Adèle Poelmans	4.30.1	1987
Esther Schrijvers (MB)	4.31.88	2002
Maria Peters	4.34.9	1978
Karin Dekkers (MA)	4.43.40	1995

Josette Schoenmakers	4.43.6	1996
Anja Smolders	4.46.37	2006
Silvia Meijer (MA)	4.47.5	1989

Diny Klomp

3000 meter

Grete Koens	8.59.68	1998
Anja Smolders	9.12.37	2004
Miranda Boonstra	9.14.66	2004
Vivian Ruijters	9.23.92	2001
Inge Nijhoving	9.26.16	2003
Esther Schrijvers (MB)	9.28.64	2002
Juaneek Cilliers-Pekelharing	9.33.16	2007
Petra van Limpt (V35)	9.39.1	1991
Adèle Poelmans	9.49.24	1987
Maria Peters	9.51.1	1983
Annelies Homma	10.01.62	2007
Aida Boogmans	10.24.4	1985
Ans van den Berg	10.34.80	1984
Josette Schoenmakers	10.36.6	1992
Karen Wijlaars	10.37.82	2007

5000 meter

Grete Koens	15.32.19	1998
Miranda Boonstra	15.47.16	2006
Vivian Ruijters	15.49.20	2001
Anja Smolders	16.00.40	2004
Inge Nijhoving	16.33.76	2003
Petra van Limpt (V35)	16.37.5	1992
Annelies Homma	17.24.64	2007
Marion van de Veerdonk (V35)	18.38.91	1995
Karen Wijlaars	18.42.89	2007
Joke Pechtold	19.10.6	1992

10.000 meter baan

Grete Koens	32.37.51	1998
Anja Smolders	33.04.06	2006
Miranda Boonstra	34.19.9	2004
Vivian Ruijters	34.40.32	2002
Petra van Limpt	34.47.5	1988

10 km weg

Vivian Ruijters	32.55	2001
Miranda Boonstra	33.44	2006
Juaneek Pekelharing	34.20	2007
Anja Smolders	35.06	2004
Petra van Limpt	36.44	1993
Annelies Homma	37.56	2005
Esther Schrijvers (MA)	38.04	2004
Marion van de Veerdonk	38.39	1991
Kirsten Frunt	39.45	2004
Josette Schoenmakers	39.46	1997

15 km

Miranda Boonstra	51.48	2005
Vivian Ruijters	52.28	2002

Petra van Limpt	54.14	1993
Marion van de Veerdonk	56.48	1993
Esther Schrijvers (MA)	59.40	2004
Josette Schoenmakers	1:00.00	1993
Maria Schoenmakers	1:01.42	2000
Ria Sleutjes	1:01.05	1994
Maria Dooyenburg	1:01.41	1995
Saskia Warmer	1:02.32	1995

10 Engelse Mijlen

Vivian Ruijters	57.48	2002
Petra van Limpt	58.14	1991
Marion van de Veerdonk	1:01.53	1994
Maria Haenen-Peters	1:04.48	1991
Josette Schoenmakers	1:04.58	1992
Elly Niesten - Castelijin	1:07.35	1991
Saskia Warmer	1:07.37	1991
Maria van Erp	1:08.31	1991
Ria Sleutjes	1:08.34	1992
Siet van Kervel	1:10.21	2004

Halve Marathon

Vivian Ruijters	1:13.40	2002
Petra van Limpt	1:16.44	1993
Miranda Boonstra	1:17.47	2004
Marion van de Veerdonk	1:23.19	1993
Martino Smits	1:25.41	1992
Saskia Warmer	1:26.46	1994
Kirsten Frunt	1:27.15	2003
Elly Niesten - Castelijin	1:27.45	1992
Maria Dooyenburg	1:28.42	1995
Ria Sleutjes	1:29.18	1994
Maria Schoenmakers	1:29.18	2002

30 km

Vivian Ruijters	1:49.58	2004
Marion van de Veerdonk	2:02.21	1995
Diny van Pinxten	2:15.51	1993
Ria Sleutjes	2:18.52	1997
Maria Schoenmakers	2:21.51	2000
Gaby Toenbreker	2:23.38	1994
Ilona Sleutjes	2:23.59	1997
Mieke den Bieman	2:28.06	1994
Saskia Warmer	2:36.17	2000
Elly Niesten	2:52.50	2003

Marathon

Vivian Ruijters	2:36.36	2003
Anja Smolders	2:41.17	2007
Petra van Limpt	2:41.53	1992
Tonny Gijsen	2:45.28	1994
Martino Smits	2:53.25	1987
Marion van de Veerdonk	2:55.35	1993
Ria Sleutjes	2:59.46	1996
Saskia Warmer	3:10.39	1994
Diny van Pinxten	3:12.39	1994
Elly Niesten - Castelijin	3:13.22	1994
Gaby Toenbreker	3:14.01	1999
Maria Dooyenburg	3:15.52	1994
Carla van Beers	3:19.27	1997
Nelli van Beers	3:20.02	2001
Lia Daaldrop	3:22.06	1984

100 meter horden

Emilie van de Langenberg	14.0	1992
Nicky van de Clundert	14.46	2002
Fleur Ondersteijn	14.48	2005
Maike Smit	14.3	1992
Monique de Wilt (MA)	14.82	1995
Hanneke de Bruijn	14.8	1985
Petra Das	14.9	1987
Muriël van der Hoogen	14.9	1989
Janneke Beekwilder	15.15	1993
Dorien van Roosmalen	15.3	1987
Elisa Blom (MB)	15.60	2007
Mascha Maulany (MA)	15.64	1993
Manuela van Leeuwen	15.82	1994
Caroliën Wellen	15.7	1982
Inge Straatman	15.9	1979

200 meter horden

Nicky van de Clundert	29.82	2002
Monique de Wilt	30.48	1996
Maike Smit	30.6	1992
Muriël van der Hoogen	30.8	1992
Manuela van Leeuwen	33.30	1996

400 meter horden

Fleur Ondersteijn	1.02.30	2004
Emily van den Langenberg	1.03.47	1987
Astrid Hoofs	1.05.73	1984
Monique van der Meijden	1.05.93	1995
Dorien van Roosmalen	1.05.8	1987
Petra Das	1.06.0	1987
Nicky van de Clundert	1.06.32	2002
Muriël van den Hoogen	1.06.61	1990
Sandra de Laat	1.07.0	1985
Karin Dekkers (MA)	1.07.14	1994
Janneke Beekwilder	1.07.90	1993
Antoinette van den Bergh	1.08.2	1988
Inge Sieben (MA)	1.08.47	1997
Janneke van der Stelt (MA)	1.08.52	2000
Sandra van de Zande (MA)	1.08.4	1984

3000 m steeple chase

Miranda Boonstra	9.45.87	2006
Hetty van der Pennen (MA)	12.20.90	2000

Verspringen

Maike Smit	5,88	1992
Peggy van de Brink (MB)	5,87	1974
Mascha Maulany (MB)	5,73	1991
Valentine Kortbeek	5,73	2007
Hanneke de Bruijn	5,62	1987
Inge Straatman	5,52	1980
Monique de Wilt (MA)	5,51	1994
Emilie van de Langenberg	5,49	1991
Ria de Bever (MA)	5,47	1971
Audrey van Berkel (MB)	5,45	1991
Karin Dekkers (MA)	5,43	1994
Iris Waanders	5,43	2000
Nina Reischmann	5,40	1995
Franka van Vessem	5,37	1972
Muriël van den Hoogen	5,37	1986

Hinkstapspringen

Iris Waanders	12,06	2001
Lieke Ondersteijn	11,58	2004
Janneke Beekwilder	11,34	1994
Maike Smit	11,32	1992
Wendy van den Akker (MA)	11,15	1998
Jaimy van Broekhoven (MA)	11,15	2007
Valentine Kortbeek (MA)	11,10	2005
Muriël van der Hoogen	10,99	1993
Debbie de Noorlander (MA)	10,90	2000
Janine Kortbeek (V45)	10,89	2002

Hoogspringen

Monique de Wilt	1,75	1996
Carolien Wellen (MA)	1,73	1982
Dorien van Roosmalen	1,71	1983
Linda van Berkel	1,70	1989
Inge Straatman (MA)	1,69	1979
Emilie van de Langenberg	1,66	1989
Martika van de Westelaken	1,65	1972
Peggy van de Brink	1,65	1979
Debbie de Noorlander (MC)	1,65	1997
Ilse Habraken (MC)	1,65	1999
8 springsters	1,60	

Polsstokhoogspringen

Monique de Wilt	4,40	2002
Imme van Burg (MC)	3,32	2005
Vicky Kouwpou	3,20	1999
Lieke Ondersteijn	3,20	2002
Fleur Ondersteijn	3,00	2004
Tamara van Gerven	2,80	1996
Astrid Kortbeek	2,80	2003

Lonneke van Gerven	2,80	2003
Marieke van de Ven (MB)	2,20	1995

Kogelstoten

Melissa Boekelman (MB)	17,66	2006
Monique Kuenen	14,86	1997
Marjolein Monsieurs	13,01	2006
Audrey van Berkel	12,76	1994
Manuela van Leeuwen	12,02	1992
Philly Gillet (MA)	11,44	1990
Gerry Gerritsen (MA)	11,39	1956
Nicky van de Clundert	11,32	2003
Elles de Graaff	11,00	1998
Selina Martin (MA)	10,91	2002
Carolien Wellen	10,90	1987
Linda Robben	10,78	2002
Irene Zuidam	10,73	1972
Fiona Markus (MA)	10,53	1997
Nel Kroon	10,32	1957

Discuswerpen

Monique Kuenen	56,42	1995
Melissa Boekelman (MA)	54,01	2007
Marjolein Monsieurs	43,00	2006
Elles de Graaff	40,45	1998
Manuela van Leeuwen	36,04	1992
Philly Gillet (MA)	36,00	1990
Fiona Markus (MA)	35,36	1997
Danielle Tanke (MB)	34,84	1989
Audrey van Berkel (MA)	34,54	1992
Marlies van Woerden	34,29	2004
Wilma Bouwens (MA)	33,56	1975
Corien Maas (MA)	32,74	1983
Marieke Hulsbosch (MB)	32,40	1993
Myrte Tielemans (MA)	32,40	2004
Heleen Kortbeek	31,12	2006

Monique Kuenen**Speerwerpen (oude speer tot 1999)**

Henny van Vessem	39,08	1988
Carolien Wellen	38,94	1987
Manuela van Leeuwen	37,60	1992
Tiny Louwhof-Bergman	37,57	1961
Lideke Swinkels-Schotte	36,66	1956
Anja Raaymakers de Laat	35,94	1992
Jacqueline Schreuders	35,78	1984
Audrey van Berkel	35,32	1995
Martika van de Westelaken	35,29	1978
Henny van Broekhoven	34,82	1991

Speerwerpen (nieuwe speer vanaf 1999)

Nicky van de Clundert	37,70	2002
Carolien Wellen	34,09	1999

Marjolein Monsieurs	33,51	2007
Selina Martin	33,21	2004
Elisa Blom (MB)	31,98	2007
Manuela van Leeuwen	31,88	2000
Monique Scholte	31,39	2002
Inge Verhulst (MB)	30,86	2007
Linda Robben	30,53	2002
Marieke van Hooff	30,43	2001

Kogelslingeren

Monique Kuenen	38,38	2000
Marlies van Woerden	34,78	2006
Fiona Markus	33,78	1998
Astrid Kortbeek	20,22	2002
Manuela van Leeuwen	19,58	1999

Zevenkamp

Carolien Wellen	4628	1982
Nicky van de Clundert	4591	2003
Dorien van Roosmalen	4477	1986
Emilie van de Langenberg	4447	1992
Maike Smit	4455	1989
Monique de Wilt	4327	1997
Manuela van Leeuwen	4253	1993
Muriël van den Hoogen (MA)	4162	1986
Mieke Stark	4089	1984
Lydie Habraken	3987	1997
Fleur Ondersteijn	3983	2004
Petra van Limpt	3927	1984
Marianne Bobbert (MA)	3817	1983
Petra Das (MA)	3812	1982
Hanneke de Bruijn	3783	1984

4 x 100 meter

Maike Smit		
Monique van der Meijden		
Audrey van Berkel		
Nina Reischmann	47,36	1993

4 x 400 meter

Juanee Pekelharing		
Anne van den Hurk		
Miranda Boonstra		
Sabine Gorter	3.54.90	2006

4 x 800 meter

Diny Klomp		
Petra van Limpt		
Astrid Hoofs		
Aida Boogmans	9.10.34	1985

Zweedse estafette

Anne van den Hurk		
Karin Schelle		
Sabine Gorter		
Jozanneke Hermes	2.22.85	2006

Ekiden

Kirsten Frunt		
Anja Smolders		
Monique Scholte		
Miranda Boonstra		
Anne van den Hurk		
Esther Schrijvers	2:38.00	2004

Meisjes A

100 meter

Christel Bertens	12.13	2002
Audrey van Berkel	12.41	1993
Iboica van Eyl	12.43	1989
Juliette Buijter	12.41	2006
Marianne Peijnenburg	12.2	1985
Maike Smit	12.2	1989
Nina Reischmann	12.47	1993

Gabi Reischmann	12.57	1996
Peggy van de Brink	12.4	1974
Lisa Klooss (MB)	12.71	1996
Dorien Dek	12.71	2003

200 meter

Christel Bertens	25.36	2002
Nina Reischmann	25.37	1993
Juliette Buiters	25.37	2005
Iboica van Eyl	25.49	1989
Maïke Smit	25.5	1989
Audrey van Berkel	25.79	1993
Marianne Peijnenburg	25.8	1986
Nandy Kitslaar (MB)	26.07	2006
Henriette van den Bergh	26.0	1987
Muriël van den Hoogen	26.2	1985

400 meter

Dorien Dek	57.51	2003
Nina Reischmann	58.23	1993
Audrey van Berkel	59.51	1993
Karin Dekkers	59.4	1994
Barbara van Oorschot	59.62	1999
Marjon Verschuur	59.86	1995
Marianne Peijnenburg	59.89	1986
Nandy Kitslaar (MB)	1.00.00	2005
Jozanneke Hermes	1.00.03	2007
Sandra van de Zande	1.00.0	1984

800 meter

Karin Dekkers	2.10.39	1994
Esther Schrijvers (MB)	2.11.47	2002
Silvia Meijer	2.17.6	1989
Barbara van Oorschot	2.18.08	1999
Dorien van Roosmalen	2.18.4	1979
Joke Verboord	2.20.3	1970
Josette Schoenmakers	2.20.8	1990
Esther Albers (MC)	2.20.87	1996
Sandra de Laat	2.21.1	1985
Lydie Habraken	2.21.93	1997

1500 meter

Esther Schrijvers (MB)	4.31.88	2002
Karin Dekkers	4.43.40	1995
Silvia Meijer	4.47.5	1989
Josette Schoenmakers (MB)	4.55.85	1988
Dorien van Roosmalen	4.59.3	1979
Ellen van Opzeeland (MB)	5.03.8	1992
Hetty van der Pennen	5.07.99	2000
Birgit Vanson (MB)	5.20.00	2007
Natasja Wortel	5.21.3	1986
Gitte van Riel	5.23.19	1985

3000 meter

Esther Schrijvers (MB)	9.28.64	2002
Josette Schoenmakers	10.54.1	1989
Hetty van der Pennen	11.14.30	2000
Sandra van de Zande	11.38.5	1984
Nikki van Oorsouw	11.54.77	2005
Monique van den Aker	11.57.09	1994
Mirjam Weïma	12.07.0	1984
Patricia Ackermans	12.40.89	1995
José van Hedel	12.54.49	1995
Gitte van Riel	13.24.3	1984

100 meter horden

Monique de Wilt	14.82	1995
Maïke Smit	14.7	1989
Fleur Ondersteijn	15.04	2003
Janneke Beekwilder	15.1	1991
Muriel van den Hoogen	15.2	1985
Petra Das	15.45	1982
Elisa Blom (MB)	15.60	2007
Mascha Maulany	15.64	1993
Emillie v d Langenberg	15.5	1986

400 meter horden

Fleur Ondersteijn	1.03.01	2003
Muriël van den Hoogen	1.06.70	1985

Karin Dekkers	1.07.14	1994
Antoinette v d Bergh	1.08.2	1988
Inge Sieben	1.08.47	1997
Janneke van der Stelt	1.08.52	2000
Sandra van de Zande	1.08.4	1984
Marjon Verschuur	1.08.8	1995
Nina Reischmann	1.09.19	1992
Wendy Meijer	1.09.57	1990

3000 meter steeple chase

Hetty van der Pennen	12.20.90	2000
----------------------	----------	------

Verspringen

Peggy van de Brink (MB)	5.87	1974
Mascha Maulany (MB)	5.73	1991
Maïke Smit	5.66	1989
Monique de Wilt	5.51	1994
Ria de Bever	5.47	1971
Valentine Kortbeek (MB)	5.47	2003
Audrey van Berkel (MB)	5.45	1991
Karin Dekkers	5.43	1994
Inge Straatman	5.38	1979
Monique Kuenen (MB)	5.35	1987

2006
Melissa Boekelman (foto Jean-Pierre Durand)

Hinkstapspringen

Wendy van den Aker	11,15	1998
Jaimy van Broekhoven	11,15	2007
Valentine Kortbeek	11,10	2005
Iris Waanders	10,92	1995
Debbie de Noorlander	10,90	2000
Janneke Beekwilder	10,87	1991
Catelijne Grasso	10,86	1993
Astrid Kortbeek	10,72	1999
Mascha Maulany (MB)	10,71	1992
Catelijne Grasso (MB)	10,67	1992

Hoogspringen

Carolien Wellen	1,73	1982
Monique de Wilt (MB)	1,70	1993
Inge Straatman	1,69	1979
Linda van Berkel	1,65	1986
Debbie de Noorlander	1,65	1997
Ilse Habraken (MC)	1,65	1999
Peggy van de Brink	1,60	1974
Dorien van Roosmalen	1,60	1977
Marjolein Dielemans	1,60	1978
Emilie vd Langenberg (MB)	1,60	1984
Muriël van den Hoogen	1,60	1985
Mascha Maulany (MB)	1,60	1991
Lydie Habraken	1,60	1997
Elisa Blom (MC)	1,60	2006

Polstokhoogspringen

Imme van Burg (MB)	3,32	2005
--------------------	------	------

Lieke Ondersteijn	3,20	2002
Monique de Wilt	2,90	1995
Fleur Ondersteijn	2,80	2002
Marieke van de Ven (MB)	2,20	1995

Kogelstoten

Melissa Boekelman (MB)	17,66	2006
Monique Kuenen	13,32	1990
Audrey van Berkel	12,56	1993
Philly Gillet	11,44	1990
Selina Martin	10,91	2002
Fiona Markus	10,53	1997
Diana van Alebeek	10,30	1989
Marieke Hulsbosch (MB)	10,20	1993
Yvonne van de Brink	10,05	1975
Marianne Peijnenburg	10,00	1985

Discuswerpen

Melissa Boekelman	54,01	2007
Monique Kuenen	46,08	1990
Philly Gillet	36,00	1990
Fiona Markus	35,36	1997
Danielle Tanke (MB)	34,84	1989
Audrey van Berkel	34,54	1992
Wilma Bouwens	33,56	1975
Corien Maas	32,74	1983
Marieke Hulsbosch (MB)	32,40	1993
Myrte Tielemans	32,40	2004

Speerwerpen (oude speer tot 1999)

Tiny Louwhof-Bergman	35,36	1958
Lideke Scholte	35,14	1955
Karin Dekkers (MB)	34,70	1993
Carolien Wellen	34,50	1982
Audrey van Berkel	34,46	1992
Monique Kuenen	33,88	1986
Muriel van den Hoogen	33,16	1986
Marielle van de Schoot	33,04	1988
Jacqueline Schreuders	32,96	1980
Marieke Hulsbosch (MB)	32,84	1992

Speerwerpen (nieuwe speer vanaf 1999)

Selina Martin	32,53	2002
Elisa Blom (MB)	31,98	2007
Inge Verhulst (MB)	30,86	2007
Linda Robben	30,19	1999
Charlotte de Leeuw (MB)	28,93	2007
Heleen Kortbeek (MB)	28,08	2001
Liselotte Ottow (MB)	28,06	2001
Selina Martin (MB)	27,98	2001
Ilse Habraken	27,39	1999
Astrid Kortbeek	27,31	1999

Kogelslingeren

Fiona Markus	29,38	1997
--------------	-------	------

Zevenkamp

Carolien Wellen (MA)	4628	1982
Maïke Smit	4455	1989
Monique de Wilt	4309	1995
Muriël van den Hoogen	4162	1986
Lydie Habraken	3987	1997
Fleur Ondersteijn	3887	2003
Emilie van de Langenberg	3837	1986
Audrey van Berkel	3825	1993
Marianne Bobbert	3817	1983
Petra Das	3812	1982

4 x 100 meter

Monique de Wilt		
Audrey van Berkel		
Gabi Reischmann		
Nina Reischmann	48,7	1993

4 x 400 meter

Muriël van den Hoogen		
Emilie van den Langenberg		
Marianne Peijnenburg		
Sandra de Laat	4.03.96	1985

Meisjes B

100 meter

Christel Bertens	12.1	2000
Audrey van Berkel	12.2	1991
Lisa Klooss	12.71	1996
Gabi Reischmann	12.73	1994
Maike Smit	12.5	1988
Nina Reischmann	12.5	1990
Juliette Buijter	12.84	2004
Nandy Kitslaar	12.84	2006
Marianne Peijnenburg	12.89	1984
Jermaine Rumahlaiselan	12.7	1998

200 meter

Audrey van Berkel	25.6	1991
Nandy Kitslaar	26.07	2006
Nina Reischmann	25.9	1991
Christel Bertens	26.68	2000
Fleur Ondersteijn	26.72	2000
Lisa Klooss	26.76	1995
Marianne Peijnenburg	26.81	1984
Maike Smit	26.82	1988
Marjon Verschuur	27.01	1993
Monique Kuenen	26.9	1988

400 meter

Barbara van Oorschot	59.76	1997
Nandy Kitslaar	60.00	2005
Karin Dekkers	60.27	1993
Audrey van Berkel	60.3	1990
Birgit Vanson	1.01.67	2007
Esther Albers (MC)	1.01.6	1996
Nicole Pechthold	1.01.7	1983
Wendy Meijer	1.02.22	1989
Iris Waanders	1.02.27	1993
Nina Reischmann	1.02.2	1991

800 meter

Esther Schrijvers	2.11.47	2002
Karin Dekkers	2.17.59	1993
Barbara van Oorschot	2.19.99	1997
Esther Albers (MC)	2.20.87	1997
Ellen van Opzeeland	2.23.8	1992
Birgit Vanson	2.24.09	2006
Femke van Opzeeland	2.24.41	1998
Hetty van der Pennen	2.25.32	1998
Marjon Verschuur	2.26.1	1993
Josette Schoenmakers	2.26.7	1988

1500 meter

Esther Schrijvers	4.31.88	2002
Karin Dekkers	4.55.27	1993
Josette Schoenmakers	4.55.85	1988
Ellen van Opzeeland	5.03.8	1992
Hetty van der Pennen	5.15.65	1998
Birgit Vanson	5.20.00	2007
Gitte van Riel	5.43.0	1983
Annemieke Geerts	5.43.3	1983
Sandra Bakker	5.46.5	1987
Patricia Ackermans	5.54.73	1995

3000 meter

Esther Schrijvers	9.28.64	2002
Hetty van der Pennen	11.21.79	1998
Patricia Ackermans	12.44.3	1994

5000 meter

Esther Schrijvers	17.19.29	2002
-------------------	----------	------

100 meter horden

Monique de Wilt	14.98	1993
Elisa Blom (MC)	15.07	2006
Fleur Ondersteijn	15.13	2001
Maike Smit	14.9	1988
Audrey van Berkel	14.9	1991
Mascha Maulany	15.2	1991
Astrid Kortbeek	15.60	1997
Muriël van den Hoogen	15.4	1984

Christel Bertens	15.4	2000
Karin Dekkers	15.7	1993
Lieke Ondersteijn	15.7	2000

300 meter horden

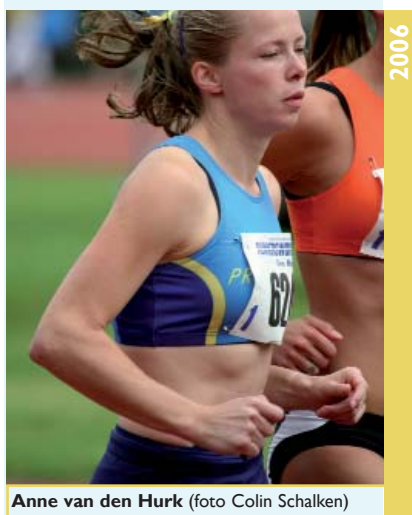
Audrey van Berkel	45.8	1989
Mascha Maulany	46.8	1991
Monique de Wilt	47.0	1993
Karin Dekkers	47.6	1993
Muriël van den Hoogen	47.9	1984
Catelijne Grasso	48.98	1992
Esther Albers	49.07	1998
Judith Martens	49.29	2001
Sam Bouwhuis (MD)	49.52	2007
Danielle van Wel	49.4	1991

Verspringen

Peggy van de Brink	5.87	1974
Mascha Maulany	5.73	1991
Valentine Kortbeek	5.47	2003
Audrey van Berkel	5.45	1991
Monique de Wilt	5.43	1993
Karin Dekkers	5.37	1993
Monique Kuenen	5.35	1987
Astrid Kortbeek	5.33	1996
Fleur Ondersteijn	5.30	2000
Jaimy van Broekhoven	5.25	2006

Hinkstapspringen

Mascha Maulany	10.71	1992
Catelijne Grasso	10.67	1992
Linda Benetreu	10.59	1999
Brenda van Geel	10.57	2007
Jaimy van Broekhoven	10.44	2006
Wendy van de Aker	10.36	1996
Ingrid Bertens	10.14	1993
Debbie de Noorlander	9.89	1999
Monique de Wilt	9.81	1992
Marieke van Hooft	9.56	1993
Debbie van Engelen	9.56	1996

Anne van den Hurk (foto Colin Schalken)

Hoogspringen

Monique de Wilt	1.70	1993
Debbie de Noorlander (MC)	1.65	1997
Emilie van de Langenberg	1.60	1984
Mascha Maulany	1.60	1991
Ilse Habraken (MC)	1.60	1997
Elisa Blom (MC)	1.60	2006
Karin Dekkers	1.59	1993
Judith Martens (MC)	1.56	2000
Muriël van den Hoogen	1.55	1984
Silvia van Breda (MC)	1.55	1984

Regine Ypelaar	1.55	1987
Astrid Kortbeek (MC)	1.55	1995
Lydie Habraken	1.55	1996
Sophie Kamps (MC)	1.55	1997
Fleur Ondersteijn	1.55	2000
Jaimy van Broekhoven (MC)	1.55	2004

Polssstokhoogspringen

Imme van Burg (MC)	3.32	2005
Lieke Ondersteijn	2.80	2001
Marieke van de Ven	2.20	1995

Kogelstoten

Melissa Boekelman	19.12	2006
Marieke Hulsbosch	13.54	1992
Audrey van Berkel	13.12	1991
Monique Kuenen	12.76	1988
Myrte Tielemans	12.53	2002
Philly Gillet	11.97	1987
Fiona Markus	11.86	1994
Selina Martin	11.82	2001
Danielle Tanke	11.54	1989
Francien Pijnappels	11.18	1965
Inge Verhulst	11.18	2007

Discuswerpen

Melissa Boekelman	53.09	2006
Monique Kuenen	37.68	1988
Danielle Tanke	34.84	1989
Audrey van Berkel	33.72	1991
Marieke Hulsbosch	32.40	1993
Myrte Tielemans	31.72	2002
Fiona Markus	31.14	1995
Philly Gillet	30.48	1987
Geertje van Haperen (MC)	28.54	1996
Kristel Robben	28.28	2000

Speerwerpen (oude speer tot 1999)

Karin Dekkers	34.70	1993
Audrey van Berkel	33.72	1991
Marieke Hulsbosch	32.84	1992
Mascha Pastoor	31.12	1986
Ingrid Bertens	29.94	1993
Ilse Habraken	28.53	1998
Lydie Habraken	28.44	1996
Christel Dekkers (MC)	28.02	1996
Nina Reischmann	27.84	1991
Linda Robben	27.12	1996

Speerwerpen (nieuwe speer vanaf 1999)

Elisa Blom	31.98	2007
Inge Verhulst	30.86	2007
Charlotte de Leeuw	28.93	2007
Heleen Kortbeek	28.08	2001
Liselotte Ottow	28.06	2001
Selina Martin	27.98	2001
Jozanneke Hermes	27.17	2005
Sharon van Rossum	26.08	2007
Myrna van Broekhoven	25.46	2007
Karima El Bouanani	25.27	2002

Zevenkamp

Audrey van Berkel	4684	1991
Muriël van den Hoogen	4326	1984
Karin Dekkers	4201	1993
Mascha Maulany	4148	1991
Monique de Wilt	4132	1993
Elisa Blom	4043	2007
Fleur Ondersteijn	4007	2001
Maike Smit	3976	1988
Marty Boll	3974	1984
Lydie Habraken	3961	1996

4 x 100 meter

Monique Kuenen		
Maike Smit		
Janneke Beekwilder		
Regina Ypelaar	49.95	1988

Deze uitgave werd mede mogelijk gemaakt dankzij de financiële steun van:

Gemeente Vught, Vught
Stichting Vrienden van Prins Hendrik, Vught
B.V. Assurantielokantoor De Noorlander, Rotterdam
Tiny en Diny van Bijnen, Nieuwkuijk
Hevo b.v., 's-Hertogenbosch
Janssen-Fritsen Sport B.V., Helmond
Mammoet Sport B.V., Eindhoven
Janssen-Fritsen Sport B.V.

1908 – 2008

De Vughtse Sportclub Prins Hendrik bestaat 100 jaar. De rijke historie van de vereniging wordt in dit boek belicht. Van voor-oorlogse gymnastiekdemonstraties tot moderne internationale topatletiek. Van turnen tot trim en wandelsport. En van de vele vrijwilligers die Prins Hendrik groot gemaakt hebben tot kampioenen die Prins Hendrik heeft voortgebracht. Een vitale vereniging jubileert.

www.ph.nl

Rug

1908 - 2008

100 jaar Vughts Sportclub Prins Hendrik